

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Thai
November 2024

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ในเวลานี้พ่อที่ไม่มีตัวตนเข้ามาในรูปที่มีตัวตนและตกแต่งประดับประดาลูก ท่านไม่ได้ทำสิ่งนี้เพียงลำพัง

คำถาม: เหตุใดลูกๆ จึงอยู่ในการแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง?

คำตอบ: 1. เพราะลูกรู้ว่าด้วยการจดจำระลึกถึงนี้เท่านั้นที่ลูกจะได้รับชีวิตที่ยืนยาวมากและเป็นอิสระจากโรคภัย 2. ด้วยการอยู่ในการจดจำระลึกถึงที่บาปของลูกจะถูกตัดออกไป นั่นคือลูกจะกลายเป็นทองคำแท้ อลลวยที่ราโจและตโมจะถูกขจัดออกไปจากลูกดวงวิญญาณและลูกจะกลับมามีบริสุทธิ์ 3. ด้วยการจดจำระลึกถึงที่ลูกจะกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ 4. ลูกจะได้รับการตกแต่งประดับประดา 5. ลูกจะกลับมามีคองอย่าง มาก นี่คือการจดจำระลึกถึงนี้ที่ทำให้ลูกมีโชคหลายล้านเท่า

โอม ซานติ พ่อทางจิตอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต ลูกกำลังทำอะไรขณะนั่งอยู่ที่นี้ ไม่ใช่ว่าลูกเพียงแต่นั่งในความเงียบ ลูกกำลังนั่งอยู่ในสภาพที่มีความรู้อย่างมีความหมาย ลูกรู้ว่าทำไมลูกจึงจดจำพ่อ พ่อให้ช่วงอายุที่ยืนยาวมากแก่ลูก โดยการจดจำระลึกถึงพ่อ บาปของลูกจะถูกตัดออกไปและลูกจะกลายเป็นทองแท้และสโตประธาน ลูกได้รับการตกแต่งอย่างมาก ชีวิตของลูกจะยืนยาวและดวงวิญญาณจะกลับมามีบริสุทธิ์ เวลานี้มีอัลลวยปะปนอยู่ในดวงวิญญาณ อัลลวยทั้งหมดของสภาพราโจและตโมจะถูกขจัดออกไปด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง ลูกได้รับคุณประโยชน์อย่างมากมาย ช่วงอายุของลูกจะยาวนาน ลูกจะกลายเป็นชาวสวรรค์และจะกลับมามีคองอย่างมากมายด้วยเช่นกัน ลูกจะกลับมามีโชคหลายล้านเท่า เหตุนี้เองพ่อพูดว่า มานมานะบาฟ! จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ท่านไม่ได้พูดสิ่งนี้เกี่ยวกับผู้ที่มึนงงใดๆ พ่อไม่มีร่างกาย ลูกดวงวิญญาณก็ไม่มีตัวตนเช่นกัน และแล้วโดยการกลับมาใช้ชาติเกิดลูกก็กลายเป็นผู้ที่มึนงงปัญญาเป็นหินจากผู้ที่มึนงงปัญญาที่สูงส่ง เวลานี้ลูกต้องกลับมามีบริสุทธิ์ เวลานี้ลูกกำลังกลับมามีบริสุทธิ์ ลูกอาบน้ำในแม่น้ำมาชาติเกิดแล้วชาติเกิดแล้ว ลูกเชื่อว่าลูกจะกลับมามีบริสุทธิ์ด้วยสิ่งนั้น แต่แทนที่จะกลับมามีบริสุทธิ์ลูก ยิ่งไม่บริสุทธิ์มากขึ้นและสูญเสียมากขึ้น เพราะนั่นคือมายาที่หลอกลวง ทุกคนมีสัญสการของการพูดโกหก พ่อพูดว่า เมื่อทำให้ลูกบริสุทธิ์แล้วพ่อก็จากไป ดังนั้นใครทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์? ขณะนี้ลูกรู้สึกถึงสิ่งนี้ใช่ไหม? ลูกอาบน้ำในแม่น้ำคงคาอย่างมากแต่ลูกก็ไม่ได้กลับมามีบริสุทธิ์ หลังจากกลับมามีบริสุทธิ์ลูกก็ต้องไปยังโลกที่บริสุทธิ์! ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขเป็นดินแดนที่บริสุทธิ์ ที่นี้คือโลกของราวันและลูกเรียกว่าดินแดนแห่งความทุกข์ เรื่องราวเหล่านี้สามารถเข้าใจได้อย่างง่ายดาย ไม่มีควมยากอะไรเลยในสิ่งเหล่านี้ และไม่มีควมยากใดๆ ในการถ่ายทอดสิ่งนี้แก่ผู้อื่น เมื่อลูกพบปะกับใครเพียงแต่บอกกับเขาว่า จงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด พ่อของทุกดวงวิญญาณคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา ทุกคนมีพ่อทางร่างกายที่แยกกัน พ่อของทุกดวงวิญญาณคือผู้เดียวนั้นเท่านั้น บาบอธิบายเป็นอย่างดีและท่านอธิบายในภาษาฮินดีเท่านั้น ภาษาฮินดีเป็นภาษาหลัก ลูกจะเรียกเหล่าเทพนั้นว่าเป็นผู้ที่มีโชคดีหลายล้านเท่า พวกเขามีโชคอย่างมาก! ไม่มีใครรู้ว่าพวกเขาจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ได้อย่างไร เวลานี้พ่อกำลังบอกสิ่งนี้แก่ลูก ด้วยโยคะที่ง่ายดายนี้ลูกจะกลายเป็นสิ่งนั้นในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้ เวลานี้เป็นการบรรจบพบกันของโลกเก่าและโลกใหม่ จากนั้นลูกจะกลายเป็นนายของโลกใหม่ เวลานี้พ่อพูดเพียงไม่กี่คำว่า: จดจำพ่อด้วยความหมาย มีการกล่าวถึงในกิตะว่า: มานมานะบาฟ! ผู้คนอ่านคำเหล่านั้นแต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งเหล่านั้นเลย พ่อพูดว่า จดจำพ่อ เพราะพ่อเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ไม่มีใครอื่นสามารถพูดสิ่งนี้ได้ พ่อผู้เดียวเท่านั้นพูดว่า จดจำพ่อและลูกจะกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ ในตอนแรกลูกสโตประธานและแล้วโดยการกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ลูกก็กลับมามีประธาน เวลานี้หลังจาก 84 ชาติเกิดลูกต้องกลายเป็นเทพในโลกลใหม่อีกครั้ง เวลานี้ลูกรู้จักทั้งผู้สร้างและสิ่งสร้าง ดังนั้นเวลานี้ลูกได้กลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า ก่อนหน้านั้นชาติเกิดแล้วชาติเกิดแล้วลูกเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า ไม่มีใครอื่นรู้ถึงสิ่งที่พ่อบอกลูก ไม่ว่าลูกจะไปที่ไหนไม่มีใครบอกลูกเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ เวลานี้พ่อทั้งสองกำลังตกแต่งประดับประดาลูก ในตอนแรกพ่ออยู่เพียงลำพัง ท่านไม่มีร่างกาย ท่านไม่สามารถตกแต่งประดับประดาลูกได้ขณะที่กำลังนั่งอยู่เบื้องบน ได้มีคำกล่าวไว้ 1 และ 2 เข้าด้วยกันและลูกจะได้ 12 อย่างไว้ก็ตามไม่มีเรื่องของแรงบันดาลใจหรือพลังใดๆ ท่านไม่สามารถพบลูกได้จากเบื้องบนผ่านแรงบันดาลใจ เมื่อผู้ที่ไม่มีตัวตนได้รับการคำจุนของร่างกายที่มีตัวตนท่านก็สามารถตกแต่งประดับประดาลูกได้ ลูกเข้าใจว่าบาบากำลังพาลูกไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ตามแผนของละครบาบอถูกผูกไว้ให้ทำสิ่งนี้ เพราะท่านได้รับหน้าที่ของท่าน ท่านมาทุก 5000 ปี สำหรับลูกๆ ลูกกลับมามีบริสุทธิ์อย่างมากด้วยพลังโยคะนี้ ทั้งดวง

วิญญาณและร่างกายกลับมารีสู่ได้อย่างมาก จากนั้นทั้งดวงวิญญาณและร่างกายก็กลับมาสกปรก เวลานี้ลูกมีนิมิตว่า: ด้วยความเพียรพยายามนี้เราจะได้รับการตกแต่งประดับประดาและกลายเป็นเหมือนพวกเขา ไม่มีสายตาอาชญากรที่นั่น ร่างกายของพวกเขาถูกปกปิดไว้อย่างมิดชิด ดูซิว่าผู้คนที่นี่เรียนรู้สิ่งต่างๆที่สกปรกในอาณาจักรของราวันอย่างไร ดูเครื่องแต่งกายของลักษมีและนารายณ์ ช่างดีงามเหลือเกิน! ที่นี่ทุกคนมีสำนึกที่เป็นร่าง ลักษมีและนารายณ์จะไม่ถูกเรียกว่ามีสำนึกที่เป็นร่าง พวกเขามีความสวยงามอย่างเป็นธรรมชาติ พ่อกำลังทำให้ลูกสวยงามอย่างเป็นธรรมชาติ ทุกวันนี้ไม่มีใครสามารถสวมใส่เครื่องประดับเพชรพลอยที่แท้จริงได้ หากใครบางคนสวมใส่เขาก็จะถูกถอดปล้น ไม่มีสิ่งเช่นนั้นที่นั่น ลูกได้พบพ่อเช่นนั้นและลูกไม่สามารถกลายเป็นสิ่งใดได้หากปราศจากท่าน ลูกหลายคนพูดว่าพวกเขาได้รับโดยตรงจากชีพบาบา แต่ท่านจะให้ได้อย่างไร? ลูกอาจลองขอบางสิ่งจากท่านโดยตรงและรอดูด้วยตนเองว่าลูกจะได้รับอะไรหรือไม่ ลูกหลายคนพูดว่า เราจะประกาศสิทธิ์ในมรดกของเราจากชีพบาบา มีความจำเป็นอะไรที่จะต้องร้องขอพรท่ามา! ชีพบาบาจะให้บางสิ่งแก่เราผ่านแรงบันดาลใจ มายากัดแม้มกระทั่งลูกเก่าที่ดีมาก พวกเขาเชื่อในเพียงผู้เดียว แต่ตัวท่านเพียงลำพังจะทำอะไรได้? พ่อพูดว่า พ่อจะมาเพียงลำพังได้อย่างไร? พ่อจะสามารถพูดโดยไม่มีปากได้อย่างไร? ปากได้รับการจดจำผู้คนล้มลุกคลุกคลานกันมากมายเพื่อที่จะดื่มน้ำทิพย์จากเกามูก (ปากของวัว) พวกเขาไปที่ศรีนาถเพื่อได้รับนิมิต แต่จะเกิดอะไรขึ้นกับพวกเขาโดยการได้รับนิมิตนั้น? สิ่งนั้นเรียกว่าการกราบไหว้บูชาวัตถุ ไม่ใช่ดวงวิญญาณใดเลยอยู่ในรูปภูษานั้น สิ่งนั้นเป็นเพียงหุ่นที่ทำด้วยวัตถุทั้งห้าและนั่นจึงหมายถึงการจดจำมายา มีวัตถุทั้งห้าของธรรมชาติ จะเกิดอะไรขึ้นด้วยการจดจำสิ่งเหล่านั้น? ทุกคนรับการคำจูนจากวัตถุธาตุ แต่วัตถุธาตุที่นั่นสโตประธาน ที่นั่นวัตถุธาตุโมประธาน พ่อไม่ต้องการคำจูนจากวัตถุธาตุที่สโตประธานเลย ไม่สามารถพบวัตถุธาตุที่สโตประธานที่นี่ได้ พ่อพูดว่า ฉันต้องยกระดับผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาทั้งหมด ฯลฯ พ่อไม่ได้เข้าไปสู่หนทางแห่งสันโดษ นี่คือนหนทางครอบครัวย พ่อบอกทุกคนให้กลับมารีสู่ที่ ที่นี่(ในหนทางที่แยกตัวไปอยู่อย่างสันโดษ) ชื่อและรูปแบบของพวกเขาเปลี่ยนแปลงไป พ่ออธิบายว่า: ดูซิว่าการละเล่นนี้ถูกสร้างขึ้นอย่างไร สองคนไม่อาจมีรูปลักษณะที่เหมือนกันได้ มีจำนวนหลายล้านคน แต่รูปลักษณะของพวกเขาทั้งหมดนั้นแตกต่างกันไป ไม่ว่าใครจะพยายามทำอะไร สองคนก็ไม่อาจมีรูปลักษณะที่เหมือนกันได้ สิ่งนี้เรียกว่าความมหัศจรรย์ของธรรมชาติ สวรรค์ก็ยังคงถูกเรียกว่าเป็นความมหัศจรรย์ สวรรค์เป็นสิ่งสวยงามมาก! มีเจ็ดสิ่งมหัศจรรย์ของมายาและหนึ่งสิ่งมหัศจรรย์ของพ่อ วางเจ็ดสิ่งมหัศจรรย์ไว้บนดาซึ่งด้านหนึ่งและวางสิ่งมหัศจรรย์เดียวนี้ไว้ อีกด้านหนึ่ง และแม้กระทั่งด้านที่มีหนึ่งสิ่งมหัศจรรย์นี้ก็ยิ่งหนักกว่า หากลูกวางความรู้ไว้ด้านหนึ่งและความเลื่อมใสศรัทธาในอีกด้านหนึ่งด้านความรู้นั้นก็ยิ่งหนักกว่า เวลานี้ลูกเข้าใจว่ามีหลายคนที่สอนความเลื่อมใสศรัทธาให้แก่ลูกแต่มีเพียงพ่อผู้เดียวที่นี่ที่ให้ความรู้แก่ลูก พ่อหนึ่งที่นี่และสอนลูกๆ ท่านตกแต่งประดับประดาลูก พ่อพูดว่า กลับมารีสู่ที่! ลูกๆ พูดว่า ไม่ ฉันจะสกปรก! พวกเขาได้แสดงแม่น้ำแห่งยาพิษไว้ในกาธูปราณา กังกา แมงป่อง และงู ฯลฯ ทั้งหมดเฝ้าแต่กัดกัน พ่อพูดว่า ลูกกลายเป็นลูกกำพร้าอย่างสมบูรณ์ พ่ออธิบายแก่ลูกๆ เท่านั้น ถ้าลูกพูดสิ่งนี้แก่ผู้คนภายนอก เขาจะไม่พอใจ ลูกต้องอธิบายอย่างมีกลยุทธ์มาก ลูกบางคนไม่มีสามัญสำนึกเกี่ยวกับวิธีการพูด เด็กเล็กๆนั้นไร้เดียงสาอย่างแท้จริงด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงถูกเรียกว่าดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ มีความแตกต่างระหว่างการเรียกคุณนะว่าเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่และเรียกชื่อยาสีของหนทางของสันโดษว่าดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ นี่คือนหนทางครอบครัวย คุณนะไม่ได้เกิดผ่านกิเลส เขาจึงถูกเรียกว่าสูงส่ง เวลานี้ลูกกำลังกลับมาสูงส่ง ลูกๆ รู้ว่าทั้งบัพและดาดายูที่นี้ด้วยกัน ทั้งสองจะตกแต่งประดับประดาลูกอย่างดีมากแน่นอน ทุกคนต้องการที่จะไปหาผู้ที่ตกแต่งประดับประดาลูกๆ ดังนั้นลูกมาที่นี่เพื่อทำให้ตนเองสดชื่น หัวใจลูกจึงมาหาพ่อ ผู้ที่มีศรัทธาอย่างเต็มที่จะพูดว่า ไม่ว่าท่านจะตีสันหรือทำอะไรก็ตาม ฉันจะไม่มัวนินทาจากความเป็นมิตรของท่าน บางคนจากท่านไปอย่างไร้เหตุผล สิ่งนี้ก็ถูกกำหนดไว้ในการแสดงของละครด้วยเช่นกัน พวกเขาหย่าขาดหรือจากท่านไป พ่อรู้ว่าผู้นี้เป็นของสกุลของราวัน สิ่งเดียวกันนี้เกิดขึ้นทุกวงจร บางคนก็กลับมาอีกครั้ง พ่ออธิบายว่า: โดยการปล่อยมือของท่าน ลูกจะได้รับสถานภาพที่ต่ำลง บางคนมาที่นี่เป็นการส่วนตัวและทำสัญญา: ฉันจะไม่ไปจากพ่อเช่นนี้ อย่างไรก็ตาม มายา ราวันก็ไม่ยิ่งหย่อนเลย เธอดึงลูกเข้าไปหาเธออย่างรวดเร็ว แล้วเมื่อพวกเขามาที่นี่เป็นการส่วนตัวก็จะอธิบายให้แก่เขา พ่อจะไม่ใช้ไม้เรียวกับพวกเขา พ่อจะยังคงอธิบายด้วยความรัก: มายา, จระเข้ได้กินลูก แต่เป็นการดีที่ลูกได้รับการช่วยเหลือให้ปลอดภัยและมาที่นี่ได้ หากลูกบาดเจ็บร้ายแรงและสิ้นสติ สถานภาพของลูกจะลดลง ผู้ที่อยู่อย่างมั่นคงอย่างสม่ำเสมอจะไม่จากไป พวกเขาจะไม่มีวันปล่อยมือของท่านไป พวกเขาจากพ่อไป แล้วก็ตายและจากนั้นก็ไปเป็นของมายาราวัน และดังนั้นมายาก็กินพวกเขาอย่างแรงมาก พ่อพูดว่า พ่อตกแต่งประดับประดาลูกอย่างมาก ลูกได้รับการบอกให้ประพฤติตนอย่างมีกิริยามารยาทที่ดี และไม่ให้ความทุกข์แก่ผู้ใด บางคนถึงกับใช้เลือดเขียน แต่แล้วพวกเขาก็กลายเป็นเหมือนเดิมที่ผ่านมา มายามีพลังมาก เธอดึงหูหรือจมูกของลูกและทำให้ลูกทุกซักระทมอย่างมาก เวลานี้ลูกได้รับดวงตาที่สามของความรู้ ดังนั้นสายตาของลูกจึงไม่ควรกลายเป็นอาชญากร หากลูกต้องการที่จะเป็นนายของโลก ลูกต้องทำความเพียรพยายามบางอย่าง เวลานี้ ลูกๆ ทั้งดวงวิญญาณและร่างกายของลูกตโมประธาน อัลลอย

ปะปนอยู่ในลูก เพื่อที่จะเผาอัลลอยนี้ พ่อพูดว่าจงจดจำพ่อ ลูกไม่สามารถจดจำพ่อได้หรือ? ลูกไม่อับอายหรือ? หากลูกไม่มีการจดจำระลึกถึง วิญญาณปีศาจร้ายของมายาจะกลืนกินลูก ลูกกลับมาสกปรกมากในอาณาจักรของราวัน ทุกคนเกิดด้วยกิเลส ที่นั่นไม่มีการกล่าวถึงกิเลสเลย ราวันเองไม่ได้คงอยู่ที่นั่น อาณาจักรของราวันคงอยู่ในยุคทองแดง พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ทำให้ลูกบริสุทธิ์ พ่อพูดว่า ลูกๆ ในชาติเกิดเดี่ยวนั้นเท่านั้นที่ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ แล้วก็ไม่มีเรื่องของกิเลส นั่นคือโลกที่ปราศจากกิเลส ลูกรู้ว่าเทพที่บริสุทธิ์เหล่านั้นคงอยู่ที่นั่น แล้วพวกเขาก็ลงมาในขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิด เวลานี้พวกเขาไม่บริสุทธิ์และเหตุนี้เองพวกเขาจึงร้องเรียกหา: โอ้ ชีพบาบา ได้โปรดปลดปล่อยเราจากโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ เวลานี้พ่อมาแล้ว ลูกเข้าใจว่ามันเป็นสิ่งที่ไม่บริสุทธิ์ ก่อนหน้านั้นลูกไม่เข้าใจสิ่งนั้นเพราะลูกอยู่ในอาณาจักรของราวัน เวลานี้พ่อพูดว่า ถ้าลูกต้องการไปยังดินแดนของความสุขจงหยุดความสกปรก ลูกสกปรกมาเป็นเวลาครึ่งวงจรรแล้ว ภาระของบาปอันใหญ่หลวงอยู่บนศีรษะของลูก และลูกก็ได้ดูหมิ่นท่านอย่างมากด้วยเช่นกัน โดยการดูถูกดูหมิ่นพ่อ ลูกได้สะสมบาปไว้มากมาย นี่ก็เป็นบทบาทในละครด้วยเช่นกัน ลูกแต่ละดวงวิญญาณได้รับบทบาท 84 ชาติเกิดและลูกต้องเล่นบทบาทนั้นแต่ละคนต้องเล่นบทบาทของตนเอง แล้วทำไมลูกจึงร้องไห้? ไม่มีใครร้องไห้ในยุคทอง เมื่อกลางดีของความรู้จบสิ้นลง การร้องไห้คร่ำครวญก็เริ่มต้นขึ้น ลูกเคยได้ยินเรื่องของราชาผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น พวกเขาเพียงแต่งเรื่องนั้นขึ้นมาเป็นตัวอย่าง ในยุคทองไม่มีใครประสบกับความตายก่อนวัยอันควร พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ทำให้ลูกเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น ลูกกลายเป็นทายาทของพ่อสูงสุด,ดวงวิญญาณสูงสุดผู้ที่ทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกร จงถามตนเองว่า: นั้นดวงวิญญาณนี้เป็นทายาทของท่านหรือไม่? มันจะได้รับอะไรจากการศึกษาทางโลก? ทุกวันนี้ลูกไม่ควรแม้แต่จะมองไปที่ใบหน้าของมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์หรือชี้ให้ลูกๆ ของลูกเห็นพวกเขา สติปัญญาของลูกควรคิดอยู่เสมอว่าลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน เพียงจดจำพ่อผู้เดียวและอย่าได้มองดูผู้อื่นในขณะที่เห็นพวกเขา เรามองเห็นโลกใหม่เท่านั้น เรากำลังกลายเป็นเทพและมองเห็นเพียงความสัมพันธ์ใหม่เหล่านั้นเท่านั้น อย่าได้เห็นความสัมพันธ์เก่าในขณะที่เห็นพวกเขา พวกเขาทั้งหมดจะถูกทำลาย เรามาคนเดียวโดยลำพังและเราต้องกลับคนเดียวโดยลำพัง พ่อมาเพียงครั้งเดียวเพื่อพาเรากลับไปกับท่าน นั่นเรียกว่าชบวนแห่งของชีพบาบา ทุกคนเป็นลูกของชีพบาบา พ่อให้อำนาจในการปกครองโลกแก่ลูก ท่านทำให้ลูกกลายเป็นเทพจากมนุษย์ ก่อนหน้านั้นลูกเคยดื่มยาพิษและขณะนี้ลูกกำลังดื่มน้ำทิพย์ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงเฝ้าแต่เคลื่อนต่อไปข้างหน้าในขณะที่พิจารณาว่าตนเองเป็นผู้อาศัยอยู่ในยุคบรรจบพบกัน ในขณะที่เห็นความสัมพันธ์เก่าอย่าได้เห็นพวกเขา ให้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่า ฉันมาคนเดียวและฉันต้องกลับคนเดียว
2. เพื่อที่จะทำให้ทั้งดวงวิญญาณและร่างกายบริสุทธิ์ จงฝึกฝนการมองเห็นทุกสิ่งด้วยดวงตาที่สามแห่งความรู้ จบสิ้นสายตาที่เป็นอาชญากรรม ประดับตกแต่งตนเองด้วยความรู้และโยคะ

พร: ขอให้ลูกทัดเทียมกับพ่อและได้รับความบันเทิงด้วยวิธีการทางจิตของ “มานมานะบาฟ” การเฉลิมฉลองความทรงจำในยุคบรรจบพบกันนั้นหมายถึงความทัดเทียมกับพ่อ นี่คือการเฉลิมฉลองเทศกาลของยุคบรรจบพบกัน จงเฉลิมฉลองให้มากที่สุดเท่าที่ลูกต้องการ แต่เฉลิมฉลองในขณะที่ได้พบกับพ่อ ไม่เพียงแต่เป็นความบันเทิง แต่ได้รับความบันเทิงด้วยการอยู่ใน “มานมานะบาฟ” ความบันเทิงทางจิตวิญญาณที่ฉลองกันในแบบทางจิตจะกลายเป็นสิ่งที่ไม่สูญสลายได้ วิธีการของยุคบรรจบพบกันของ “ดีพมาลา” (มาลาแห่งแสง) คือการทำให้ปัญหิเก่าจบสิ้นและให้ทุกความคิดและทุกช่วงเวลาเป็นสิ่งที่ใหม่ นั่นคือเป็นทางจิต ความคิดเก่า ธรรมชาติเก่าและสันสการ์เก่า พฤติกรรมเก่า ฯลฯ ทั้งหมดล้วนเป็นหนี้ต่อราวัน ดังนั้นจบสิ้นทั้งหมดด้วยความมุ่งมั่น

คติพจน์: แทนที่จะมองไปที่สถานการณ์ ให้มองตัวลูกเองและพ่อ

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ยุคบรรจบพบกันคือยุคที่จะกลับมามีโชค ในยุคนี้ที่ลูกสามารถทำให้ดวงดาวแห่งโชคของลูกเปล่งประกายได้มากเท่าที่ลูกต้องการ
- คำถาม:** : วิธีที่ง่ายดายที่จะทำให้ความเพียรพยายามของลูกเข้มข้นคืออะไร?
- คำตอบ:** : ทำตามพ่ออย่างต่อเนื่องและความเพียรพยายามของลูกจะกลับมาเข้มข้น มองดูผู้เป็นพ่อเท่านั้น ผู้เป็นแม่นั้นแฝงตัว ด้วยการทำตามพ่อ ลูกจะกลับมาสูงส่งมากเท่ากับพ่อ ดังนั้นจงเฝ้าแต่ทำตามท่านอย่างถูกต้องแม่นยำ
- คำถาม:** ลูกคนไหนที่พ่อพิจารณาว่าโง่เขลา (บุดดู)?
- คำตอบ:** ผู้ที่ไม่มีความสุขแม้กระทั่งหลังจากได้พบพ่อ พวกเขาเป็นบุดดูใช่ไหม? หากหลังจากได้พบพ่อผู้ที่ทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก แม้หลังจากกลายเป็นลูกของพ่อ ลูกยังไม่มีความสุข ลูกจะถูกเรียกว่าบุดดูใช่ไหม?

โอม ซานติ ลูกๆ ที่แสนหวานลูกคือดวงดาวที่โชคดี ลูกรู้ว่า พร้อมกับการจดจำพ่อ ลูกจดจำดินแดนแห่งความสงบด้วยการจดจำพ่อ เราจะกลับมาบริสุทธิ์และไปบ้าน ในขณะที่นั่งอยู่ที่นี้ ลูกมีความคิดเหล่านี้ใช่ไหม? พ่อไม่ได้ให้ความยากลำบากใดๆ แก่ลูก ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับการหลุดพ้นในชีวิต พวกเขาทั้งหมดกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อการหลุดพ้น แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของการหลุดพ้น บางคนพูดว่าพวกเขาต้องการหลอมรวมกับธาตุบราห์มาและไม่กลับมาที่นี่อีกเลย พวกเขาไม่รู้ว่าพวกเขาต้องเข้ามาในวงจรอย่างแน่นอน เวลานั้นลูกๆ เข้าใจสิ่งเหล่านี้ ลูกๆ รู้ว่าลูกๆ คือผู้คงแก่เรียนแห่งการตระหนักรู้ในตนเองและดวงดาวที่โชคดี ผู้ที่มีโชคกล่าวได้ว่าโชคดี เป็นเพียงพ่อเท่านั้นผู้ที่ทำให้ลูกมีโชค พ่อเป็นเช่นใด ลูกของเขาก็เป็นเช่นนั้น พ่อบางคนมั่งคั่งและบางคนก็ยากจน ลูกๆ รู้ว่าลูกได้พบพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด อย่างไรก็ตามไม่ว่าบางคนต้องการจะกลับมามีโชคเพียงใดก็ตาม เขาสามารถกลายเป็นเช่นนั้น ลูกแต่ละคนสามารถกลับมามั่งคั่งได้มากเท่าที่ลูกต้องการ พ่อพูดว่า ลูกสามารถได้รับอะไรก็ตามที่ลูกต้องการได้โดยการทำความเพียรพยายาม ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามของลูก ลูกสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงได้มากเท่าที่ลูกต้องการโดยการทำความเพียรพยายาม สถานภาพที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดคือสถานภาพของลักษมีและนารายณ์ ลูกต้องเก็บขาร์ของการจดจำระลึกถึงด้วยเช่นกัน เพราะลูกต้องกลับมาสโตประธานจากตโมประธานอย่างแน่นอน ลูกต้องไม่เพียงนั่งที่นี้เหมือนคนโง่เขลา(บุดดู) พ่อได้อธิบายแล้วว่าโลกเก่าต้องกลับมาใหม่ในเวลานี้ พ่อมาเพื่อพาลูกไปสู่โลกใหม่ที่สโตประธาน ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดผู้ที่ให้ความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านอธิบายว่า: โดยการกลับมาสโตประธานเท่านั้นที่ลูกจะสามารถได้รับความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด หากลูกกลับมาสโตลูกจะได้ความสุขที่น้อยกว่า ถ้าลูกกลับมาราโจะมีความสุขที่น้อยลงไปอีก พ่อบอกบัญชีทั้งหมดแก่ลูก ลูกได้รับความมั่งคั่งและความสุขที่ล้นเหลือ ไม่มีวิธีอื่นใดนอกจากการจดจำระลึกถึง เพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ยิ่งลูกมีการจดจำระลึกถึงมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งพัฒนาคุณธรรมที่สูงส่งมากขึ้นเท่านั้นโดยอัตโนมัติ ถ้าลูกต้องการกลับมาสโตประธาน ลูกจะต้องการคุณธรรมที่สูงส่งอย่างแน่นอน ลูกต้องตรวจสอบตนเอง ลูกสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงได้มากเท่าที่ลูกต้องการด้วยความเพียรพยายามของลูกเอง ครูผู้นี้กำลังสอนลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี้ พ่อพูดว่า พ่ออธิบายแก่ลูกในวิธีนี้ทุกวงจร มีเพียง 2 คำเท่านั้น: มานมานะบาฟและมาเดียจิบาฟ ลูกตระหนักรู้จักพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคือผู้เดียวที่ให้ความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก เพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นที่แสดงหนทางให้แก่ลูกที่จะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ดังนั้น สิ่งที่พ่อกำลังอธิบายไม่ใช่สิ่งใหม่ สิ่งที่ยืนอยู่ในกิตะกิเป็นเช่นเกลื่อนหนึ่งหยิบมือในถุงแบ่งด้วยเช่นกัน จงพิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณ ลิมศาสนาทั้งหมดของร่างกาย ในตอนเริ่มแรกลูกได้อยู่อย่างปราศจากร่าง ขณะที่ในเวลานี้ลูกอยู่ในปางพันธะที่มีกับเพื่อนฝูงญาติมิตรมากมาย ทุกคนตโมประธานและเวลานี้พวกเขาต้องกลับมาสโตประธาน ลูกรู้ว่าการกลับมาตโมประธาน ลูกกำลังกลับมาสโตประธานอีกครั้งหนึ่ง และแล้วเพื่อนฝูงญาติมิตร ฯลฯ ทั้งหมดจะกลับมาบริสุทธิ์ มากเท่าที่พวกเขากลับมาสโตประธานในวงจรก่อนหน้านี้ ดังนั้นพวกเขาจะกลายเป็นเช่นเดิม ความเพียรพยายามของพวกเขาจะเป็นเช่นนั้นด้วยเช่นกัน ดังนั้น ลูกควรทำตามใครในเวลานี้? มีการจดจำว่า ทำตามพ่อ เช่นที่ผู้นี้จดจำพ่อและทำความเพียรพยายาม ในท่านองเดียวกันจงทำตามท่าน (บราห์มา) เป็นพ่อผู้ที่กำลังดลใจลูกให้ทำความเพียรพยายาม ท่านเองไม่ได้ทำความเพียรพยายามใดๆ ท่านดลใจลูกให้ทำความเพียรพยายาม และแล้วท่านพูดว่า ลูกๆ ที่อ่อนหวานที่สุด จงทำตามพ่อ(follow the Father) มีแม่และพ่อ(ชีวา)ที่แฝงตัว แม่นั้นแฝงตัว และพ่อ(ชีวา)สามารถเป็นที่รู้ได้ สิ่งนี้ต้องเป็นที่เข้าใจอย่างชัดเจนมาก ถ้าลูกต้องการ

ประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงแล้วจงจดจำพ่อ(ชิวา)อย่างดีมาก เช่นที่พ่อนี้(บราห์มา)จดจำท่าน พ่อนี้ (บราห์มา)ประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงสุดของทั้งหมด ท่าน(บราห์มา)ได้รับการยกระดับอย่างมากและขณะนี้ ในเวลาสุดท้ายของชาติเกิดสุดท้ายของหลายชาติเกิดของท่าน พ่อก็มาในท่าน จงจดจำสิ่งนี้อย่างดีมาก อย่าได้ลืมสิ่งนี้ มายาทำให้ลูกมากมายลืม ลูกพูดว่าลูกกำลังกลายเป็นนารายณ์จากคนธรรมดา บาบากำลังแสดงวิธีการที่ลูกสามารถกลายเป็นสิ่งนั้นแก่ลูก ลูกก็รู้ด้วยเช่นกันว่าไม่ใช่ทุกคนจะทำตามท่านอย่างถูกต้องแม่นยำ พ่อบอกลูกถึงเป้าหมายและวัตถุประสงค์: ทำตามพ่อ นี่คือนสิ่งที่ได้รับการจดจำของเวลานี้ เพียงในขณะนี้เท่านั้นที่พ่อให้ความรู้แก่ลูกๆ พวกเขาเรียกว่าเป็นผู้ตามของชั้นยาซี แต่นั่นไม่ถูกต้อง พวกเขาไม่ได้ทำตามชั้นยาซีเหล่านั้น ทั้งหมดนั้นคือผู้ที่มีความรู้ของธาตุบราห์มหรือความรู้ของวัตถุประสงค์ พระเจ้าไม่ได้ให้ความรู้แก่พวกเขา พวกเขาเรียกได้ว่า ทัดทะวา-ญานี หรือ บราห์ม-ญานี (ผู้ที่มีความรู้ของธาตุบราห์มหรือธาตุแสง) อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ทัดทะวาหรือบราห์มที่ให้ความรู้แก่พวกเขา ทั้งหมดนั้นคือความรู้ของคัมภีร์ พ่อกำลังให้ความรู้แก่ลูกที่นี่ และท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ จดบันทึกสิ่งนี้ลงไปอย่างดีมาก ลูกลืมนี่คือสิ่งที่จะต้องซึมซับไว้ในหัวใจของลูกอย่างมาก พ่อบอกลูกทุกวัน: ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน พิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณและจดจำฉันพ่อของลูก เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถกลับไปได้ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ด้วยพลังโยคะหรือโดยการสัมผัสกับการถูกลงโทษ บัญชีกรรมของทุกคนจะต้องได้รับการชำระสะสางอย่างแน่นอน พ่อได้อธิบายแล้วว่าโดยดั้งเดิมลูกดวงวิญญาณเป็นผู้อยู่อาศัยในอาณาเขตสูงสุดและจากนั้นลูกก็เล่นบทบาทของความทุกข์และความสุขของลูกที่นี่ บทบาทของความทุกข์อยู่ในอาณาจักรของรามและบทบาทของความทุกข์อยู่ในอาณาจักรของราวัน สวรรค์เรียกว่าอาณาจักรของราม มีความสุขที่สมบูรณ์พร้อมที่นั่น ชาวสวรรค์และชาวรกรได้รับการจดจำ ต้องมีการสร้างซึมซับสิ่งนี้อย่างดีมาก ยิ่งลูกเฝ้าแต่กลับมาสโตประธานจากตโมปะธานอย่างต่อเนื่องมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งมีความสุขอยู่ภายในมากเท่านั้น เมื่อลูกอยู่ในสภาพราโจในยุคทองแดง ลูกมีความสุขในเวลานั้นด้วย ลูกไม่มีความสุขหรือมีกิเลสในเวลานั้น ที่เวลานี้ลูกมีกิเลสและไม่มีความสุขอย่างมาก มองดูผู้ที่แก่ชราของลูก: พวกเขามีกิเลสอย่างมากและติดเหล้า เหล้าเลวร้ายอย่างมาก ในยุคทองมีเพียงดวงวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้น และแล้วเมื่อพวกเขาค่อยๆ ลงมาพวกเขากลับมาสกปรกอย่างสมบูรณ์และเหตุนี้เองจึงเรียกว่ากันบิงของนรกที่ลึกที่สุด เหล้าเป็นเช่นนั้นที่พวกเขาไม่ได้ใช้เวลาอันเลยที่จะเริ่มทะเลาะเบาะแว้งกัน ต่อสู้กัน หรือสร้างความสูญเสีย ในเวลานี้เป็นราวกับว่าสติปัญญาของผู้คนได้กลับมามากมาย มายามีพลังอย่างมาก พ่อคือผู้ทรงอำนาจผู้เดียวที่ให้ความสุข ในท่านองเดียวกัน มายาเป็นเช่นนั้นที่เธอเป็นเหตุของความทุกข์มากมาย มองดูสภาพของผู้คนในยุคเหล็กแล้ว: พวกเขาถึงสภาพเสื่อมโทรมทั้งหมด พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย เป็นราวกับว่าพวกเขามีสติปัญญาเป็นหิน สิ่งนี้อยู่ในละครด้วย ถ้าไม่ใช่อยู่ในโชคของใครบางคนสติปัญญาของพวกเขากลายเป็นเช่นนั้น พ่อให้ความรู้ที่ง่ายตายแก่ลูก ท่านอธิบายแก่ลูกอย่างต่อเนื่องในขณะที่เรียกลูกว่า “ลูก ลูก” ผู้เป็นแม่ก็พูดด้วยเช่นกันว่าพวกเขามีลูกของเธอเองห้าคนและมีลูกผู้หนึ่ง ลูกเหนือโลก ผู้ที่มาเพื่อพาเราไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ลูกพิจารณาท่านว่าเป็นพ่อ และเป็นลูกของลูกด้วยเช่นกัน ท่านคือนักมายากล พ่อคือนักมายากลและลูกๆ ก็เป็นนักมายากลด้วย ลูกพูดว่า บาบของเราคือลูกของเราด้วยเช่นกัน ดังนั้นลูกต้องทำตามพ่อ และกลายเป็นเช่นนั้น เคยเป็นอาณาจักรของท่านในสวรรค์ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้กล่าวถึงในคัมภีร์ คัมภีร์เหล่านั้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาก็ถูกกำหนดไว้ในละครด้วยเช่นกัน สิ่งเหล่านั้นจะคงอยู่อีกครั้ง พ่ออธิบายว่าลูกก็ต้องการครูเพื่อสอนลูกเช่นกัน หนังสือไม่สามารถกลายเป็นครูของลูกได้ ในกรณีนั้น จะไม่มีความจำเป็นสำหรับครูเลย หนังสือเหล่านั้น ฯลฯ ไม่ได้มีอยู่ในยุคทอง พ่ออธิบายว่า: ลูกเข้าใจว่าดวงวิญญาณคืออะไรใช่ไหม? มีพ่อของทุกดวงวิญญาณด้วยเช่นกันอย่างแน่นอน เมื่อใครบางคนมาที่พวกเขาพูดว่าชาวฮินดูและชาวมุสลิมเป็นพี่น้องกัน แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้นเลย ผู้คนควรเข้าใจความหมายของการเป็นพี่น้อง พวกเขาต้องมีพ่ออย่างแน่นอน พวกเขาไม่มีคำแม่หนึ่งสตาบ์ของความเข้าใจที่เหลืออยู่ พระเจ้าพูด: นี่คือนชาติเกิดสุดท้ายของหลายๆ ชาติเกิด ความหมายชัดเจนมาก ไม่มีใครเป็นเหตุให้เกิดการประณาม พ่อแสดงหนทางแก่ลูก คนแรกกลายเป็นคนสุดท้าย ผู้ที่สวยงามกลายเป็นผู้ที่น่าเกลียด ลูกเข้าใจว่าลูกเคยสวยงามและลูกจะกลับไปเป็นเช่นนั้นอีกครั้ง ลูกจะกลายเป็นเช่นนั้นโดยการจดจำระลึกถึงพ่อ นี่คือนอาณาจักรของราวัน อาณาจักรของรามเรียกว่าชิวาลายา รามผู้ที่ได้เป็นของสิดาปกครองอาณาจักรของเขาในยุคเงิน นี่เช่นกันก็เป็นเรื่องของความเข้าใจ มีการกล่าวว่าเขามีสององศาที่ลดลงไป ยุคทองคือยุคที่สูงที่สุดและได้รับการจดจำ ยุคเงินและยุคทองแดงไม่ได้รับการจดจำมากเท่า นั้น ยุคทองคือโลกใหม่และยุคเหล็กคือโลกเก่า: ความสุข 100% และ ความทุกข์ 100% ยุคเงินและยุคทองแดงเป็นครึ่งหนึ่งเหตุนี้เองยุคหลัก- ยุคทองและยุคเหล็ก- ได้รับการจดจำ พ่อกำลังก่อตั้งสวรรค์ เป็นหน้าที่ของลูกที่จะทำความพยายาม ลูกจะกลายเป็นผู้อยู่อาศัยของยุคทองหรือผู้อยู่อาศัยของยุคเงิน? ในยุคทองแดงลูกลงมา แม้ว่าลูกยังคงเป็นของศาสนาเทพก็ตาม อย่างไรก็ตามเพราะด้วยการกลับมาไม่บริสุทธิ์ลูกไม่สามารถเรียกตนเองว่าเป็นเทพได้ ดังนั้นพ่ออธิบายแก่ลูกๆ ผู้ที่อ่อนหวานที่สุดทุกวัน: สิ่งหลักคือมานะบาฟ ลูกคือผู้ที่กลายเป็นอันดับหนึ่ง ลูกวนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิดและเข้ามาในชาติเกิดสุดท้ายของลูก และ

แล้วลูกก็เข้าไปเป็นอันดับหนึ่งอีกครั้ง และดังนั้นเวลานี้ลูกต้องจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อมาเพียงในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลมากที่สุดเท่าที่นั่นและให้ความสุขแห่งสวรรค์แก่ลูกเป็นเวลา 21 ชาตเกิด เมื่อช่วงอายุของลูกสิ้นสุดลูกก็จะทิ้งร่างกายของลูกโดยอัตโนมัติ นั่นคือด้วยพลังโยคะใช่ไหม? กฎเช่นนี้ได้ถูกสร้างขึ้น: สิ่งนั้นลูกเรียกว่าพลังโยคะ ไม่มีเรื่องของความรู้ที่นั่น ลูกเติบโตจนถึงวัยชราเป็นไปอย่างอัตโนมัติ ไม่มีโรคภัยใดๆ เลยที่นั่น ไม่มีคณพิการหรือทพพลาพาใด ๆ ที่นั่น พวกเขาอยู่อย่างมีพละนามัยที่ดีเสมอ ไม่มีชื่อหรือร่องรอยของความทุกข์ใดเลยที่นั่น และแล้วองศาที่ค่อยๆ ลดลง เวลานี้ลูกๆ ต้องทำความเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกที่สูงส่งจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกต้องสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม ใช่ไหม? ไม่ใช่ทุกคนสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง สถานภาพอะไรที่ผู้ไม่ทำงานรับใช้ได้รับ? ลูกๆ ทำงานรับใช้อย่างมากในพิภพภคนี้ ผู้คนไปที่นั่นโดยไม่ต้องเชื่อเชียว นั่นเรียกว่างานรับใช้ที่รวดเร็ว เราไม่รู้ว่าบางทีอาจจะมีการประเทของงานรับใช้แม้กระทั่งเร็วกว่านี้ปรากฏออกมา ลูกควรมีรูปภาพหลัก 2-4 รูปไว้กับลูกอย่างแนบแน่น ควรมีภาพขนาดใหญ่ของตรีมูรติ ต้นไม้ วงจร และบันได ในทุกแห่ง เพียงเมื่อลูกๆ ฉลาดงานรับใช้จึงจะเกิดขึ้น งานรับใช้ต้องเกิดขึ้น ต้องมีการทำงานรับใช้ในหมู่บ้านด้วยเช่นกัน ถึงแม้ว่าผู้เป็นแม่ไม่มีการศึกษากันง่ายที่จะให้คำแนะนำตัวของพ่อ ก่อนหน้านั้นผู้หญิงไม่ได้รับการศึกษา ภายใต้กฎของมุสลิม พวกเขาต้องคลุมโปงหน้าออกไป มีเพียงดวงตาเท่านั้นที่มองเห็น บาบานี้มีประสบการณ์อย่างมาก พ่อพูดว่า พ่อไม่รู้สิ่งเหล่านี้ทั้งหมด พ่ออาศัยอยู่เบื้องบน เป็นบราห์มาผู้ที่อธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดให้แก่ลูก ท่านมีประสบการณ์ พ่อเพียงถ่ายทอดสิ่งต่างๆ ของมานมานะบาฟและอธิบายความลับของวงจรโลกซึ่งผู้ไม่รู้ ผู้ที่อธิบายประสบการณ์ของท่านเองอย่างแยกออกไป พ่อไม่เกี่ยวข้องในสิ่งเหล่านั้น บทบาทของพ่อเพียงเพื่อชี้หนทางให้แก่ลูก พ่อเป็นพ่อ ครูและ กูรู พ่อกลายเป็นครูของลูกและสอนลูกแต่ไม่มีเรื่องของความเมตตาใดๆ ในสิ่งนี้ พ่อสอนลูกและแล้วก็พาลูกกลับไปกับพ่อ ด้วยการศึกษานี้ที่การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์เกิดขึ้น พ่อมาแล้วเพื่อพาลูกกลับไป “ชบวนของชีวา” ได้รับการจดจำ ไม่ใช่ชบวนของชางก้า แต่เป็นชบวนของชีวา ทุกดวงวิญญาณติดตามเจ้าบ่าว พวกเขาทั้งหมดเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาและพ่อผู้เดียวเป็นพระเจ้า ลูกเรียกหาพ่อให้มาและชำระลูกให้บริสุทธิ์และพาลูกกลับบ้านกับพ่อ ดังนั้นพ่อจะพาลูกๆ กลับไปกับพ่ออย่างแนบแน่น พ่อต้องทำให้ลูกสามารถชำระสะสางปัญชักรรมของลูกและพาลูกกลับไป บาบาพูดซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า มานมานะบาฟ จดจำพ่อ และลูกจะจดจำมรดกของลูกด้วยเช่นกัน ลูกได้รับอำนาจการปกครองโลก สำหรับสิ่งนั้น ลูกต้องทำความเพียรพยายามในระดับนั้นด้วยเช่นกัน พ่อไม่ได้ให้ความยากลำบากใดๆ แก่ลูก พ่อรู้ว่าลูกได้เห็นความทุกข์มากมาย เวลานี้พ่อไม่ได้ให้ความยากลำบากใดๆ แก่ลูก ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาช่วงอายุของพวกเขาสั้น พวกเขามีความตายก่อนเวลาอันควร พวกเขาต้องให้คร่ำครวญอย่างมาก พวกเขาได้รับความทุกข์อย่างมากจนแม้หัวของเขาเสียหายไป ในเวลานี้พ่อพูดว่า เพียงแต่จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น หากลูกต้องการกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ต้องทำความเพียรพยายามเสมอที่จะกลับมาสูงส่ง เราจะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ พ่อพูดว่า พ่อก่อตั้งทั้งศาสนาสุริยวงศ์และจันทรวงศ์ พวกเขา(ยุคเงิน) สอบตกและเหตุนี้เองพวกเขาจึงเรียกไดว่านักรบ นี่คือการสนามรบ อัจจะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รัก ที่จากหายไปนาน และได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะประกาศสิทธิ์อย่างเต็มที่ในมรดกของดินแดนแห่งความสุข จงกลายเป็นนักมายากลทางจิตในยุคบรรจบพบกัน และทำให้พ่อเป็นลูกของลูก อุทิศตนเองอย่างเต็มที่
2. กลายเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองและกลายเป็นดวงดาวที่โชคดี กลายเป็นเครื่องมือสำหรับงานรับใช้ ในสภาพที่โอบยิบด้วยความเร็วและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ทำงานรับใช้ในทุกหมู่บ้าน พร้อมกันนั้นเก็บรักษาจารีตของการจดจำระลึกถึงด้วยเช่นกันอย่างแนบแน่น

พร: ขอให้ลูกได้รับชัยชนะเสมอโดยการจุดพลุดอกไม้ไฟแห่งสำนักที่เป็นดวงวิญญาณด้วยก้านไม้ขีดแห่งความมุ่งมั่น
ทุกวันนี้พวกเขาทำพลุดอกไม้ไฟ แต่ด้วยไม้ขีดไฟของความมุ่งมั่นที่ลูกต้องจุดพลุดอกไม้ไฟของจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณและด้วยเหตุนี้จึงจบสิ้นทุกสิ่งที่เก่า ผู้คนเหล่านั้นเสียเงินไปกับพลุดอกไม้ไฟ ในขณะที่ลูกจะสามารถได้ ของพวกเขาเป็นดอกไม้ไฟ (atishbaji) ในขณะที่ของลูกเป็นเกม (baji) ของสภาพที่

โอบบิโน และลูกจะกลายเป็นผู้มีชัยชนะด้วยสิ่งนั้น ดังนั้นเพื่อที่จะได้รับประโยชน์เป็นสองเท่าของการจุดดอกไม้ไฟและได้รับรายได้ จงนำวิธีนี้มาใช้ด้วยเช่นกัน

คติพจน์:

การเป็นผู้ช่วยในงานพิเศษคือการได้รับลิฟต์ของพร

***** โอบิ ซานติ *****

พื้นฐานของชีวิตบราห์มินคือความสูงส่งของความบริสุทธิ์

วันนี้ มหาสมุทรแห่งความรักกำลังมองดูลูกๆ ที่รักของท่าน ลูกๆ ที่รักทั้งหมดจากทุกหนแห่งถูกผูกด้วยสายใยทางจิต วิญญาณที่ละเอียดอ่อนได้มาถึงบ้านอันแสนหวานของลูกแล้ว เช่นที่ลูกๆ มาถึงที่นี่ด้วยการถูกดึงดูดด้วยความรัก ในทำนองเดียวกัน พ่อที่ถูกผูกด้วยสายใยแห่งความรักของลูกๆ ก็ได้มาอยู่เบื้องหน้าลูกๆ เป็นการส่วนตัวเช่นกัน บัปดาตามองเห็นว่า ลูกทุกคนในทุกหนแห่ง ในขณะที่นั่งอยู่ห่างไกลก็ยังคงดูดซับอยู่ในความรัก บัปดาตามองเห็นลูกๆ ที่กำลังอยู่เบื้องหน้า ท่านเป็นการส่วนตัว และมองเห็นลูกๆ ที่กำลังนั่งอยู่ห่างไกลและพอใจกับพวกเขา ความรักที่ไม่มีวันสูญสลายทางจิตวิญญาณ ความรักของพระเจ้า ความรักที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณนี้จะสัมผัสได้ในตอนนี้ในทั้งวงจรเท่านั้น

บัปดาดากำลังมองเห็นความสูงส่งของความบริสุทธิ์ของลูกทุกคน ความสูงส่งของชีวิตบราห์มินคือความบริสุทธิ์ ดังนั้น บัปดาจึงมองเห็นสัญลักษณ์ของความสูงส่งทางจิตวิญญาณบนศีรษะและมงกุฎแห่งแสงของความบริสุทธิ์ของลูกแต่ละคน ลูกทุกคนมองเห็นมงกุฎแห่งความบริสุทธิ์และมงกุฎแห่งความสูงส่งทางจิตวิญญาณของลูกหรือไม่? ผู้ที่นั่งด้านหลังมองเห็นไหม? นี่คือชุมชนที่สวยงามของผู้ที่ได้รับการสวมมงกุฎ เป็นเช่นนี้ใช่ไหม พันดาวาส? มงกุฎกำลังเปล่งประกายใช่ไหม? ลูกกำลังมองเห็นชุมชนเช่นนี้ใช่หรือไม่? กุมาริ ลูกเป็นกุมาริที่สวมมงกุฎใช่หรือไม่? บัปดาเห็นว่าราชวงศ์ของลูกๆ นั้นสูงส่งมาก จดจำความสูงส่งที่คงอยู่ตลอดไปของลูกไว้ เมื่อลูกดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด ความสูงส่งทางจิตวิญญาณในรูปของดวงวิญญาณนั้นพิเศษ ดวงวิญญาณทั้งหมดก็คือรูปแห่งแสงเช่นกัน แต่เมื่อเปรียบเทียบกับดวงวิญญาณที่เหลือ ปรากฏของลูกนั้นสูงส่ง ลูกจดจำอาณาเขตสูงสุดได้หรือไม่? ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของเวลา ปรากฏและความซาบซึ้งของลูกนั้นพิเศษสุดไม่เหมือนใคร ลูกต้องเคยเห็นในท้องฟ้าว่าดวงดาวทั้งหมดนั้นเปล่งประกายอย่างไร และดวงดาวทั้งหมดเหล่านั้นสว่างไสวอย่างไร แต่จากดวงดาวทั้งหมด ปรากฏของดวงดาวพิเศษบางดวงนั้นน่ารักและพิเศษสุดมากกว่า ในทำนองเดียวกัน เมื่อเปรียบเทียบกับดวงวิญญาณอื่นๆ ปรากฏของลูกดวงวิญญาณ ปรากฏของความบริสุทธิ์และความสูงส่งทางจิตวิญญาณของลูกนั้นพิเศษสุดไม่เหมือนใคร ลูกจำสิ่งนี้ได้ใช่ไหม? จากนั้นก็มาถึงจุดเริ่มต้นของเวลา หากลูกจดจำช่วงเวลาในตอนต้นได้ บุคลิกภาพของความสูงส่งทางจิตในรูปที่เป็นเทพของลูกนั้นมีความพิเศษเพียงใด ตลอดทั้งกาลปะมีใครที่มีความสูงส่งในรูปของเทพบ้างไหม? ลูกจดจำความสูงส่งทางจิตและบุคลิกภาพของความบริสุทธิ์ของลูกได้ไหม? ลูกพันดาวาสก็จำได้เช่นกันไหม? ตอนนี้นักจำได้หรือไม่? ต่อมาก็เข้ามาสู่ช่วงกลาง ตั้งแต่ช่วงตอนกลาง นั่นคือตั้งแต่ยุคทองแดงเป็นต้นมา เมื่อภาพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาของลูกถูกทำขึ้นมา มีภาพอื่นใดที่มีความสูงส่งเช่นนั้นหรือมีความสูงส่งของการกราบไหว้บูชาอีกหรือไม่? มีภาพมากมาย แต่มีดวงวิญญาณอื่นใดที่ได้รับการกราบไหว้บูชาอย่างถูกต้องตามวิธีที่ถูกต้องเช่นเดียวกับลูกหรือไม่? ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นผู้นำศาสนา ผู้นำทางการเมือง หรือนักแสดง ก็ได้มีการทำรูปภาพของพวกเขาทั้งหมดขึ้นมา แต่ลูกเคยเห็นความสูงส่งในรูปภาพเหล่านั้นและความสูงส่งของการกราบไหว้บูชาของภาพของใครคนใดคนหนึ่งหรือไม่? ดับเบิลฟอเรนเนอร์เคยเห็นการกราบไหว้บูชาของตนเองหรือไม่? ลูกทุกคนเคยเห็นหรือแค่เคยได้ยินเกี่ยวกับเรื่องนี้หรือไม่? ไม่มีภาพอื่นใดที่มีการกราบไหว้บูชาหรือมีความเปล่งประกายและความเป็นจิตวิญญาณที่ถูกต้องแม่นยำเช่นนี้ และจะไม่มีภาพเช่นนี้อีก เพราะเหตุใด? ลูกมีความสูงส่งของความบริสุทธิ์ ลูกมีบุคลิกภาพของความบริสุทธิ์ อัจชะ ลูกเคยเห็นการกราบไหว้บูชาของตนเองหรือไม่? หากลูกยังไม่เห็น ก็จงเห็น! ตอนนี้ สุดท้ายนี้ ก็มาถึงยุคบรรจบพบกัน แม้แต่ในยุคบรรจบพบกัน ทั่วทั้งโลก ความสูงส่งของความบริสุทธิ์ก็เป็นพื้นฐานของชีวิตบราห์มิน หากไม่มีความบริสุทธิ์ ก็จะไม่มีการบรรจบพบกันของความรักของพระเจ้า และไม่มีประสบการณ์ของการบรรลุผลของพระเจ้าทั้งหมด บุคลิกภาพของชีวิตบราห์มินคือความบริสุทธิ์ และความบริสุทธิ์คือความสูงส่งทางจิตวิญญาณ ดังนั้น ความสูงส่งทางจิตวิญญาณนี้จึงดำเนินต่อไปชั่วนี้รันดร์และดั้งเดิมตลอดทั้งวงจรตั้งแต่ตอนต้นตลอดจนตอนกลางจนถึงตอนจบของวงจร

ดังนั้น ลูกแต่ละคนจึงมองดูตนเอง ลูกแต่ละคนมีกระจกใช่ไหม? ลูกมีกระจกไหม? ลูกสามารถมองเห็นในกระจกนั้นไหม? แล้วมองดูว่าลูกมีความสูงส่งของความบริสุทธิ์ภายในตัวลูกก็เปอร์เซ็นต์? ปรากฏของความบริสุทธิ์ปรากฏให้เห็นบนใบหน้าของลูกหรือไม่? ปรากฏของความซาบซึ้งของความบริสุทธิ์ปรากฏชัดในพฤติกรรมของลูกหรือไม่? ปรากฏของความซาบซึ้งหมายถึงความซาบซึ้ง ในพฤติกรรมของลูกเช่นกัน ปรากฏของความซาบซึ้งและความซาบซึ้งทางจิต

วิญญาณปรากฏชัดหรือไม่? ลูกเคยเห็นตัวเองหรือไม่? ใช้เวลานานแค่ไหนในการมองดู? หนึ่งวินาทีไหม? แล้วลูกทุกคนเคยเห็นตัวเองหรือไม่?

กุมาร: ลูกมีประกายและความซาบซึ้งไหม? นี่เป็นสิ่งที่ดี ลูกทุกคน ลูกขึ้น! ยืนขึ้น! (กุมารแต่ละคนจะมีสายสะพายสีแดงซึ่งมีข้อความเขียนว่า "เอก-วราตา" – การให้คำมั่นสัญญาต่อผู้เป็นหนึ่งเดียว มันดูสวยงามใช่หรือไม่? เอก-วราตา หมายถึงความสูงส่งของความบริสุทธิ์ ดังนั้น ลูกได้ทำให้บทเรียนของเอก-วราตามั่นคงแล้วหรือยัง? เมื่อลูกกลับไป อย่าได้กลับมาอ่อนแอ ตอนนีกลุ่มกุมาร ยืนขึ้น! กลุ่มกุมารก็ดีเช่นกัน กุมารได้ผูกแถบของคำสัญญาไว้ในหัวใจของพวกเขา และกุมารเหล่านี้ก็ได้ผูกไว้ภายนอก ลูกได้ผูกแถบแห่งคำสัญญาแล้วหรือยัง? ว่าลูกเป็นกุมารที่จะคงอยู่เสมอ นั่นคือ อยู่ในบุคลิกภาพของความบริสุทธิ์อยู่เสมอ เป็นเช่นนั้นหรือไม่? พูดว่า"ฮาจิ!" ไม่หรือใช่? หรือลูกจะเขียนจดหมายเมื่อลูกกลับไป แล้วบอกว่าลูกเริ่มหยอนยานเล็กน้อยหรือไม่? อย่าทำเช่นนั้น ในขณะที่ลูกใช้ชีวิตอย่างบราห์มิน ลูกต้องคงไว้ซึ่งความบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ลูกได้ให้คำมั่นสัญญาเช่นนั้นหรือไม่? หากคำมั่นสัญญาของลูกมั่นคงแล้ว ก็ให้โบกมือข้างหนึ่ง ภาพถ่ายของลูกกำลังถูกถ่ายโดยทีวี ภาพเหล่านี้จะส่งไปให้กับผู้ที่หยอนยาน ดังนั้นอย่าได้หยอนยาน จงเข้มแข็งไว้ ใช่ว่า ลูกเข้มแข็ง พันดาวาสเข้มแข็งเสมอ พันดาวาสที่เข้มแข็ง ดีมาก

ทัศนคติของความบริสุทธิ์คือความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ ไม่ว่าใครจะเป็นเช่นไร ทัศนคติที่บริสุทธิ์ก็หมายถึงความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ การมีสายตาที่บริสุทธิ์หมายถึงการเห็นทุกคนอยู่ในรูปของจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณหรือในรูปที่เป็นเทวดานางฟ้าอยู่เสมอ ดังนั้น ทัศนคติ สายตา และประการที่สามคือการกระทำ ดังนั้น ในการกระทำของลูกเช่นกัน จงให้ความสุขกับทุกดวงวิญญาณอย่างสม่ำเสมอและได้รับความสุข นี่คือการบอกของความบริสุทธิ์ให้มีความรู้ในทัศนคติ สายตา และการกระทำของลูก ไม่ว่าใครจะทำอะไรก็ตาม แม้ว่าเขาจะทำให้ลูกเป็นทุกข์หรือดูหมิ่นลูก หน้าที่ของลูกคืออะไร? ลูกต้องทำตามคนที่ทำให้ลูกเป็นทุกข์หรือทำตามบิดา? ลูกต้องทำตามพ่อใช่หรือไม่? แล้วพอบราห์มาทำให้เกิดความทุกข์หรือให้ความสุข? ท่านให้ความสุขใช่หรือไม่? ดังนั้น ลูกผู้เป็นนายบราห์มา ลูกดวงวิญญาณบราห์มินต้องทำอะไร? ถ้าหากใครทำให้ลูกเป็นทุกข์ ลูกจะอย่างไร? ลูกจะทำให้เกิดความทุกข์ไหม? ลูกจะไม่ทำให้เกิดความทุกข์ใช่ไหม? จะเป็นอย่างไรถ้ามีใครบางคนทำให้ลูกเป็นทุกข์อย่างมากหรือดูหมิ่นลูกอย่างมาก? หากมีใครมาดูหมิ่นลูกเป็นอย่างมาก ลูกจะมีความรู้สึกเล็กน้อยบ้างหรือไม่? ลูกที่เป็นกุมารจะรู้สึกถึงสิ่งนี้บ้างหรือไม่? บางทีอาจจะรู้สึกบ้าง? ดังนั้น จงทำตามพ่อ คิดว่า: หน้าที่ของฉันคืออะไร? อย่าลืมหน้าที่ของตนเองด้วยการมองหน้าที่ของผู้อื่น คนอื่นกำลังดูหมิ่นลูก ดังนั้นก็แค่กลายเป็นเทวี (เทพ – ผู้หญิง) แห่งความอดทน กลายเป็นเทวา (เทพ – ผู้ชาย) แห่งความอดทน ด้วยความอดทนของลูก ผู้ที่ดูหมิ่นลูกจะโอบกอดลูก ความอดทนมีพลังมากถึงขนาดนั้น แต่ลูกต้องอดทนอยู่ชั่วขณะหนึ่ง ดังนั้น ลูกจึงเป็นเทพ (เทวาและเทวี) แห่งความอดทนใช่หรือไม่? ลูกเป็นหรือไม่? จงมีสำนึกนี้อยู่เสมอ: ฉันเป็นเทพ (devta) แห่งความอดทน ฉันเป็นเทพแห่งความอดทน ดังนั้น เทพจึงหมายถึงผู้ประทานที่ให้ ถ้ามีคนดูหมิ่นลูกและไม่เคารพลูก นั่นก็เป็นเรื่องไร้สาระเป็นขยะใช่หรือไม่? หรือว่ามันเป็นสิ่งที่ดี? แล้วทำไมลูกถึงรับมันไว้? ขยะควรรับจากคนอื่นหรือไม่? ถ้ามีคนให้ขยะกับลูก ลูกจะรับมันไหม? ลูกจะไม่รับใช่ไหม? ถ้ามีคนไม่เคารพลูก ถ้ามีคนดูหมิ่นลูก หรือด่าทอลูก ถ้ามีคนมารบกวนลูก ทั้งหมดนั้นคืออะไร? มันเป็นสิ่งที่ดีไหม? แล้วทำไมลูกถึงรับมันไว้? ลูกรับไปเล็กน้อยใช่หรือไม่? ลูกรับไปเล็กน้อยแล้วลูกก็คิดว่า "ฉันไม่น่ารับสิ่งนั้นเลย" เวลานี้ อย่าได้รับสิ่งนั้น! การรับหมายถึงการที่จิตใจของลูกซึมซับสิ่งนั้นและรู้สึกถึงสิ่งนั้น ดังนั้น จงจดจำช่วงเวลาที่ยังคงอยู่ตลอดไปของลูก ช่วงเวลาในตอนเริ่มต้น ช่วงเวลาในตอนกลาง และช่วงเวลาของยุครบรอบพบกัน จงจดจำความสูงส่งของความบริสุทธิ์ของลูกและบุคลิกภาพของลูกตลอดทั้งวงจร ไม่ว่าใครจะทำอะไรก็ตามไม่มีใครสามารถมาพรากบุคลิกภาพของลูกไปได้ ลูกมีความซาบซึ้งทางจิตวิญญาณนี้ใช่หรือไม่? ดับเบิลฟอเรเนอร์ลูกมีความซาบซึ้งซึ่งเป็นสองเท่าใช่หรือไม่? ลูกมีความซาบซึ้งสองเท่าในทุกสิ่ง ความซาบซึ้งสองเท่าของความบริสุทธิ์ ความซาบซึ้งสองเท่าของการเป็นเทวีหรือเทพแห่งความอดทน ลูกมีสองเท่าใช่หรือไม่? เพียงแค้อยู่อย่างเป็นอมตะในสิ่งนี้ อย่าลืมพรของการเป็นอมตะ

อัจชะ ผู้ที่เป็นผู้ครองเรือน นั่นคือผู้ที่เป็นคู่ - อันที่จริงลูกอยู่อย่างเป็นโสดอยู่โดยลำพัง แต่ลูกได้รับการกล่าวว่าเป็นคู่ - ลูกขึ้น! ยืนขึ้น มีผู้ที่เป็นคู่มากมายและมีกุมารและกุมารีน้อยกว่า มีผู้ที่เป็นคู่มากกว่ากุมารมากมาย ดังนั้นผู้ที่เป็นคู่ เพราะเหตุใดบิดาจึงให้แนวทางแก่ลูกในการอยู่ที่บ้านกับครอบครัว? ทำไมลูกถึงได้รับอนุญาตให้อยู่อย่างเป็นคู่ได้? ลูกรู้หรือไม่ทำไมลูกถึงได้รับอนุญาตให้อยู่ในครอบครัวของลูก? เพราะในขณะที่อยู่อย่างเป็นคู่ ลูกต้องทำให้หมาหมาเดชะวาร์กัมลงที่เท้าของลูก ลูกมีความกล้าหาญมากถึงขนาดนั้นหรือไม่? ผู้คนบอกว่ามันเป็นเรื่องยากที่จะอยู่ด้วยกัน แต่ยังคง

รักษาความบริสุทธิ์ แล้วลูกจะบอกว่าอะไร? ว่ามันยากไหม? หรือว่ามันง่ายไหม? (มันง่ายมาก) ลูกแน่ใจหรือไม่? หรือบางทีก็ง่าย บางทีก็เกียจคร้าน? เหตุนี้เองตามละคร เพื่อที่จะทำทนายพวกเขา บัปดาจึงทำให้ลูกทุกคนเป็นตัวอย่าง เบื่องหน้าโลก ดังนั้นจงอยู่อย่าง เป็นอิสระในขณะที่อาศัยอยู่ในบ้านของลูก ลูกสามารถอยู่อย่าง เป็นอิสระจากความไม่บริสุทธิ์ได้หรือไม่? ดังนั้น ลูกคือผู้ที่ยืนคำทำทนายใช่หรือไม่? ลูกทุกคนคือผู้ที่จะทำทนายพวกเขา ลูกไม่กลัวเลยสักนิดใช่ไหมว่าบางทีเมื่อลูกทำทนายพวกเขาแล้วลูกไม่รู้อะไรจะเกิดขึ้น? จงทำทนายโลก เพราะมันเป็นสิ่งใหม่ที่จะอยู่ด้วยกันแต่ก็ยังไม่เคยมีความคิดเรื่องความไม่บริสุทธิ์เลยแม้แต่หนึ่งแม้กระทั่งในความฝัน นี่ก็คือคุณสมบัติพิเศษของชีวิตบราห์มินในยุคนั้น ดังนั้น ลูกทุกคนจึงเป็นตัวอย่างในตู้โชว์ของโลก ลูกเป็นตัวอย่าง เป็นแบบอย่าง เมื่อเห็นลูก ทุกคนจะได้รับพลังกำลังใจที่พวกเขาก็สามารถกลายเป็นเช่นนี้ได้ สิ่งนี้โอเคไหม? ลูกชกดีโอเคไหม? ลูกคือฟักก้า (มันคง) ใช่หรือไม่? ลูกไม่ได้แข็งแกร่งบางครั้ง และอ่อนแอบางครั้งใช่ไหม? ฟักก้า (มันคง) บัปดาจึงยินดีที่ได้พบลูกเช่นกัน ขอแสดงความยินดี ดูลี มีลูกมากมายเหลือเกิน ดีมาก

ตอนนี้ครูยังคงอยู่ ไม่มีการหลุดพ้นได้หากไม่มีครู ครูทั้งหลาย ยืนขึ้น! อัจชะ มีพันดาวาสาที่ดีมากเช่นกัน ว้าว! คุณสมบัติพิเศษของครูคืออนาคตปรากฏให้เห็นในรูปลักษณะของครูทุกคน รูปที่เป็นเทวดานางฟ้าควรปรากฏให้เห็นในรูปลักษณะของครูทุกคน ลูกมีรูปลักษณะเช่นนั้นใช่หรือไม่? เมื่อเห็นลูกผู้เป็นเทวดานางฟ้า คนอื่นก็จะกลายเป็นเทวดานางฟ้าเช่นกัน ดูลี มีครูมากมายเหลือเกิน! มีครูจากต่างประเทศมากมาย มีครูมากมายในกลุ่มจากต่างประเทศ เวลานี้มีเพียงไม่กี่คนที่มา บัปดาจึงระลึกถึงผู้ที่ไม่ได้มาเช่นกัน นี่ก็ดี ครูทั้งหลายวางแผนร่วมกันว่าจะเปิดเผยผ่านพฤติกรรมและใบหน้าของลูกอย่างไร ผู้คนในโลกพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่ง แต่ลูกพูดว่าท่านไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่ง อย่างไรก็ตาม บัปดาบอกว่า: ขณะนี้ตามเวลา พ่อควรจะปรากฏให้เห็นในทางปฏิบัติในครูทุกคน ดังนั้น ท่านจึงจะถูกมองว่าอยู่ในทุกหนแห่งใช่หรือไม่? ไม่ว่าพวกเขาจะมองใครก็ตาม พวกเขาควรเห็นแต่พ่อเท่านั้น ลูกดวงวิญญาณควรซ่อนอยู่ในดวงวิญญาณสูงสุดเพื่อให้มองเห็นเพียงดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้น เป็นไปได้หรือไม่? อัจชะ สำหรับสิ่งนี้มันคือวันที่เท่าไร? ควรจะกำหนดวันที่ไว้ใช่หรือไม่? ดังนั้นสำหรับสิ่งนี้คือวันที่เท่าไร? ลูกต้องการเวลานานแค่ไหน? (เราจะเริ่มตอนนี้เลย) ลูกจะเริ่มก็ได้ ความกล้าหาญนั้นเป็นสิ่งที่ดี แต่ลูกต้องการเวลานานเท่าไร? ขณะนี้คือปี 2002 ดังนั้นตอนนี้มันจะเป็นไปจนถึงปี 2000 แล้วยังไงต่อล่ะ? ดังนั้น เวลานี้ ผู้เป็นครู ลูกควรมีความใส่ใจที่จะถูกมองเห็นว่าได้มีการหลอมรวมกับพ่อ “ให้เห็นพ่อโดยผ่านตัวฉัน” ลูกจะวางแผนสำหรับสิ่งนี้ใช่หรือไม่? ดับเบิลฟอเรนเนอร์มีความฉลาดเมื่อต้องมีการพบปะและประชุมกัน ตอนนี้มีการประชุมกันสำหรับเรื่องนี้ อย่างกลับไปโดยไม่ได้มีการพบปะและประชุมกันว่าจะสามารถมองเห็นพ่อโดยผ่านลูกแต่ละคนได้อย่างไร ในปัจจุบัน สามารถมองเห็นบราห์มาภุมาริได้ พวกเขาบอกว่าบราห์มาภุมาริดีมากแถมมาก ตอนนี้ให้พวกเขาได้เห็นวาทะของพวกเขาที่ดีมากแถมมากแค่ไหน! และแล้วเมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงโลกจะเกิดขึ้น ดังนั้น ลูกที่เป็นดับเบิลฟอเรนเนอร์จะนำแผนนี้ไปใช้ในรูปแบบปฏิบัติใช่หรือไม่? ลูกจะทำเช่นนั้นหรือไม่? ฟักก้า อัจชะ และแล้วเมื่อั้น ความปรารถนาของดาดีของลูกจะได้รับการเติมเต็ม สิ่งนี้โอเคไหม อัจชะ

ดูลี ดับเบิลฟอเรนเนอร์นั้นเฝ้าแต่ทำงานรับใช้เป็นอย่างมาก! เพราะลูก ทุกคนจึงได้รับความรักและความระลึกถึง บัปดาจึงมีความรักที่พิเศษสำหรับลูกเช่นกัน - ไม่อาจกล่าวได้ว่าเป็นความรักที่ยิ่งใหญ่กว่านั้น ทำไมท่านถึงมีความรักต่อลูก? เพราะดวงวิญญาณดับเบิลฟอเรนเนอร์ที่กลายเป็นเครื่องมือในการทำงานรับใช้ได้กลายเป็นเครื่องมือในการทำให้สาสน์ของพ่อสามารถไปถึงมุมต่างๆของโลกได้ มิฉะนั้นดวงวิญญาณทุกหนแห่งในโลกจะอยู่อย่างกระหาย ตอนนี้พ่อจะไม่รับคำพร่ำบ่นใดๆ ว่าท่านมาที่บาร์ต แต่ผู้ที่อยู่ต่างประเทศไม่ได้รับสาสน์ ดังนั้น ลูกเป็นเครื่องมือที่จะจบสิ้นการพร่ำบ่นที่มีต่อพ่อ จากนั้นก็มีความกระตือรือร้นมากขึ้นว่าไม่ควรมีประเทศใดลูกทิ้งไว้ข้างหลัง นี่เป็นสิ่งที่ดี อย่างน้อยลูกก็จบสิ้นการพร่ำบ่นที่มีต่อพ่อได้ อย่างไรก็ตาม ลูกทำให้มิตรของลูกเหนื่อยมาก ลูกทำให้พวกเขาเหนื่อยใช่ไหม? จายันดี เธอไม่ทำให้ทุกคนเหนื่อยบ้างหรือไม่? อย่างไรก็ตาม ความสุขที่หลอมรวมอยู่ในความเหนื่อยล้านี้ ในตอนแรกมันเหมือนราวกับว่า "สิ่งเดียวกันนี้ครั้งแล้วครั้งเล่าคืออะไร?" อย่างไรก็ตาม เมื่อลูกกลับมาพร้อมกับพรหลังจากให้คำบรรยาย ใบหน้าของลูกก็เปลี่ยนไป นี่เป็นสิ่งที่ดี ดาดีทั้งสองมีคุณสมบัติพิเศษในการเพิ่มความจริงจังและความกระตือรือร้น พวกเขาไม่สามารถนั่งลงอย่างเจียบๆได้ ยังคงมีงานรับใช้เหลืออยู่ที่จะต้องทำใช่หรือไม่? หากลูกดูแผนที่ ไม่ว่าจะเป็นบาร์ตหรือต่างประเทศ หากลูกยังคงทำเครื่องหมายแต่ละสถานที่ต่อไป ลูกจะเห็นว่ายังมีสถานที่อีกมากมายที่เหลืออยู่ ดังนั้น บัปดาจึงพอใจ แต่ท่านยังพูดด้วยว่า อย่าทำให้พวกเขาเหนื่อยเกินไป ลูกทุกคนมีความสุขในการทำงานรับใช้ใช่หรือไม่? ตอนนี้ลูกภุมาริก็จะกลายเป็นครูด้วยเช่นกันใช่หรือไม่? ผู้ที่เป็นครูก็เป็นครูอยู่แล้ว อย่างไรก็ตาม ลูกผู้ที่ไม่ได้เป็นครูก็จะกลายเป็นครูและดูแลศูนย์ใดศูนย์หนึ่งใช่หรือไม่? ลูกจะกลายเป็นมือใช่หรือไม่? ดับเบิลฟอเรนเนอร์ฝึกฝนการทำงานทั้งสอง

ประเภท ลูกมีงานทำและลูกก็ดูแลศูนย์ด้วย เหตุนี้เองบัปเตดาขอแสดงความยินดีกับลูกเป็นสองเท่า อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่รักยิ่งในทุกหนแห่ง ถึงผู้ที่ใกล้ชิดที่สุด ถึงผู้ที่มีสิทธิ์ในความสูงส่งตั้งแต่ตอนต้นจนถึงตอนนี้ ถึงผู้ที่เผยให้เห็นประกายแห่งความบริสุทธิ์บนใบหน้าและพฤติกรรมของพวกเขา ถึงผู้ที่กลายเป็นอันดับหนึ่งโดยความพยายามอย่างเข้มข้นในการจดจ่อดำรงถึงและในการทำงานรับใช้ ถึงผู้ที่อยู่อย่างเป็นตัวของตัวเองพลังและทุกคุณธรรมอย่างสม่ำเสมอเช่นเดียวกับพ่อ ถึงลูกๆ ทุกคนในทุกทิศทาง ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสตจากบัปเตดา

บัปเตดาพบกับผู้เป็นครูหลักจากต่างประเทศ:

ลูกได้วางแผนสำหรับงานรับใช้ที่ดีมาก เพราะเมื่องานรับใช้เสร็จสิ้นแล้วเท่านั้นที่อาณาจักรของลูกจะมาถึง ดังนั้น วิธีการของงานรับใช้จึงเป็นสิ่งที่จำเป็นเช่นกัน อย่างไรก็ตาม งานรับใช้ควรทำด้วยจิตใจและด้วยคำพูด ให้ทั้งสองอยู่ด้วยกัน ให้ทั้งงานรับใช้และความก้าวหน้าของตนเองอยู่ด้วยกัน งานรับใช้เช่นนี้นำความสำเร็จให้เข้ามาใกล้ ถึงอย่างไรลูกก็เป็นเครื่องมือสำหรับการทำงานรับใช้อยู่แล้ว ลูกทุกคนกำลังทำงานรับใช้ได้ดีในสถานที่ของตัวเอง แต่เวลานี้ ให้วางแผนสำหรับงานที่บาบาเพิ่งมอบให้ วางแผนว่าการเติบโตอะไรที่จะต้องเกิดขึ้นในตนเองและในงานรับใช้ และจะต้องเพิ่มอะไรเข้าไปอีก ยังไงก็ตาม บัปเตดายินดีเสมอที่ได้เห็นผู้รับใช้ทั้งหลาย ทุกศูนย์กำลังก้าวหน้าไปด้วยดีใช่ไหม? มีการเติบโตใช่ไหม? นี่เป็นสิ่งที่ดี ทุกอย่างกำลังดำเนินไปด้วยดีใช่ไหม? ดีและจะดีต่อไป เวลานี้ จงรวบรวมผู้ที่กระจัดกระจายกันอยู่ทั่วไปในทุกหนแห่งให้มารวมกันในชุมชนและทำให้พวกเขาเข้มแข็ง แสดงข้อพิสูจน์ในทางปฏิบัติให้ทุกคนได้เห็น ไม่ว่าลูกบางคนจะทำอะไรก็ตาม ลูกก็จัดทำแผนต่างๆ มากมาย ลูกกำลังทำสิ่งนั้นอยู่แล้ว ลูกกำลังก้าวไปได้ด้วยดี แต่ตอนนี้ จงนำกลุ่มคนเหล่านั้นทั้งหมดมาอยู่เบื้องหน้าบาบา เพื่อที่ข้อพิสูจน์ของงานรับใช้จะได้ถูกวางเบื้องหน้าครอบครัวบราห์มินทั้งหมด สิ่งนี้โอเคไหม? อย่างไรก็ตาม ลูกทุกคนก็ดี ลูกดีที่สุดโดยรวมทั้งหมด อัจชะ

พร: ขอให้ลูกทำให้สภาพของลูกสูงส่งด้วยดีลักษณ์ของสำนักสามประเภท และด้วยเหตุนี้จึงกลับมาไม่ไหวหวั่นสั่นคลอน

บัปเตดาได้มอบดีลักษณ์แห่งสำนักสามประเภทให้กับลูกๆ ทุกคน หนึ่งคือสำนักรู้ในตนเอง สองคือสำนักรู้ในพ่อ และสามคือสำนักรู้ในกรรมที่สูงส่ง นั่นคือ สำนักรู้ถึงละคร ผู้ที่ตระหนักรู้ถึงสำนักสามประเภทนี้อยู่เสมอจะมีสภาพที่สูงส่ง พร้อมกับการมีสำนักรู้ของการเป็นดวงวิญญาณ ลูกก็มีสำนักรู้ในพ่อด้วย ดังนั้นพร้อมกับพ่อ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีสำนักรู้ถึงละคร เพราะหากลูกมีความรู้ถึงละครในกรรมของลูกแล้ว ลูกก็จะได้ไม่มีความแปรปรวนใดๆ ลูกจะอยู่อย่างมั่นคงและไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น

คติพจน์: ให้สายตาของลูกเป็นทางจิต ให้จิตใจของลูกเยือกเย็น และให้สติปัญญาของลูกมีเมตตา

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ถ้าลูกต้องการที่จะขจัดข้อบกพร่องของลูกออกไป บอกพ่อเกี่ยวกับข้อบกพร่องเหล่านั้น ด้วยหัวใจที่ซื่อสัตย์ บาบ่าจะแสดงวิธีที่จะขจัดความอ่อนแอเหล่านั้นให้ลูกเห็น
- คำถาม:** ลูกคนไหนที่ได้รับกระแสจากพ่อ?
- คำตอบ:** บาบ่าให้ดริสตีแก่ลูกๆ ที่บอกสัจพจน์อย่างซื่อสัตย์เกี่ยวกับความเจ็บป่วยของพวกเขา บาบ่ามีความเมตตาอย่างมากต่อลูกๆ เหล่านั้น ภายในท่านรู้สึกว้าวินญานปีศาจร้ายของลูกควรถูกขจัดออกไป บาบ่าให้กระแสแก่ลูกๆ เช่นนั้น

โอม ซานติ พ่อเฝ้าแต่บอกลูกๆ ว่าลูกแต่ละคนต้องถามตนเองว่าลูกได้รับสิ่งใดจากพ่อหรือไม่ ลูกยังขาดสิ่งใดอยู่ไหม? ลูกแต่ละคนต้องมองดูข้างในตนเอง มีตัวอย่างของนาราด: เขาได้รับการบอกให้มองดูใบหน้าของตนเองในกระจกเพื่อดูว่าเขามีค่าควรกับการแต่งงานกับลักษมีหรือไม่ ในทำนองเดียวกันพ่อก็ถามลูกๆ: ลูกคิดอย่างไร? ลูกกลับมามีค่าที่จะแต่งงานกับลักษมีหรือไม่? ถ้าไม่แล้ว ลูกๆ ยังคงมีข้อบกพร่องอะไรและลูกๆ ยังคงต้องทำความเพียรพยายามใดที่จะขจัดออกไป? ลูกกำลังทำความพยายามที่จะขจัดความอ่อนแอ หรือลูกไม่ได้ทำความเพียรพยายามอะไรเลย? บางคนยังคงทำความเพียรพยายามต่อไป มีการบอกแก่ลูกใหม่ว่า ตรวจสอบภายในตนเองเพื่อดูว่าลูกมีความอ่อนแอใดหรือไม่เพราะว่าลูกทั้งหมดต้องกลับมาสมบูรณ์พร้อม พ่อมาเพื่อให้ลูกสมบูรณ์พร้อม เหตุนี้เองภาพของเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกจึงถูกเก็บไว้เบื้องหน้าลูก ถามตนเองอยู่ภายในว่าฉันกลับมาสมบูรณ์พร้อมเช่นพวกเขาหรือไม่? ครูทั้งหมดที่สอนการศึกษาทางโลกในเวลานี้คือผู้ที่ซ่องแะในกิเลส ลักษมีและนารายณ์นี้เป็นตัวอย่างของผู้ที่ปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ เป็นเวลาครึ่งวงจรที่ลูกได้ยกย่องพวกเขา ดังนั้นเวลานี้ถามตนเอง: ฉันยังคงมีความอ่อนแออะไรซึ่งฉันต้องขจัดออกไปเพื่อความก้าวหน้า? และแล้วฉันสามารถแสดงสิ่งนั้นแก่พ่อ: บาบ่าฉันมีความอ่อนแอเหล่านี้ซึ่งฉันไม่สามารถขจัดออกไปได้ โปรดแสดงวิธีการให้ฉัน มีเพียงสัจพจน์ผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถช่วยลูกให้กลับมาเป็นอิสระจากความเจ็บป่วย ผู้ช่วยสัจพจน์บางคนก็ฉลาดมากด้วยเช่นกัน ผู้บดยา(เภสัชกร) เรียนรู้จากแพทย์และกลายเป็นแพทย์ที่ชาญฉลาด ดังนั้นตรวจสอบตนเองอย่างซื่อสัตย์: ฉันมีความอ่อนแออะไรในตัวฉันเนื่องจากฉันเชื่อว่าฉันจะไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพนั้นได้? พ่อจะพูดว่าลูกสามารถกลายเป็นเช่นพวกเขาได้ เพียงเมื่อลูกบอกบาบ่าเกี่ยวกับความอ่อนแอของลูกที่พ่อก็จะแนะนำลูก มีความเจ็บป่วยมากมาย หลายคนมีความอ่อนแอในตัวเขา บางคนมีความโกรธและความโลภอย่างมาก พวกเขาไม่สามารถซึมซับความรู้นี้เพื่อที่จะทำให้ผู้อื่นสามารถซึมซับความรู้นี้ได้ พ่ออธิบายอย่างมากทุกวัน ที่จริงแล้วดูเหมือนไม่จำเป็นต้องอธิบายมากนักเมื่อพ่อได้อธิบายความหมายของมนตราแก่ลูกแล้ว มีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้น ลูกต้องจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและได้รับมรดกจากท่านและกลายเป็นเหมือนพวกเขา ไม่มีเรื่องของการเอาชนะกิเลสทั้งห้าในโรงเรียนอื่นๆ สิ่งนี้เป็นไปได้จริงในเวลานี้เมื่อพ่อมาและอธิบายแก่ลูกเท่านั้น: ลูกมีวิญญานปีศาจร้ายเหล่านี้ซึ่งสร้างความทุกข์แก่ลูกอย่างมาก ถ้าลูกบอกพ่อเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้น พ่อจะแสดงวิธีที่จะขจัดสิ่งเหล่านั้นออกไปให้กับลูก บาบ่าวิญญานปีศาจร้ายเหล่านี้รบกวนลูกอย่างมาก หากลูกอธิบายเกี่ยวกับวิญญานปีศาจร้ายให้กับผู้ที่ปรารถนา ลูกไม่มีวิญญานปีศาจร้ายเหล่านี้(ผี)อยู่ภายใน ลูกรู้ว่าวิญญานปีศาจร้ายทั้งห้าได้คงอยู่มาชาติแล้วชาติเล่า ลูกต้องมองดูภายในตัวลูกเองเพื่อดูว่าลูกมีวิญญานปีศาจใด และแล้วลูกควรขอคำแนะนำเกี่ยวกับวิธีที่จะขจัดออกไป ดวงตาหลอกลวงอย่างมากและเหตุนี้เองพ่ออธิบายว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญานและปลุกฝังแนวปฏิบัติในการพิจารณาผู้อื่นว่าเป็นดวงวิญญานด้วยเช่นกัน ใช้วิธีนี้และความเจ็บป่วยของลูกนั้นจะถูกขจัดออกไป ทุกดวงวิญญานคือพี่น้อง ไม่มีร่างกายเลย ลูกรู้ว่าลูกดวงวิญญานทั้งหมดกำลังกลับมาบ้าน ดังนั้นลูกแต่ละคนต้องมองดูที่ตนเองและดูว่าลูกได้กลับมาเต็มไปด้วยทุกคุณธรรมหรือไม่ หากไม่ลูกๆ ยังคงมีข้อบกพร่องอะไร? พ่อหนึ่งท่านและตรวจสอบดวงวิญญานนั้นด้วยเช่นกัน: ท่านเห็นว่าลูกคนนั้นมีความอ่อนแออย่างใดอย่างหนึ่งโดยเฉพาะและดังนั้นท่านจึงให้กระแสแก่เขา อุปสรรคนี้ของลูกคนนั้นควรถูกขจัดออกไป ลูกจะสามารถทำอะไรได้ถ้าลูกเฝ้าแต่ซ่อนสิ่งนั้นจากสัจพจน์? ถ้าลูกยังคงพูดถึงความอ่อนแอของลูกต่อไป พ่อจะให้คำแนะนำแก่ลูก ลูกดวงวิญญานจดจำพ่อ: บาบ่า ท่านช่างแสนหวานอย่างยิ่ง! ดูสิ่งที่ท่านทำให้เราจากสิ่งที่เราเป็น! ในทำนองเดียวกันถ้าลูกเฝ้าแต่จดจำพ่อ วิญญานปีศาจร้ายก็จะเฝ้าแต่วิ่งหนีไป มีวิญญานปีศาจร้ายอย่างใดอย่างหนึ่งอย่างแน่นอน บอกพ่อผู้เป็นสัจพจน์เกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้น: บาบ่า บอกวิธีการสำหรับสิ่งนี้ให้แก่ฉัน มิฉะนั้นจะเกิดความสูญเสียอย่างมาก เมื่อลูกบอกพ่อเกี่ยวกับสิ่งนี้ ท่านจะรู้สึกเมตตา: ปีศาจร้ายของมายากำลังรบกวนผู้นั้นอยู่ มี

เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ขับไล่วิญญาณปีศาจร้ายออกไป ท่านขับไล่วิญญาณปีศาจร้ายออกไปอย่างมีกลยุทธ์ ได้มีการอธิบายแก่ลูกเพื่อที่จะขับไล่วิญญาณปีศาจร้ายทั้งห้า อย่างไรก็ตามไม่ใช่วิญญาณปีศาจร้ายทั้งหมดที่วิ่งหนีไป บางคนมีวิญญาณปีศาจร้ายเหล่านั้นเป็นพิเศษและผู้อื่นมีน้อยกว่า แต่ปีศาจร้ายยังคงมีอยู่อย่างแน่นอน พ่อเห็นว่าเมื่อใครบางคนมีวิญญาณปีศาจร้าย ในช่วงเวลาของการให้ไตร่ตรอง ทั้งหมดนี้เกิดขึ้นภายในท่าน: ผู้นี้เป็นลูกที่ดีมาก เขามีคุณธรรมที่ดีมากมาย แต่เขาไม่ได้ถ่ายทอดอะไรเลยและไม่สามารถอธิบายให้ใครฟังได้ ราวกับว่ามายาได้ปิดกั้นคอของเขา ถ้าคอของเขาเปิดขึ้น เขาสามารถเริ่มต้นรับใช้ผู้อื่นมากมายเช่นกัน ในการรับใช้ผู้อื่นลูกก็ต้องรับใช้ตนเองด้วยเช่นกัน ลูกไม่ได้ทำงานรับใช้ของชีพบบา ชีพบบามาเองมาเพื่อรับใช้ ท่านพูดว่า วิญญาณปีศาจร้ายของชาติเกิดแล้วชาติเกิดแล้วต้องถูกขับไล่ออกไป พ่อหนึ่งท่านและอธิบาย: ลูกรู้ตัวตนไม่ค่อยๆเติบโตทีละน้อย ไปไม่ร่วงหล่นลงมาเรื่อยๆ มายาสรางอุปสรรคในขณะที่ลูกนั่งอยู่ที่นั่นความคิดของลูกก็เปลี่ยนไป มันก็เหมือนกับเมื่อชั้นยาสซีไม่พอใจ พวกเขาหนีหายไปอย่างไร ร่องรอยโดยไม่มีสาเหตุโดยที่ไม่พูดอะไร การเชื่อมโยงของทุกคนอยู่กับพ่อ ลูกๆตามลำดับกันไป หากลูกบอกความจริงแก่พ่อ ความอ่อนแอเหล่านั้นสามารถถูกขจัดออกไปได้และลูกสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง พ่อรู้ว่าเพราะลูกไม่ได้บอกบาบเกี่ยวกับสิ่งนั้น ลูกบางคนสร้างความเสียหายอย่างมากมายให้แก่ตนเอง ไม่ว่าลูกจะอธิบายให้แก่พวกเขาเพียงใด พวกเขาก็ยังคงทำงานนั้นต่อไป มายาจับพวกเขาไว้ มายาคืออะไรที่ทำให้ทุกคนเข้าไปในท้องของเธอ พวกเขาติดกับอยู่ในทรายดูดจนถึงคอ พ่ออธิบายอย่างมาก ไม่จำเป็นต้องมีอะไรอีก เพียงแค่พูดว่า: ลูกมีสองพ่อ ลูกมีพ่อทางร่างกายเสมอ ลูกมีพ่อทางร่างกายในยุคทองและในยุคเหล็กด้วยเช่นกัน ไม่ใช่ว่าลูกจะพบพ่อเหนือโลกในยุคทอง พ่อเหนือโลกมาเพียงครั้งเดียว พ่อเหนือโลกมาและเปลี่ยนนรกเป็นสวรรค์ พวกเขากราบไหว้บูชาท่านอย่างมากในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาจดจำท่าน มีวัดที่สร้างให้แก่ชีวามากมาย ลูกๆพูดว่าไม่มีงานรับใช้ใดๆให้ทำ โอ้ มีวัดที่สร้างให้แก่ชีวาทุกหนแห่ง ลูกสามารถไปที่นั่นและถามพวกเขา: เหตุใดท่านจึงกราบไหว้บูชาผู้เดียวนั้น? ท่านไม่ใช่ผู้ที่มีร่างกาย ผู้เดียวนั้นคือใคร? พวกเขาจะพูดว่าดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาจะไม่พูดสิ่งนี้กับใครอื่น ดังนั้นจงบอกพวกเขาว่า ท่านคือดวงวิญญาณสูงสุดผู้เป็นพ่อ ท่านถูกเรียกว่าคุตต้าและอัลล้าห์ด้วยเช่นกัน โดยทั่วไปแล้วท่านถูกเรียกว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกรู้หรือไม่ลูกกำลังจะได้รับอะไรจากท่าน? ผู้คนในบาร์ตพูดถึงชื่อของชีวาอย่างมากและพวกเขาก็ยังเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวาดูด้วยเช่นกัน นี่เป็นสิ่งที่ง่ายมากที่จะอธิบายกับใครก็ตาม พ่อเฝ้าแต่อธิบายอย่างมากแก่ลูกในวิธีการต่างๆ ลูกสามารถไปหาใครก็ตามแต่ลูกต้องพูดด้วยความเยือกเย็นและถ่อมตนอย่างมาก ชื่อของลูกได้กระจายไปทั่วบาร์ตอย่างมาก หากลูกพูดเพียงเล็กน้อย พวกเขาก็จะรู้ทันทีว่าลูกเป็นบีเค ผู้คนในหมู่บ้านนั้นไร้เดียงสาอย่างมาก นี่เป็นสิ่งที่ง่ายมากที่จะไปที่วัดและทำงานรับใช้ที่นั่น: โปรดมาและเราจะบอกคุณเกี่ยวกับชีวประวัติของชีพบบา คุณกราบไหว้บูชาชีวา แต่คุณร้องขออะไรจากท่าน? เราสามารถบอกชีวประวัติที่สมบูรณ์ของชีวาให้แก่คุณได้ ในวันถัดไปให้ไปที่วัดลักษมีและนารายณ์ ลูกมีความสุขอยู่ภายในลูก ลูกๆบางคนต้องการไปและทำงานรับใช้ในหมู่บ้าน ลูกแต่ละคนมีความเข้าใจของเขาเอง พ่อพูดว่า: ก่อนอื่นใดให้ไปที่วัดชีวา และแล้วไปที่วัดลักษมีและนารายณ์และถามผู้คนที่นี่ว่า: คุณรู้หรือไม่พวกเขาได้รับมรดกของพวกเขาอย่างไร? โปรดมาและเราจะบอกเรื่องราวของ 84 ชาติเกิดของเหล่าเทพแก่คุณ ลูกต้องปลุกชาวบ้านให้ตื่นด้วยเช่นกัน ลูกสามารถไปและอธิบายให้แก่พวกเขาด้วยความรักว่า: คุณคือดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่พูด ร่างกายนี้กำลังจะจบสิ้น เวลานี้เราดวงวิญญาณต้องกลับมาบริสุทธิ์และไปหาพ่อ พ่อพูดว่า จดจำพ่อไว้! ดังนั้นพวกเขาจะรู้สึกถึงแรงดึงดูดนั้นทันทีที่พวกเขาได้ยินสิ่งนี้ ยิ่งลูกมีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณมากเท่าไร ก็จะมีแรงดึงดูดมากเท่านั้น ไม่มีการวางเฉยในร่างกายและโลกเก่าอย่างสิ้นเชิง ลูกรู้ว่าลูกต้องสลัดเครื่องแต่งกายเก่าเหล่านั้น ดังนั้นเหตุใดลูกจึงควรผูกพันกับสิ่งนั้น? ในขณะที่มีร่างกายไม่ควรมีความผูกพันยึดมั่นใดๆ ภายในจิตใจให้มีความใสใจเดียวเท่านั้นว่า: เราดวงวิญญาณเวลานี้ต้องกลับมาบริสุทธิ์และไปบ้านของเรา และแล้วก็มีความปรารถนาด้วยเช่นกันว่า: ฉันจะจากบาบาเช่นนี้ได้อย่างไร? ฉันจะไม่มันได้พบบาบาเช่นนี้อีกครั้ง ด้วยการมีความคิดเช่นนี้ ลูกจะจดจำพ่อและบ้านของลูกด้วยเช่นกัน เวลานี้เรากำลังจะกลับบ้าน 84 ชาติเกิดได้จบสิ้นไปแล้ว ลูกอาจทำธุรกิจ ฯลฯ ของลูกในระหว่างวัน ลูกต้องอาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ในขณะที่อยู่ที่นั่นให้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าสิ่งทั้งหมดเหล่านี้กำลังจะจบสิ้นลง เวลานี้เราต้องกลับไปบ้านของเรา พ่อพูดว่า ลูกต้องอาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกอย่างแน่นอน ลูกจะไปที่ไหนอีก? ลูกอาจทำธุรกิจของลูก ฯลฯ แต่เก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูก: ทั้งหมดนี้กำลังจะลูกทำลาย ก่อนอื่นเราจะไปบ้านและแล้วไปยังดินแดนแห่งความสุข พูดกับตนเองเมื่อใดก็ตามที่ลูกมีเวลา ลูกมีเวลามาก ลูกอาจทำธุรกิจของลูก ฯลฯ เป็นเวลา 8 ชั่วโมงและพักผ่อนเป็นเวลา 8 ชั่วโมงเช่นกัน และแล้วลูกสามารถมีการสนทนาจากใจถึงใจกับพ่อเป็นเวลา 8 ชั่วโมงและทำงานรับใช้ทางจิตด้วยเช่นกัน เมื่อใดก็ตามที่ลูกมีเวลาจะไปวัดชีวาและลักษมีนารายณ์และทำงานรับใช้ที่นั่น ลูกจะพบวัดมากมาย ไม่ว่าลูกจะไปที่ไหน พวกเขาจะมีวัดชีวาอย่างแน่นอน สิ่งหลักสำหรับลูกคือการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง หากลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างมาก ลูกสามารถได้รับสิ่งใดก็ตามที่ลูกร้องขอ ธรรมชาติกลายเป็นคน

รับใช้ของลูก ใบหน้าของลูกก็จะกลับมาดังดูอย่างมาจนไม่จำเป็นต้องร้องขอสิ่งใดเลย ชันยาสีบางคนมีความมั่นคงมากเช่นกัน พวกเขาเพียงแต่นั่งด้วยศรัทธาเช่นนั้นว่า: ฉันจะหลอมรวมเข้ากับธาตุบราห์ม พวกเขาอยู่อย่างมั่นคงมากในศรัทธานั้น พวกเขามีการฝึกออกจากร่างของพวกเขาลักษณะเช่นนั้น อย่างไรก็ตามผู้คนเหล่านั้นอยู่ในหนทางที่ผิด พวกเขาทำความเพียรพยายามอย่างมากที่จะหลอมรวมกับธาตุบราห์ม ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาทำความเพียรพยายามอย่างมากที่จะได้รับนิมิต พวกเขาแม้กระทั่งจบชีวิตของพวกเขา ไม่สามารถมีการฆ่าตัวตายของดวงวิญญาณ มีการฆ่าตัวตายของร่างกาย ดวงวิญญาณคงอยู่ตลอดเวลา ดวงวิญญาณไปและนำชีวิตใหม่ให้ นั่นคือพวกเขาไปใช้อีกร่างหนึ่ง ลูกๆควรมีความสนใจในการทำงานรับใช้เพื่อที่ว่าลูกสามารถจดจำพอได้ มีวัดมากมายที่นี่ด้วยเช่นกัน ถ้าลูกอยู่ในโยคะอย่างเต็มที่และอธิบยสิ่งใดแก่ผู้อื่น พวกเขาจะไม่มีคำถาม ลูกศรของผู้ที่อยู่ในโยคะจะยิงเข้าเป้า ลูกสามารถทำงานรับใช้ได้อย่างมากมาย แต่ลองพยายามและดูผล แต่ลูกแต่ละคนต้องมองดูภายในตนเองก่อน มีวิญญาณปีศาจร้ายของมายาอยู่ภายในลูกหรือไม่? ผู้ที่มีวิญญาณปีศาจร้ายของมายาไม่สามารถประสบความสำเร็จได้ มีงานรับใช้ให้ทำมากมาย บาบาสไม่สามารถไปที่ใดได้เพราะพ่ออยู่กับท่าน เราจะพาพ่อไปที่ใดในสภาพขณะนี้? ท่านควรพูดกับใคร? พ่อปรารถนาที่จะพูดกับลูกๆของท่านเท่านั้น ดังนั้นลูกๆต้องทำงานรับใช้ มีการจดจำว่า ลูกชายแสดงให้เห็นพ่อ พ่อทำให้ลูกๆฉลาด มีลูกๆที่ดีมากที่ใส่ใจในการทำงานรับใช้ พวกเขาพูดว่าพวกเขาต้องการไปและทำงานรับใช้ในหมู่บ้าน บาบาสพูดว่า: ลูกอาจทำเช่นนั้น เพียงแต่นำรูปภาพที่พับ(ม้วน)เก็บได้ไปกับลูก จะรู้สึกว่าเป็นเรื่องยากที่จะอธิบยให้ผู้อื่นโดยไม่มีรูปภาพ ตลอดกลางวันและกลางคืนลูกเพียงแค่มองความคิดเหล่านี้: ฉันจะสามารถช่วยสร้างชีวิตของผู้อื่นได้อย่างไร? ฉันสามารถขจัดความอ่อนแอที่มีในตัวฉันออกไปอย่างไรและทำความก้าวหน้าอย่างไร? ลูกก็มีความสุขด้วยเช่นกัน: บาบาส ลูกคนนี้อายุแปดหรือเก้าเดือน ลูกๆมากมายเช่นนี้ปรากฏออกมา พวกเขากลับมามีค่าควรแก่การทำงานรับใช้อย่างรวดเร็ว ทุกคนคิดเกี่ยวกับการยกระดับหมู่บ้านของตนเองและการรับใช้พี่น้องที่เท่าเทียมของพวกเขา การทำบุญเริ่มต้นที่บ้าน จำเป็นต้องมีความใส่ใจอย่างมากเพื่อที่จะทำงานรับใช้ ลูกต้องไม่เพียงแต่ตั้งหลักแหล่งในที่แห่งเดียว จงเฝ้าแต่ท่องหัวใจไปทั่วอยู่เรื่อยๆ เหลือเวลาน้อยมาก ผู้คนเหล่านั้นมีสถานที่ใหญ่โตมากมาย(เช่น อาศรมต่างๆ) ดวงวิญญาณมาและเข้ามาในใครบางคน พวกเขาให้คำสอนบางอย่างและชื่อของพวกเขาได้รับการยกย่อง ที่นี้เป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดผู้ที่นั่งและให้คำสอนแก่ลูกเช่นที่ท่านทำเมื่อวงจรก่อนหน้านี้ ต้นกล้าทางจิตนี้จะเติบโต ดวงวิญญาณทั้งหลายลงมาตามลำดับกันไปจากต้นไม้ที่ไม่มีตัวตน ลูกประจำที่ยาวและต้นไม้ใหญ่ของชีบบาบาสถูกสร้างขึ้น โดยการจดจำสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดลูกจะจดจำเพียงพ่อเท่านั้นและจะมีความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วมาก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มีการสนทนาจากใจถึงใจกับพ่ออย่างน้อยเป็นเวลาแปดชั่วโมง และทำงานรับใช้ทางจิตวิญญาณด้วยความเยือกเย็นและความถ่อมตนอย่างยิ่ง เพื่อที่จะประสบความสำเร็จในงานรับใช้ อย่าให้มีวิญญาณปีศาจร้ายของมายาอยู่ภายในลูก

2. พูดกับตนเอง: ทุกสิ่งที่นี่เห็นกำลังจะถูกทำลาย เราจะกลับไปยังบ้านของเราและแล้วก็ไปยังดินแดนแห่งความสุข

พร: พร: ขอให้ลูกประสบกับชัยชนะอย่างง่ายดายด้วยการมีศรัทธาที่ไม่สั่นคลอนและโดยการอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสและไร้กังวลอย่างสม่ำเสมอ

สิ่งซึ่งบอกของศรัทธาคือชัยชนะที่ง่ายดาย อย่างไรก็ตามต้องมีศรัทธาในทุกประเด็น ไม่ใช่แค่มีศรัทธาเพียงพ่อเท่านั้น แต่มีศรัทธาอย่างเต็มที่ในตนเอง ในครอบครัวบราห์มิน และในทุกฉากของละคร ลูกต้องไม่ปล่อยให้ศรัทธาของลูกสั่นคลอนกับเรื่องเล็กน้อยๆ แต่มีการตระหนักรู้อยู่เสมอว่าโชคชะตาแห่งชัยชนะไม่สามารถถูกขัดขวางได้ ลูกๆผู้มีศรัทธาในสติปัญญาเช่นนั้นจะอยู่เหนือคำถาม เช่น “เกิดอะไรขึ้น?” หรือ “ทำไมสิ่งนั้นถึงเกิดขึ้น?” พวกเขาจะอยู่อย่างไร้กังวลและร่าเริงอย่างสม่ำเสมอ

คติพจน์: แทนที่จะสูญเสียเวลาของลูก จงตัดสินใจและแก้ไขทุกสิ่งในทันที

*** โอม ชานติ ***

โอม ชานติ พ่อทางจิตวิญญาณอธิบายให้กับลูกๆ ทางจิตวิญญาณ หนึ่งในคำแนะนำที่สูงส่งของพ่อทางจิต และอีกหนึ่งคือ การกำหนดที่เลวร้ายของราวัน คำแนะนำของพ่อไม่สามารถเรียกว่าเป็นการกำหนดที่เลวร้าย ราวันไม่สามารถถูกเรียกว่า พ่อ การกำหนดที่เลวร้ายเหล่านั้นเป็นของราวัน เวลานี้ลูกๆ กำลังได้รับคำแนะนำของพระเจ้า มีความแตกต่างอย่างมากมายของกลางวันและกลางคืน สิ่งนี้เข้าไปอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกกำลังซึมซับคุณธรรมที่สูงส่งด้วยการทำตามคำแนะนำของพระเจ้า ลูกๆ เท่านั้นที่ได้ยินสิ่งนี้จากพ่อ ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกพบกับพ่อเพื่อที่จะรับความมั่งคั่งจากท่าน ผ่านราวันความมั่งคั่งของลูกก็ลดลงเรื่อยๆ มีเพียงลูกเท่านั้นที่รู้ว่าคำแนะนำของพระเจ้าจะนำพาลูกไปยังที่ใด และการกำหนดที่ชั่วร้ายจะพาลูกไปที่ใด นับตั้งแต่ลูกได้รับคำสั่งที่ชั่วร้าย ลูกก็ตกต่ำลงไปเรื่อยๆ ในโลกใหม่ ลูกเพียงแค่ตกลงมาเล็กน้อยเท่านั้น เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าลูกตกต่ำลงมาอย่างไร และเวลานี้ต้องปีนขึ้นไปอย่างไร เวลานี้ลูกๆ กำลังได้รับศรีมัทเพื่อที่จะกลับมาสูงส่งอีกครั้งหนึ่ง ลูกมาที่นี่เพื่อกลับมาสูงส่ง ลูกรู้ว่าลูกได้รับคำแนะนำที่สูงส่งอีกครั้งอย่างไร ลูกประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงส่งหลายครั้งแล้วด้วยการทำตามคำแนะนำที่สูงส่ง และแล้วในขณะที่กลับมาเกิดใหม่ ลูกก็ตกต่ำลงมาอย่างต่อเนื่อง และแล้วลูกก็ขึ้นไปอีกครั้ง สิ่งนี้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ พ่ออธิบายว่าสิ่งนี้ต้องใช้เวลา เวลาของยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลนี้ลูกต้องแม่นยำอย่างมาก ละครเคลื่อนไปอย่างแม่นยำมากและแสนมหัศจรรย์ ลูกๆ สามารถเข้าใจได้อย่างง่ายดายว่าลูกต้องจดจำพ่อและประกาศสิทธิในมรดก เท่านั้นเอง! อย่างไรก็ตามเมื่อลูกทำความเพียรพยายาม บางคนก็พบว่าเป็นเรื่องยาก การประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงนั้นไม่ใช่เรื่องง่าย เป็นสิ่งที่ง่ายดายมากที่จะจดจำพ่อและการประกาศสิทธิในมรดกของลูกก็เป็นสิ่งที่ง่ายดายด้วยเช่นกัน สิ่งนี้เป็นเรื่องของหนึ่งวินาที อย่างไรก็ตามเมื่อลูกเริ่มทำความเพียรพยายาม ก็มีอุปสรรคมากมายเช่นกัน ลูกต้องเอาชนะราวัน มีอาณาจักรของราวันอยู่ทั่วทั้งโลก เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าลูกเคยชนะราวันด้วยพลังโยคะตลอดทุกวงจร แม้กระทั่งเวลานี้ลูกก็กำลังมีชัยชนะเหนือราวัน พ่อที่ไม่ม่มีขีดจำกัดกำลังสอนสิ่งนี้กับลูก ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเช่นกัน ลูกได้ร้องเรียกหา บาบา บาบา! อย่างไรก็ตามก่อนหน้านี้ลูกไม่รู้จักพ่อ ลูกเคยรู้จักดวงวิญญาณ มีคำกล่าวว่า ดวงดาวอันแสนมหัศจรรย์แปลงปรกายอยู่ตรงกลางหน้าผาก ในขณะที่รู้จักดวงวิญญาณ ลูกก็ไม่รู้จักพ่อ นี่เป็นละครที่พิเศษสุดไม่เหมือนใคร ลูกเคยพูดว่า โอ้พ่อที่สูงส่ง ดวงวิญญาณที่สูงส่ง! ลูกเคยจดจำท่าน แต่ลูกก็เารู้จักท่าน ลูกไม่รู้จักอาชีพของพระเจ้าและของดวงวิญญาณอย่างเต็มที่ พ่อมาและอธิบายให้ลูกฟังด้วยตนเอง ไม่มีใครนอกจากพ่อที่สามารถทำให้ลูกมีการตระหนักรู้ได้ ไม่มีใครมีบทบาทนี้ ชุมชนของพระเจ้า ชุมชนปีศาจ และชุมชนที่สูงส่ง ทั้งหมดนี้ได้รับจดจำ สิ่งนี้ง่ายดายมาก แต่ในการจดจำระลึกถึงสิ่งเหล่านี้ของลูกเท่านั้นที่มายาเป็นสาเหตุที่ทำให้ลูกเกิดอุปสรรค เธอจะทำให้ลูกลืม พ่อพูดว่า ลูกจดจำพ่อตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายาม และแล้วเมื่อถึงเวลาสุดท้ายของละคร นั่นคือเมื่อถึงจุดจบของโลกเก่า อาณาจักรนั้นจะต้องถูกก่อตั้งขึ้นมาอย่างแน่นอน ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกได้ทำไว้ ไม่มีใครสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้จากคัมภีร์ ผู้นี้ศึกษาก็ตะลึงงัน อย่างมากมาย เวลานี้พ่อพูดว่า สิ่งนั้นไม่มีค่า อย่างไรก็ตามในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาได้รับความเพลิดเพลินมากมายผ่านทางหู เหตุนี้เองพวกเขาจึงไม่ฟังสิ่งเหล่านั้น ลูกรู้ว่าทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามที่ลูกทำ ภารกิจของบางคนเป็นภารกิจที่สูงศักดิ์ ในขณะที่ภารกิจของคนอื่นสกปรก การขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ บุหรี่ ฯลฯ เป็นภารกิจที่แย่มากเลวร้ายมาก แอลกอฮอล์ดึงดูดกิเลสทั้งหมด ภารกิจที่ทำให้บางคนติดเหล้านั้นไม่ได้เป็นภารกิจที่ดี พ่อแนะนำว่า จงหาวิธีเปลี่ยนภารกิจ มิฉะนั้นแล้ว ลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงได้ พ่ออธิบายว่า มีความสูญเสียในภารกิจประเภทนั้นที่ไม่มีเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายเลย แม้ว่าผู้้นั้นเคยมีภารกิจเพชรพลอย แต่เขาก็ไม่ได้รับประโยชน์อะไรจากสิ่งนั้น อย่างมากที่สุดเขาก็กลายเป็นเศรษฐี ลูกจะกลายเป็นอะไรด้วยภารกิจนี้? บาบาเขียนจดหมายไปถึงพวกเขาเสมอ ผู้ที่มีโชคหลายล้านเท่า และลูกก็กลายเป็นสิ่งนั้นเป็นเวลา 21 ชาติเกิด! ลูกสามารถเข้าใจได้ว่าสิ่งที่บาบาพูดอยู่นี้ลูกต้องอย่างแท้จริง เราเคยเป็นเทพเหล่านั้น และแล้วเราก็กลับมาเรื่อยๆ ในขณะที่เราเคลื่อนไปรอบวงจร

เวลานี้ ลูกรู้จักตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของโลกด้วยเช่นกัน ลูกได้รับความรู้จากพ่อ อย่างไรก็ตามลูกต้องซึมซับคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน ลูกต้องตรวจสอบตนเองเพื่อดูว่าลูกไม่มีลักษณะนิสัยที่เลวร้ายเช่นปีศาจใดๆ บาบานี้รู้ว่าเขาให้บาบาเข้าอาคารหลังนี้ นั่นคือ ร่างกายของท่าน ร่างกายนี้ก็เป็นอาคารที่ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ด้วยเช่นกัน ฉันมีความซาบซึ้งอย่างมากที่สุดที่ได้ให้พระเจ้าเข้าอาคารหลังนี้ ตามแผนของละครแล้ว ท่านจะไม่ใช้อาคารอื่นๆใด ทุกวงจรท่านจะต้องใช้เพียงอาคารนี้ พ่อมีความสุขอย่างมากในเรื่องนี้ แต่ก็ยังมีความปั่นป่วนอย่างมากในเวลานั้นเช่นกัน บางครั้งบาบา ก็พูดหยอกล้อกับชีพบบาว่า บาบามาเมื่อฉันกลายเป็นพาหนะของท่านแล้ว ฉันต้องถูกประณามมากมายเหลือเกิน พ่อพูดว่า พ่อเป็นผู้ที่ถูกประณามมากที่สุด และเวลานี้ถึงคราวของลูกที่ต้องถูกประณาม ก่อนหน้านั้นบราห์มาไม่เคยถูกประณาม แต่เวลานี้ท่านต้องถูกประณาม ท่านได้ให้พาหนะของตนเอง และดังนั้นท่านจึงเข้าใจว่าจะได้รับความช่วยเหลือจากพ่ออย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามบาบาพูดว่า ลูกๆสามารถก้าวหน้าไปได้เร็วกว่าพ่อด้วยการจดจำพ่ออย่างสม่ำเสมอ นี่เป็นเพราะผู้ที่มีความรับผิดชอบอย่างมาก แม้ว่าเขาได้วางทุกสิ่งลงแล้วด้วยการพูดว่าฉันเป็นละคร แต่ก็ยังคงมีผลกระทบบางอย่างจากสิ่งนั้น บุคคลนั้นเคยทำงานรับใช้ดีมาก เขากลับมาเสียคนด้วยการคบเพื่อนไม่ดี ความเสียหายเกิดขึ้นในงานรับใช้อย่างมาก เมื่อลูกแสดงการกระทำเช่นนั้นก็จะมีผลกระทบของสิ่งนั้นเกิดขึ้น ในเวลานั้นลูกไม่เข้าใจว่าสิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วยเช่นกัน ลูกคิดเกี่ยวกับสิ่งนั้นในเวลาต่อมาว่าสิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครอย่างไร มายาทำให้สภาพของลูกเสียไป และดังนั้นจึงมีความเสียหายเกิดขึ้นในงานรับใช้อย่างมาก ผู้บริสุทธิ์ไร้เดียงสาถูกทำร้ายอย่างมาก! ที่นี้ลูกๆ ของบางคนสร้างความเสียหายในงานรับใช้อย่างมาก! พวกเขาเริ่มพูดในสิ่งที่ผิดทุกประเภท เวลานี้ลูกๆเข้าใจว่าพ่อกำลังบอกสิ่งใดกับลูก ท่านไม่ได้ถ่ายทอดคัมภีร์ใดๆ เวลานี้เรากำลังกลับมาส่งอย่างมากมายด้วยการทำตามศรัทธา ด้วยการทำตามการกำหนดของปีศาจ เราได้กลายเป็นผู้ที่เลวทรามต่ำช้า สิ่งนี้ต้องใช้เวลา การสู้รบกับมายาจะดำเนินต่อไปเรื่อยๆ เวลานี้ลูกจะได้รับชัยชนะอย่างแน่นอน ลูกเข้าใจว่าลูกจะได้รับชัยชนะเหนือดินแดนแห่งความสงบและความสุขอย่างแน่นอน เราได้รับชัยชนะทุกวงจร การก่อตั้งและการทำลายล้างเกิดขึ้นในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้ ลูกมีรายละเอียดทั้งหมดนี้ในสติปัญญาของลูก พ่อกำลังทำการก่อตั้งอย่างแท้จริงผ่านเรา และแล้วเราก็จะปกครองโลก แม้กระนั้นเราก็ไม่ได้กล่าวขอบคุณบาบา พ่อพูดว่า สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครเช่นกัน พ่อก็เป็นผู้แสดงของละครนี้ด้วย บทบาทของทุกคนถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ชีพบบามีบทบาท และเราก็มีบทบาทด้วยเช่นกัน ไม่มีเรื่องของการขอบคุณ ชีพบบาพูดว่า พ่อให้ศรัทธาและแสดงหนทางให้กับลูก ไม่มีใครอื่นสามารถแสดงสิ่งนี้ให้กับลูกได้ จงบอกกับใครก็ตามที่มาว่าเคยมีโลกใหม่แห่งสวรรค์ที่สโตประธาน โลกเก่านี้ลูกกล่าวว่าเป็นโศกนาฏกรรม ในกรณีนี้ลูกต้องซึมซับคุณธรรมที่สูงส่งเพื่อที่จะกลับมาสโตประธาน ลูกต้องจดจำพ่อ นี่คือมนตรา: มานมานาบาฟ! มาดิยาจิบาฟ! เท่านั้นเอง ท่านยังพูดอีกว่า พ่อคือครูสูงสุด เวลานี้ลูกๆ สามารถทำให้ทั้งโลกได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ด้วยการแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง ชีพบบาเท่านั้นเป็นครูของโลก และท่านให้ศรัทธากับลูก ลูกรู้ว่าเราได้รับศรัทธาทุก 5,000 ปี วงจรยังคงหมุนไปอย่างต่อเนื่อง วันนี้โลกนี้เก่า และวันพรุ่งนี้จะกลายเป็นโลกใหม่ เป็นสิ่งที่ง่ายมากที่จะเข้าใจวงจรนี้ แต่ลูกก็ต้องจดจำสิ่งนี้เพื่อที่ลูกสามารถอธิบายให้กับผู้อื่น แต่ลูกก็ลืม เมื่อบางคนตกลงมา ความรู้ทั้งหมดในเขาก็จบลง มายานำเอาความสามารถและทักษะทั้งหมดของเขาไป เธอกำจัดความสามารถทั้งหมดของพวกเขาและทำให้พวกเขากลายเป็นผู้ที่ไร้ความสามารถอย่างสมบูรณ์ พวกเขากลับมาติดกับอยู่ในกิเลสในลักษณะเช่นนั้น อย่าได้ถามเลย! เวลานี้ลูกจดจำทั้งวงจร ลูกอยู่ในโรงคำประเวณีชาติแล้วชาติเล่าและได้ทำบาปหลายพันครั้ง ลูกพูดต่อหน้ารูปปั้นบูชาเหล่านั้นว่าลูกเป็นคนบาปมาชาติแล้วชาติเล่า ก่อนหน้านั้นเราเคยเป็นดวงวิญญาณบุญ และแล้วเราก็ได้กลายเป็นดวงวิญญาณบาป เวลานี้เรากำลังกลายเป็นดวงวิญญาณบุญอีกครั้ง ลูกๆ กำลังรับความรู้ และแล้วลูกก็ให้สิ่งนี้กับผู้อื่น และทำให้พวกเขาเป็นเหมือนกับตัวลูกเอง มีความแตกต่างในผู้ที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของเขา พวกเขาไม่สามารถอธิบายได้มากเท่ากับลูก อย่างไรก็ตามไม่ใช่ทุกคนสามารถละทิ้งทุกสิ่งได้ พ่อเองพูดว่า ในขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้าน จงกลายเป็นเช่นดอกบัว ถ้าทุกคนละทิ้งทุกสิ่งแล้วมาที่นี้ พวกเขาทั้งหมดจะนั่งที่ไหนกัน? พ่อเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ ท่านไม่ได้ศึกษาคัมภีร์ใดๆเลย ผู้นี้ได้ศึกษาคัมภีร์ต่างๆ ฯลฯ เป็นพ่อเองที่พวกเขาพูดว่า พระเจ้าผู้เป็นพ่อที่เต็มไปด้วยความรู้ ผู้คนไม่รู้แม้กระทั่งว่าพ่อมีความรู้อะไร เวลานี้ลูกมีความรู้ทั้งหมดของตอนต้นตอนกลางและตอนจบของโลก ลูกรู้ว่าคัมภีร์เหล่านั้นเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธาอยู่ตลอดไป คัมภีร์เหล่านั้นปรากฏขึ้นมาในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาอย่างแน่นอน พวกเขาถามว่า ถ้าพวกเขาฟังถ้อยคำมาแล้วพวกเขานั้นจะถูกสร้างขึ้นใหม่อีกครั้งได้อย่างไร? อย่างไรก็ตามสิ่งนี้อยู่ในละคร คัมภีร์ทั้งหลายจะจบสิ้นไป และแล้วก็จะถูกสร้างขึ้นใหม่อีกครั้งเมื่อถึงเวลา ก่อนหน้านั้น เราเคยบูชาชีวา สิ่งนี้ลูกกล่าวถึงในคัมภีร์ด้วยเช่นกัน ชีวาได้รับการบูชาอย่างไร? ผู้คนท่องบทสวดอย่างมากมาย ฯลฯ ลูกเพียงจดจำว่าชีพบบาคือมหาสมุทรแห่งความรู้ เวลานี้ท่านกำลังให้ความรู้กับเรา พ่อได้อธิบายให้ลูกแล้วว่าวงจรโลกนี้หมุนไปอย่างไร พวกเขาเขียนเรื่องราวต่างๆ เช่นนั้นในคัมภีร์ที่ลูกไม่เคยแม้กระทั่งจะคิด ดังนั้นลูกๆควรมีความสุขอย่างมากมายอยู่ภายใน: พ่อที่ไร้ขีดจำกัดกำลังสอนเรา! ได้รับการจดจำกันว่า

ชีวิตนักเรียนนั้นดีที่สุด พระเจ้าพูดว่า พ่อทำให้ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชา สิ่งเหล่านี้ไม่ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์อื่นๆ นี่คือการได้มาซึ่งการบรรลุผลสูงสุด อันที่จริงแล้วมีเพียงครูเดียวผู้ที่ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ให้กับทุกคน แม้ว่าผู้ที่ก่อตั้งศาสนาที่ถูกเรียกว่าครู ครูคือผู้ที่ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ในการเล่นบทบาทของพวกเขา ครูเหล่านั้นทำให้ทุกคนทำตามพวกเขา พวกเขาไม่สามารถแสดงหนทางกลับบ้านให้กับผู้อื่นได้ “ขบวนแห่ของชีวา” เป็นที่จดจำกันมาไม่ใช่ของครูอื่น และแล้วผู้คนก็ปะปนชีวากับขงก้าเข้าด้วยกัน มีความแตกต่างระหว่างผู้ที่อาศัยอยู่ในดินแดนที่ละเอียดอ่อนกับผู้เดียวนั้นที่อาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน พวกเขาจะรวมเป็นหนึ่งเดียวกันได้อย่างไร? พวกเขาเขียนสิ่งนั้นไว้ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา บราห์มา, วิษณุ และขงก้า ทั้งสามเป็นลูก ลูกสามารถอธิบายเกี่ยวกับบราห์มาด้วยเช่นกัน ท่านได้รับการนำมาเลี้ยงดู และดังนั้นเขาจึงเป็นลูกของชีพบบา พ่อคือผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด และทั้งหมดนี้คือสิ่งสร้างของท่าน จะต้องมีความเข้าใจเป็นอย่างมาก อังษะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้าจากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำธุรกิจของเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย และกลายเป็นผู้โชคดีหลายล้านเท่าเป็นเวลาถึง 21 ชาตเกิด ตรวจสอบตนเองว่า ฉันมีลักษณะนิสัยของปีศาจร้ายใดๆ อยู่ภายในตัวฉันหรือไม่? ฉันกำลังทำธุรกิจใดที่จะทำให้ฉันพัฒนากิเลสมากขึ้นหรือไม่?
2. ลูกต้องอยู่ในการแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงและทำให้ทั้งโลกได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ทำตามศรัทธาของพ่อผู้เดียวผู้ที่เป็นสัพทครู และทำงานรับใช้ที่ทำให้ผู้อื่นเป็นเหมือนกับตัวลูก จงเฝ้าระวัง อย่าปล่อยให้มายาทำให้ลูกกลายเป็นผู้ไร้ความสามารถ

พร: พร: ขอให้ลูกสัมผัสกับความดีในสิ่งที่ไม่ดีใดๆ และด้วยการมีศรัทธาในสติปัญญาจงกลายเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวล

จดจำคติพจน์นี้เสมอ อะไรที่เกิดขึ้นแล้วเป็นสิ่งที่ดี อะไรที่กำลังเกิดขึ้นก็ดี และอะไรที่จะเกิดขึ้นก็จะดีที่สุด อย่าได้มองสิ่งใดที่ไม่ดีด้วยสายตาที่ไม่ดี แต่ให้สัมผัสกับความดีแม้กระทั่งในสิ่งที่ไม่ดี เรียนรู้บทเรียนจากสถานการณ์ที่ไม่ดีนั้น เมื่อสถานการณ์ใดเกิดขึ้น อย่าได้คิดว่า “เกิดอะไรขึ้น?” แต่จงคิดในทันทีว่า “นั่นจะเป็นสิ่งที่ดี” ไม่ว่าอะไรที่ผ่านไปแล้วก็จะเป็นสิ่งที่ดี ที่ใดมีความดี ลูกก็จะเป็นจักรพรรดิที่ไร้ความกังวล อย่างสม่ำเสมอ สำหรับศรัทธาในสติปัญญาของลูกหมายถึงการเป็นจักรพรรดิที่ไร้ความกังวล

คติพจน์: ประวัติของผู้ที่มีความเคารพตนเองและให้ความเคารพผู้อื่นจะดีอยู่เสมอ

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน สายตาของบาบานั้นอยู่เหนือสิ่งที่มีขีดจำกัดและสิ่งที่ไม่ใช่ขีดจำกัด ลูกต้องอยู่เหนือสิ่งที่มีขีดจำกัด (ยุคทอง) และไม่มีขีดจำกัด(ยุคเหล็ก)
- คำถาม:** ลูกคนไหนที่สามารถดูดซับเพชรพลอยแห่งความรู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใดได้เป็นอย่างดี?
- คำตอบ:** ผู้ที่โยคะของสติปัญญาของพวกเขาเชื่อมต่อกับพ่อผู้เดียวและผู้ทีกลับมามีบริสุทธิ์จะสามารถดูดซับเพชรพลอยเหล่านี้ได้เป็นอย่างดี จำเป็นต้องมีภาชนะที่บริสุทธิ์สำหรับความรู้นี้ ความคิดที่ผิดทุกประเภทต้องจบสิ้นลง ด้วยการมีโยคะกับพ่อ ภาชนะของลูกก็กลายเป็นทอง และเพชรพลอยก็สามารถอยู่ในนั้นได้

โอมชานติ พ่อทางจิตนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกทางจิตที่สุดแสนหวานทุกวัน ได้มีการอธิบายแก่ลูกๆแล้วว่า วงจรโลกเกี่ยวกับความรู้ ความเลื่อมใสศรัทธา และการวางแผนนี้ได้มีการสร้างขึ้น ความรู้นี้จะคงอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกๆ ต้องไปอยู่เหนือสิ่งที่มีขีดจำกัดและสิ่งที่ไม่ใช่ขีดจำกัด พ่ออยู่เหนือสิ่งที่มีขีดจำกัดและสิ่งที่ไม่ใช่ขีดจำกัด ลูกควรเข้าใจความหมายของสิ่งนั้นด้วย พ่อทางจิตนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูก จะต้องมีการอธิบายเกี่ยวกับหัวข้อนี้: ความรู้ ความเลื่อมใสศรัทธาและการวางแผนเช่นกัน ความรู้เรียกว่ากลางวันเมื่อเป็นโลกใหม่ ความเลื่อมใสศรัทธาและความไม่รู้ไม่ได้มีอยู่ที่นั่น นั่นคือโลกที่มีขีดจำกัดเพราะมีผู้คนจำนวนน้อยมากที่นั่น และจากนั้นการเติบโตก็ค่อยๆเกิดขึ้นทีละน้อย หลังจากครึ่งวงจร, ความเลื่อมใสศรัทธาก็เริ่มขึ้น ศาสนาชั้นยาสไม่ได้คงอยู่ที่นั่น ไม่มีการสละละทิ้งใดๆที่นั่น ต่อมาภายหลังประชากรโลกก็เติบโต ดวงวิญญาณลงมาจากเบื้องบนอย่างต่อเนื่องและการเติบโตก็เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องที่นั่น เริ่มต้นจากการมีขีดจำกัดและกลายเป็นไม่มีขีดจำกัด สายตาของพ่อไปอยู่เหนือสิ่งที่มีขีดจำกัดและสิ่งที่ไม่ใช่ขีดจำกัด ท่านรู้ว่ามียุคจำนวนน้อยมากในขีดจำกัดและแล้วการเติบโตอย่างมากมาก็เกิดขึ้นในอาณาจักรของราวัน เวลานั้นลูกต้องไปอยู่เหนือขีดจำกัดและไม่มีขีดจำกัด โลกนั้นเล็กมากในยุคทอง ไม่มีการสละละทิ้งหรือการวางแผนที่นั่น ต่อมาในยุคทองแดงศาสนาอื่นก็เริ่มขึ้น มีศาสนาชั้นยาสที่พวกเขาละทิ้งบ้านและครอบครัวของเขา ทุกคนต้องรู้ถึงเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ สิ่งนั้นเรียกว่าหะฐะโยคะและการสละละทิ้งที่มีขีดจำกัด พวกเขาเพียงแต่ละทิ้งบ้านและครอบครัวของพวกเขาและเข้าไปอยู่ในป่า ความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มขึ้นในยุคทองแดง ไม่มีความรู้ที่เลย ความรู้หมายถึงยุคทองและยุคเงิน และความสุข ในขณะที่ความเลื่อมใสศรัทธาหมายถึงความไม่รู้และความทุกข์ ต้องมีการอธิบายสิ่งนี้อย่างดีมาก แล้วลูกก็ต้องไปอยู่เหนือความสุขและความทุกข์ อยู่เหนือสิ่งที่มีขีดจำกัดและไม่มีขีดจำกัด ผู้คนพยายามที่จะค้นหาว่าท้องฟ้าในสูงแค่ไหนและมหาสมุทรนั้นลึกแค่ไหน พวกเขาพยายามอย่างหนักมากแต่ไม่สามารถไปถึงที่สิ้นสุดได้ พวกเขาบินไปในเครื่องบิน, แต่เครื่องบินนั้นก็ต้องมีเชื้อเพลิงที่เพียงพอเพื่อที่จะสามารถกลับมาได้ด้วยเช่นกัน พวกเขาไปไกลมากแต่พวกเขาก็ไม่สามารถไปถึงที่ไม่มีขีดจำกัดได้ พวกเขาไปได้ไกลเท่าที่มีขีดจำกัดเท่านั้น ลูกจะไปอยู่เหนือขีดจำกัดและไม่มีขีดจำกัด เวลานั้นลูกสามารถเข้าใจว่าในตอนเริ่มต้น, ในโลกใหม่มีขีดจำกัด มีผู้คนน้อยมากและก็เรียกว่ายุคทอง ลูกควรจะมีความรู้ของตอนเริ่มต้นตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง ไม่มีใครมีความรู้นี้ พ่อผู้ที่อยู่เหนือขีดจำกัดและไม่มีขีดจำกัดคือผู้เดียวที่อธิบายแก่ลูก ไม่มีใครสามารถอธิบายสิ่งนี้แก่ลูกได้ ท่านอธิบายความลับของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างแก่ลูก แล้วท่านก็พูดว่า ลูกต้องไปอยู่เหนือสิ่งนี้ ไม่มีอะไรที่นั่น ไม่ว่าผู้คนจะไปไกลแค่ไหน ก็มีเพียงท้องฟ้าในทุกที่ นั่นก็เรียกว่าการอยู่เหนือสิ่งที่มีขีดจำกัดและสิ่งที่ไม่ใช่ขีดจำกัด ไม่มีใครสามารถไปถึงจุดสิ้นสุดได้ พวกเขาพูดว่าไม่มีที่สิ้นสุด การพูดว่าไม่มีที่สิ้นสุดนั้นง่ายดาย แต่พวกเขาควรจะเข้าใจความหมายของคำว่าไม่มีที่สิ้นสุด(infinite) เวลานั้นพ่อกำลังให้ความเข้าใจแก่ลูก พ่อพูดว่า พ่อรู้ในสิ่งที่มีขีดจำกัดและสิ่งที่ไม่ใช่ขีดจำกัดด้วยเช่นกัน ศาสนานั้นๆ ได้มีการก่อตั้งขึ้นในเวลานั้นๆ สายตาของลูกไปยังที่มีขีดจำกัดของยุคทองและไปถึงยุคเหล็กที่ไม่มีขีดจำกัด จากนั้นเราก็จะไปอยู่เหนือทุกสิ่งในสิ่งที่ไม่มีสิ่งใดเลย เรากำลังจะไปเหนือแม้กระทั่งดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ ไปยังที่ซึ่งเป็นบ้านที่แสนหวานของเรา ดินแดนแห่งความสงบ ในความเป็นจริงยุคทองเช่นกันก็เป็นบ้านที่แสนหวานของเราที่ซึ่งมีความสงบและมีโชคของอาณาจักรและความสุขด้วยเช่นกัน ทั้งสองอยู่ที่นั่น เมื่อเรากลับบ้านก็จะมีแต่ความสงบที่นั่น ลูกจะไม่พูดถึงความสุขที่นั่น ในเวลานี้ลูกกำลังก่อตั้งความสงบและความสุขเช่นกัน มีความสงบและอาณาจักรแห่งความสุขที่นั่นด้วย ไม่มีเรื่องของความสุขในโลกที่ไม่มีตัวตน อาณาจักรของลูกคงอยู่มาถึงครึ่งวงจรและหลังจากครึ่งวงจรก็เป็นอาณาจักรของราวัน มีความไม่สงบด้วยกิเลสทั้งห้า ลูกปกครองมาถึง 2500 ปี หลังจาก 2500 ปีก็มีอาณาจักรของราวัน ผู้คนเหล่านั้นได้เขียนประมาณหลายแสนปี พวกเขาทำให้ทุกคนกลายเป็นผู้ที่โง่เขลาอย่างสมบูรณ์ การพูดว่าวงจรของ 5000 ปีเป็นหลายแสนปีคือความโง่เขลาอย่างแท้จริง พวกเขาไม่มี

มารยาทใดๆเลย เหล่าเทพมีมารยาทที่สูงส่งเช่นนั้น สิ่งนั้นได้กลายเป็นการขาดมารยาท พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลย พวกเขาได้พัฒนาลักษณะนิสัยที่ชั่วร้ายเช่นปีศาจ ก่อนหน้านั้นลูกก็ไม่รู้สิ่งใดเช่นกัน ด้วยการใช้ดาบของต้นหรรษาและก่อให้เกิดความทุกข์แก่กันและกันตั้งแต่ตอนต้นตลอดจนตอนกลางจนถึงตอนจบ พวกเขาทำให้กันและกันไม่มีความสุข และเหตุนี้เองพวกเขาจึงถูกเรียกว่าขมขื่นของราวัน พวกเขาแสดงให้เห็นว่ารามกำลังนำกองทัพล้มไป รามจันทราเป็นของยุคเงิน ดังนั้นจะสามารถมีสิ่งนั้นได้อย่างไร? จากนั้นพวกเขาก็พูดด้วยเช่นกันว่าสีดาของรามถูกลักพาตัวไป สิ่งต่างๆเช่นนั้นไม่ได้เกิดขึ้นที่นั่น จะไม่มีสิ่งมีชีวิตและสัตว์อื่น ๆ 8.4 ล้านชนิดอยู่ที่นั่นในยุคทองและเงิน ฟอนั่งที่นั่นและอธิบายละครที่ไม่มีขีดจำกัดทั้งหมด ลูกๆต้องกลายเป็นผู้ที่มีสายตาที่เห็นการณโกลมาก ก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้สิ่งใดเลย แม้ลูกเป็นมนุษย์แต่ลูกก็ไม่ได้รู้จักละคร เวลานั้นลูกเข้าใจว่าใครเป็นผู้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใดเป็นพระเจ้า พวกเขากร้องเพลงบทสวดด้วยเช่นกัน: ชื่อของท่านนั้นสูงสุด... สิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใครนอกจากลูก ลูกก็ตามลำดับกันไปเช่นกัน พ่อบอกความลับของทั้งสิ่งที่มีขีดจำกัดและสิ่งที่ไม่ขีดจำกัดแก่ลูก ไม่มีอะไรที่อยู่เหนือสถานที่นั้น นั่นคือสถานที่ที่อยู่อาศัยของลูก ซึ่งเรียกว่าเป็นบราห์มันด์ด้วยเช่นกัน ในทำนองเดียวกันลูกกำลังนั่งอยู่ในธาตุของท้องฟ้าที่นี่ แต่ลูกสามารถมองเห็นอะไรของสิ่งนั้นหรือไม่? พวกเขาอ้างถึงวิทยุว่าเป็นเสียงจากอากาศธาตุ ท้องฟ้าไม่มีที่สิ้นสุด ลูกไม่สามารถไปถึงจุดที่สิ้นสุดได้ ดังนั้นผู้คนจะเข้าใจอะไรด้วยการเรียกสิ่งนั้นว่าเสียงจากอากาศธาตุ ปากก็เป็นโพรงด้วยเช่นกัน เสียงออกมาจากปากเป็นเรื่องปกติที่เสียงจะออกมาจากปากของลูกและนั่นเรียกว่า “อากาสุวารี” (เสียงจากอากาศธาตุ) พ่อต้องพูดผ่านอากาศธาตุเช่นกัน ท่านได้บอกลูกๆ ถึงนัยสำคัญทั้งหมดของตัวลูกเอง เวลานั้นลูกมีศรัทธา เป็นสิ่งที่ง่ายดายมาก เช่นที่เราคือดวงวิญญาณ ดังนั้นพ่อคือดวงวิญญาณสูงสุด ท่านคือดวงวิญญาณที่สูงสุดเหนือสิ่งใด ทุกคนได้รับบทบาทของเขาเอง สูงสุดเหนือสิ่งใดคือพระเจ้าและจากนั้นก็มีการปิดตัวของหนทางครอบครัว และจากนั้นก็ดูซิว่าลูกประจำเล็กลงตามลำดับกันไปอย่างไร! ต่อมาเมื่อโลกเติบโตขึ้น โลกก็กลับมาใหญ่โตมาก มีลูกประจำของลูกปิดนับล้านๆ นั่นคือลูกประจำของดวงวิญญาณ ทั้งหมดนี้คือการศึกษาล่าเรียน สติปัญญาของลูกควรซึมซับสิ่งใดก็ตามที่พ่ออธิบายเป็นอย่างดี ลูกเฝ้าแต่ได้ยินรายละเอียดของตนไม่ เมล็ดนั้นก็อยู่เบื้องบน นี่คือต้นไม้ที่หลากหลาย ระยะเวลาของต้นไม้ก็ยาวนานมาก ต้นไม้ก็เติบโตอย่างต่อเนื่อง และดังนั้นให้สิ่งนี้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกตลอดทั้งวัน ระยะเวลาของต้นกล้าปะของโลกลูกต้องแม่นยำอย่างแน่นอน ใน 5000 ปีไม่สามารถมีความแตกต่างแม้แต่หนึ่งวินาที ลูกๆ ผู้ที่เข้มแข็งมากก็มีความรู้อย่างมากในสติปัญญาของพวกเขา เมื่อลูกบริสุทธิ์เท่านั้นที่ลูกจะเข้มแข็งได้ เพื่อที่จะซึมซับความรู้จำเป็นต้องมีภาชนะทองคำและแล้วก็เป็นสิ่งที่ง่ายดายมาก ง่ายดายสำหรับลูกเช่นเดียวกับที่ง่ายดายสำหรับบาบา และแล้วลูกก็จะเรียกได้ว่าเป็นนายผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ด้วยเช่นกัน ลูกปิดของลูกประจำจะถูกสร้างขึ้นตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ไม่มีใครนอกจากบาบาสามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้แก่ลูก ดวงวิญญาณนี้ก็กำลังอธิบายแก่ลูกด้วยเช่นกัน พ่อเพียงอธิบายผ่านร่างนี้เท่านั้นไม่ได้ผ่านร่างของเทพ พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นและกลายเป็นกูรูของลูก แต่ถึงอย่างนั้นก็เป็นพ่อผู้ที่ต้องเล่นบทบาทนั้น ท่านจะมาและเล่นบทบาทของท่านหลังจาก 5000 ปี พ่ออธิบายว่า: พ่อเป็นผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด แล้วก็มีลูกปิดคู่ ผู้ที่เป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีในตอนต้นจากนั้นก็กลายเป็นอดีตและอดีตในตอนที่หาย ลูกมีความรู้ทั้งหมดนี้ในสติปัญญาของลูก หากลูกอธิบายสิ่งนี้ที่ไหนก็ตาม ผู้คนจะประหลาดใจ สิ่งที่ท่านกำลังพูดนั้นลูกต้อง เพียงเมล็ดของตนไม้โลกมนุษย์เท่านั้นที่เต็มไปด้วยความรู้ ไม่มีใครนอกจากท่านสามารถให้ความรู้ได้ จะต้องซึมซับสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด แต่ลูกก็ไม่สามารถซึมซับสิ่งเหล่านี้ได้ มันเป็นเรื่องที่ง่ายมาก ไม่มีความยากลำบากเลย ก่อนอื่นใดต้องมีการจารึกแสงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงที่เพชรพลอยจะสามารถอยู่ในภาชนะที่บริสุทธิ์ได้ นี่คือเพชรพลอยที่สูงสุดเหนือสิ่งใด บาบาเคยเป็นพ่อค้าเพชร ท่านเคยได้รับเพชรและมรกตที่ดีมาก ฯลฯ และท่านจะเก็บเพชรพลอยเหล่านั้นวางไว้บนสำลีใส่ไว้ในกล่องเงินอย่างสวยงาม ใครก็ตามที่ได้เห็นเพชรพลอยเหล่านั้นก็จะพูดว่า นี่คือสิ่งที่เป็นชิ้นหนึ่ง มันเหมือนกันที่นี่ สิ่งที่ดีก็จะดูดีมากในภาชนะที่ดี หูของลูกก็ได้ยินสิ่งนี้และซึมซับ หากมีความบริสุทธิ์และโยคะของสติปัญญาของลูกเชื่อมโยงกับพ่อ ลูกก็จะซึมซับได้อย่างดีมาก ไม่เช่นนั้นแล้วทุกสิ่งก็จะไหลออกไป ดวงวิญญาณนั้นเล็กมากและเต็มไปด้วยความรู้มากมาย ต้องใช้ภาชนะที่ดีและบริสุทธิ์เช่นนั้น ไม่ควรจะมีความคิดใดเกิดขึ้น ความคิดที่ผิดๆ และไม่ดีทั้งหมดควรจะจบสิ้นลง นำโยคะของสติปัญญาของลูกออกจากทุกสิ่ง ด้วยการมีโยคะกับพ่อ ภาชนะของลูกจะถูกทำให้เป็นทองคำเพื่อที่เพชรพลอยจะสามารถอยู่ในนั้นได้ แล้วลูกก็จะสามารถให้ท่านแก่ผู้อื่นได้ต่อไป บาร์ตถือได้ว่าเป็นผู้ให้ท่านที่ยิ่งใหญ่ ผู้คนให้ท่านทรัพย์สินสมบัติทางวัตถุมากมาย อย่างไรก็ตามนี่คือการให้ท่านของเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย ละทิ้งทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายของลูกและให้โยคะของสติปัญญาของลูกเชื่อมโยงกับผู้เดียว เราเป็นของพ่อ และก็เป็นสิ่งนี้ที่จำเป็นต้องใช้ความพยายาม พ่อให้เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกแก่ลูก เป็นหน้าที่ของลูกที่ต้องทำความเพียรพยายาม เวลานั้นเท่านั้นที่ลูกสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงเช่นนั้นได้ อย่าให้มีความคิดที่ผิดหรือไม่บริสุทธิ์ พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านนั้นอยู่เหนือสิ่งที่มีขีดจำกัดและไม่มีขีดจำกัด ท่านนั่งที่นั่นและอธิบายทุกสิ่ง ลูกคิดว่าบาบาเห็นลูก แต่ใน

ความเป็นจริงพอขึ้นไปข้างบนอยู่เหนือสิ่งที่มีขีดจำกัดและสิ่งที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อคือผู้อาศัยของสถานที่นั้น ลูกต้องไปอยู่เหนือสิ่งที่มีขีดจำกัดและสิ่งที่ไม่มีขีดจำกัดเช่นกัน อย่าให้มีความคิดที่ธรรมดาหรือไม่บริสุทธิ์ สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายาม ในขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกต้องมีชีวิตอยู่เหมือนกับดอกบัว ให้มือของลูกทำงานไปและหัวใจของลูกจดจำบาบา มีผู้ครองเรือนมากมาย ลูกๆ ที่อาศัยอยู่ที่นั่นไม่ได้เข้าถึงความรู้มากเท่ากับที่ผู้ครองเรือนเข้าถึง แม้แต่ผู้ที่ดำเนินงานศุภณ์และอ่านมูรลียังสอบตก ในขณะที่ผู้ที่เพียงกำลังศึกษาเล่าเรียนนั้นไปได้สูงกว่า เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปลูกก็จะรู้ทุกสิ่งอยู่เรื่อยๆ ทุกสิ่งที่บาบาบอกลูกถูกต้องอย่างแท้จริง บางคนที่เคยสอนก็ถูกมายากิน มายาได้กลืนมหาระตียบางคนไปอย่างสมบูรณ์ พวกเขาไม่ได้อยู่ที่นั่นอีกต่อไป พวกเขาได้รับอิทธิพลของมายาและกลายเป็นคนทรยศ ในต่างแดนเช่นกันบางคนก็กลายเป็นคนทรยศ พวกเขาไปยังสถานที่อื่นและลี้ภัยอยู่ที่นั่น พวกเขาไปอยู่ในด้านที่มีพลัง ในเวลานี้ความตายก็เพียงแต่อยู่เบื้องหน้า และดังนั้นพวกเขาจึงไปหาผู้ที่มีพลังอย่างมาก เวลานั้นลูกเข้าใจว่าเพียงพอเท่านั้นที่มีพลัง พ่อคือผู้ทรงพลังอำนาจ ด้วยการสอนเรา ท่านทำให้เรากลายเป็นนายของทั้งโลก ที่นั่นเราได้รับทุกสิ่ง ไม่มีสิ่งใดขาดหายไปที่เราจะต้องเพียรพยายามเพื่อให้ได้สิ่งนั้น ที่นั่นไม่มีสิ่งใดที่ลูกไม่มี และในสิ่งนั้นเช่นกัน ลูกได้มาซึ่งสถานภาพตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ไม่มีใครนอกจากพ่อรู้สิ่งเหล่านี้ ทุกคนคือผู้กราบไหว้บูชา มีสังคราจารย์ที่ยิ่งใหญ่ ฯลฯ และบาบาก็บอกคำยกย่องของพวกเขาแก่ลูกเช่นกัน พวกเขาคือผู้ที่กลายเป็นเครื่องมือที่จะล้างบาปให้โลกเป็นอย่างดีในตอนแรกด้วยพลังของความบริสุทธิ์ นั่นคือเมื่อพวกเขาสวดอธิษฐานเช่นกัน เวลานั้นพวกเขาดีไม่ประมาท เวลานั้นพวกเขามีพลังอะไร? ลูกผู้ที่เคยเป็นผู้กราบไหว้บูชาเวลานี้กำลังทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา เวลานั้นลูกมีความรู้ทั้งหมดในสติปัญญาของลูก ให้สติปัญญาของลูกซึมซับสิ่งเหล่านี้และเฝ้าแต่อธิบายแก่ผู้อื่น จดจำพ่อด้วยเช่นกัน พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่อธิบายความลับของตนไม่ทั้งต้น ลูกๆ ต้องกลับมาอ่อนหวานเช่นนั้น นี่คือการรับราชีใหม่ พายุของมายามากมายก็จะมา ลูกต้องอดทนต่อทุกสิ่ง เมื่อลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ พายุทั้งหมดก็จะจากไป พวกเขาได้แสดงการเล่นของอะตอม (การใส่ลูกปัดในปากของลูก) เมื่อใส่ลูกปัดไว้ในปากของลูก มายาก็จะวิ่งหนีไป เมื่อเอาลูกปัดออกไป มายาก็จะมา มีต้นไมยราพด้วยเช่นกัน ท้นที่ที่ลูกแตะมัน มันก็จะเหี่ยวเฉา มายามีความฉลาดมาก ในขณะที่ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนการศึกษาที่สูงส่งเช่นนี้และเพียงแต่ตั้งอยู่ที่นั่น เธอก็ทำให้ลูกสอบตก และเหตุนี้เองพ่อจึงอธิบายอยู่เรื่อยๆ ว่า: พิจารณาว่าตนเองเป็นพี่น้องชายแล้วลูกก็จะสามารถไปอยู่เหนือสิ่งที่มีขีดจำกัดและสิ่งที่ไม่มีขีดจำกัดได้ หากร่างกายไม่คงอยู่ สายตาของลูกจะไปที่ไหน? ลูกต้องทำความเพียรพยายามเป็นอย่างมาก ลูกต้องไม่กลับมาสิ้นสติจากการเพียงแค่อึดใจเกี่ยวกับสิ่งนี้ ความเพียรพยายามของลูกดำเนินไปทุกๆ จังหวะและลูกก็ประกาศสิทธิในโชคของอาณาจักรของลูก พ่อพูดว่า ลืมทุกสิ่งที่ลูกเคยศึกษามา เพียงแต่รับฟังสิ่งที่ลูกไม่เคยได้ยินมาก่อนและมีการจดจำระลึกถึง นั่นเรียกว่าหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกคือราชีวี คลื่นผืนน้ำของลูกและดำเนินการอ่านมูรลី ทุกสิ่งที่ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนา ฯลฯ ถ้ายทอดนั้นคือมูรลីของมนุษย์ มูรลีนีมาจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ในยุคทองและยุคเงินไม่จำเป็นสำหรับมูรลីของความรู้ นี้ ที่นั่นไม่มีความจำเป็นสำหรับความรู้หรือความเลื่อมใสศรัทธา ลูกได้รับความรู้ในยุคนั้นพบกันและเป็นเพียงพ่อเท่านั้นที่ให้ความรู้แก่ลูก อ้อชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รักระลึกถึงและสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1 ให้สติปัญญาของลูกซึมซับเพชรพลอยแห่งความรู้และให้ท่านสิ่งนั้น คงอยู่ในสภาพเช่นนั้นของการอยู่เหนือสิ่งที่มีขีดจำกัดและสิ่งที่ไม่มีขีดจำกัดที่ลูกจะไม่มีวันมีความคิดที่ผิดหรือความคิดที่ไม่บริสุทธิ์ใดๆ มีสำนึกว่าลูกดวงวิญญาณเป็นพี่น้องกัน

2 เพื่อที่จะปลอดภัยจากพายุของมายา ให้ใส่ลูกปัดของการจดจำระลึกถึงพ่อไว้ในปากของลูก ลูกต้องอดทนทุกสิ่ง อย่ากลายเป็นต้นไมยราพ อย่าพ่ายแพ้มายา

พร: ขอให้ลูกหลอมรวมในความรักสำหรับผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ และทำให้พ่อผู้เดียวเป็นสิ่งที่ล้ำค่าของลูกและด้วยเหตุนี้จึงเป็นอิสระจากการดึงดูดทั้งหมด
ลูกๆ ผู้ที่หลอมรวมในความรักสำหรับผู้เดียวอยู่อย่างพอใจและเต็มไปด้วยการบรรลุผลทั้งหมด พวกเขาไม่สามารถถูกดึงดูดโดยการล่อลวงประเภทอื่นใด พวกเขาไม่ประสบการณการเป็นของพ่อผู้เดียวและไม่มี

ใครอื่นอย่างง่ายดาย พ่อผู้เดียวเป็นโลกของพวกเขาและพวกเขามีประสบการณ์ความหวานชื่นของทุกความสัมพันธ์ในพ่อผู้เดียว สำหรับพวกเขา พื้นฐานของการบรรลุผลทั้งหมดคือพ่อผู้เดียว ไม่ใช่สิ่งของในครอบครองหรืออุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวก และเหตุนี้เองพวกเขากลับมาเป็นอิสระจากการดึงดูดอย่างง่ายดาย

คติพจน์: ถ้าลูกต้องการชำระล้างวัตถุธาตุให้บริสุทธิ์ จงกลับมาเป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่นอย่างสมบูรณ์

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ชีพบาบาามาเพื่อทำให้คลังสมบัติทั้งหมดของคุณเต็มเปี่ยมอย่างแท้จริง มีคำกล่าวว่า เมื่อคลังสมบัติของคุณเต็มเปี่ยม ความทุกข์ทั้งหมดก็จะถูกขจัดออกไป
- คำถาม:** ศรัทธาใจที่มั่นคงมากในสติปัญญาของคุณที่สามารถใช้ความรู้ได้เป็นอย่างดี?
- คำตอบ:** พวกเขามีศรัทธาอย่างแรงกล้าว่าบัพบาทของพวกเขาคือไม่มีวันถูกลบเลือนหรือถูกลบออกไป นั่น ดวงวิญญาณมีบัพบาทที่ไม่สูญสลายของ 84 ชาติเกิดกำหนดแน่นอนในนั้น หากคุณมีความรู้ในสติปัญญาของคุณ คุณคือผู้ที่สามารถใช้ความรู้ได้เป็นอย่างดี ไม่เช่นนั้นแล้วความรู้ทั้งหมดจะหายไปจากสติปัญญาของคุณ

โอม ซานติ พ่อมาและพูดอะไรกับลูกๆ ทางจิต? ท่านทำงานรับใช้อะไร? ในเวลานี้พ่อกำลังทำงานรับใช้ของการสอนการศึกษาทางจิตแก่ลูก ลูกรู้อะไร พ่อเล่นบัพบาทของพ่อ บัพบาทของครูและบัพบาทของลูกด้วยเช่นกัน พ่อเล่นบัพบาททั้งสามอย่างดีมาก ลูกรู้ว่าท่านคือพ่อและครู ผู้ที่ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคนด้วยเช่นกัน ท่านเป็นไปสำหรับทุกคน สำหรับผู้ที่เยาว์วัย, ผู้ที่เป็นผู้ใหญ่ ผู้ที่แก่ชราและวัยรุ่น มีเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้น ท่านคือพ่อสูงสุดและครูสูงสุด ท่านให้คำสอนที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกสามารถอธิบายในที่ประชุมว่าลูกรู้ชีวประวัติของทุกคน ลูกรู้ถึงชีวประวัติของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีพบาบาด้วยเช่นกัน สติปัญญาของคุณจดจำทั้งหมดนี้ตามลำดับกันไป ภาพลักษณ์ที่มีรูปที่หลากหลายที่ไม่มีขีดจำกัดทั้งหมดต้องอยู่ในสติปัญญาของคุณอย่างแน่นอน เวลานี้ลูกกลายเป็นบราห์มินและลูกก็จะกลายเป็นเทพ นักรบ พ่อค้าแล้วก็เป็นศูทร ลูกๆ จดจำสิ่งนี้ไหม? นอกจากลูกๆ แล้วไม่มีใครที่จะจดจำสิ่งเหล่านี้ ให้นัยสำคัญทั้งหมดของการขึ้นและการลงนี้อยู่ในสติปัญญาของคุณ เราเคยอยู่ในสภาพของการขึ้นและจากนั้นก็ไปสู่สภาพของการลงและเวลานี้อยู่ในระหว่างกลาง เราไม่ได้เป็นศูทรอีกต่อไป แต่ก็ยังไม่ได้กลายเป็นบราห์มินอย่างสมบูรณ์เช่นกัน หากเราเป็นบราห์มินที่มั่นคงเราก็จะไม่มีการกระทำที่เป็นศูทรใดๆ แม้แต่บราห์มินก็มีร่องรอยที่เป็นศูทรบางอย่าง ลูกรู้เมื่อลูกเริ่มทำบาป! ตั้งแต่เวลาที่ลูกปีนขึ้นไปบนกองไฟของต้นหาราคะ ลูกก็มีทั้งวงจรรอยในสติปัญญาของคุณ เบื้องบนคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด แล้วก็มีลูกดวงวิญญาณ ลูกๆ ควรจะเก็บสิ่งเหล่านี้ไว้ในสติปัญญาของคุณอย่างแน่นอน เวลานี้เราคือบราห์มินและกำลังจะกลายเป็นเทพจากนั้นเราก็จะไปสู่ราชวงศ์พ่อค้าและราชวงศ์ศูทร พ่อมาและเปลี่ยนเราจากศูทรให้เป็นบราห์มินและต่อมาเราก็เปลี่ยนจากบราห์มินไปเป็นเทพ เรากลายเป็นบราห์มิน ได้มาซึ่งสภาพที่อยู่เหนือบัพกรรมของเรา แล้วก็กลับบ้าน ลูกรู้จักพ่อ ลูกรู้ถึงการติลังกาและวงจร 84 ชาติเกิดด้วยเช่นกัน บาบออธิบายแก่ลูกอย่างง่ายดายมากด้วยการใช้ตัวอย่างของการติลังกา ท่านทำให้ลูกเบาสบายมากเพื่อที่ลูกจะสามารถพิจารณาว่าตนเองเป็นจุดและวิ่งกลับบ้านได้อย่างรวดเร็ว เมื่อนักเรียนกำลังนั่งในชั้นเรียน พวกเขาก็มีเพียงแค่การศึกษาในสติปัญญาของพวกเขา ลูกควรจะจดจำการศึกษาเช่นกัน เวลานี้เราอยู่ในยุคบรรจบพบกันและจากนั้นเราก็จะวนไปโดยรอบในลักษณะนี้ วงจรรนี้ควรจะหมุนไปในสติปัญญาของคุณอย่างสม่ำเสมอ เพียงลูกบราห์มินเท่านั้นที่มีความรู้ของวงจรรนี้ ฯลฯ ศูทรไม่มีความรู้ แม้แต่เหล่าเทพก็ไม่มีความรู้ เวลานี้ลูกเข้าใจว่ารูปภาพทั้งหมดที่ลูกทำขึ้นมาในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธานั้นมีข้อบกพร่อง ลูกมีภาพที่ลูกต้องแม่นยำเพราะลูกกำลังจะกลับมาลูกต้องแม่นยำ เวลานี้ลูกได้รับความรู้แล้วและเหตุนี้เองลูกจึงเข้าใจสิ่งที่เรียกว่าความเลื่อมใสศรัทธาและสิ่งที่เรียกว่าความรู้ เวลานี้ลูกได้พบกับพ่อผู้เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ที่ให้ความรู้แก่ลูก เมื่อศึกษาเล่าเรียนที่โรงเรียนลูกก็ตระหนักถึงเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาไม่มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์เลย ลูกไม่รู้ว่าคุณเคยเป็นเทพที่สูงส่งแล้วลูกก็ตกต่ำลงมา เป็นเวลานี้ที่ลูกกลายเป็นบราห์มินที่ลูกรู้อะไร แน่แน่นอนว่าลูกกลายเป็นบราห์มาภุมารและภุมารีมาก่อนหน้านั้นเช่นกัน ชื่อประชาบิดาบราห์มาได้รับการประกาศเกียรติคุณ ประชาบิดาคือมนุษย์ ท่านมีลูกๆ มากมายและดังนั้นพวกเขาต้องได้รับการนำมาเลี้ยงดูอย่างแน่นอน มีการนำลูกมากมายมาเลี้ยงดู ในฐานะดวงวิญญาณ ทุกคนคือพี่น้องเพศชาย เวลานี้สติปัญญาของคุณไปไกลมาก ลูกรู้ว่าเช่นที่มีดวงดาวอยู่ข้างบนและดวงดาวก็ปรากฏให้เห็นว่าเล็กมากจากระยะไกล ดังนั้นลูกก็เป็นดวงวิญญาณที่เล็กมากด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณไม่ได้ใหญ่ขึ้นหรือเล็กลง ใช้สถานภาพของคุณสูงมาก พวกเขาเรียกตนเองว่าเป็นสุริยเทพและจันทร์เทพ พระอาทิตย์กล่าวว่าได้ว่าเป็นพ่อและพระจันทร์กล่าวว่าได้ว่าเป็นแม่และดวงวิญญาณอื่นๆ ทั้งหมดคือดวงดาวในท้องฟ้า ดังนั้นทุกดวงวิญญาณมีขนาดเล็กและเหมือนกัน ดวงวิญญาณมาที่นี้และกลายเป็นนักแสดง เพียงลูกเท่านั้นที่กลายเป็นเทพ เรา กำลังจะกลับมา มีพลังมาก ด้วยการจดจำพ่อเราจะกลายเป็นเทพที่สโตประธาน มีความแตกต่างเล็กน้อยตามลำดับกันไป บางดวงวิญญาณก็กลับมาบริสุทธิ์และกลายเป็นเทพที่สโตประธาน ในขณะที่ดวงวิญญาณอื่นไม่กลับมาบริสุทธิ์อย่าง

สมบุรณ์ พวกเขาไม่มีความรู้ใดๆเลย พ่อได้อธิบายแล้วว่าทุกคนต้องได้รับคำแนะนำของพ่ออย่างแน่นอน ในเวลาสุดท้าย พวกเขาจะรู้จักพ่อ ในเวลาของการทำลายล้างทุกคนก็จะตระหนักรู้ว่าพ่อได้มาแล้ว แม้กระทั่งในเวลานี้บางคนก็พูดว่า “พระเจ้าได้มาที่ใดที่หนึ่งอย่างแน่นอน” แต่พวกเขาไม่สามารถบอกได้ว่าที่ไหน พวกเขาคิดว่าท่านสามารถมาในรูปใดๆก็ได้ มีการกำหนดของมนุษย์อยู่มากมาย ของลูกคือคำแนะนำเดียวของพระเจ้าเท่านั้น ลูกจะกลายเป็นอะไรด้วยการทำตามคำแนะนำของพระเจ้า? หนึ่งคือการกำหนดของมนุษย์และอีกหนึ่งคือคำแนะนำของพระเจ้า และที่สามคือคำแนะนำของเทพ ใครที่ให้คำแนะนำแก่เทพ? พ่อ คือศรีแม่ของพ่อที่ทำให้ลูกสูงส่ง เพียงพ่อเท่านั้นและไม่ใช้มนุษย์ที่เรียกว่าศรีศรีศรีศรีมาและทำให้ลูกเป็นศรี (สูงส่ง) มีเพียงพ่อเท่านั้นที่ทำให้เหล่าเทพสูงส่ง ท่านลูกเรียกว่าศรีศรี พ่อพูดว่า พ่อทำให้ลูกมีค่ามาก แล้วผู้คนเหล่านั้นก็ให้สมญา “ศรีศรี” แก่ตนเอง ลูกสามารถอธิบายในที่ประชุม เพียงลูกเท่านั้นที่กลายเป็นเครื่องมือที่จะอธิบายแก่พวกเขา เพียงชีพบาบาผู้เดียวเท่านั้นคือศรีศรี ผู้ที่กำลังทำให้เรากลายเป็นศรีเทพ ผู้คนเหล่านั้นศึกษาคัมภีร์หรือการศึกษาอื่นๆและได้รับสมญา พ่อผู้ที่เป็นศรีศรี กำลังทำให้ลูกเป็นศรีด้วยตัวท่านเอง ซึ่งหมายความว่า ทำให้ลูกสูงส่ง นี่คือโลกที่ตกต่ำและดโมประธาน ผู้คนถือกำเนิดมาจากการความตกต่ำ มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างสมญาของพ่อและสมญาที่มนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์เหล่านั้นให้แก่ตนเอง ที่จริงแล้วดวงวิญญาณที่สูงส่งและยิ่งใหญ่ในนั้นคือเทพในโลกที่สโตประธานไม่สามารถมีมนุษย์ที่ดโมประธานใดๆ ในสภาพที่ราโจจะมีแต่มนุษย์ที่มีสภาพที่ราโจเท่านั้น ไม่ใช่มนุษย์ที่ดโมนี้ วงศ์สกุลได้รับการจดจำด้วยเช่นกัน เวลาลูกเข้าใจสิ่งนี้แต่ก่อนหน้าลูกไม่เข้าใจสิ่งใดเลย เวลาลูกกำลังทำให้ลูกรู้คิดมาก ลูกกำลังจะกลับมามั่งคั่งมาก คลังสมบัติของชีพบาบานี้เต็มเปี่ยมล้นอย่างสมบูรณ์ คลังสมบัติของชีพบาบาคืออะไร? (นั่นคือคลังสมบัติของเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย) คลังสมบัติของชีพบาบานี้เต็มเปี่ยมอย่างสมบูรณ์และความทุกข์ทั้งหมดก็ถูกขจัดไป พ่อกำลังให้เพชรพลอยของความรู้แก่ลูกๆ ท่านเองนั้นคือมหาสมุทร ท่านคือมหาสมุทรของเพชรพลอยแห่งความรู้ สติปัญญาของลูกๆควรจะไปสู่ความไม่มีขีดจำกัด ดวงวิญญาณนับพันๆล้านเหล่านั้นทั้งหมดนั่งอยู่บนบัลลังก์ของร่างกายของเขา นี่คือการละเล่นที่ไม่มีขีดจำกัด ดวงวิญญาณนั่งอยู่บนบัลลังก์เหล่านั้น ไม่มีสองบัลลังก์ที่จะเหมือนกัน รูปลักษณะของแต่ละคนก็จะแตกต่างกัน สิ่งนี้เรียกว่าความมหัศจรรย์ของธรรมชาติ แต่ละคนมีบทบาทที่ไม่สูญสลาย ดวงวิญญาณที่แสนเล็กมีบทบาทของ 84 ชาติเกิดบนที่ที่อยู่ภายในตัวเขา เป็นสิ่งที่ละเอียดอ่อนที่สุด ไม่สามารถมีความมหัศจรรย์ใดๆที่ละเอียดอ่อนมากกว่าสิ่งนี้ ดวงวิญญาณที่เล็กเช่นนั้นถูกบรรจุด้วยบทบาททั้งหมด และบทบาทนั้นก็มีการเล่นที่นี้ ไม่มีการเล่นบทบาทในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน พ่ออธิบายแก่ลูกเป็นอย่างดี ลูกมาเพื่อรู้ทุกสิ่งจากพ่อ นี่คือความรู้ ไม่ใช่ว่าท่านคือผู้เดียวที่รู้ถึงสิ่งที่อยู่ภายในแต่ละคน ท่านรู้ความรู้นี้และเวลานี้ความรู้นี้ก็ปรากฏขึ้นในลูกเช่นกัน และด้วยความรู้นี้ที่ลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงเช่นนั้น ลูกมีความเข้าใจนี้ใช้ไหม? พ่อคือเมล็ด พ่อมีความรู้ของตอนเริ่มต้นตอนกลางและตอนจบของต้นไม้ มนุษย์ก็ได้ให้ระยะเวลาหลายแสนปีแก่ต้นไม้ และดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถมีความรู้ใดๆ เวลาลูกได้รับความรู้ทั้งหมดนี้ในยุคบรรจบพบกัน เวลาลูกมาเพื่อที่จะรู้ทั้งวงจรจากพ่อ ก่อนหน้าลูกไม่รู้สิ่งใด เวลาลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกันและนี่คือชาติเกิดสุดท้ายของลูก ด้วยการทำความเพียรพยายามลูกจะกลายเป็นบราห์มินที่สมบูรณ์ได้ในที่สุด ลูกไม่ได้เป็นเช่นนั้นในเวลานี้ เวลาลูกจากบราห์มินแม้แต่ลูกที่ดีมากก็กลายเป็นศูทรอีกครั้ง สิ่งนี้เรียกว่าการพ่ายแพ้มายา ลูกพ่ายแพ้ในดักของบาบาและเข้าไปในดักของราวัน มีความแตกต่างมากระหว่างดักของพ่อที่ซึ่งลูกกลับมาสูงส่งและดักของมายาซึ่งลูกกลับมาเลวทรามต่ำช้า ลูกได้รับการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที และลูกไปถึงสภาพของความตกต่ำอย่างสมบูรณ์ในหนึ่งวินาที ลูกบราห์มินรู้ดีมากกว่ามีความตกต่ำอย่างไร? วันนี้นี้ลูกเป็นของพ่อและวันพรุ่งนี้ลูกนั้นก็ถูกจับอยู่ในอุ้งเล็บของมายาและกลายเป็นของราวัน จากนั้นเมื่อลูกพยายามที่จะช่วยเหลือพวกเขา บางคนก็ได้รับการช่วยเหลือให้ปลอดภัย เมื่อลูกเห็นว่าบางคนกำลังจะจมน้ำ ลูกก็เฝ้าแต่พยายามที่จะช่วยชีวิตเขา มีความขัดแย้งอย่างมาก พ่อหนึ่งท่านและอธิบายแก่ลูกๆ ลูกกำลังศึกษาที่นี้ในโรงเรียนใช้ไหม? ลูกรู้ว่าลูกได้วนไปรอบวงจรนี้อย่างไร? ลูกๆได้รับศรีแม่ ทำสิ่งนี้และสิ่งนี้ มีคำพูดของพระเจ้าอย่างแน่นอน นี่คือนำแนะนำที่สูงส่งของท่าน เวลาลูกมาเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นเทพจากศูทร เวลาลูกในยุคเหล็กมีหุมนุมศูทร ลูกรู้ว่ายุคเหล็กกำลังจะจบลงและลูกกำลังนั่งอยู่ในยุคบรรจบพบกัน ลูกได้รับความรู้จากพ่อ คัมภีร์ทั้งหมดที่ได้เคยสร้างขึ้นมีการกำหนดของมนุษย์ในคัมภีร์เหล่านั้น พระเจ้าไม่ได้เขียนคัมภีร์ใดๆ พวกเขาได้ให้ชื่อต่างๆ มากมายกับแค่กิตะเดียว: คานธีกิตะ ฐากูรกีตะ ฯลฯ มีมากมายหลายชื่อ เหตุใดผู้คนจึงศึกษากิตะอย่างมาก? พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พวกเขาเพียงแค่หยิบยกขึ้นมาสองสามบทและดึงความหมายของสิ่งเหล่านั้นออกมา ทั้งหมดนั้นถูกสร้างขึ้นโดยมนุษย์ ลูกสามารถบอกพวกเขาว่า ด้วยการศึกษากิตะที่เขียนขึ้นมาโดยมนุษย์ สิ่งนี้จึงกลายเป็นสภาพของทุกวันนี้ กิตะเป็นคัมภีร์อันดับหนึ่ง นี่คือนำแนะนำของศาสนาเทพ นี่คือนำแนะนำของลูก นี่คือนำแนะนำของบราห์มินด้วยใช้ไหม? มีศาสนาอยู่มากมาย ไม่ว่าใครก็ตามที่สร้างศาสนา ชื่อของเขาก็คงอยู่มา ชาวเจนนั้นก็พูดถึงมหาวิระ ลูกทั้งหมดคือมหาวิระ อนุสรณ์ทั้งหมดของลูกอยู่ในวัดดิลาลา มีราชาโยคะใช้ไหม? ด้านล่างลูกกำลังนั่งทาปาเซียหรือโยคะ และสูงขึ้นไปบนเพดานก็มีรูปภาพของอาณาจักร นั่นคือวัดที่ลูกต้องแม่นยำของ

ราชาโยคะ และแล้วบางก็ตั้งชื่อหนึ่งและคนอื่นก็ตั้งอีกชื่อหนึ่ง อนุสรณ์มีความถูกต้องแม่นยำอย่างแท้จริง พวกเขาใช้สติปัญญาของพวกเขาและทำให้สิ่งนั้นดีมาก จากนั้นไม่ว่าใครจะตั้งชื่ออะไร พวกเขาก็เก็บชื่อนั้นไว้ นั่นคือแบบจำลองที่พวกเขาสร้างขึ้น สวรรค์และราชาโยคะมีการสร้างขึ้นในยุคบรรจบพบกัน ลูกรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบ ลูกได้เห็นตอนเริ่มต้นด้วยเช่นกัน ลูกสามารถเรียกสิ่งนั้นว่ายุคบรรจบพบกัน หรือยุคทองในตอนเริ่มต้น ฉากของยุคบรรจบพบกันนั้นปรากฏอยู่ด้านล่างและอาณาจักรปรากฏอยู่ด้านบน ดังนั้นยุคทองคือตอนเริ่มต้นและยุคทองแดงคือช่วงระยะกลางเวลานี้ลูกกำลังได้เห็นตอนสุดท้าย ทั้งหมดนี้กำลังจะจบสิ้นลง อนุสรณ์ที่ถูกต้องแม่นยำได้ถูกสร้างขึ้น เทพเองก็ไปสู่หนทางบาป หนทางบาปเริ่มขึ้นในยุคทองแดง อนุสรณ์มีความถูกต้องแม่นยำมาก พวกเขาสร้างวัดมากมายเป็นอนุสรณ์สิ่งซึ่งบอกทั้งหมดนั้นอยู่ที่นี้ มีการสร้างวัดขึ้นที่นี้เช่นกัน เหล่าเทพชาวบาร์ดที่เคยปกครองก็จากไป จากนั้นต่อมาพวกเขาก็สร้างวัดมากมาย เมื่อมีชาวซิกซ์มากมายพวกเขาก็สร้างวัดของตัวเอง ทหารก็สร้างวัดของตนเองขึ้นมา ผู้คนในบาร์ดสร้างวัดให้แก่กฤษณะ ลักชมีและนารายณ์ หนุมานและพิณเศ ดูซิว่าวงจรโลกหมุนไปอย่างไร? การก่อตั้ง การทำลายล้างและการบำรุงรักษาเกิดขึ้นอย่างไร? มีเพียงลูกเท่านั้นที่รู้อะไร สิ่งนี้เรียกว่ากลางคืนที่มีดมืด กลางวันและกลางคืนของบราห์มาได้รับการจดจำมาเพราะเป็นบราห์มาที่วนไปรอบวงจร เวลานี้ลูกคือบราห์มินและจากนั้นก็จะเป็นเทพ คนที่เป็นหลักคือบราห์มา ควรเป็นชื่อของบราห์มาหรือชื่อของวิษณุ? บราห์มามีอยู่ในตอนกลางคืนและวิษณุมีอยู่ในตอนกลางวัน ผู้เดียวกันนั้นไปจากกลางคืนสู่กลางวัน และแล้วหลังจากกลางวัน, หลังจาก 84 ชาติเกิด เขาก็เข้าไปสู่กลางคืน คำอธิบายนั้นง่ายดายนมาก แม้กระนั้นก็ไม่สามารถจดจำได้อย่างเต็มที่ หากลูกไม่ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดี ลูกก็ได้รับสถานะภาพตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ยิ่งลูกมีการจดจำระลึกถึงมากเท่าไรลูกก็จะยิ่งกลับมาสู่ประธานมากเท่านั้น บาร์ดที่สโตประธานต่อมาก็กลับมาสู่ประธาน ลูกๆมีความรู้มากมาย ลูกต้องไตร่ตรองความรู้นี้ ความรู้นี้เป็นไปสำหรับโลกใหม่ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาและให้ความรู้แก่ลูก มนุษย์ทั้งหมดจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด คนอังกฤษพูดว่า โอ้ พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ ผู้ปลดปล่อย ผู้นำทาง! ลูกๆมีความหมายของคำพูดเหล่านี้ในสติปัญญาของลูก พ่อมาและนำลูกออกไปจากยุคเหล็กโลกของความทุกข์และพาลูกไปสู่ยุคทอง ยุคทองได้ผ่านไปแล้วยังแน่นอน เหตุนี้เองพวกเขาจึงจดจำยุคนี้ ลูกๆควรมีความสุขมากมายในตัวลูก ลูกควรจะทำกรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เก็บสมบัติที่มีค่าของเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายที่ไม่มีสิ้นสุดที่ลูกได้รับมาจากพ่อไว้ในสำนักของลูกและนำสติปัญญาของลูกไปสู่ความไม่มีขีดจำกัด มองอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางในความมหัศจรรย์ของธรรมชาติ และวิธีที่ดวงวิญญาณหนึ่งอยู่บนบัลลังก์ของเขาเองในการละเล่นที่ไม่มีขีดจำกัดนี้

2. สติปัญญาของลูกควรจะจดจำอยู่เสมอว่าเราคือบราห์มินของยุคบรรจบพบกัน เราได้รับดั่งที่สูงส่งของพ่อ เราไม่สามารถเข้าไปในดักของราวันได้ หน้าที่ของเราคือการช่วยชีวิตผู้ที่กำลังจมน้ำ

พร: พร: ขอให้ลูกมีความรักอย่างแท้จริงและเพิ่มประสบการณ์ของลูกของทุกความสัมพันธ์แทนที่จะปล่อยให้เสาหลักของความคิดที่ไร้ประโยชน์มาค้ำจุนลูก
มาสร้างเสาหลักที่สูงส่งมากมายเพื่อให้พลังแก่วิถีชีวิตที่อ่อนแอของลูก เธอทำให้เกิดความคิดซ้ำๆว่า “สิ่งนี้เกิดขึ้นตลอดเวลา.” “แม้กระทั่งซีเนียร์ก็ทำสิ่งนี้” “ยังไม่มีใครกลับมาสมบูรณ์พร้อม” “จะมีความอ่อนแอบางอย่างเหลืออยู่อย่างแน่นอน...” เสาของความคิดที่ไร้ประโยชน์เหล่านี้ทำให้ความอ่อนแอของลูกแข็งแกร่งมากขึ้น ตอนนี้แทนที่จะได้รับการคำจูนจากเสาหลักเช่นนั้น จงเพิ่มประสบการณ์ของทุกความสัมพันธ์ของลูก สัมผัสกับมิตรในรูปแบบที่มีตัวตนและมีความรักอย่างแท้จริง

คติพจน์: ความพอใจคือคุณธรรมที่ยิ่งใหญ่มาก ผู้ที่อยู่อย่างพอใจอย่างสม่ำเสมอคือผู้ที่เป็นที่รักของพระเจ้า, ของผู้คนและของตนเอง

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกกำลังศึกษาราชายโคะนี้เพื่อประกาศสิทธิในอาณาจักร นี่คือการศึกษานี้ใหม่สำหรับลูก
- คำถาม:** ทำไมลูกบางคนสอบตกในการศึกษาเล่าเรียนนี้?
- คำตอบ:** การชกมวยเกิดขึ้นกับมายาในขณะที่พวกเขา กำลังศึกษาเล่าเรียน สติปัญญาได้รับบาดเจ็บอย่างรุนแรงมากจากการชกมวยกับมายา ดังนั้นเนื่องจากการบาดเจ็บ ดวงวิญญาณจึงไม่ได้้อย่างจริงแท้กับพ่อ ลูกที่แท้จริงจะอยู่อย่างปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอ

โอม ซานติ ลูกๆ ทั้งหมดมีศรัทธาว่าพ่อ ดวงวิญญาณสูงสุดกำลังสอนลูกดวงวิญญาณ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นทุกๆ 5,000 ปี และสอนลูกๆ ที่ไม่มีขีดจำกัด หากลูกคนใหม่ได้ยินสิ่งนี้ พวกเขาไม่สามารถเข้าใจได้ พวกเขาไม่สามารถเข้าใจว่าใครคือพ่อทางจิต และใครคือลูกทางจิต ลูกๆ รู้ว่าลูกทั้งหมดคือพี่น้องชาย และผู้เดียวนั้นคือพ่อ ครูและครูสูงสุดของลูก ลูกๆ ต้องจดจำสิ่งนี้โดยอัตโนมัติอย่างแน่นอน ในขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นี่ลูกเข้าใจว่ามีพ่อทางจิตเดียวเท่านั้นของดวงวิญญาณทั้งหมด ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นของศาสนาใดก็ตาม ดวงวิญญาณทั้งหมดก็จดจำท่านแน่นอนว่ามนุษย์ทั้งหมดจดจำท่าน พ่อได้อธิบายแล้วว่า มีดวงวิญญาณในแต่ละคน เวลานี้พ่อพูดว่า ละทิ้งศาสนาทั้งหมดของร่างกายและพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เวลานี้ลูกดวงวิญญาณกำลังเล่นบทบาทของลูกๆ ที่นี้ ได้มีการอธิบายแก่ลูกแล้วเช่นกันว่า ลูกเล่นบทบาทอะไร ลูกเข้าใจสิ่งนี้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูกคือราชา โยคี ทุกคนผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนคือโยคีแน่นอนว่าพวกเขาต้องมีโยคะกับครูที่สอนเขา พวกเขาตระหนักถึงเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของพวกเขาด้วยเช่นกัน พวกเขารู้ว่าพวกเขาจะกลายเป็นอะไรด้วยการศึกษาของเขา มีการศึกษาเดียวนี้เท่านั้นที่นี้ และสิ่งนี้เรียกว่าการศึกษาเพื่อกลายเป็นราชาเหนือราชา นี่คือการราชาโยคะ ลูกมีโยคะกับพ่อเพื่อประกาศสิทธิในอาณาจักร ไม่มีมนุษย์คนไหนสามารถสอนราชา โยคะนี้ได้ มนุษย์ไม่ได้สอนลูก ดวงวิญญาณสูงสุดกำลังสอนลูกดวงวิญญาณ แล้วลูกก็สอนผู้อื่น ลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน “พ่อกำลังสอนเราดวงวิญญาณ” เนื่องจากการไม่จดจำสิ่งนี้จึงไม่มีการสะสมพลัง เหตุนี้เองสิ่งเหล่านี้จึงไม่อยู่ในสติปัญญาของผู้คนมากมาย ดังนั้นพ่อจึงพูดเสมอว่า จงอยู่อย่างเชื่อมโยง โยคะอย่างสม่ำเสมอและอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงแล้วจึงอธิบาย “ฉันกำลังสอนพี่น้องของฉัน” ลูกแต่ละคนคือดวงวิญญาณและท่านคือพ่อ ครู และครูของทุกคน ลูกต้องมองเห็นแต่ละคนเป็นดวงวิญญาณ มีการจดจำกันว่า การหลุดพ้นในชีวิตได้รับมาภายในหนึ่งวินาที แต่ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมากสำหรับสิ่งนี้ เป็นเพราะลูกไม่ได้กลับมาเป็นสำนักเป็นดวงวิญญาณ จึงไม่มีพลังในคำพูดของลูก ดังนั้นลูกจึงไม่สามารถอธิบายในวิธีที่พ่ออธิบายได้ บางคนก็อธิบายได้ดีมาก เป็นที่เข้าใจได้ว่าใครคือหนามและใครคือดอกไม้ เด็กๆ ศึกษาในโรงเรียนจนถึงชั้น ป.5 หรือ ป.6 จากนั้นพวกเขาก็ได้รับการเลื่อนชั้น เมื่อเด็กๆ ที่ได้รับการเลื่อนชั้น, ครูทั้งหมดของชั้นอื่นๆ ก็จะเข้าใจได้อย่างเร็วกว่าเด็กคนไหนทำความพยายามที่ดีมากและใครที่ศึกษาเล่าเรียนได้ดีและได้รับอันดับที่สูง ครูเข้าใจสิ่งนี้แน่นอน นั่นคือการศึกษาทางโลกในขณะที่มันไม่ได้เป็นเช่นนั้นที่นี่ นี่คือการศึกษานี้เหนือโลก ที่นี้ลูกไม่สามารถพูดได้ว่าใครบางคนได้เคยศึกษาเล่าเรียนอย่างดีมากก่อนหน้านี้ และเหตุนี้เองเขาจึงกำลังศึกษาเป็นอย่างดีในเวลานี้ ไม่เลย ที่นั่นเมื่อมีการเลื่อนชั้นนักเรียนหลังจากการสอบ ครูก็เข้าใจว่าเขาได้ทำความพยายามอย่างดี ด้วยเหตุนี้จึงได้รับอันดับต้นๆ ที่นี้,นี่คือการศึกษานี้ใหม่ ไม่มีใครเคยศึกษาสิ่งนี้มาก่อน เพราะนี่คือการศึกษานี้ใหม่ ผู้เดียวที่สอนก็ใหม่ ทุกสิ่งใหม่ ท่านสอนคนใหม่และในบรรดาคนเหล่านั้นก็เป็นผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีที่รู้ได้ว่าเป็นผู้เพียรพยายามที่ดี นี่คือการรู้ใหม่สำหรับโลกใหม่ ไม่มีใครอื่นที่สอนสิ่งนี้ ยิ่งลูกให้ความใส่ใจต่อการศึกษามากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งประกาศสิทธิในอันดับที่สูงมากเท่านั้น ลูกบางคนก็อ่อนหวานและเชื่อฟังมาก ทันทีที่ลูกเห็นพวกเขา ลูกรู้สึกได้ว่าพวกเขาคือผู้ที่สอนได้ดี ลูกสามารถเข้าใจได้จากพฤติกรรมและวิธีการพูดของพวกเขาว่าพวกเขาไม่มีข้อบกพร่องเลย บาบากลามทุกคนว่า คนนี้สอนเป็นอย่างไร? มีข้อบกพร่องใดๆ ในผู้นี้หรือไม่? หลายคนก็บอกว่าไม่ควรให้ใครให้ข่าวของเขาแก่บาบาโดยไม่ถามพวกเขา ก่อน บางคนก็สอนได้ดีมาก ในขณะที่ผู้อื่นไม่ได้มีสติปัญญาที่เฉลียวฉลาด พวกเขาถูกจุ่มโดยมายาอย่างมาก พ่อรู้ว่าคนไหนถูกมายาหลอกลวงอย่างมาก แม้ว่าพวกเขาจะสอนมาแล้วเป็นเวลา 10 ปี มายาก็มีพลังมากที่พวกเขากลับมาเป็นสำนักที่เป็นร่างและติดกับ พ่ออธิบายว่าทุกคนที่เข้มแข็งถูกทำร้ายจากมายา มายามีพลังด้วยเช่นกันและต่อสู้รบกับผู้ที่มิพลัง ลูกเข้าใจว่าผู้ที่บาบาเข้ามาในเข้านั้นคืออันดับหนึ่ง และมีผู้คนมากมาย ที่ตามมาหลังจากท่านตามลำดับกันไป บาบาให้ตัวอย่างหนึ่งหรือสองคน แต่มีหลายคนก็ตามลำดับกันไป ลูกก็ตะโกนอยู่ในเดลีมีความฉลาดมาก เธอเป็นลูกที่อ่อนหวานมาก บาบาพูดอยู่

เสมอว่า กิตะนี้เป็นกิตะที่แท้จริง ผู้คนอ่านกิตะนั้นแต่พวกเขาไม่เข้าใจว่าพระเจ้าได้สอนราชา โยคะและทำให้ลูกเป็นราชา เหนือราชาได้อย่างไร เมื่อเป็นยุคทอง แท้จริงแล้วมีเพียงศาสนาเดียวเท่านั้น สิ่งนี้เป็นเรื่องของเมื่อวานนี้ พ่อพูดว่า: เมื่อวานนี้พ่อทำให้ลูกมั่งคั่งมาก ลูกมีโชคหลายล้านเท่า เวลาที่ดูชีวิตลูกได้กลายเป็นอะไร! ลูกสามารถรู้สึกถึงสิ่งนี้ได้ ลูกไม่ได้รับความรู้สึกใดๆจากผู้ถ่ายทอดกิตะอื่นๆ พวกเขาไม่เข้าใจแม้แต่บ่อย ศรีมัททกัตติตาได้รับการจดจำว่าเป็นสิ่งที่สูงส่งที่สุด พวกเขานั่งและศึกษากิตะและถ่ายทอดสิ่งนั้นแก่ผู้อื่น พ่อไม่ได้หยิบยกหนังสือใดๆขึ้นมา มีความแตกต่าง พวกเขาไม่ได้มีการจารึกแสงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงเลย พวกเขาตกต่ำลงมาเรื่อยๆ ดูชีวิตทุกคนกลายเป็นอะไรจากการมีแนวความคิดของการอยู่ในทุกหนแห่ง! ลูกเข้าใจว่าสิ่งนี้จะเกิดขึ้นวงจรแล้ววงจรเล่า พ่อพูดว่า พ่อสอนลูกและพาลูกข้ามมหาสมุทรแห่งยาพิษ มีความแตกต่างมากมาย การศึกษาคัมภีร์คือหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พ่อพูดว่า ไม่มีใครพบพ่อด้วยการศึกษาคัมภีร์เหล่านั้น พวกเขาคิดว่าลูกจะไปถึงสถานที่เดียวกันไม่ว่าลูกจะไปในหนทางใดก็ตาม บางครั้งพวกเขาพูดว่าพระเจ้าจะมาในรูปใดรูปหนึ่งและสอนเรา ในกรณีนั้นในเมื่อพ่อต้องมาเพื่อสอน แล้วพวกเขากำลังสอนอะไร? พ่อพูดว่า มีคำพูดที่ถูกต้องในกิตะเหมือนกับเกลือหนึ่งหยิบมือในถุงแป้ง ลูกสามารถหยิบยกประเด็นเหล่านั้นกับพวกเขา ไม่มีคัมภีร์ ฯลฯ ในยุคทอง คัมภีร์เหล่านี้เป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกไม่สามารถพูดได้ว่าคัมภีร์เหล่านั้นคงอยู่มาชั่วนิรันดร์ ที่คัมภีร์เหล่านั้นได้เกิดขึ้นมาตั้งแต่ตอนเริ่มต้น ไม่เลย พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของคำว่า “นิรันดร์” พ่ออธิบายว่า ละครที่คงอยู่ตลอดไปนี้คงอยู่ตลอดไปอย่างแท้จริง พ่อกำลังสอนราชา โยคะแก่ลูก ท่านพูดว่า พ่อสอนลูกในเวลานี้แล้วพ่อก็หายไป ลูกพูดว่าอาณาจักรของลูกนั้นคงอยู่ตลอดไป มันเป็นอาณาจักรเดียวกัน แต่เป็นเพียงแค่ชื่อเท่านั้นที่เปลี่ยน เพราะมันไม่บริสุทธิ์จากบริสุทธิ์ แทนที่จะเรียกว่าเทพ ลูกกลับลูกเรียกว่าอินดู แต่ลูกก็ยังคงเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป เช่นเดียวกับที่ผู้อื่นผ่านสภาพของสโตประธาน สโต ราโจ และตโม ในทำนองเดียวกันลูกก็ลงมาเช่นกัน เมื่อลูกกลับมาราโจ เนื่องจากความไม่บริสุทธิ์แทนที่จะเรียกว่าเทพ ลูกก็ถูกเรียกว่าอินดู แต่ในความเป็นจริงชื่อ “อินดู” เป็นของดินแดนแผ่นดินอินดูสถาน ดั้งเดิมแล้วลูกเป็นเทพ เทพมีความบริสุทธิ์เสมอ เวลานั้นมนุษย์ไม่บริสุทธิ์ และดังนั้นพวกเขาจึงได้รับชื่อว่า “อินดู” ถามพวกเขาว่า: ศาสนาอินดูถูกสร้างขึ้นเมื่อใดและใครเป็นผู้สร้างขึ้นมา? พวกเขาจะไม่สามารถให้คำตอบแก่ลูกได้ ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปนั้นเคยมีอยู่จริง ซึ่งได้รับชื่อที่ไพเราะมากมาย เช่น ดินแดนสุขาวดี ฯลฯ สิ่งที่ผ่านมาไปแล้วจะชั่วร้าย ในเวลานี้ลูกรู้ทุกสิ่งตั้งแต่ตอนเริ่มต้นจนถึงตอนจบ ในขณะที่ลูกรู้มากขึ้นเรื่อยๆ ลูกก็จะอยู่อย่างมีชีวิตชีวา บางคนถึงกับตาย การบรรพชาบมาของลูกเริ่มต้นเมื่อลูกเป็นของพ่อ บางคนก็กลายเป็นคนทรยศด้วยเช่นกัน ลูกเป็นของราวันแล้วลูกก็เป็นของราม จากนั้นราวันก็ทำให้ลูกๆของราม(พระเจ้า) พ่ายแพ้ และดังนั้นพวกเขาเข้าไปหาตนเอง ลูกบางคนล้มป่วย แล้วลูกก็ไม่ได้เป็นทั้งของที่นี่และไม่ได้อยู่ที่นั่น ลูกไม่มีทั้งความสุขหรือประสบกับความทุกข์ ลูกคงอยู่ในช่วงระหว่างกลาง ในบรรดาลูกๆเช่นกัน มีหลายคนที่อยู่ตรงกลาง พวกเขาไม่ใช่อะไรของพ่ออย่างสมบูรณ์ และพวกเขาก็ไม่ได้เป็นของราวันอย่างสมบูรณ์ เวลานั้นลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่ง เรื่องเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจอย่างดี เมื่อบาบาถามบางสิ่งแก่ลูก ลูกหลายคนยกมือ แต่ก็เป็นที่เข้าใจได้ว่าลูกไม่มีสติปัญญาเช่นนั้น บาบาสอนว่า แน่แน่นอนจงพูดสิ่งที่เป็นสิริมงคล ลูกทั้งหมดพูดว่า ลูกจะเปลี่ยนจากคนธรรมดาเป็นนารายณ์ เรื่องราวนั้นเป็นเรื่องราวของการเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์ในหนทางของความไม่รู้ ลูกเคยฟังเรื่องราวของการกลายเป็นนารายณ์ที่แท้จริง แต่ไม่มีใครถามคำถามนี้ได้ ที่นี้พ่อถามลูก: ลูกคิดอย่างไร? ลูกมีความกล้าหาญเพียงพอไหม? ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอนด้วยเช่นกัน เมื่อใครบางคนมาเขาก็ถูกถามว่า: เคยทำบาปในชาติเกิดนี้หรือไม่? ทุกคนเคยเป็นคนบาปมาชาติแล้วชาติเล่า หากลูกพูดถึงบาปของชาติเกิดนี้ ลูกก็จะอยู่อย่างเบาสบาย ไม่เช่นนั้นแล้วสำนักของลูกจะกีดกร่อนอยู่ภายใน ด้วยการบอกความจริง ลูกก็อยู่อย่างเบาสบาย ลูกๆ บางคนก็ไม่ได้บอกความจริง ดังนั้นมายาจึงชกพวกเขาอย่างแรงมาก การชกมวยของลูกนั้นหนักหน่วงมาก ในการชกมวยเช่นนั้นร่างกายของลูกได้รับบาดเจ็บ ในขณะที่สติปัญญาของลูกถูกทำร้ายอย่างรุนแรง บาบาก็รู้เรื่องนี้เช่นกัน บรรพชานี้ก็กล่าวว่า ฉันได้มาถึงชาติเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของฉัน ฉันเคยเป็นผู้ที่บริสุทธิ์ที่สุดและเวลานี้ได้กลายเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ที่สุด ฉันจะกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง ฉันไม่ได้พูดว่า ฉันเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ พ่อผู้เดียวนั้นก็ยืนยันในสิ่งนี้ด้วยเช่นกันและพูดว่า ผู้นี้เป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ที่สุด พ่อพูดว่า พ่อมาในต่างแดนและเข้ามาในร่างกายที่ต่างไป พ่อเข้ามาในผู้ที่ได้ใช้ 84 ชาติเกิดเต็มในตอนสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา เวลานั้นเขากำลังทำความเพียรพยายามเพื่อกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง ลูกต้องคงอยู่อย่างระมัดระวังมาก พ่อรู้สิ่งนี้ ลูกคนนี้ของบาบาอยู่ใกล้ชิดมาก เขาไม่สามารถแยกห่างจากพ่อได้ พ่อไม่สามารถแม้แต่จะมีความคิดว่าพ่อควรจะไปจากเขาไป เขากำลังนั่งถัดจากพ่ออย่างแนบแน่น บาบาคือของฉันท่านกำลังนั่งอยู่ในบ้านของฉัน บาบาก็รู้สิ่งนี้และท่านก็หัวเราะและพูดเล่นกับบาบา ผู้นี้พูดว่า วันนี้บาบาท่านอาบน้ำให้ฉันได้ ป้อนอาหารฉันได้ ฉันเป็นลูกเล็กๆ ของท่าน ฉันจดจำบาบาในวิถีต่างๆ มากมาย แล้วก็อธิบายแก่ลูกๆ: จดจำบาบาด้วยวิธีนี้ บาบาคือท่านอ่อนหวานมาก ท่านทำให้เรากลายเป็นนายของโลก ประเด็นเหล่านี้ไม่สามารถอยู่ใน

สติปัญญาของคนอื่นได้ พ่อเฝ้าแต่ทำให้ทุกคนสดชื่นแจ่มใส ทุกคนก็เฝ้าแต่ทำความเพียรพยายามต่อไป แต่พฤติกรรมของลูกก็ควรสะท้อนสิ่งนั้น หากลูกทำความผิดลูกก็ควรเขียนและบอกบาปในที่: “บาป ลูกได้ทำความผิดนี้” บางคนเขียนและพูดว่า “บาป ลูกทำความผิดไปแล้ว ยกโทษให้ลูกด้วย!” หากหลังจากที่ได้กลายเป็นลูกของพ่อ ลูกทำความผิดความผิดนั้นก็จะทวีคูณเป็นร้อยเท่า หากลูกพ่ายแพ้มา ยา ลูกก็กลายเป็นอย่างเช่นที่ลูกเคยเป็นมาก่อน มากมายพ่ายแพ้ นี่คือการแข่งขันชกมวยที่ทรงพลังมาก เป็นการต่อสู้ระหว่างรามและราวัน พวกเขาได้แสดงว่าพระเจ้าได้ยกกองทัพลงไป นั่นคือละครที่ถูกสร้างขึ้นสำหรับเด็ก เด็กเล็กๆไม่มีความเข้าใจมากนัก พ่อพูดว่า สติปัญญาของผู้คนเหล่านั้นเช่นกันก็มีค่าไม่กี่สตางค์เท่านั้น พวกเขาพูดว่า แต่ละคนคือรูปแบบหนึ่งของพระเจ้า นั่นหมายความว่าแต่ละคนเป็นพระเจ้า และสร้างหล่อเลี้ยง และทำลายอย่างนั้นหรือ? พระเจ้าไม่ได้ทำลายสิ่งใดเลย การพูดเช่นนั้นเป็นความไม่รู้เช่นนั้น เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า ผู้คนเฝ้าแต่สักการะบูชาตุ๊กตา เป็นที่น่าประหลาดใจว่าสติปัญญาของมนุษย์ได้กลายเป็นอะไร พวกเขาใช้เงินอย่างมาก! พ่อพัวพันกับลูกและพูดว่า พ่อทำให้ลูกยิ่งใหญ่ แต่ลูกได้ทำอะไร? ลูกก็เข้าใจเช่นกันว่าลูกเคยเป็นเทพ และจากการรวมไปรอบวงจรเวลานี้ลูกได้กลายเป็นบราห์มิน จากนั้นก็จะกลายเป็นเทพอีกครั้ง สิ่งนี้ต้องอยู่ในสติปัญญาของลูก เมื่อลูกกำลังนั่งที่นี้ ให้ความรู้นี้คงอยู่ในสติปัญญาของลูก บาบามาเต็มไปด้วยความรู้ แม้ว่าท่านจะอาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบท่านก็ถูกเรียกว่าเต็มไปด้วยความรู้ ความรู้ทั้งหมดคงอยู่ในลูกดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน ผู้คนพูดว่าดวงตาของพวกเขาถูกเปิดขึ้นด้วยความรู้นี้ พ่อได้ให้ดวงตาของความรู้แก่ลูก เวลาดวงวิญญาณรู้จักตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลก วงจรก็ยังคงหมุนไปอย่างต่อเนื่อง บราห์มินคือผู้ที่ได้รับกษัตริย์แห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ไม่มีใครสอนเหล่าเทพ พวกเขาไม่ต้องการคำสอนใดๆ ลูกผู้ที่จะกลายเป็นเทพต้องศึกษาเล่าเรียน เวลานี้พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายสิ่งใหม่ๆเหล่านี้ ลูกกลับมาสูงส่งด้วยการศึกษาความรู้ใหม่นี้ ผู้ที่เป็นอันดับแรกกลายเป็นอันดับสุดท้าย และผู้ที่เป็นอันดับสุดท้ายจะกลายเป็นอันดับแรก นี่คือการศึกษาล่าเรียน เวลานี้ลูกเข้าใจว่าบาปมาทุกวงจรและเปลี่ยนลูกจากไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ จากนั้นความรู้นั้นก็จบสิ้นลง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงเชื่อฟังอย่างมากและเคลื่อนไปด้วยความอ่อนหวาน อย่ามีความหยิ่งยโสใดๆของร่างกาย หลังจากกลายเป็นลูกของพ่อ อย่าได้ทำความผิดใดๆ ลูกต้องระมัดระวังมากเมื่อชกมวยกับมายา

2. เพื่อที่จะทำให้คำพูดของลูกเต็มไปด้วยพลัง จงฝึกฝนการมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ให้คงอยู่ในสำนึกของลูกว่าลูกกำลังถ่ายทอดสิ่งที่บาปได้สอนลูก และแล้วก็จะมีส่วนในคำพูดของลูก

พร: ขอให้ลูกคงความซาบซึ้งที่ไม่สูญสลายของการเป็นบราห์มิน ผู้ที่จะกลายเป็นเทวดานางฟ้าและมีประสบการณ์ความสุขสันต์และความเบิกบานทางจิต
ลูก บราห์มินผู้ที่จะกลายเป็นเทวดานางฟ้าสูงกว่าเหล่าเทพอีก ความรู้ของพ่อจะไม่ปรากฏออกมาในชีวิตของเหล่าเทพ จะไม่มีแม้ประสบการณ์ของการพบปะพระเจ้า ดังนั้นเวลานี้ คงความซาบซึ้งเสมอว่าลูกเป็นบราห์มิน ผู้ที่กำลังจะกลายเป็นเทวดานางฟ้า และแม้สูงมากกว่าเหล่าเทพ เพียงความซาบซึ้งที่ไม่สูญสลายนี้ จะสามารถทำให้ลูกมีประสบการณ์ของความสุขสันต์และความเบิกบานทางจิต ถ้าลูกไม่มีความซาบซึ้งนี้ อย่างสม่ำเสมอ บางครั้งลูกจะอยู่ในความสุขสันต์และบางครั้งจะสับสน

คติพจน์: เมื่อลูกอุทิศแรงงานรับใช้ของลูกให้แก่พ่อ และแล้วลูกจะสามารถเรียกได้ว่า ดวงวิญญาณที่อุทิศตน

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน บาบามาเพื่อเปลี่ยนลูกจากดวงวิญญาณที่มีความเลื่อมใสศรัทธาเป็นดวงวิญญาณที่สามารถใช้ความรู้ได้เป็นอย่างดี เพื่อเปลี่ยนลูกจากไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์
- คำถาม:** ลูกที่สามารถใช้ความรู้ได้เป็นอย่างดีมีความคิดอะไรอย่างสม่ำเสมอ?
- คำตอบ:** นั่นคือดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลาย ร่างนี้สูญสลาย นั่นได้ใช้ 84 ร่าง; นี่คือชาติเกิดสุดท้าย. ดวงวิญญาณไม่เคยเล็กลงหรือใหญ่ขึ้น เป็นร่างกายที่ใหญ่ขึ้นจากเล็ก เป็นร่างกายที่มีดวงตา แต่เป็นนั่นดวงวิญญาณที่มองผ่านดวงตาคู่นั้น บาบามาให้ดวงตาที่สามของความรู้แก่ดวงวิญญาณ ท่านไม่สามารถสอนได้จนกว่าท่านจะได้รับการคำจูนจากร่างกาย เหล่านี้คือความคิดของลูกที่ซึ่งสามารถใช้ความรู้ได้เป็นอย่างดีอย่างสม่ำเสมอ

โอม ชานติ ใครพูดสิ่งนี้? เป็นดวงวิญญาณที่พูดเช่นนี้ ดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลายพูดสิ่งนี้ผ่านร่างกาย มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างดวงวิญญาณและร่างกาย ร่างกายคือหุ่นกระบอกขนาดใหญ่ที่สร้างขึ้นจากวัตถุธาตุทั้งห้า แม้ว่าร่างกายจะเล็กมันก็ยังใหญ่กว่าดวงวิญญาณมาก เริ่มต้นด้วยเป็นทารกในครรภ์ที่เล็กมากและจากนั้นเมื่อทารกโตขึ้นเล็กน้อยดวงวิญญาณก็เข้ามา และทารกก็เติบโตและใหญ่ขึ้นเรื่อยๆ ดวงวิญญาณคือสิ่งมีชีวิต หุ่นกระบอกไม่มีประโยชน์เลยจนกระทั่งดวงวิญญาณเข้ามา มีความแตกต่างอย่างมากมาย เป็นดวงวิญญาณที่พูดและเคลื่อนไหว เป็นจุดที่เล็กมาก ดวงวิญญาณไม่เคยเล็กลงหรือใหญ่กว่านี้ ดวงวิญญาณไม่เคยถูกทำลาย พ่อผู้เป็นดวงวิญญาณสูงสุดได้อธิบายแก่ลูกแล้วว่า พ่อไม่สูญสลายในขณะที่ร่างกายนี้สูญสลาย พ่อเข้ามาในร่างกายเพื่อเล่นบทบาทของพ่อ เวลานี้ลูกคิดเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ ก่อนหน้านี้ลูกไม่เคยรู้เรื่องเกี่ยวกับดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด ลูกเคยแต่พูดว่า “โอ้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด!” เพียงให้ความสำคัญต่อสิ่งที่พูดนั้น ลูกไม่เคยพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ แต่แล้วบางคนก็บอกลูกว่าลูกเป็นดวงวิญญาณสูงสุด ใครบอกสิ่งนั้นแก่ลูก? เป็นกูรูและคัมภีร์ของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีใครที่จะบอกสิ่งนี้แก่ลูกในยุคทอง เวลานี้พ่อให้ความเข้าใจแก่ลูกแล้วว่าลูกเป็นลูกของท่าน ดวงวิญญาณเป็นธรรมชาติ ในขณะที่ร่างกายไม่เป็นธรรมชาติที่สร้างขึ้นมาจากดินเหนียว ร่างนั้นพูดและเคลื่อนไหวเมื่อดวงวิญญาณอยู่ในร่างนั้น เวลานี้ลูกๆ รู้ว่าพ่อมาและอธิบายแก่ลูกดวงวิญญาณ ในยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่ซึ่งبابาที่ไม่มิตัวตนพูดกับลูกผ่านร่างนี้ ดวงตาเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของร่างกาย เวลานี้พ่อได้ให้ดวงตาของความรู้แก่ลูก เมื่อไม่มีความรู้ใดๆ ในดวงวิญญาณ ก็จะมีดวงตาของความไม่รู้ ดวงวิญญาณได้รับดวงตาแห่งความรู้เมื่อพ่อมา เป็นดวงวิญญาณที่ทำทุกสิ่ง ดวงวิญญาณกระทำการกรรมผ่านร่างกาย เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าพ่อได้นำร่างนี้มาใช้ ท่านอธิบายความลับของตัวท่านเองและความลับของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลกด้วยเช่นกัน ท่านให้ความรู้ของการละเล่นทั้งหมด ก่อนหน้านี้ลูกไม่รู้สิ่งใดเลย ใช่, นี่คือการละเล่นอย่างแนนอน วงจรโลกก็หมุนไปเรื่อยๆ แต่ไม่มีใครรู้ว่ามันหมุนไปอย่างไร เวลานี้ลูกได้รับความรู้ของผู้สร้างและตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง สิ่งอื่นคือความเลื่อมใสศรัทธา พ่อมาและทำให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่สามารถใช้ความรู้ได้เป็นอย่างดี ก่อนหน้านี้ลูกเป็นดวงวิญญาณผู้เลื่อมใสศรัทธา ลูกดวงวิญญาณเคยแสดงความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้ลูกดวงวิญญาณกำลังรับฟังความรู้ ความเลื่อมใสศรัทธาเรียกว่าความมืด ลูกไม่สามารถพูดว่าลูกได้พบพระเจ้าด้วยการแสดงความเลื่อมใสศรัทธา พ่ออธิบายว่า มีบทบาทของความเลื่อมใสศรัทธาและมีบทบาทของความรู้ด้วยเช่นกัน ลูกเข้าใจว่าในเวลาที่คุณแสดงความเลื่อมใสศรัทธาก็ไม่มีความสุขเลย ในขณะที่แสดงความเลื่อมใสศรัทธาลูกก็ล้มลุกคลุกคลานไปทั่วเพื่อแสวงหาพระเจ้า เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าด้วยการสร้างไฟบุษยาณู, ทำการทรมานตน, การให้ทานและการทำบุญในขณะที่กำลังพยายามที่จะค้นหาพระเจ้า ก็เพียงแค่นำลูกไปสู่การล้มลุกคลุกคลานไปทั่วเท่านั้นและกลับมาทุกซะทิม ลูกกลับมาเมื่อลูกตกต่ำลงมาเรื่อยๆ การทำกรรมที่ผิดหมายถึงการกลับมาสกปรก ลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์เช่นกัน ไม่ใช่ว่าลูกแสดงความเลื่อมใสศรัทธาเพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์ หากปราศจากการทำให้บริสุทธิ์โดยพระเจ้าลูกจะไม่สามารถไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ได้ นั่นไม่ได้หมายความว่าลูกจะไม่สามารถพบกับพระเจ้าได้ จนกว่าลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ผู้คนร้องขอให้พระเจ้ามาและชำระพวกเขาให้บริสุทธิ์ เป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ที่พบพระเจ้าเพื่อที่จะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ พระเจ้าไม่ได้พบกับคนที่บริสุทธิ์ พระเจ้าไม่ได้พบกับลักษมีและนารายณ์ในยุคทอง พระเจ้ามาและชำระลูกที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์และจากนั้นลูกก็ออกจากร่างของลูก คนที่บริสุทธิ์ไม่สามารถอยู่ในโลกที่ต่ำโสมประฐานที่ไม่บริสุทธิ์นี้ได้ พ่อชำระลูกให้บริสุทธิ์แล้วก็หายไป บทบาทของท่านในละครนั้นมหัศจรรย์มาก จะมองไม่เห็นดวงวิญญาณ แม้ว่าใครบางคนจะได้รับนิมิตของ

ดวงวิญญาณเขาก็จะไม่สามารถที่จะเข้าใจได้ ลูกสามารถเข้าใจเกี่ยวกับทุกคน ลูกตระหนักว่าผู้หนึ่งคือสิ่งนี้ และผู้หนึ่งคือสิ่งนั้น ลูกจดจำพวกเขา ผู้คนต้องการที่จะได้นิมิตรของใครบางคนในรูปที่มีชีวิต แต่ไม่มีจุดประสงค์ในสิ่งนั้น อัจชะ แม้ว่าลูกจะเห็นสิ่งเหล่านั้นในรูปที่มีชีวิต จุดประสงค์ของสิ่งนั้นคืออะไร? แม้ว่าลูกจะได้นิมิตร นิมิตรนั้นก็จะหายไปอีกครั้ง ความปรารถนาสำหรับความสุขของลูกจะได้รับการเติมเต็มในช่วงเวลาชั่วคราวเท่านั้น สิ่งนั้นเรียกว่าความสุขชั่วคราว ความปรารถนาที่ลูกมีต่อการได้นิมิตรนั้นจะได้รับการเติมเต็ม ก็เท่านั้นเอง! สิ่งหลักที่นี่คือการเปลี่ยนจากผู้ที่ไม่บริสุทธิ์เป็นบริสุทธิ์ หากลูกกลับมาสวรรค์ ลูกจะกลายเป็นเทพและไปสวรรค์ ในคัมภีร์พวกเขาเขียนไว้ว่าช่วงระยะเวลาของวงจรมีหลายแสนปี พวกเขาคิดว่ายังคงมีอีก 40,000 ปีของยุคเหล็กที่เหลืออยู่ บาบาอธิบายว่าทั้งวงจรมีระยะเวลา 5000 ปี และดังนั้นมนุษย์จึงอยู่ในความมืด ที่เรียกว่าความมืดที่สุด ไม่มีใครมีความรู้ใดๆ ทั้งหมดนั้นคือความเลื่อมใสศรัทธา นับตั้งแต่เวลาที่ราวันเข้ามา ความเลื่อมใสศรัทธาก็อยู่ที่นั่นพร้อมกับเขา เมื่อพ่อมาท่านก็นำความรู้มาพร้อมกับท่าน เป็นเพียงครั้งเดียวเท่านั้นที่ลูกได้รับมรดกของความรู้จากพ่อ ลูกไม่สามารถได้รับสิ่งนั้นครั้งแล้วครั้งเล่า ไม่มีความจำเป็นสำหรับลูกที่จะให้ความรู้ใครที่นั่น เพียงผู้ที่ไม่รู้เท่านั้นที่ได้รับความรู้ ไม่มีใครรู้จักพ่อเลย พวกเขาไม่พูดสิ่งใดโดยที่ไม่ได้ประณามพ่อเวลานี้ลูกๆเข้าใจสิ่งนี้เช่นกัน ลูกบอกว่าพระเจ้าไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ท่านคือพ่อของทุกดวงวิญญาณ ในขณะที่พวกเขาพูดว่า “ไม่ พระเจ้าอยู่ในก้อนกรวดและก้อนหิน” ลูกๆก็เข้าใจแล้วอย่างชัดเจนว่าความเลื่อมใสศรัทธาแตกต่างจากความรู้โดยสิ้นเชิง ไม่มีความรู้แม้แต่หยดหนึ่งในสิ่งนั้น ช่วงระยะเวลาก็เปลี่ยนไปอย่างสมบูรณ์ ชื่อของพระเจ้าเปลี่ยนไปและชื่อของมนุษย์ก็เปลี่ยนไปด้วยเช่นกัน ในตอนเริ่มต้นพวกเขาจะเรียกว่าเป็นเทพ และต่อมาก็เป็นนักรบ พ่อค้า และศูทร เหล่านั้นคือมนุษย์ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง ในขณะที่มนุษย์เหล่านั้นมีลักษณะนิสัยที่ชั่วร้ายเช่นปีศาจ พวกเขาสกปรกอย่างสมบูรณ์ กูรูนานักกล่าวว่า ผู้คนมากมายหารายได้เพื่อเลี้ยงชีพในวิธีการที่ไม่ถูกต้องตามศีลธรรมจรรยา หากมีคนอื่นจะพูดเช่นนั้น ผู้คนก็จะพูดในทันทีว่าเขาถูกพวกเขา อย่างไรก็ตามพ่อพูดว่า ทั้งหมดนี้เป็นของขมขื่นปีศาจ ท่านอธิบายแก่ลูกอย่างชัดเจน: นั่นคือขมขื่นของรามและอีกหนึ่งนั่นคือขมขื่นของราวัน คานธีก็ักเคยพูดเช่นกันว่า เขาต้องการที่จะมีอาณาจักรของราม ในอาณาจักรของรามทุกคนปราศจากกิเลส ในอาณาจักรของราวันทั้งหมดมีกิเลส อาณาจักรนี้เรียกว่าโรงคั่วประเวณี, เป็นกันบังของนรกที่ลึกที่สุด ในเวลานั้นมนุษย์อยู่ในแม่น้ำแห่งยาพิษ มนุษย์และสัตว์ ฯลฯ ทั้งหมดล้วนเป็นเหมือนกัน ไม่มีการยกย่องมนุษย์ ลูกๆคือผู้ที่เอาชนะกิเลสทั้งห้าและได้รับสถานภาพของเทพด้วยการเปลี่ยนจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ทุกสิ่งอื่นนั้นจบสิ้นลง เหล่าเทพเคยอาศัยอยู่ในยุคทอง เวลานี้ปีศาจอาศัยอยู่ในยุคเหล็ก สิ่งซึ่งบอกของปีศาจคืออะไร? กิเลสทั้งห้า เหล่าเทพเรียกได้ว่าปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ในขณะที่ปีศาจเรียกได้ว่ามีกิเลสอย่างสมบูรณ์ เทพเหล่านั้นมี 16 องค์เต็ม ในขณะที่ ที่นี้ไม่มีองค์เลย องค์และร่างกายของทุกคนนั้นได้ตกต่ำลงมาอย่างสิ้นเชิง เวลานี้พ่อหนึ่งท่านและอธิบายแก่ลูกๆว่าท่านมาเพื่อที่จะเปลี่ยนโลกเก่าที่มีกิเลส ท่านเปลี่ยนอาณาจักรของราวันซึ่งเป็นโรงคั่วประเวณีให้กลายเป็นวัดของชีวา พวกเขาใช้ชื่อบ้านตรีมูรติ ถนนตรีมูรติ ที่นี้ก่อนหน้านี้พวกเขาไม่เคยมีชื่อเหล่านั้น ที่จริงแล้วมันควรจะเป็นเช่นไร? ทั้งโลกนี้เป็นของใคร? เป็นของดวงวิญญาณสูงสุด โลกของพระเจ้านั้นบริสุทธิ์เป็นเวลาครึ่งวงจรมิใช่หรือ? มิใช่หรือ? อีกครึ่งวงจรมิใช่หรือ? พ่อถูกเรียกว่าผู้สร้างและดังนั้นนี่คือโลกของท่าน พ่ออธิบายว่า พ่อคือนาย พ่อคือสิ่งมีชีวิต เมล็ด, มหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อมีความรู้ทั้งหมด ไม่มีใครมีความรู้นี้ ลูกเข้าใจว่ามีเพียงพ่อเท่านั้นที่มีความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของวงจรโลก สิ่งอื่นๆทั้งหมดเป็นเรื่องเล่า เรื่องเล่าหลักนั้นคือเรื่องที่เราได้ยินมา และเหตุนี้เองพ่อจึงพำนัก ลูกคิดว่าพ่ออยู่ในก้อนกรวดและก้อนหินและในแมวและในสุนัข! ดูซิว่าลูกได้ไปถึงสภาพที่เราได้ยินมา! ความแตกต่างระหว่างมนุษย์ของโลกใหม่และมนุษย์ของโลกเก่าเป็นเหมือนกลางวันและกลางคืน เป็นเวลาครึ่งวงจรมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ก็มศีลธรรมของพวกเขาต่อรูปบุชาของเทพที่บริสุทธิ์ มีการอธิบายแก่ลูกๆด้วยเช่นกันว่าในตอนเริ่มต้นกราบไหว้บูชาท่านเป็นกราบไหว้บูชาของชีวาบาบา ชีวาบาบาเป็นผู้เดียวที่เปลี่ยนลูกจากผู้กราบไหว้บูชาเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ราวันก็เปลี่ยนลูกจากการเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาให้กลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา และแล้วตามแผนของละคร พ่อทำให้ลูกมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา มีชื่อราวัน ฯลฯ เมื่อพวกเขาเฉลิมฉลองดาเซรา พวกเขาเชื่อเชิญผู้คนมากมายจากต่างประเทศ แต่พวกเขาไม่เข้าใจนัยสำคัญของสิ่งนั้นเลย พวกเขาประณามเหล่าเทพอย่างมาก แต่ก็ไม่ได้เป็นเช่นนั้น พวกเขาพูดว่าพระเจ้าอยู่เหนือรูปและนาม แต่นั่นก็หมายความว่าท่านไม่ได้มีอยู่จริงหรือ ในท่านเองเดียวกันละคร ฯลฯ ที่พวกเขาสร้างขึ้นก็ไม่ได้เป็นเช่นนั้น นั่นคือสติปัญญาของมนุษย์! การกำหนดของมนุษย์เรียกว่าการกำหนดที่เป็นเช่นปีศาจ ราชาราชินีและปวงประชาทุกคนเป็นเช่นเดียวกัน สิ่งนี้เรียกว่าเป็นโลกปีศาจ ทุกคนเฝ้าแต่ดูหมิ่นกันและกัน และดังนั้นพ่อจึงอธิบายว่า: ลูกๆ ขณะที่ลูกนั่งอยู่ที่นี้จงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ เมื่อลูกไม่รู้ ลูกก็เคยพูดว่าพระเจ้าอยู่เบื้องบน เวลานี้ลูกเข้าใจว่าพ่อลงมาที่นี้ ดังนั้นเวลานี้ลูกตระหนักว่าท่านไม่ได้อยู่เบื้องบน ลูกเรียกพ่อให้มาที่นี้ในร่างนี้ แม้แต่ในขณะที่ลูกกำลังนั่งอยู่ที่ศูนย์ของลูก ลูกก็เข้าใจว่าชีวาบาบาอยู่ในมูฐบันในร่างของผู้นี้ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาลูกเคยคิดว่าพระเจ้านั้นอยู่เบื้องบน ลูกเคยเรียก

หา: “ โอ้ พระเจ้า!” เวลาที่ลูกจดจำพ่อที่ไหน? ลูกนั่งและทำอะไร? ลูกเข้าใจว่าท่านอยู่ในร่างของบราห์มา และดังนั้นลูกจะจดจำท่านที่นี้อย่างแน่นอน ท่านไม่ได้อยู่เบื้องบน ท่านมาที่นี้ในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้ พ่อพูดว่า พ่อมาที่นี้เพื่อทำให้ลูกสูงส่งมาก ลูกๆจดจำท่านที่นี้ ในขณะที่ผู้เลื่อมใสศรัทธาจดจำท่านเบื้องบน แม้ว่าลูกจะอยู่ต่างแดน ลูกก็ยังคงพูดว่าชีพบาบาอยู่ในร่างของบราห์มา ร่างกายเป็นสิ่งที่จำเป็นแน่นอน ไม่ว่าลูกจะนั่งที่ใดลูกจะต้องจดจำท่านที่นี้(ในมรณ)อย่างแน่นอน ลูกต้องจดจำท่านในร่างของบราห์มา ผู้ที่ไม่รู้คิดบางคนก็ไม่ยอมรับบราห์มา บาบาก็ได้บอกลูกว่าอย่าจดจำบราห์มา จะจดจำชีพบาบาได้อย่างไรโดยที่ไม่จดจำบราห์มา? พ่อพูดว่า พ่ออยู่ในร่างนี้ ลูกจดจำพ่อในผู้นี้ และเหตุนี้เองลูกจึงจดจำทั้งบัพและดาดา ลูกมีความรู้ในสติปัญญาของลูกว่าผู้นี้คือดวงวิญญาณที่แยกจากกัน ชีพบาบาไม่ได้มีร่างของท่านเอง พ่อพูดว่า พ่อรับการคำจูนจากวัตถุธาตุ พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายนัยสำคัญทั้งหมดของบราห์มันด์และตอนเริ่มต้นกลางและตอนจบของทั้งโลก ไม่มีใครอื่นรู้เกี่ยวกับบราห์มันด์ ธาตุบราห์ม ซึ่งเป็นสถานที่ที่พ่อและลูกอาศัยอยู่ ธาตุบราห์ม,ดินแดนแห่งความสงบคือสถานที่ซึ่งพ่อสูงสุดและดวงวิญญาณที่ไม่ใช่สูงสุดอาศัยอยู่ ดินแดนแห่งความสงบคือชื่อที่แสนหวานมาก ประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของลูก ตั้งแต่เดิมแล้วลูกเป็นผู้อาศัยของธาตุบราห์มที่ยิ่งใหญ่ ซึ่งเรียกว่าดินแดนนิพพาน, ดินแดนที่อยู่เหนือเสียง เรื่องราวทั้งหมดเหล่านี้อยู่ในสติปัญญาของลูกในเวลานี้ เมื่อมีความเลื่อมใสศรัทธาก็ไม่มีความรู้แม้แต่คำเดียว สิ่งนี้เรียกว่ายุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดเมื่อการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น, ปีศาจอาศัยอยู่ในโลกเก่าและเหล่าเทพก็อาศัยอยู่ในโลกใหม่ ดังนั้นพ่อต้องมาเพื่อเปลี่ยนพวกเขา ลูกจะไม่รู้สิ่งใดนี้เลยในยุคทอง เวลาที่ลูกอยู่ในยุคเหล็กและลูกก็ยังคงไม่รู้! เมื่อลูกอยู่ในโลกใหม่ ลูกก็จะไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับโลกเก่านี้ ในเวลานี้ลูกอยู่ในโลกเก่า ลูกไม่มีความรู้เกี่ยวกับโลกใหม่ ผู้คนไม่รู้ว่เมื่อไรโลกใหม่เคยคงอยู่ พวกเขาพูดถึงหลายแสนปีลูกๆ เข้าใจว่าพ่อมาในยุคบรรจบกันของทุกวงจรถ้วน ท่านมาและอธิบายนัยสำคัญของต้นไม้ที่หลากหลาย ท่านอธิบายให้แก่ลูกๆเช่นกันว่าวงจรมันไปอย่างไร ธุรกิจของลูกคือการอธิบายสิ่งนี้แก่ผู้อื่น ใช้เวลาอย่างมากที่จะอธิบายเป็นรายบุคคล เหตุนี้เองลูกจึงอธิบายให้กับผู้คนมากมายในเวลาเดียวกัน หลายคนมาและเข้าใจ ลูกต้องอธิบายเรื่องราวที่แสนหวานเหล่านี้แก่ผู้คนมากมาย ลูกอธิบายในงานนิทรรศการ ฯลฯ ในช่วงเวลาของชีพแจนต์ลูกควรจะให้ผู้คนมากมายมาและอธิบายให้กับพวกเขาอย่างชัดเจน ลูกสามารถบอกพวกเขาได้อย่างถูกต้องเกี่ยวกับระยะเวลาของวงจรมัน เหล่านี้คือหัวข้อที่เราจะอธิบายแก่พวกท่าน พ่ออธิบายความรู้นี้แก่ลูก และด้วยสิ่งนี้ลูกจะกลายเป็นเทพ เช่นเดียวกับที่ลูกเข้าใจสิ่งนี้และกลายเป็นเทพ ในท่านองเดียวกันลูกต้องคลี่คลายผู้อื่นให้กลายเป็นเช่นเดียวกัน “พ่อได้อธิบายสิ่งนี้แก่เรา เราไม่ได้กำลังประณามใคร เราเพียงแต่พูดว่าความรู้คือหนทางไปสู่การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ มีเพียงสัจกูรูผู้เดียวเท่านั้นที่พาทุกคนเข้ามา ลูกควรจะต้องประเด็นหลักเช่นนี้ออกมาและอธิบาย ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถให้ความรู้ทั้งหมดนี้ได้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะเปลี่ยนจากผู้กราบไหว้บูชาเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา จงกลับมาปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ กลับมาเต็มไปด้วยความรู้และเปลี่ยนแปลงตนเอง ลูกต้องไม่วิ่งไล่ตามความสุขชั่วคราว

2. ลูกต้องจดจำทั้งบัพและดาดา ลูกไม่สามารถที่จะจดจำชีพบาบาได้โดยที่ไม่จดจำบราห์มา ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาลูกจดจำท่านที่เบื้องบน เวลานี้ท่านได้เข้ามาในร่างของบราห์มา ลูกต้องจดจำทั้งสองท่าน

พร: พร: ขอให้ลูกมีสิทธิ์ทั้งหมดด้วยศรัทธาอย่างมั่นคงและความซาบซึ้งของการมีชัยชนะในทุกการกระทำ “ชัยชนะเป็นสิทธิ์โดยกำเนิดของเรา” จงเฝ้าแต่โดยบินในสำนึกที่รู้อย่างสม่ำเสมอ ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้น จงนำสิ่งนี้เข้ามาในสำนึก “ฉันมีชัยชนะอย่างสม่ำเสมอ” ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้น ให้ศรัทธาที่มั่นคงอยู่เสมอ พื้นฐานของความซาบซึ้งคือศรัทธา ถ้าศรัทธาขาดหายไปก็就会有ความซาบซึ้งน้อยลง เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่ “ผู้ที่มีศรัทธาในสติปัญญาจะมีชัยชนะ” อย่าได้เป็นผู้ที่มีศรัทธาเพียงบางครั้ง พ่อไม่สูญเสียและดังนั้นลูกมีสิทธิ์ในการได้มาซึ่งการบรรลุผลที่ไม่สูญเสีย ให้มีศรัทธาและความซาบซึ้งของการมีชัยชนะในทุกการกระทำของลูก

คติพจน์: อยู่ภายใต้ร่มฉัตรแห่งความรักของพ่อ และจะไม่มีอุปสรรคใดสามารถคงอยู่ได้

*** โอม ขานดี ***

สติปัญญาที่มีศรัทธาเป็นรากฐานของชีวิตบราห์มินและรากฐานของความสำเร็จ

วันนี้ พ่อผู้ทรงอำนาจได้เห็นลูกผู้ทรงอำนาจของท่านในทุกหนแห่ง ลูกทุกคนกลายเป็นผู้ทรงอำนาจและกำลังใส่ใจอยู่กับความพยายามที่สูงส่งเพื่อกลับมาทัดเทียมกับพ่อ บัพดาตารู้สึกยินดีที่ได้เห็นความปรารถนาอันลึกซึ้งนี้ของลูก บัพดาตารักความใส่ใจนี้ของลูก บัพดาตาพูดกับลูกว่า: ลูกสามารถก้าวไปข้างหน้าพ่อได้ เพราะแม้แต่ในอนุสรณ์สถาน พ่อได้รับการกราบไหว้บูชาในรูปแบบเดียว ในขณะที่ลูกได้รับการกราบไหว้บูชาในสองรูปแบบ ลูกเป็นมงกุฎบนศีรษะของบัพดาตาด้วยเมื่อเห็นความเคารพตนเองของลูก บัพดาตาจะพูดเสมอว่า: ว้าว! ผู้ที่มีความเคารพตนเองที่สูงส่งผู้เป็นนายของตนเอง ลูกๆ! ว้าว! คุณสมบัติพิเศษของลูกทุกคนเปล่งประกายบนหน้าผากของแต่ละคนและปรากฏให้พ่อเห็น เวลานี้ ลูกทุกคนก็รู้และรับรู้ถึงคุณสมบัติพิเศษของตนและใช้คุณสมบัติพิเศษนั้นเพื่องานรับใช้โลกต่อไป ตรวจสอบว่าลูกได้กลายมาเป็นที่รักของพระเจ้าและครอบครัวในระดับใดแล้ว เพราะเป็นยุคบรรจบพบกันที่พ่อสร้างครอบครัวบราห์มิน ดังนั้น การเป็นที่รักของพระเจ้าและครอบครัวจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งเช่นกัน

วันนี้ บัพดาตาได้เห็นรากฐานของชีวิตบราห์มินของลูกๆทุกคน รากฐานอยู่ที่สติปัญญาที่มีศรัทธาของลูก ด้วยเหตุนี้ที่ใดมีศรัทธา ชัยชนะย่อมรับประกันได้ในทุกความคิดและทุกงาน ความสำเร็จนั้นได้มาโดยอัตโนมัติและง่ายดายในรูปของสิทธิโดยกำเนิด ไม่จำเป็นต้องทำงานหนักเพื่อสิทธิโดยกำเนิดของลูก ความสำเร็จในชีวิตบราห์มินคือพวงมาลัยที่อยู่รอบคอของลูก ชีวิตบราห์มินหมายถึงการเป็นตัวของตัวเองความสำเร็จ ในชีวิตบราห์มินไม่มีคำถามว่าจะประสบความสำเร็จหรือไม่ ผู้ที่สติปัญญาที่มีศรัทธาจะหลอมรวมอยู่กับพ่อเสมอ ดังนั้น เมื่อพ่อรวมอยู่กับลูก ลูกจะประสบความสำเร็จอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น ตรวจสอบว่าลูกได้กลายเป็นตัวของความสำเร็จในระดับใดแล้ว หากมีเปอร์เซ็นต์ของความสำเร็จ เหตุผลสำหรับสิ่งนั้นก็คือมีเปอร์เซ็นต์ในศรัทธาของลูก การมีศรัทธาในพ่อเพียงผู้เดียวเป็นสิ่งที่ดีมาก แต่ศรัทธาหมายถึง การมีศรัทธาในพ่อ ศรัทธาในตนเอง ศรัทธาในละคร และศรัทธาในครอบครัวเช่นกัน ศรัทธาในสิ่งนี้จะทำให้ลูกประสบความสำเร็จได้อย่างง่ายดายและโดยอัตโนมัติ

ลูกๆ ทุกคนมีศรัทธาในพ่อ และด้วยเหตุนี้ลูกจึงมาที่นี่ พ่อก็มีศรัทธาในลูกทุกคนเช่นกัน และเหตุนี้เองท่านจึงทำให้ลูกเป็นของท่าน อย่างไรก็ตาม เพื่อที่จะกลับมาเพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อมในชีวิตบราห์มิน จำต้องมีศรัทธาในตนเอง จงตระหนักอยู่เสมอถึงความเคารพตนเองของการเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งที่ลูกได้รับจากบัพดาตา "ฉันเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งที่ได้รับความเคารพจากพระเจ้า" ลูกไม่ใช่ดวงวิญญาณธรรมดา แต่ลูกเป็นดวงวิญญาณที่ได้รับความเคารพจากพระเจ้า ดังนั้นการมีความเคารพตนเองในทุกความคิดและทุกการกระทำจะทำให้ลูกประสบความสำเร็จได้อย่างแน่นอน ลูกไม่ใช่ดวงวิญญาณที่ทำการกระทำธรรมดา แต่เป็นดวงวิญญาณที่มั่นคงในความเคารพตนเอง การเคารพตนเองในทุกการกระทำจะทำให้ลูกประสบความสำเร็จได้อย่างง่ายดาย สิ่งบ่งบอกว่าลูกมีสติปัญญาที่มีศรัทธาในตนเองก็คือลูกจะประสบความสำเร็จและได้รับชัยชนะ ในทำนองเดียวกัน ลูกมีศรัทธาอย่างมั่นคงในพ่อ และคุณสมบัติพิเศษของสิ่งนั้นก็คือลูกเป็นของพ่ออยู่เสมอ และพ่อก็เป็นของลูก นี่คือพื้นฐานของชัยชนะอยู่เสมอ "บาบาของฉัน" ไม่ใช่แค่ "บาบา" แต่เป็น "บาบาของฉัน" ลูกมีสิทธิ์ในสิ่งที่เป็นของลูก ดวงวิญญาณที่พูดว่า "บาบาของฉัน" และมีสติปัญญาที่มีศรัทธาอยู่เสมอ มีสิทธิ์ที่จะประสบความสำเร็จและได้รับชัยชนะ ในทำนองเดียวกัน จะต้องมีศรัทธาอย่างเต็มที่ในละคร ความสำเร็จและปัญหา - สถานการณ์ทั้งสองประเภทจะเข้ามาในละคร อย่างไรก็ตาม ในเวลาที่เกิดปัญหา สิ่งบ่งบอกว่าลูกมีสติปัญญาที่มีศรัทธาก็คือการเป็นตัวของตัวเองของการแก้ปัญหา ด้วยการเป็นตัวของตัวเองของการแก้ปัญหา ลูกสามารถเปลี่ยนปัญหานั้นได้ในหนึ่งวันว่ามันเป็นหน้าที่ของปัญหาที่จะต้องเกิดขึ้นและเป็นหน้าที่ของดวงวิญญาณที่มีศรัทธาในสติปัญญาที่จะเปลี่ยนปัญหาด้วยการเป็นตัวของตัวเองของการแก้ปัญหา เพราะเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น? พื้นที่ที่ลูกดวงวิญญาณบราห์มินเกิดมาเป็นบราห์มิน ลูกได้ทำทายมายา ลูกได้ทำทายเธอแล้วใช่หรือไม่? หรือลูกลืมไปแล้วว่าลูกกำลังจะกลายเป็นผู้เอาชนะมายา? ดังนั้น ปัญหาในรูปใดก็ตามคือรูปหนึ่งของมายา เนื่องจากลูกได้ทำทายมายา มายาก็จะต่อต้านลูกอย่างแน่นอน เธอมาหาลูกในรูปของปัญหาประเภทต่างๆ เพื่อให้ลูกตอบสนองความท้าทายของลูก ลูกต้องเอาชนะเธอโดยการกลับมามีชัยชนะด้วยสติปัญญาที่มีศรัทธาของลูก เพราะเหตุใด? ไม่มีอะไรใหม่! ลูกชนะมาแล้วกี่ครั้ง? ลูกได้รับชัยชนะเพียงครั้งเดียวนี้เท่านั้นในยุคบรรจบพบกันหรือลูกกำลังทำซ้ำสิ่งที่ลูกเคยเป็นมาแล้วนับครั้งไม่ถ้วนก่อนหน้านี้? เหตุนี้เองปัญหาจึงไม่ใช่เรื่องใหม่สำหรับลูก

ไม่มีอะไรใหม่! ลูกเคยได้รับชัยชนะมาหลายครั้งแล้ว เวลาที่ลูกกำลังกลายเป็นเช่นนั้น และลูกจะยังคงเป็นเช่นนั้นต่อไปในอนาคต สิ่งนี้เรียกว่าการได้รับชัยชนะด้วยสติปัญญาที่มีศรัทธาในละคร อีกประการหนึ่งคือศรัทธาในครอบครัวบราห์มิน เพราะเหตุใด? ครอบครัวบราห์มินหมายถึงการรวมตัวกัน นี่ไม่ใช่ครอบครัวเล็ก ๆ ครอบครัวบราห์มินของพ่อบราห์มาเป็นครอบครัวที่สูงส่งและใหญ่ที่สุดในบรรดาครอบครัวทั้งหมด ดังนั้น ในครอบครัว ลูกจึงได้รับชัยชนะในการเติมเต็มความรับผิดชอบของความรักที่มีต่อครอบครัว ไม่ใช่ว่าลูกพูดว่า "พ่อเป็นของฉัน ฉันเป็นของพ่อ แค่นั้นเอง! ทุกสิ่งรวมอยู่ในสิ่งนี้ ฉันมีสายสัมพันธ์กับบาบาเท่านั้น ฉันไม่มีสายสัมพันธ์กับครอบครัวเลย" อย่างไรก็ตาม นี่ก็เป็นคุณสมบัติพิเศษของศรัทธาเช่นกัน ศรัทธาในทั้งสี่ด้านมีความจำเป็นต่อชัยชนะ ครอบครัวทำให้ลูกเข้มแข็งในสถานการณ์ต่างๆมากมายเช่นกัน ให้คงอยู่ในจิตสำนึกของลูกว่าทุกคนในครอบครัวเป็นตัวของดาร์นาในแต่ละบุคคลตามลำดับกันไป มีความหลากหลาย อนุสรณ์ของสิ่งนี้คือลูกประจำ 108 ลองคิดดูสิ มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างอันดับแรกกับอันดับที่ 108 ทำไมถึงเป็นเช่นนี้? ทำไมทุกคนถึงไม่ได้เป็นอันดับหนึ่ง? ทำไมถึงมี 16,000 เหตุผลนี่คืออะไร? การเข้าใจความหลากหลายของชั้นสการ์ การมีปฏิสัมพันธ์ในขณะที่มีความรู้อย่างเต็มเปี่ยม และการเติมเต็มความรับผิดชอบนั้น คือสภาพของการประสบความสำเร็จ ลูกต้องก้าวต่อไปอยู่แล้ว ลูกจะไปที่ไหนถ้าลูกออกจากครอบครัวไป? ลูกมีความรู้สี่ขาซึ่งเช่นกันที่ลูกมีครอบครัวที่ใหญ่โตเช่นนี้ ดังนั้น ในครอบครัวใหญ่ ลูกต้องก้าวต่อไปด้วยหัวใจที่กว้างใหญ่ รู้ชั้นสการ์ของแต่ละคน ก้าวต่อไปด้วยความถ่อมตน ด้วยทัศนคติของความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ นี่คือสัญญาณบ่งบอกของการได้รับชัยชนะด้วยสติปัญญาที่มีศรัทธาในครอบครัวของลูก ดังนั้น ลูกทุกคนจึงได้รับชัยชนะใช่หรือไม่? ลูกชนะหรือไม่?

ลูกดับเบิลฟอเรเนอร์ได้รับชัยชนะหรือไม่? ลูกโบกมือได้ดีมาก นี่เป็นสิ่งที่ดีมาก บัพดาารู้สึกพอใจ อัจชะ ลูกผู้เป็นครูได้รับชัยชนะไหม? หรือรู้สึกเล็กน้อยว่า... "“ฉันควรทำอะไรดี?” มันไม่ใช่เช่นนี้ใช่ไหม? แทนที่จะพูดว่า "แกเซ" (อย่างไร) ให้ใช้คำว่า "แอเซ" (เป็นอย่างนี้) ไม่ใช่ว่า "ฉันควรทำอะไร" แต่เป็น "ฉันควรทำอย่างนี้" ลูกมีสายสัมพันธ์กับครอบครัวมาเป็นเวลา 21 ชาตเกิดแล้ว เหตุนี้เองผู้ที่สอบผ่านในด้านนี้ของครอบครัวจึงสอบผ่านทุกสิ่ง

ดังนั้น ให้ตรวจสอบความศรัทธาทั้งสี่ประเภท เพราะพร้อมกับการได้รับความรักจากพระเจ้าแล้ว การได้รับความรักจากครอบครัวก็มีความสำคัญอย่างยิ่งเช่นกัน ลูกจะได้รับอันดับตามเปอร์เซ็นต์ของความศรัทธาของลูกในทั้งสี่ประเภท อย่าคิดว่า "ฉันเป็นของบาบา และบาบาเป็นของฉัน แค่นั้นเอง!" มันไม่ใช่เช่นนั้น ลูกพูดว่า "บาบาของฉัน" ในทางที่ดีมาก และลูกก็ไม่สั่นคลอนในศรัทธาในอยู่เสมอ ดังนั้น ขอแสดงความยินดีสำหรับสิ่งนั้นด้วย! อย่างไรก็ตามยังมีศรัทธาอีกสามประเภทด้วย ลูกผู้เป็นครู สี่ประเภทนี้จำเป็นไหม? หรือไม่? สามประเภทนี้จำเป็นหรือไม่? ผู้ที่เชื่อว่าศรัทธาในทั้งสี่ประเภทนี้เป็นสิ่งจำเป็น ยกมือขึ้นหนึ่งข้าง ลูกคือผู้ที่ชอบทั้งสี่อย่างนี้ ผู้ที่ชอบเพียงสามอย่างนี้ ยกมือขึ้น! ไม่มีใครเลย การปฏิบัติตามความรับผิดชอบนั้นไม่ใช่เรื่องยากใช่ไหม? นี่เป็นสิ่งที่ดีมาก ถ้าลูกยกมือขึ้นด้วยหัวใจ ลูกทุกคนผ่านแล้ว อัจชะ

ดูสิ มีสาขาต่างๆมากมายมายังมฐันจากรัฐต่างๆมากมายและกลายเป็นต้นไม้นั้นเดียว เมื่อลูกอยู่ในมฐัน ลูกจะจดจำไหมว่าลูกมาจากเดลี มาจากคาร์นาตาคะ มาจากคุชราต? ลูกทุกคนเป็นชาวมฐัน ดังนั้นมันคือต้นไม้นั้นเดียวใช่หรือไม่? ลูกทุกคนคิดอย่างไรในเวลานี้? ลูกเป็นชาวมฐันหรือเป็นผู้คนในรัฐของลูกเอง? ลูกเป็นชาวมฐันหรือไม่? ลูกทุกคนเป็นชาวมฐัน นี่เป็นสิ่งที่ดีมาก ไม่ว่าในกรณีใด ที่อยู่ถาวรของบราห์มินทุกคนคือมฐัน ที่อยู่ถาวรของลูกคืออะไร? บอมเบย์? เดลี? ปัญจาบ? มฐันคือที่อยู่ถาวรของลูก ลูกเพียงแค่ออกไปทำงานรับใช้ นั่นคือสถานที่สำหรับการทำงานรับใช้ และมฐันคือบ้านของลูก สุดท้ายแล้วลูกจะได้รับที่หลบภัยที่ไหน? ลูกต้องได้รับที่หลบภัยในมฐัน ด้วยเหตุนี้จึงมีการสร้างอาคารขนาดใหญ่จำนวนมากมายขึ้นมาใช่หรือไม่?

ลูกทุกคนมีเป้าหมายที่จะกลับมาทัดเทียมกับพ่อ ดังนั้นตลอดทั้งวัน ให้ฝึกฝนการฝึกดริลนี้: การฝึกดริลของจิตใจ ลูกฝึกฝนร่างกายเพื่อสุขภาพที่ดีของร่างกาย จงทำสิ่งนั้นต่อไป เพราะในปัจจุบันการออกกำลังกายมีความสำคัญมากกว่าการใช้ยา ทำเช่นนั้น ทำมากๆ แต่ทำในเวลาที่ถูกต้องและเหมาะสม อย่าเฝ้าแต่ออกกำลังกายในเวลาที่กำลังทำงานรับใช้ การออกกำลังกายในเวลาที่ถูกต้องเป็นสิ่งที่ดี อย่างไรก็ตาม ควบคู่ไปกับสิ่งนั้น ก็ต้องออกกำลังกายจิตใจหรือฝึกฝนจิตใจของลูก ซ้ำๆด้วยเช่นกัน ลูกต้องการกลับมาทัดเทียมกับพ่อ พ่อหนึ่งไม่มีตัวตน และอีกพ่อหนึ่งเป็นเทวดาที่อะแวก ดังนั้น เมื่อใดก็ตามที่ลูกมีเวลา ให้กลับมามั่นคงในหนึ่งวินาทีในสภาพที่ไม่มีตัวตนและทัดเทียมกับพ่อ เนื่องจากลูกต้องการที่จะกลับมาทัดเทียมกับพ่อ สภาพที่ไม่มีตัวตนก็คือการทัดเทียมกับพ่อ ในขณะที่ทำงานของลูก ให้ทำทุกการกระทำอย่างเป็นเทวดา

นางฟ้า เทวดานางฟ้าหมายถึงการเป็นแสงและเบาสบาย อย่าให้มีภาระของงาน ภาระของงานจะไม่ปล่อยให้ลูกกลายเป็น เทวดานางฟ้าที่อะแอะได้ ดังนั้นในระหว่างนั้น ให้ฝึกฝนจิตใจของลูกในสภาพที่ไม่มีตัวตนและสภาพที่เป็นเทวดานางฟ้า แล้วลูกจะรู้สึกเหนื่อยล้าใดๆ ลูกได้เห็นพ่อบราห์มาในรูปที่มีตัวตน ท่านเป็นแสงและเบาสบาย ไม่มีภาระแม้แต่ในงาน รับใช้ มีรูปที่เป็นเทวดาที่อะแอะ แล้วลูกจะกลับมาทัดเทียมกับพ่อได้อย่างง่ายดาย ลูกดวงวิญญาณไม่มีตัวตน ดังนั้น หาก ลูกดวงวิญญาณกลับมามันคงในสภาพที่ไม่มีตัวตน การจดจำระลึกถึงพ่อที่ไม่มีตัวตนจะทำให้ลูกกลับมาทัดเทียมได้อย่าง ง่ายดาย ลูกสามารถกลับมามันคงในสภาพที่ไม่มีตัวตนตอนนี้ในหนึ่งวินาทีนี้ได้หรือไม่? ลูกทำสิ่งนี้ได้หรือไม่? (บัพดาตา ทำการฝึกดริล) ฝึกฝนสิ่งนี้ต่อไปครั้งแล้วครั้งเล่า ใส่ใจต่อสิ่งนี้ในขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปมา และในขณะที่ทำทุกสิ่ง การฝึกฝนนี้จะช่วยให้ลูกรับใช้ด้วยจิตใจได้ และลูกจะได้รับความช่วยเหลือมากมายในการมีสภาพของโยคะอันทรงพลัง อัจชะ

พูดกับดัมเบิลฟอเรเนอร์: ดูลิ ในฤดูกาลนี้ ดัมเบิลฟอเรเนอร์ได้รับโอกาสที่จะอยู่ในทุกกลุ่มไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม ลูกสามารถมาได้ในทุกกลุ่ม ลูกมีอิสระนี้ นี่คือโชคใช่หรือไม่? นี่คือโชคสองเท่า ดังนั้นในกลุ่มนี้เช่นกัน บัพดาตาเห็นว่า บางคนมาเป็นครั้งแรกและบางคนยังคงอยู่ที่นี้ตั้งแต่การพบปะครั้งแรก ดริชตีของบัพดาตามองมาที่ชาวต่างชาติทุกคน ยิ่ง ลูกรักพ่อกว่าเท่าใด พ่อก็ยิ่งรักลูกมากกว่าหลายล้านเท่า สิ่งนี้ลูกต้องหรือไม่? บาบามีความรักหลายล้านเท่าหรือไม่? ความรักของลูกก็เป็นความรักจากหัวใจเช่นกัน และเหตุนี้เองลูกจึงมาถึงที่นี่ ดัมเบิลฟอเรเนอร์เป็นเครื่องประดับของ ครอบครัวบราห์มินี้ ลูกเป็นเครื่องประดับพิเศษ บัพดาตาเห็นว่าในทุกประเทศ พวกเขากำลังนั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึง พวกเขา กำลังฟังและนั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึงด้วย นี่เป็นสิ่งที่ดีมาก!

ครู: กลุ่มของครูก็ใหญ่เช่นกัน บัพดาตาให้สมญาครู ท่านให้สมญาอะไรแก่ลูก? ทุกคนเป็นเพื่อนกันอยู่แล้ว ดัมเบิลฟอเรเนอร์เป็นเพื่อนก่อนอื่นใด พวกเขาชอบความสัมพันธ์ของเพื่อน บัพดาตาได้ให้สมญาแก่บรรดาผู้ที่ เป็นครูว่า "กูรูโบ" (พี่น้องที่เดินตามรอยเท้าของกูรูคนเดียวกันและกลับมาทัดเทียมกับกูรู) แต่เฉพาะครูที่มีค่าเท่านั้น เช่นเดียวกับที่ลูกชาย คนโตกลับมาทัดเทียมกับพ่อ ในทำนองเดียวกัน ครูก็เป็น "กูรูโบ" เช่นกัน เพราะพวกเขาเป็นเครื่องมือที่สมบูรณ์แบบในการ ทำงานรับใช้ของพ่อ ลูกเป็นผู้รับใช้ ทัดเทียมกับพ่อ ดูลิ ครูได้รับบัลลังก์ของพ่อเพื่ออ่านเมอร์ลี ลูกได้รับกัณฑ์ของครูใช่หรือไม่? เหตุนี้เองครูจึงหมายถึงผู้ที่ เป็นผู้รับใช้ที่สมบูรณ์แบบ ไม่ว่าจะด้วยความคิด คำพูด หรือการกระทำ ด้วยความ สัมพันธ์และสายสัมพันธ์ ก็ต้องเป็นผู้รับใช้ที่สมบูรณ์แบบ ลูกเป็นเช่นนั้นใช่หรือไม่? ลูกไม่ใช่ผู้ที่รักการพักผ่อนใช่หรือไม่? ผู้ รับใช้! งานรับใช้ งานรับใช้ และงานรับใช้! สิ่งนี้ลูกต้องไหม? อัจชะ

เดลีและอัคราเป็นผู้รับผิดชอบในการรับใช้ครั้งนี้: อัคราเป็นมิตรร่วมทาง กองทัพของเดลีใหญ่โตมาก รากฐานของการก่อตั้ง อยู่ในเดลีและนั่นก็ดีมาก เวลาที่รากฐานสำหรับการเปิดเผยพอจะอยู่ที่ไหน? เดลีหรือมหาราษฏระ? คาร์นาตากะ หรือ ลอนดอน? จะอยู่ที่ไหน? จะอยู่ในเดลีหรือไม่? ถ้าเป็นเช่นนั้นก็งานรับใช้อย่างต่อเนื่องและทำทาปาเซีย! การเปิดเผยจะเกิดขึ้นพร้อมกับความสมดุลของงานรับใช้และทาปาเซีย เช่นเดียวกับที่ลูกสร้างไดอะล็อก (*dialogue* หรือ *สนทนายสนทนา* หมายถึง *การสนทนาที่มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้ ความคิดเห็นในวงสนทนาอย่างมีสาระ และสร้างสรรค์เพื่อหาความหมายร่วมกันหรือหาหนทางของการตกลงร่วมกัน*) สำหรับงานรับใช้ ในทำนองเดียวกัน ให้สร้างไดอะล็อกในเดลีที่พวกเขาพูดถึงทาปาเซีย และแล้วเมื่อนั้นถึงจะกล่าวได้ว่าเดลีคือเดลี หัวใจของลูกเป็นของพ่อ อยู่แล้ว แต่เมื่อลูกแสดงสิ่งนี้ด้วยการบรรลุสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ลูกจะได้รับความรักจากพ่อ พันดาวาสลูกจะทำการนี้ใช่หรือไม่? ลูกจะทำการนี้ ลูกจะต้องทำอย่างแนบแน่น ทำทาปาเซียเช่นนั้นที่แมลงเม่าทั้งหมดไปถึงสถานที่พิเศษของเดลีโดยพูดว่า "บา บา บาบ!" เมื่อแมลงเม่ามาและพูดว่า "บาบา บาบ!" ลูกก็สามารถพูดได้ว่าการเปิดเผยเกิดขึ้นแล้ว ดังนั้นลูกต้องทำการนี้ สร้างไดอะล็อกนี้ในปีหน้า ลูกต้องให้ผลลัพธ์แก่บาบาว่ามีแมลงเม่าจำนวนเท่าใดที่มาส่งเวรตนเองและพูดว่า "บาบา บา บา!" สิ่งนี้โอเคไหม? นี่เป็นสิ่งที่ดีมาก! มีผู้เป็นแม่หลายคนเช่นกัน

กุมารและกุมารี: ครึ่งหนึ่งของห้องนี้เต็มไปด้วยกุมารและกุมารี ทำได้ดีมากสำหรับกุมารและกุมารี กุมารและกุมารีคือผู้ที่ กลายเป็นรูปของไฟอันแรงกล้าและชำระดวงวิญญาณให้บริสุทธิ์ กุมารและกุมารีควรมีความรู้สึกเมตตาต่อเหล่ากุมารและ กุมารีของทุกวันนี้ พวกเขาเร่ร่อนไปทั่วเป็นอย่างมาก จงนำผู้ที่เท่าเทียมของลูกที่กำลังเร่ร่อนมาสู่หนทางที่ถูกต้อง อัจชะ ในบรรดากุมารและกุมารีทั้งหมดที่มา ลูกผู้ที่ได้ทำให้ดวงวิญญาณอื่นทัดเทียมกับตัวลูกเองในงานรับใช้ในปีนี้ ยกมือ ขึ้น ลูกกุมารีได้ทำให้ใครทัดเทียมกับตนเองบ้างไหม? ลูกกำลังวางแผนได้ดีมาก ผู้ที่มาจากหอพักยกมือขึ้น ลูกไม่ได้นำข้อ

พิสูจน์ของงานรับใช้ใดๆมา ดังนั้นลูกกุมารและกุมารีต้องนำข้อพิสูจน์บางอย่างของงานรับใช้มาด้วย สิ่งนี้โอเคใช่ไหม?

ถึงเพชรพลอยแห่งชัยชนะจากทุกหนแห่ง ถึงลูกๆที่เป็นตัวความสำเร็จที่ง่ายดายโดยผ่านสติปัญญาที่มีศรัทธาที่มั่นคง ถึงลูกๆที่เป็นตัวความสำเร็จและที่ประสบความสำเร็จในทุกงานรับใช้ที่พวกเขาทำด้วยสิทธิ์ของการพูดอยู่เสมอว่า "บาบาของฉัน" ถึงลูกๆที่เป็นตัวของการแก้ไขปัญหายุ่เสมอ ถึงดวงวิญญาณผู้เปลี่ยนแปลงที่เปลี่ยนแปลงปัญหาต่างๆ ถึงลูกๆที่สูงส่งที่น่าแผนการที่จะเปิดเผยพอมายใช้ในรูปแบบที่อยู่เสมอ ด้วยความรัก ความระลึกถึงจากบรรพดาดา ขอแสดงความยินดี - ขอแสดงความยินดีหลายล้านเท่า - และ นมัสเต

พูดกับดาตีจี: ทุกคนรักลูก พ่อก็รักลูกเช่นกัน (พูดกับดาตีร์ตันโมฮินี): การให้ความร่วมมือทำให้ลูกได้รับสิ่งต่างๆมากมายในทางที่ละเอียดอ่อน มันเป็นเช่นนั้นใช่หรือไม่? ลูกเป็นเพชรพลอยดั้งเดิม ลูกซึ่งเป็นเพชรพลอยดั้งเดิมเวลานี้ยังคงเป็นเครื่องมืออยู่ อัจชะ

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นแสงและเบาสบายด้วยการพูดว่า "ทุกสิ่งเป็นของท่าน" และจบสิ้นร่องรอยของจิตสำนึกของ "ของฉัน" แม้เพียงเล็กน้อย
จิตสำนึกของ "ของฉัน" ประเภทใดก็ตาม ไม่ว่าจะเป็น "ธรรมชาติของฉัน (swabhav)" ชันสการ์ของฉัน "ธรรมชาติของฉัน" - สิ่งใดก็ตามที่เป็น "ของฉัน" ถือเป็นภาระ และผู้ที่มีภาระก็ไม่สามารถโยยบินได้ จิตสำนึกของ "ของฉัน" ทำให้ลูกสับสน และเหตุนี้เองเวลานี้ลูกต้องพูดว่า "ของท่าน ของท่าน" และกลับมาสะอาด เทวดานางฟ้าคือผู้ที่ไม่มีร่องรอยของจิตสำนึกของ "ของฉัน" แม้แต่น้อย หากยังมีความรู้สึกของ "ของฉัน" ในความคิดของลูก ลูกต้องเข้าใจได้ว่าลูกกลับมาสับสนแล้ว จบสิ้นภาระของจิตสำนึกของ "ของฉัน" นี้ และกลับมาเป็นแสงและเบาสบาย

คติพจน์: แสงสว่างของโลกคือผู้ที่หลอมรวมบรรพดาไว้ในดวงตาของพวกเขา

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกแต่ละคนต้องให้สายตาตนเองอย่างเต็มที่ ลูกไม่ควรทำสิ่งใดที่ผิดกฎ ด้วยการไม่เชื่อฟังศรัทธาทุกจะสอตก
- คำถาม:** ลูกต้องระมัดระวังสิ่งใดเพื่อที่จะกลายเป็นมหาเศรษฐี?
- คำตอบ:** ให้มีความใส่ใจในสิ่งนี้เสมอ: ไม่ว่าอะไรที่ฉันทำ, ผู้คนที่เห็นฉันก็จะทำเช่นเดียวกัน ลูกไม่ควรมีความหยิ่งยโสที่ผิดใดๆ ลูกไม่ควรจะขาดมูร์ลี มีความระมัดระวังเกี่ยวกับความคิด, คำพูดและการกระทำของลูก ดวงตาของลูกไม่ควรจะหลอกลวงลูก และแล้วลูกก็จะสามารถสะสมรายได้หลายล้าน เพื่อให้บรรลุสิ่งนี้ ลูกต้องอยู่อย่างสำรวจตรวจสอบตนเองและจดจำพอและแล้วลูกก็จะอยู่อย่างปลอดภัยจากการกระทำที่เป็นบาปทั้งหมด

โอมชานติ พ่อได้อธิบายแก่ลูกๆ ทางจิตแล้วว่าเมื่อลูกนั่งที่นี้สติปัญญาของลูกควรจะมีสติปัญญาอย่างแน่นอนว่า ผู้เดียวนี้คือบาบา, ครูและสัตกูรูของเราด้วยเช่นกัน ลูกตระหนักรู้ด้วยเช่นกันว่า ด้วยการจดจำบาบา ลูกจะกลับมายังบิสุทธีและไปสู่ดินแดนที่บิสุทธี พ่อได้อธิบายแล้วว่าลูกลงมาจากดินแดนที่บิสุทธี ที่นั่นลูกเรียกว่าดินแดนที่บิสุทธี และแล้วไปจากสภาพสโตประธานผ่านสภาพของสโต, ราโจและตโม เวลานั้นลูกเข้าใจว่าลูกได้ตกลงมา, นั่นคือลูกอยู่ในโรงคำประเวณี แม้ว่าลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน ลูกเข้าใจด้วยความรู้ที่ว่าลูกได้ก้าวออกมาจากโลกนี้แล้ว หากลูกเฝ้าแต่จดจำชีพบาบา, ชีวาลายา(วัดของชีวา)ก็จะอยู่ไม่ไกล แต่หากลูกไม่จดจำชีพบาบา, ชีวาลายา นั้นก็จะอยู่ไกลมาก หากลูกต้องสัมผัสกับการลงโทษและแล้วลูกก็จะกลับมาห่างไกลมาก ดังนั้นพ่อไม่ได้ให้ความยากลำบากมากเกินไปนักแก่ลูกๆ ประการแรกท่านพูดซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า: ลูกต้องกลับมายังบิสุทธีในความคิด, คำพูด และการกระทำของลูก ดวงตาทั้งสองสามารถที่จะหลอกลวงลูกอย่างมาก ลูกต้องระมัดระวังดวงตานั่นอย่างมาก พ่อได้อธิบายแล้วว่าการเข้ามานั้นแยกจากโยคะโดยสิ้นเชิง โยคะหมายถึงการจดจำระลึกถึง ลูกสามารถมีการจดจำระลึกถึงแม้ขณะที่ดวงตาของลูกเปิดอยู่ การเข้ามานั้นไม่ใช่โยคะ เมื่อลูกออฟเพอร์ไบค ลูกต้องไปเบื่องบนตามคำแนะนำที่ลูกได้รับ มายาได้แทรกแซงอย่างมากในสิ่งนี้ มายาเป็นเช่นนั้นที่เธอจึงมุกลูก(ก่อกวนลูก)! เช่นที่พ่อนั้นมีพลัง ดังนั้นมายาก็มีพลังมากเช่นกัน เธอมีพลังมากที่เธอผลักทั้งโลกเข้าไปสู่โรงคำประเวณี ดังนั้นลูกต้องระมัดระวังมาก ลูกควรจดจำพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำและด้วยระเบียบวินัย หากลูกทำกรรมใดๆที่ไม่ถูกต้อง, มายาก็ทำให้ลูกสอตกอย่างสมบูรณ์ ลูกไม่ควรมีความปรารถนาใดๆที่จะเข้ามานะๆ จงกลายเป็นผู้ที่ไม่รู้โดยสิ้นเชิงแม้แต่ความปรารถนาของความรู้ หากลูกทำตามคำแนะนำของพ่อ ความปรารถนาทั้งหมดของลูกจะได้รับการเติมเต็มโดยที่ลูกไม่ต้องร้องขอ หากลูกไม่ทำตามคำสอนของท่านและเดินในหนทางที่ผิด และแล้วก็ไปไม่ได้ว่าแทนที่จะไปสวรรค์ลูกก็จะตกลงไปในนรก มีการจดจำกันว่าระเซ่ได้กลืนช้าง ผู้ที่เคยให้ความรู้แก่ผู้คนมากมายและเคยออฟเพอร์ไบคก็ไม่ได้อยู่ที่นั่นวันนี้ เพราะจากพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้องของพวกเขา, พวกเขาจึงได้รับอิทธิพลของมายาโดยสิ้นเชิง ในขณะที่กำลังจะกลายเป็นเทพ พวกเขาก็กลายเป็นปีศาจ พ่อรู้ว่าผู้ที่เคยทำความเพียรพยายามอย่างดีมากและผู้ที่กลายเป็นเทพได้กลายเป็นเช่นปีศาจและกำลังอยู่กับผู้คนที่เช่นปีศาจ พวกเขากลายเป็นคนทรยศ ผู้ที่เป็นของพ่อและแล้วก็กลายเป็นของมายานั้นลูกเรียกว่าคนทรยศ ลูกแต่ละคนต้องให้สายตาดูที่ตนเอง หากลูกไม่เชื่อฟังศรัทธา, ลูกจะสอตกและลูกจะไม่แม้แต่จะตระหนักถึงสิ่งนี้ บาบาเตือนลูกๆและบอกลูกว่าพฤติกรรมของลูกไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่จะนำลูกไปสู่ก้นบึ้งของนรก เมื่อวานนี้บาบาอธิบายว่า บราเธอร์หลายคนได้จัดตั้งคณะกรรมการขึ้นในกลุ่มของพวกเขาและทำทุกสิ่งโดยไม่มีศรัทธาและดังนั้นจึงทำให้เกิดความเสียหายในงานรับใช้ หากลูกทำบางสิ่งโดยที่ไม่มีศรัทธา, ลูกก็จะตกลงมาเรื่อยๆ ในตอนเริ่มต้น, บาบาได้จัดตั้งกรรมการของผู้เป็นแม่ เพราะผู้เป็นแม่ได้รับโทษของน้ำทิพย์ “ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่” ได้รับการจดจำกันมา แม้ว่าบราเธอร์จะตั้งคณะกรรมการ ก็ไม่มีคำพูดว่า “ขอคารวะต่อบราเธอร์” หากลูกไม่ทำตามศรัทธาทุกก็ติดกับอยู่ในตาข่ายของมายา บาบาได้ตั้งคณะกรรมการของผู้เป็นแม่และได้มอบทุกสิ่งให้กับพวกเธอ โดยทั่วไปแล้วเป็นผู้ชายไม่ใช่ผู้หญิงที่เป็นเหตุของการล้มละลาย ดังนั้นพ่อจึงวางใจบนผู้เป็นแม่ ในหนทางของความรู้, แม้แต่ผู้เป็นแม่ก็สามารถล้มละลายได้ ผู้ที่สามารถกลายเป็นผู้ที่มิใช่หลายล้านเท่าก็สามารถพ่ายแพ้ต่อมายาและเป็นเหตุของความล้มละลายได้ด้วยเช่นกัน ที่นี้ทั้งชายและหญิงสามารถล้มละลายได้, และพวกเขาก็กลับมาล้มละลาย! หลายคนก็พ่ายแพ้และก็จากไปซึ่งหมายความว่าพวกเขาได้กลายเป็นผู้ที่ล้มละลาย บาบาอธิบายว่าผู้คนของบาร์ตกลับมามีความล้มละลายโดยสิ้นเชิง มายามีพลังมากที่ผู้คนไม่สามารถเข้าใจว่าพวกเขาเคยเป็นเช่นไรและพวกเขาได้ตกต่ำลงมาโดยสิ้นเชิงอย่างไร ที่นี้

เช่นกันขณะที่ลูกบางคนกำลังปีนขึ้นไป, ลูกลืมหืมตาและแล้วก็กลับมาล้มละลายโดยการทำตามการกำหนดของลูกเอง ผู้คนเหล่านี้ก็กลับมาล้มละลาย แต่แล้วก็สามารถลุกขึ้นได้อีกครั้งหลังจากทำถึงเจ็ดปี ที่นี้ลูกกลับมาล้มละลายเป็นเวลา 84 ชาติเกิด ลูกไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงได้ ลูกเฝ้าแต่กลับมาล้มละลายอย่างต่อเนื่อง หากบาบามีรูปถ่าย, ท่านก็จะแสดงให้ลูกเห็น ลูกจะพูดว่าสิ่งที่บาบากำลังบอกลูกนั้นถูกต้องอย่างแน่นอน “นี่เป็นมหารัตินี้ที่ยิ่งใหญ่และเคยยก ระดับผู้คนมากมาย, แต่วันนี้เขาไม่ได้อยู่ที่นี้ เขาล้มละลาย” บาบาเตือนลูกๆ ฆ่าแล้วฆ่าเล่า ไม่มีอะไรที่จะได้รับการ จัดตั้งคณะกรรมการ ฯลฯ ตามการกำหนดของลูกเอง และแล้วตลอดทั้งวัน, เมื่อใดก็ตามที่ลูกมีการประชุมพบปะกัน, ลูกก็ เพียงแต่ซุบซิบนินทาว่า: “คนนี้เคยทำอย่างนี้, คนนั้นเคยทำอย่างนั้น” เมื่อสติปัญญาของลูกอยู่ในโยคะกับพ่อเท่านั้นที่ลูก จะกลับมาสโตประธาน หากหลังจากที่เป็นของพ่อโยคะของลูกไม่ได้เชื่อมโยงกับท่าน ลูกก็ตกต่ำลงมาเรื่อยๆ สายโยของ ลูกก็ขาดตอน, ลูกไม่ควรกลับมาหาวดกลัวและมีคำถามว่าเหตุใดมามายจึงสร้างความทุกข์ระทมอย่างมากแก่ลูกหากสายโย ของลูกขาดตอนลง ลูกควรที่จะพยายามสร้างสายโยกับพ่ออีกครั้ง มิเช่นนั้นแล้วแบตเตอรี่ของลูกจะถูกชาร์ตได้อย่างไร? หากมีการกระทำที่เป็นบาป, แบตเตอรี่ของลูกก็กลับมาไม่ได้รับการชาร์ต ในตอนเริ่มต้นผู้คนมากมายมาและเป็นของบา บา พวกเขาเข้าร่วมบัพติ แต่วันนี้พวกเขาอยู่ที่ไหน? พวกเขาสอบตกเพราะพวกเขาจดจำโลกเก่า พ่อพูดว่า เวลาที่พ่อกำลัง ดลใจลูกให้มีการวางแผนที่ไม่ซับซ้อนเกินไป อย่าปล่อยให้หัวใจของลูกผูกพันอยู่กับโลกเก่า ให้หัวใจของลูกผูกพันอยู่กับ สวรรค์ หากลูกต้องการที่จะกลายเป็นเช่นลักษมีหรือนารายณ์ ลูกต้องทำความเพียรพยายาม โยคะของสติปัญญาของลูก ควรจะอยู่กับพ่อผู้เดียวและลูกควรจะมีการวางแผนต่อโลกเก่า ให้จดจำดินแดนแห่งความสุขและดินแดนแห่งความสงบ ขณะที่ลูกเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา ลูกควรจดจำบาบามากเท่าที่เป็นไปได้ สิ่งนี้ง่ายดายอย่างแท้จริง ลูกมาที่นี่เพื่อที่จะ เปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาไปเป็นนารายณ์ ลูกต้องบอกทุกคนว่าเวลานี้พวกเขาต้องเปลี่ยนจากตโมประธานเป็นสโต ประธาน เพราะเวลานี้คือเวลาสำหรับการเดินทางกลับ ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกช้าร้อย สิ่งนี้หมายความว่าน รกเปลี่ยนไปเป็นสวรรค์และสวรรค์เปลี่ยนไปเป็นนรก วงจรนี้หมุนไปเรื่อยๆ พ่อพูดว่า ในขณะที่ลูกกำลังนั่งที่นี้, จงกลายเป็นผู้คงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง (สวาคันจักกะดารี) อยู่ในการจดจำระลึกถึงของการที่วนไปรอบวงจร หลายต่อหลายครั้ง เวลาที่ลูกจะกลายเป็นเทพอีกครั้งหนึ่ง ไม่มีใครในโลกเข้าใจนัยสำคัญของสิ่งนี้ เหล่าเทพไม่มีความรู้นี้ ถึงอย่างไรพวกเขาก็บริสุทธิอยู่แล้ว พวกเขาไม่สามารถเป่าหอยสังข์ได้เนื่องจากพวกเขาไม่มีความรู้นี้ เพราะพวกเขา บริสุทธิจึงไม่จำเป็นที่จะให้สัญลักษณ์เหล่านี้แก่พวกเขา สัญลักษณ์จะได้รับเมื่อทั้งสองอยู่ด้วยกัน ลูกไม่ได้รับสัญลักษณ์ เหล่านี้ด้วยเช่นกัน เพราะวันนี้ลูกกลายเป็นเทพและวันพรุ่งนี้ลูกจะกลายเป็นปีศาจ พ่อทำให้ลูกเป็นเทพและมายาก็ทำให้ ลูกเป็นปีศาจ เมื่อพ่ออธิบายลูกก็เข้าใจว่าสภาพของลูกได้ตกลงมาแล้วอย่างแท้จริง ผู้ที่โชคร้ายหลายคนก็ให้คำสั่งปฏิบัติแก่ ชีพบาบา แต่แล้วพวกเขาก็ร้องขอสิ่งนั้นกลับคืนและกลายเป็นปีศาจ สิ่งนี้เกิดขึ้นเนื่องจากการขาดโยคะ ด้วยการมีโยคะ เท่านั้นที่ลูกจะสามารถกลับมาบริสุทธิ ลูกร้องเรียกหา: บาบาได้โปรดมาและเปลี่ยนเราจากผู้ที่ไม่บริสุทธิให้บริสุทธิเพื่อที่ เราจะสามารถกลับไปสวรรค์ได้ ลูกอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงเพื่อที่ลูกจะสามารถกลับมาบริสุทธิและ ประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง แม้แต่ผู้ที่ไถ่เงินเพียงเล็กน้อยและแล้วก็ตายไปแน่นอนว่าพวกเขาจะไปสู่ชีวลายา (วัด ของชีวา), ไม่ว่าพวกเขาจะประกาศสิทธิในสถานภาพใด เมื่อพวกเขามีการจดจำระลึกถึง พวกเขาจะไปสวรรค์อย่าง แน่แน่นอน แต่พวกเขาไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงได้ ลูกควรจะมีความสุขเมื่อลูกไถ่เงินซื้อสวรรค์ ลูกต้องไม่ อยู่อย่างมีความสุขกับการสอบตกและได้รับสถานภาพที่มีค่าแค่เศษสตางค์ จะมีความรู้สักว่าลูกนั้นเป็นสาวใช้อย่าง แน่แน่นอน ในเวลาสุดท้ายลูกจะได้รับนิมิตของสิ่งที่ลูกกำลังจะกลายเป็นและลูกจะรู้ว่าลูกได้ทำกรรมที่เป็นบาปอะไรที่น่าลูก ไปสู่สถานนั้น และเหตุใดลูกจึงไม่กลายเป็นจักรพรรดินี ด้วยการมีความระมัดระวังในทุกย่างก้าว, ลูกสามารถกลายเป็น มหาเศรษฐี ในวัดได้มีการแสดงรูปบูชาของเหล่าเทพพร้อมกับสัญลักษณ์ดอกบัว มีความแตกต่างในสถานภาพ แม้แต่ อาณาจักรในทุกวันนี้ก็มีความโอฬารตระการตาอย่างมาก แม้ว่าสิ่งนั้นจะเป็นเพียงชั่วคราวเท่านั้น พวกเขาไม่สามารถเป็น ราชาได้ตลอดไป ดังนั้นพ่อพูดว่า หากลูกปรารถนาที่จะเป็นเหมือนกับลักษมีหรือนารายณ์ ความเพียรพยายามที่ลูกทำก็ ควรเป็นไปตามนั้น ลูกได้นำคุณประโยชน์มาให้แก่ผู้คนมากมายเพียงใด? ลูกอยู่อย่างสำรวจตรวจสอบตนเองและจดจำ บาบาเป็นเวลายาวนานแค่ไหน? เวลาที่ลูกจะกลับไปยังบ้านที่แสนหวาน และแล้วเราจะลงมาสู่ดินแดนแห่งความสุข ลูก ควรไตร่ตรองความรู้ทั้งหมดนี้อยู่ภายใน พ่อมีทั้งความรู้และโยคะอยู่ในท่าน ลูกต้องมีทั้งสองสิ่งอยู่ในลูกเช่นกัน ลูกรู้ว่า ชีพบาบากำลังสอนลูก ดังนั้นนี่คือความรู้และการจดจำระลึกถึงด้วยเช่นกัน ญาณและโยคะอยู่ด้วยกัน ไม่ควรจะเป็นเช่น นั้นที่เมื่อลูกนั่งในโยคะและเฝ้าแต่จดจำบาบา ความรู้นี้ก็ลืมหืมตาไป เมื่อพ่อสอนโยคะแก่ลูก ท่านลืมหืมตาหรือไม่? ความรู้ ทั้งหมดยังคงอยู่ภายในตัวท่าน ลูกๆ ต้องมีความรู้เช่นเดียวกัน ลูกต้องศึกษาเล่าเรียน เมื่อผู้อื่นได้เห็นการกระทำที่ฉัน ทำ, พวกเขาก็จะทำเช่นเดียวกัน หากฉันไม่ศึกษามูรลี, ผู้อื่นก็จะไม่ศึกษาเช่นกัน พวกเขามีความหยิ่งโสที่ผิด และดังนั้น มามายจึงจุ่มพวกเขาอย่างรวดเร็วมาก ลูกต้องทำตามศรัทธาของพ่อในทุกย่างก้าว, มิเช่นนั้นก็จะมีการกระทำที่เป็นบาป

อย่างใดอย่างหนึ่ง หลังจากที่ทำความผิด ลูกๆมากมายก็ไม่ได้บอกพ่อ พวกเขาทำลายตนเองอย่างสมบูรณ์ หากลูกไม่ระมัดระวัง มายาก็ตบตีลูก เธอทำให้ลูกไม่มีค่าแม้เศษสตางค์เดียว เมื่อลูกกลับมาหยิ่งโส มายาก็ทำให้ลูกทำกรรมที่เป็นบาปมากมาย บาบาก็ไม่เคยบอกให้กลุ่มบราเธอร์ตั้งคณะกรรมการของบราเธอร์ ควรจะมีชีสเตอร์ที่รู้จักหนึ่งหรือสองคนในคณะกรรมการอย่างแน่นอน, ด้วยคำแนะนำของพวกเธอนั้นก็สามารถดำเนินไปได้ ไหนั้นได้มอบให้กับลักษณะมี นอกจากนี้ยังมีการจดจำกันว่าเมื่อมีการลูกให้น้ำทิพย์ก็จะมีอุปสรรคในยกยะ พวกเขาสรางอุปสรรคหลายประเภท พวกเขาใช้เวลาในการซุบซิบนินทาทั้งวัน นั่นเป็นสิ่งที่แย่มาก หากมีสิ่งใดเกิดขึ้น ลูกต้องรายงานต่อพ่อ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถเปลี่ยนแปลงทุกคน ลูกต้องไม่ถือกฎไว้ในมือของตัวเอง ลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ฝ่าแต่ให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน และแล้วลูกก็จะกลายเป็นเช่นนั้น มายาแข็งแกร่งมาก เธอไม่ได้ทิ้งใครไว้ตามลำพัง ลูกต้องเขียนข่าวของลูกให้กับพ่อเสมอ ลูกต้องรับคำแนะนำต่อไปเรื่อยๆ ที่จริงแล้วลูกก็ได้รับคำแนะนำอยู่เสมออยู่แล้ว ลูกคิดว่าบาบารู้ความลับทั้งหมดที่อยู่ภายในลูกเมื่อท่านอธิบายประเด็นใดโดยเฉพาะที่เกิดขึ้นในจิตใจของลูก อย่างไรก็ตามบาบพูดว่า ไม่เลย! พ่อสอนความรู้นี้แก่ลูกเท่านั้น ไม่มีเรื่องของการรู้ความลับที่อยู่ภายในตัวลูก ใช้, พ่อรู้ว่าลูกทั้งหมดคือลูกๆของพ่อ ลูกที่อยู่ในแต่ละร่างกายนั้นเป็นของพ่อ แต่นั่นไม่ได้หมายความว่าพ่อจะอยู่ในลูกแต่ละคน มนุษย์เข้าใจทุกสิ่งอย่างผิดๆ พ่อพูดว่า พ่อรู้ว่าลูกดวงวิญญาณหนึ่งอยู่บนบัลลังก์ นี่คือการที่ง่ายดายมาก! ดวงวิญญาณที่มีชีวิตทั้งหมดกำลังนั่งอยู่บนบัลลังก์ของตนเอง แต่พวกเขายังคงพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน! นี่คือการผิดหลัก เป็นเพราะเหตุนี้ที่บาร์ตได้ตกต่ำลงมาอย่างมาก พ่อพูดว่า ลูกได้ประณามพ่ออย่างมาก ลูกดูหมิ่นผู้เดียวที่ทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า พ่อมาเมื่อมีการประณามศาสนา ผู้คนในต่างประเทศเรียนรู้แนวคิดของการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันจากผู้คนของบาร์ต ผู้คนของบาร์ตก็เรียนรู้ทักษะของพวกเขาและแล้วพวกเขาก็เรียนรู้สิ่งผิดๆ ลูกต้องจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นและให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน ลูกคือไม้เท้าสำหรับคนตาบอด หนทางนี้จะแสดงให้เห็นได้ด้วยไม้เท้าอัจฉริยะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัปดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทุกๆการกระทำที่ลูกทำจะต้องเป็นไปตามคำแนะนำของพ่อ ลูกจะต้องอย่าได้ไม่เชื่อฟังศรัทธา และแล้วเมื่อนั้นความปรารถนาทั้งหมดของลูกจะได้รับการเติมเต็มโดยที่ลูกไม่ต้องร้องขอสิ่งใด ลูกต้องไม่มีความปรารถนาใดๆ ต่อการเข้ามานหรือได้นิमित จงกลายเป็นผู้ที่เพิกเฉยต่อความปรารถนาทั้งหมด

2. ลูกต้องไม่พบปะกันและซุบซิบนินทา จงหันเข้ามาสู่ภายในและตรวจสอบตนเองว่า ฉันอยู่ในการจดจำระลึกถึงบาบาเป็นเวลานานเท่าไร? ฉันได้ตรองความรู้นี้หรือไม่?

พร: พร: ขอให้ลูกให้ทานอย่างเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่และให้พรกับทุกดวงวิญญาณที่เข้ามาสัมผัสหรือความสัมพันธ์กับลูก

1. ให้ใครก็ตามที่เข้ามาสัมผัสหรือความสัมพันธ์กับลูกตลอดทั้งวันด้วยทานของพลังใจพลังหนึ่ง, ประเด็นของความรู้หรือคุณธรรม ลูกมีสมบัติที่มีค่าของความรู้และสมบัติที่มีค่าของพลังและคุณธรรมด้วยเช่นกัน ดังนั้นอย่าปล่อยวันผ่านไปโดยที่ลูกไม่ได้ให้ทาน และแล้วลูกจะถูกกล่าวว่าเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ 2. ความหมายทางจิตวิญญาณของคำว่า “การให้ทาน” คือการให้ความร่วมมือ ใช้สิ่งแวดล้อมของสภาพที่สูงส่งของลูกและกระแสคลื่นของทัศนคติของลูกจึงให้ความร่วมมือกับทุกดวงวิญญาณ และแล้วลูกจะถูกกล่าวว่าเป็นดวงวิญญาณที่ให้พร

คติพจน์: ใบหน้าของผู้ที่ใกล้ชิดกับบัปดาดาและครอบครัวจะมีรอยยิ้มด้วยความพอใจ ความผ่องแผ้วทางจิต และความสุข

*** โอม ขานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อมาเพื่อประดับประดาโลกด้วยเครื่องประดับที่ดีที่สุดซึ่งก็คือความบริสุทธิ์

คำถาม: อะไรคือสิ่งซึ่งบอกหลักของผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม?

คำตอบ: 1. พร้อมกับการจดจำพ่อ พวกเขาคิดจำครูและสัตว์ด้วยเช่นกัน พวกเขาคิดจำทั้งสาม ไม่ใช่ว่าพวกเขาจะจดจำพ่อและสัตว์ เมื่อพวกเขาคิดจำทั้งสามเท่านั้นพวกเขาก็จะสามารถไปสู่ดินแดนของกฤษณะได้ นั่นคือพวกเขาเล่นบทบาทของเขาตั้งแต่ตอนเริ่มต้น 2. พวกเขาไม่เคยพ่ายแพ้ต่อพายุของมายา

โอม ซานติ ก่อนอื่นใดพ่อกำลังถามลูกๆ: ลูกไม่ได้ลืมว่าลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อ ครู และสัตว์รู้ใช่ไหม? บาบาคิดว่าไม่ใช่ลูกทุกคนกำลังนั่งที่นี้ด้วยสำนึกนี้ อย่างไรก็ตาม ยังคงเป็นหน้าที่ของพ่อที่จะอธิบายแก่ลูก นี่คือนี่ที่หมายถึงการจดจำท่านด้วยความเข้าใจ บาบาของเราคือพ่อและครูที่ไม่มีขีดจำกัด และท่านคือสัตว์, ผู้เดียวที่จะพาเราลูกๆกลับไปกับท่านอย่างแน่นอน พ่อได้มาที่นี้เพื่อประดับประดาโลกๆ ท่านประดับประดาโลกด้วยความบริสุทธิ์อย่างต่อเนื่อง และให้สมบัติที่ไม่มีที่สิ้นสุดแก่ลูกด้วยเช่นกัน ท่านได้ให้สมบัติสำหรับโลกใหม่แก่ลูกที่ลูกต้องไปสู่ที่นั่น ลูกๆ ต้องจดจำสิ่งนี้ ลูกๆ บางคนก็กลับมาลืมและไม่ระมัดระวัง ดังนั้นความสุขที่สมบูรณ์ที่พวกเขาควรจะมีจึงลดลง ลูกจะไม่เคยได้พบพ่อเช่นนี้ที่ใดอื่น ลูกรู้ว่าลูกคือลูกๆ ของبابาและท่านกำลังสอนลูกอย่างแน่นอน เหตุนี้เองท่านจึงเป็นครูด้วยเช่นกัน การศึกษาของลูกเป็นไปสำหรับโลกใหม่ สำหรับดินแดนแห่งความเป็นอมตะ เวลาลูกกำลังนั่งอยู่ในยุคบรรจบพบกัน ลูกๆ ต้องจดจำสิ่งนี้อย่างแน่นอน ลูกต้องจดจำสิ่งนี้อย่างมั่นคง ลูกก็เข้าใจด้วยเช่นกันว่าในเวลานี้ลูกอยู่ในโลกที่เป็นเช่นปีศาจ, ดินแดนของคันส์ ถึงแม้ว่าบางคนนั้นจะได้รับนิมิต ก็ไม่ใช่ว่าด้วยนิมิตนั้นที่พวกเขาจะสามารถไปสู่ดินแดนของกฤษณะหรือเข้าไปสู่ราชวงศ์ของกฤษณะได้ เป็นเพียงเมื่อพวกเขาคิดจำพ่อ ครูและสัตว์ทั้งสามอย่างต่อเนื่องที่พวกเขาจะสามารถไปสู่ที่นั่น บาบากล่าวสิ่งนี้แก่ลูกๆ ดวงวิญญาณ ลูกๆ ดวงวิญญาณตอบว่า ใช่ บาบา! บาบา ท่านกำลังบอกสัจจะแก่เรา ท่านเป็นพ่อและเป็นผู้ที่สอนเราด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณสูงสุดกำลังสอนลูก การศึกษาทางโลกนั้นก็สอนโดยดวงวิญญาณผ่านร่างกายด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามทั้งดวงวิญญาณและร่างนั้นไม่บริสุทธิ์ ผู้คนในโลกก็ไม่รู้ว่าพวกเขาคือผู้อาศัยของนรก ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกกำลังจะกลับไปสู่บ้านของลูก นี่ไม่ใช่บ้านของลูก นี่คือนบ้านต่างแดนของราวัน ในดินแดนของลูก มีความสุขที่ล้นเหลือ ผู้คนที่นี่ไม่เข้าใจว่าพวกเขาอยู่ในต่างแดน ก่อนหน้านั้นลูกเคยอยู่ในอาณาจักรของมุสลิมและแล้วก็อาณาจักรของคริสเตียน ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังจะไปสู่อาณาจักรของลูกเอง ก่อนหน้านั้นลูกเคยคิดว่าอาณาจักรของราวันเป็นอาณาจักรของลูก ลูกลืมว่าในตอนเริ่มต้นลูกเคยอยู่ในอาณาจักรของราม(ของพระเจ้า) และแล้วขณะที่วันไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิด ลูกได้เข้าไปสู่อาณาจักรของความทุกข์ของราวัน มีเพียงความทุกข์เท่านั้นเมื่อลูกอยู่ในอาณาจักรต่างแดน ความรู้ทั้งหมดนี้ควรจะปรากฏขึ้นอยู่ในลูก ลูกนั้นได้จดจำพ่อ แต่ลูกต้องจดจำทั้งสามอย่างแน่นอน เพียงมนุษย์เท่านั้นที่สามารถรับความรู้นี้ สัตว์จะไม่ศึกษา ลูกๆ ก็เข้าใจด้วยเช่นกันว่าในยุคทองไม่ได้มีการศึกษาใดๆที่จะกลายเป็นนักกฎหมาย ฯลฯ พ่อกำลังเติมสมบัติที่มีค่าทั้งหมดให้แก่ลูกที่นี้ แต่ไม่ใช่ลูกทุกคนจะกลายเป็นราชา ถึงแม้ว่ามีธุรกิจที่นั่นด้วย ลูกนั้นก็ยังมีทรัพย์สินสมบัติมากมาย ไม่มีกฎที่จะสัมผัสการสูญเสียใดที่นั่น ไม่มีการรูดปล้นหรือการทุบตี ฯลฯ ชื่อที่แท้จริงคือสวรรค์ เวลาลูกๆ จดจำว่าลูกเคยอยู่ในสวรรค์และลูกนั้นก็กลับมาขณะที่ใช้ชาติเกิด พ่อบอกเรื่องราวแก่ลูกๆ มายาทำให้ดวงวิญญาณผู้ที่ได้ใช้ 84 ชาติเกิดพ่ายแพ้ พ่ออธิบายว่ามิพายุที่ใหญ่หลวงของมายา มายาพยายามทำให้ผู้คนมากมายพ่ายแพ้ เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกก็จะได้เห็นและได้ยินเกี่ยวกับสิ่งนี้อย่างมากมาย หากพ่อมีรูปถ่ายของทุกคน ท่านก็จะแสดงให้เห็นความอัศจรรย์ของผู้ที่ได้มาเป็นเวลาหลายวัน ว่าพวกเขานั้นได้กลายเป็นของพ่ออย่างไร และแล้วมายาก็ได้กลืนพวกเขาไปอย่างไร พวกเขาได้ตายและไปสู่ด้านข้างของมายา ที่นั่นเมื่อใครบางคนร่างกายตาย เขาก็จะใช้ชีวิตชาติเกิดหนึ่งในโลกนี้ เมื่อลูกจากร่างของลูก ลูกก็จะไปและอยู่กับبابาในบ้านที่ไม่มีขีดจำกัด ที่นั่นมีبابา มามา และลูกๆ นี่คือนี่ที่ประกอบขึ้นเป็นครอบครัว ในอาณาเขตสูงสุดก็มีเพียงพ่อและพี่น้องเพศชาย ไม่มีความสัมพันธ์อื่นใด ที่นั่นมีพ่อ พี่น้องหญิงชาย ภายหลังจากนั้นเมื่อการขยายอย่างต่อเนื่องและความสัมพันธ์เพิ่มขึ้น มีลุง ป้า น้า อา ฯลฯ ในยุคบรรจบพบกันนี้ ลูกเป็นของประชาบิดาบรรพบุรุษ และดังนั้นลูกคือพี่น้องหญิงชาย เมื่อลูกจดจำชีพบาบา ลูกคือพี่น้องเพศชาย ลูกต้องจดจำสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดอย่างดีมาก ลูกๆ มากมายก็ลืมสิ่งต่างๆ ที่พ่ออธิบายแก่ลูกอย่างต่อเนื่อง หน้าที่ของพ่อคือวางลูกไว้บนศีรษะของพ่อ (ทำให้ลูกๆ ของท่านสูงยิ่งกว่าตัวท่านเอง) เหตุนี้เอง ท่านจึงพูดนมัสตกับลูกอย่างต่อเนื่อง ท่านอธิบายความหมายด้วยเช่นกัน ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาของหนทางความเลื่อมใสศรัทธาก็ไม่สามารถแสดงหนทางไปสู่การหลุดพ้นในชีวิตแก่ลูก

ได้ พวกเขาเฝ้าแต่เพ่งเพียรที่จะได้มาซึ่งการหลุดพ้น พวกเขาเป็นของหนทางสันโดษ พวกเขาจะสามารถสอนราชาโยคะได้อย่างไร? ราชาโยคะเป็นไปสำหรับหนทางของการครองเรือน ในความเลื่อมใสศรัทธา ได้มีการแสดงประชาบิดาบรรพชาว่ามีสี่มือ นั่นก็เป็นการแสดงให้เห็นด้วยว่าหนทางนี้เป็นหนทางของการครองเรือน พ่อได้นำผู้นี้มาเลี้ยงดู ดังนั้นชื่อบรรพชาและสร้อยจึงได้ให้ไว้ เพียงแต่มองดูสิ่งที่ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร! ผู้คนก็ได้ไปถึงอายุของการปลดเกษียณของเขาที่ 60 ปี และได้มีภรรยา พ่อได้เข้ามาในผู้นี้เมื่อเขามีอายุ 60 และได้กลายเป็นพ่อ ครูและภรรยา ทุกวันนี้ประเพณีนั้นก็ได้แย่ง ได้มีการทำให้แม้กระทั่งเด็กเล็กก็มีภรรยา นี่ก็ผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน ผู้ที่ได้กลายเป็นพ่อ ครูและสัตกูรูของลูกๆ ดวงวิญญาณ โลกที่ไม่มีตัวตนนั้นถูกเรียกว่าโลกของดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน ลูกจะไม่พูดว่าโลกนั้นไม่ได้คงอยู่ นั่นถูกเรียกว่าอาณาเขตแห่งความสงบที่ซึ่งดวงวิญญาณอาศัยอยู่ หากพวกเขาจะพูดว่าดวงวิญญาณสูงสุดไม่มีรูป นาม หรือช่วงระยะเวลาแล้วลูกๆของท่านนั้นจะมาจากที่ใด? เวลาที่ลูกๆเข้าใจว่าประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกช้าร่อยอย่างไร ประวัติศาสตร์นั้นเป็นของผู้ที่เคยมีชีวิตอยู่และภูมิศาสตร์นั้นก็เป็นของสิ่งที่ไม่มีชีวิต ลูกๆ ดวงวิญญาณรู้ว่าลูกได้เคยปกครองอาณาจักรของลูกเป็นเวลายาวนานเพียงไร ประวัติศาสตร์ซึ่งเป็นเรื่องราวนั้นได้รับการจดจำ ภูมิศาสตร์เป็นเรื่องของประเทศหนึ่งๆ เป็นผู้มีชีวิตที่ปกครองอาณาจักร สิ่งที่ไม่มีชีวิตไม่สามารถปกครอง ประวัติศาสตร์บอกถึงอนาคตของบางคนอยู่มาเป็นระยะเวลาที่ยาวนานเพียงไรและตั้งแต่เมื่อไรถึงเมื่อไรที่ชาวคริสเตียนปกครองบาร์ด ไม่มีใครรู้ถึงประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกนี้ พวกเขาพูดว่ายุคทองนั้นเคยอยู่มาหลายแสนปีที่แล้ว แต่ไม่มีใครในบรรดาพวกเขาเห็นว่าใครที่เคยปกครองในเวลาต่อมาหรือพวกเขาได้ปกครองเป็นเวลายาวนานแค่ไหน สิ่งนี้ถูกเรียกว่าประวัติศาสตร์ ดวงวิญญาณนั้นมีชีวิตและร่างกายนั้นไม่มีชีวิต การละเล่นทั้งหมดนั้นเกี่ยวข้องกับผู้มีชีวิตและไม่มีชีวิตชาติเกิดของมนุษย์นั้นถูกพิจารณาได้ว่าเป็นชาติเกิดที่สูงส่งที่สุด มีการทำสมาธิในประชากร แต่ไม่มีใครสามารถที่จะนับได้ว่ามีสัตว์อยู่มากมายเพียงไร การละเล่นทั้งหมดนั้นเกี่ยวกับลูก ลูกคือผู้ที่รับฟังประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์นี้ พ่อเข้ามาในผู้นี้และอธิบายทุกสิ่งแก่ลูก สิ่งนี้ถูกเรียกว่าประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ที่ไม่มีขีดจำกัด เคยเป็นเพราะลูกไม่ได้มีความรู้ที่ลูกนั้นได้กลับมาไม่รู้คิดมาก! หากมนุษย์ไม่รู้จักรัฐศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกมนุษย์เช่นนั้นจะมีประโยชน์อะไร? เวลาที่ลูกกำลังรับฟังประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกจากพ่อ การศึกษานี้ดีมาก ใครกำลังสอนสิ่งนี้? พ่อ เป็นพ่อผู้ที่ทำให้ลูกจะสามารถที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงที่สุด สถานภาพที่สูงที่สุดเป็นของลัทธิและนารายณ์ และผู้ที่อยู่กับพวกเขาในสวรรค์ ที่นั่นไม่มีนักกฎหมาย ฯลฯ ที่นั่นผู้คนศึกษาศิลปะเท่านั้น หากพวกเขาไม่ได้เรียนรู้ทักษะที่หลากหลายพวกเขาจะสร้างอาคาร ฯลฯ ได้อย่างไร? พวกเขาได้สอนทักษะแก่กันและกัน ไม่เช่นนั้นแล้วใครจะก่อสร้างอาคารมากมายเหล่านั้น ฯลฯ? อาคารเหล่านั้นจะไม่มีการสร้างขึ้นโดยอัตโนมัติ ความลับเหล่านั้นทั้งหมดคงอยู่ในสติปัญญาของลูกๆต่างลำดับกันไป ตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูกเข้าใจว่าความจริงนี้หมุนไปอย่างต่อเนื่อง ลูกเคยปกครองมาเป็นระยะเวลาที่ยาวนานเท่านั้น และแล้วลูกก็ได้เข้าไปสู่อาณาจักรของราวัน ไม่มีใครอื่นในโลกรู้ว่าพวกเขาอยู่ในอาณาจักรของราวัน พวกเขาพูดว่า บาบามาโปรดปลดปล่อยเราจากอาณาจักรของราวัน ชาวบาร์ดปลดปล่อยพวกเขาเองจากการปกครองของชาวคริสเตียน เวลาที่พวกเขาพูดว่า พระเจ้าผู้เป็นพ่อ โปรดปลดปล่อยเรา! ลูกจำทั้งหมดนี้ได้หรือไม่? ไม่มีใครรู้ว่าเหตุใดพวกเขาจึงพูดเช่นนั้น เวลาที่ลูกเข้าใจว่าอาณาจักรของราวันนั้นครอบคลุมทั้งโลก ทุกคนพูดว่าพวกเขาต้องการอาณาจักรของราม แต่ใครจะปลดปล่อยพวกเขา? พวกเขาคิดว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อจะปลดปล่อยพวกเขา กลายเป็นผู้นำทางให้กับพวกเขาและพาพวกเขา กลับไปกับท่าน ผู้คนของบาร์ดไม่ได้มีปัญหามากเท่านั้น! พวกเขาโตมาอย่างสมบูรณ์ ผู้คนเหล่านั้น(คริสเตียน) ก็ไม่ได้รับความทุกข์มากและความสุขมากเท่ากับชาวบาร์ด ชาวบาร์ดกลายเป็นผู้ที่มีความสุขที่สุด และแล้วพวกเขาก็ได้กลับมาไม่มีความสุขที่สุดด้วยเช่นกัน มีปัญหานี้ ในเวลานี้มีความทุกข์อย่างมากมาย! ผู้ที่มีจิตใจฝักใฝ่ในศาสนาก็จดจำพระเจ้าและพูดว่า โอ้ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ! ผู้ปลดปล่อย! หัวใจของลูกเองก็พูดด้วยเช่นกันว่า บาบามา โปรดมาและจัดความทุกข์ของเราและพาเราไปสู่ดินแดนแห่งความสุข! พวกเขาพูดว่า พาเราไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ! ลูกพูดว่า พาเราไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข! เวลาที่พ่อได้มาแล้ว ลูกควรจะมีมีความสุขมาก มีความหวานหอมอย่างมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีความจริงในนั้น มีหีบหนึ่งของเกลือในถุงแป้ง พวกเขามีเมล็ดของเทพเจ้าซานติกา (เทพเจ้าสัปปะหรือ) ในเวลานี้เหตุใดจึงมีเมล็ดสำหรับสัปปะหรือ? ใครถูกเรียกว่าเป็นสัปปะหรือ? บาบากล่าวแล้วว่าเป็นผู้ที่มาจากที่นี่ ผู้ที่ได้ถือกำเนิดเป็นสัปปะหรือที่นั่น พวกเขาอยู่ที่นั่น พวกเขาได้รับประทานและดื่มที่นั่น พวกเขาให้บางสิ่งแล้วพวกเขาก็พูดว่า ให้ทุกสิ่งที่เราได้ให้ไว้คืนมาแก่เรา เราไม่ได้เชื่อสิ่งนี้และมีความสงสัย ดวงวิญญาณเหล่านั้นจะกลายเป็นอะไร หากพวกเขามีความสงสัย? มีขุมทรัพย์สำหรับซานติกาเช่นนั้น อย่างน้อยที่สุดพวกเขาก็ไปสู่ยุคทอง หากพวกเขาแม้กระทั่งได้กลายเป็นผู้ช่วยเป็นบางเวลา พวกเขาจะสามารถไปสู่สวรรค์ ผู้เลื่อมใสศรัทธาเหล่านั้นไม่รู้สิ่งใดเหล่านี้ ไม่มีใครในบรรดาพวกเขาที่มีความรู้ ผู้คนนั้นก็หาเงินทองอย่างมากมายจากกิตะที่มีรูปภาพ ทุกวันนี้ทุกคนรักรูปภาพ พวกเขาพิจารณาว่านั่นคือศิลปะ มนุษย์จะรู้ว่าภาพของเหล่าเทพควรเป็นเช่นไร? ลูกนั้นคือชิ้นหนึ่งแต่ดั้งเดิม และแล้วลูกได้กลายเป็นอะไร?

“ไม่มีคนพิการที่นั่น เหล่าเทพนั้นมีความงามตามธรรมชาติ มีความงามตามธรรมชาติที่นั่น พ่ออธิบายทุกสิ่ง และก็ยังคงพูดว่า ลูกๆ จดจำพ่อ! พ่อคือพ่อ ครู และสัตว์ครู จดจำท่านในทั้งสามรูปและลูกจะได้รับมรดกทั้งสาม ผู้ที่มาในเวลาสุดท้ายจะไม่สามารถจดจำท่านในทั้งสามรูปได้ และแล้วพวกเขาก็จะเข้าไปสู่การหลุดพ้น บาบาก็พูดแล้วว่าอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนเป็นเพียงเพื่อนมิตร ในขณะที่ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ทั้งหมดเป็นของที่นี่ ไม่มีใครรู้ว่าสิ่งนั้นคงอยู่มายาวนานเพียงใด เวลานี้พ่อบอกลูกๆ และดังนั้นลูกสามารถบอกคนอื่นได้ ก่อนอื่นใดลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อ ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด, ผู้ที่สูงที่สุด พ่อทางโลกนั้นไม่เคยถูกเรียกว่าพ่อสูงสุดหรือดวงวิญญาณสูงสุด เพียงผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ที่สูงที่สุด และท่านก็ถูกเรียกว่าพระเจ้า ท่านเต็มไปด้วยความรู้และดังนั้นท่านจึงสอนความรู้ให้แก่ลูก ความรู้ของพระเจ้านี้คือแหล่งแห่งรายได้ของลูก ความรู้นั้นก็เป็นความรู้ในระดับที่สูงส่ง ระดับปานกลางและระดับต่ำด้วยเช่นกัน พ่อคือผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด และดังนั้นการศึกษาเล่าเรียนก็สูงสุดเหนือสิ่งใดด้วยเช่นกัน สถานภาพนั้นก็สูงด้วยเช่นกัน ลูกมาอย่างรวดเร็วเพื่อที่จะรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ทั้งหมด แต่ลูกต้องบราในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง หากลูกฟ่ายแพ้ในสิ่งนี้ ลูกก็ฟ่ายแพ้ในความรู้ด้วยเช่นกัน หากลูกฟ่ายแพ้และวิ่งหนีไปจากที่นี่ ลูกก็วิ่งหนีไปจากความรู้ด้วยเช่นกัน ในกรณีนั้น ลูกก็ไม่เพียงแต่กลายเป็นเช่นที่ลูกเคยเป็น แต่ลูกยิ่งกลับมาเลวร้ายไปกว่านั้น สำนักที่เป็นร่างของลูกจะเปิดเผยให้กับบาบาผ่านพฤติกรรมของลูกในไม่ช้า มีลูกประจำของบราห์มินด้วยเช่นกัน แต่ผู้คนมากมายก็ไม่รู้ว่าพวกเขาจะสามารถนั่งที่นี้ต่างลำดับกันไปได้อย่างไร มีสำนักที่เป็นร่าง ผู้ที่มีศรัทธาก็จะมีประสบการณ์ของความสุขมากมายอย่างแน่นอน ใครมีศรัทธาว่าเมื่อลูกจากร่างของลูกแล้วลูกจะกลายเป็นเจ้าชาย? (ทุกคนยกมือของเขา) ลูกๆ ก็มีความสุขอย่างมาก! เพราะเมื่อลูกทั้งหมดมีศรัทธานี้ ลูกก็ควรจะมีคุณธรรมที่สูงส่งทั้งหมดด้วยเช่นกัน สำหรับการมีศรัทธาในสติปัญญาของลูกหมายถึงการการถูกร้อยเข้าไปในลูกประจำแห่งชัยชนะ และนั่นก็หมายถึงการกลายเป็นจักรพรรดิด้วยเช่นกัน วันนั้นจะมาถึงเมื่อชาวต่างชาติมากมายมาที่ภูเขอาบู และจะหยุดไปยังสถานที่การจาริกแสวงบุญอื่นๆทั้งหมด พวกเขาต้องการที่จะศึกษาราชายะของบาร์ต ใครได้สร้างดินแดนสุชาวดีนั้น? ได้มีการทำความเพียรพยายามและหากสิ่งนั้นได้เคยเกิดขึ้นในวงจรก่อนหน้านี้ ก็จะมีการสร้างพิพิธภัณฑสถานอย่างแน่นอน ลูกต้องอธิบายว่าลูกต้องการที่จะตั้งนิทรรศการที่ดาวเรนนั้น ดังนั้นจงถามว่าลูกสามารถที่จะเช่าอาคารเป็นเวลา 4-5 ปีได้หรือไม่ ลูกกำลังรับใช้บาร์ตเพื่อทำให้บาร์ตกลายเป็นดินแดนแห่งความสุข ผู้คนมากมายจะได้รับประโยชน์ด้วยสิ่งนี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะอยู่อย่างมีความสุขอย่างไม่มีขีดจำกัด จงรักษาสำนักหรืออยู่เสมอกับพ่อเองกำลังตกแต่งประดับประดา ลูก ที่ท่านกำลังให้ความมั่งคั่งที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก ลูกกำลังเรียนเพื่อโลกใหม่ ดินแดนแห่งอมตะ
2. เพื่อที่จะถูกร้อยเข้าไปในลูกประจำแห่งชัยชนะ จงทำให้สติปัญญาของลูกมีศรัทธาและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง อย่าได้คิดที่จะนำสิ่งที่ลูกให้แล้วกลับคืน อย่าให้สติปัญญาของลูกมีความสงสัยและเหตุอันเองจึงทำให้สูญเสียสถานภาพของลูก

พร: พร: ขอให้ลูกให้ทานคุณธรรมด้วยน้ำเย็นแห่งความเมตตาต่อดวงวิญญาณที่มีความโกรธในตัวพวกเขา และดังนั้นกลายเป็นดวงวิญญาณที่ได้รับการพร
เมื่อใครบางคนที่กำลังเผาไหม้อยู่ในไฟของความโกรธมาอยู่เบื้องหน้าลูกและดูถูกและประณามลูก และแล้วด้วยความปรารถนาดี และความรู้สึกที่บริสุทธิ์ของลูก ด้วยทัศนคติและสภาพของลูก จงให้พรด้วยคุณธรรมและพลังของความอดทนแก่ดวงวิญญาณนั้น ดวงวิญญาณที่โกรธอยู่ภายใต้อิทธิพลภายนอก และดังนั้นด้วยน้ำเย็นของความเมตตาทำให้ดวงวิญญาณเช่นนั้นสงบลง นี่เป็นหน้าที่ของลูกดวงวิญญาณที่ได้รับการพร เป็นเพราะลูกเต็มไปด้วยสันสการ์เช่นนั้นในรูปแบบที่มีชีวิตที่ผู้เลื่อมใสศรัทธาของลูกได้รับการพรเช่นนั้นผ่านภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของลูก

คติพจน์: ผู้ที่สัมผัสประสบการณ์ของสมบัติที่มีค่าทั้งหมดโดยการมีการจดจำระลึกถึงจะกลับมาเต็มไปด้วยพลังทั้งหมด

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ก่อนอื่นทำให้บทเรียนของอัลฟามั่นคงสำหรับทุกคน ลูกดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องชาย

คำถาม: คำแนะนำที่สูงส่งของพระเจ้าแตกต่างโดยสิ้นเชิงจากการกำหนดของมนุษย์ในแง่ใด?

คำตอบ: การกำหนดของมนุษย์บอกว่า ลูกสามารถได้มาซึ่งการหลุดพ้นตลอดไป ในขณะที่ศรีมัทนั้นบอกว่า ละครนี้คงอยู่ตลอดไปและไม่สูญสลายและไม่มีใครสามารถได้มาซึ่งการหลุดพ้นตลอดไป แม้ว่าใครบางคนอาจจะบอกว่าเขาไม่ชอบเล่นบทบาทที่นี้, แต่ก็ไม่มีใครสามารถทำอะไรได้เลยเกี่ยวกับสิ่งนั้น ลูกต้องลงมาที่นี้เพื่อเล่นบทบาทของลูก เป็นศรีมัทเท่านั้นที่ทำให้ลูกสูงส่ง มีการกำหนดที่แตกต่างกันหลายประเภทของมนุษย์

โอมชานติ เวลานี้ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังนั่งที่นี้เบื้องหน้าบาบา พ่อรู้ด้วยเช่นกันว่าลูกของท่านกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าท่าน ลูกๆ รู้ว่าพ่อกำลังให้คำสอนแก่ลูกแล้วลูกต้องให้คำสอนนั้นแก่ผู้อื่น ก่อนอื่นใดลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อเพราะทุกคนได้สัมผัสพ่อและคำสอนของท่าน การศึกษาที่พ่อสอนลูกในเวลานี้จะได้รับอีกครั้งหลังจาก 5000 ปี ไม่มีใครอื่นมีความรู้นี้ คำแนะนำของพ่อคือสิ่งหลัก จากนั้นลูกต้องอธิบายแก่ทุกคนว่าพวกเราทั้งหมดเป็นพี่น้องกัน ดวงวิญญาณทั้งหมดในทั้งโลกคือพี่น้องเพศชาย พวกเขาทั้งหมดต้องเล่นบทบาทที่พวกเขาได้รับมาผ่านร่างกายของพวกเขา เวลานี้พ่อกำลังพาพวกเขาไปสู่โลกใหม่ซึ่งเรียกว่าสวรรค์ด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามเราพี่น้องชายทั้งหมดนั้นไม่บริสุทธิ์ ไม่มีแม้แต่คนเดียวที่บริสุทธิ์เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ทั้งหมดให้บริสุทธิ์ได้ นี่คือนิยามของโลกที่มีกิเลสที่ไม่บริสุทธิ์ของราวัน ราวันหมายถึงกิเลสทั้งห้า มีกิเลสทั้งห้าในผู้หญิงและกิเลสทั้งห้าในผู้ชาย พ่ออธิบายแก่ลูกในลักษณะที่ง่ายดายมาก ดังนั้นลูกสามารถอธิบายในทำนองเดียวกันด้วยเช่นกัน ก่อนอื่นใดอธิบายว่าผู้เดียวนั้นคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมดและดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย ถามพวกเขาว่า: สิ่งนี้ลูกต้องใหม่? และบอกให้พวกเขาเขียนสิ่งนี้ลงไป: เราทั้งหมดคือพี่น้องกันและเรามีพ่อเดียวกัน ท่านคือดวงวิญญาณสูงสุดของดวงวิญญาณทั้งหมด ท่านเรียกว่าเป็นพ่อ ชิมซับสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกอย่างมั่นคงมาก และแล้วขณะที่ทั้งหมดของความคิดของการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันก็จะถูกขจัดออกไป ก่อนอื่นลูกต้องสอนอัลฟาแก่พวกเขา ก่อนอื่นใดบอกพวกเขา: เขียนสิ่งนี้ลงไปอย่างชัดเจน: ก่อนหน้านี้ฉันเคยคิดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เวลานี้ฉันเข้าใจแล้วว่าท่านไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เราทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย ดวงวิญญาณทั้งหมดพูดว่า พระเจ้าผู้เป็นพ่อ, พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด อัลล่าห์ ก่อนอื่นใดปลูกฝังศรัทธาในพวกเขาว่าเราทั้งหมดคือดวงวิญญาณและไม่ใช่ว่าดวงวิญญาณสูงสุด และดวงวิญญาณสูงสุดไม่ได้อยู่ในเรา มีดวงวิญญาณอยู่ในแต่ละร่างกาย ดวงวิญญาณเล่นบทบาทของพวกเขาด้วยการรับการจำนุนของร่างกาย ทำให้สิ่งนี้มั่นคงสำหรับทุกคน อัจชะ! จากนั้นพ่อก็คือมาและให้ความรู้ของตอนเริ่มต้นตอนกลางและตอนจบของวงจรโลก พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกในฐานะที่เป็นครู ไม่มีเรื่องของหลายแสนปีสำหรับวงจรนี้ วงจรนี้ถูกกำหนดไว้แล้วเป็นนิรันดร์ ลูกต้องรู้ว่ามีวงจรแบ่งอย่างเท่ากันอย่างไร ยุคทองและยุคเงินผ่านไปแล้ว จดสิ่งนี้ลงไป! ทั้งสองยุคเรียกว่าสวรรค์และกึ่งสวรรค์ ที่นั่นเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพ ในยุคทองพวกเขามี 16 องค์ และในยุคเงินพวกเขามี 14 องค์ อิทธิพลของยุคทองนั้นยิ่งใหญ่มาก ชื่อที่แท้จริงคือสวรรค์ โลกใหม่เรียกว่ายุคทองและเป็นโลกนั้นที่ได้รับการยกย่อง ในโลกใหม่มีเพียงศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเดียวเท่านั้น ลูกมีรูปภาพที่ลูกสามารถทำให้ผู้คนมีศรัทธาด้วยเช่นกัน วงจรโลกหมุนไปอย่างต่อเนื่อง ช่วงระยะเวลาของวงจรคือ 5000 ปี เวลานี้สติปัญญาของลูกเข้าใจเกี่ยวกับสุริยวงส์และจันทราราศี ดินแดนของวิษณุเปลี่ยนไปและกลายเป็นดินแดนของรามและสีดา พวกเขามีราชวงศ์เช่นกัน หลังจากสองยุคนั้นผ่านไป ยุคทองและยุคเงินทุกคนอยู่อย่างปราศจากกิเลส มีศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปศาสนาเดียว แสดงภาพให้พวกเขาเห็นในขณะที่ลูกกำลังอธิบายและอธิบายด้วยปากเปล่าเช่นกัน: พ่อกลายเป็นครูของเราและสอนเราด้วยวิธีนี้ พ่อเองมาและให้คำแนะนำของพ่อแก่เรา ท่านเองพูดว่า พ่อมาเพื่อชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ดังนั้นพ่อต้องการร่างกายอย่างแน่นอน ไม่เช่นนั้นพ่อจะสามารถพูดได้อย่างไร? พ่อคือผู้มีชีวิต สัจจะ และผู้เป็นอมตะ ดวงวิญญาณได้ไปผ่านสภาพสโตราโจ และตโม เป็นดวงวิญญาณที่กลับมาไม่บริสุทธิ์และเป็นดวงวิญญาณที่กลับมาบริสุทธิ์ สันสการ์ทั้งหมดอยู่ภายในดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณนำสันสการ์ของการกระทำที่ดีหรือการกระทำที่เป็นบาปของอดีตไปกับเขา ไม่มีการทำบาปเลยในยุคทอง พวกเขามีการกระทำและเล่นบทบาทของพวกเขา แต่การกระทำเหล่านั้นเป็นกลาง คำพูดเหล่านี้อยู่ในกิตะด้วยเช่น

กัน เวลาที่คุณสามารถที่จะเข้าใจสิ่งนี้ในทางปฏิบัติ ลูกรู้ว่าบาบาและเปลี่ยนแปลงโลกเก่าและทำให้โลกเก่านั้นใหม่ในทุก การกระทำจะเป็นกลาง ที่เรียกว่ายุคทอง ที่นี้การกระทำกลายเป็นบาป ดังนั้นสิ่งนี้จึงเรียกว่ายุคเหล็ก เวลาที่คุณอยู่ในการ บรรจบพบกันของทั้งสองยุค บาบาบอกลูกถึงทั้งสองด้านเพื่อที่คุณจะสามารถเข้าใจได้อย่างชัดเจนมากในทุกแง่มุมว่าพ่อ ในฐานะครูที่สอนลูก อ้อชะ! และนั่นก็เหลือไว้ให้เป็นหน้าที่ของคุณ ผู้คนร้องเรียกหาท่าน: ได้โปรดมาและชำระเราผู้ไม่ บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์! เมื่อดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์ ร่างกายของพวกเขาก็จะกลับมาบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ทองคำเป็นเช่น ไร, เครื่องประดับที่ทำจากทองคำก็เป็นเช่นนั้น หากลูกไม่ได้ปะปนอัลลอยเข้าไปในทองคำ 24 กะรัต, เครื่องประดับที่ทำ จากทองคำนั้นก็จะเป็นสีโตประฐานด้วยเช่นกัน เมื่ออัลลอยดัดปะปนลงไป ในทองคำนั้นมันจึงกลับมาดัดโมประฐาน ในตอนเริ่ม แรกบาร์ดเป็น“นกกะจอกทอง” เป็นทองคำ 24 กะรัต เป็นโลกใหม่ที่สีโตประฐาน ขณะที่เวลานี้กลับมาดัดโมประฐาน เริ่ม ต้นด้วยมันเป็นทองคำบริสุทธิ์ โลกใหม่บริสุทธิ์ โลกเก่าไม่บริสุทธิ์ และจากนั้นอัลลอยดัดก็ปะปนเข้าไปอยู่เรื่อยๆ เพียงพ่อผู้ เดียวเท่านั้นที่เฝ้าแต่อธิบายสิ่งนี้ ไม่มีครูหรือมนุษย์ที่รู้สิ่งนี้ พวกเขาเรียกร้องเรียกหา: โปรดมาและชำระเราให้บริสุทธิ์! งาน ของสัทกูรูคือการดึงมนุษย์ออกมาจากการครองเรือนและพาพวกเขาไปสู่สภาพของการปลดเกษียณ ดังนั้นตามแผนของ ละคร,พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่พาและให้ความรู้ทั้งหมดนี้แก่ลูก ท่านคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ ท่านคือผู้เดียวที่อธิบาย ความรู้ของทั้งต้นไม้ ชื่อของชีพบาบาคือชีวาเสมอ ดวงวิญญาณทั้งหมดต้องลงมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา และ ดังนั้นพวกเขาจึงได้มีชื่อที่แตกต่างกัน แม้ว่าผู้คนจะเรียกหาพ่อ, แต่พวกเขาก็ไม่รู้จักท่าน ท่านเข้ามาในพาหนะที่โชคดี เพื่อพาพวกเขาไปสู่โลกที่บริสุทธิ์อย่างไร? พ่ออธิบายว่า: พ่อเข้ามาในร่างของผู้ที่อยู่ในชาติเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติ เกิดของเขา เขาใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม พ่อต้องเข้ามาในพาหนะที่โชคดีนี้เพื่อให้เขากลายเป็นราชาเหนือราชา ศรี กฤษณะคืออันดับแรก เขาคือนายของโลกใหม่และแล้วเขาก็ลงมาในขณะที่ผ่านสุริยวงส์, จันทรวงส์ และจากนั้นก็ ราชวงส์พ่อคำ และศุทร แล้วเขาก็กลายเป็นส่วนหนึ่งของราชวงส์บรมา จากความเป็นยุคทองเขาก็กลายยุคเงิน เวลาที่คุณ กำลังกลับมาเป็นยุคทองจากยุคเหล็กอีกครั้ง พ่อพูดว่า จดจำฉัน, พ่อของลูกท่านนั้น ดวงวิญญาณผู้ที่พ่อเข้ามาในร่างของ เขาก็ไม่มีความรู้แม้แต่แต่น้อย พ่อเข้ามาในผู้นี้และเหตุนี้เองเขาจึงเรียกว่าเป็นพาหนะที่โชคดี พ่อเองพูดว่า พ่อมาในเวลา ของชาติเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของผู้นี้ คำพูดในกิตะถูกต้องแม่นยำที่เรียกว่าเพชรพลอยของทุกคัมภีร์ พ่อ มาในยุคบรรจบพบกันและก่อตั้งสกุลบรมาห์มินและสกุลเทพ ทุกคนรู้เกี่ยวกับสกุลอื่นๆ แต่ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ พ่อ มาในตอนสุดท้ายของหลายชาติเกิดของผู้ซึ่งอยู่ในยุคบรรจบพบกัน พ่อพูดว่าพ่อคือเมล็ด ศรีกฤษณะคือผู้อาศัยของยุค ทอง จะไม่สามารถมองเห็นเขาในสถานที่อื่นใด เมื่อเขากลับมาใช้ชาติเกิดใหม่, รูป นาม แผ่นดิน และระยะเวลาทั้งหมด ของเขาก็เปลี่ยนแปลงไป ในตอนเริ่มต้นเขาคือทารกน้อยที่สวยงาม และแล้วเมื่อเขาแก่ลงเขาก็ละร่างเก่าและรับร่างที่เยาว์ วัยอีกร่างหนึ่ง นี่คือการละเล่นที่ถูกกำหนดไว้แล้ว เขาจะไม่ถูกเรียกว่ากฤษณะในร่างต่อไปของเขา ร่างต่อไปได้รับชื่อที่ แตกต่างไปเพราะรูปลักษณะ, วันที่, ช่วงเวลา ฯลฯ ของเขาจะเปลี่ยนแปลงไป มีคำกล่าวที่ว่าประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ ของโลกซ้ำรอยเหมือนเดิมทุกประการ ละครนี้เฝ้าแต่ซ้ำรอยต่อไป ลูกต้องไปผ่านสภาพสโธ ราโจ และตโม ชื่อของโลก และชื่อของยุคนั้นเปลี่ยนไป เวลาที่คุณยุคบรรจบพบกัน พ่อมาในยุคบรรจบพบกันนี้ ลูกต้องทำให้สิ่งนี้มั่นคงภายในตัวลูก พ่อคือพ่อ,ครูและกูรูของลูกผู้ที่แสดงวิธีที่ดีมากให้กับลูกเพื่อกลับมาสู่โตประฐาน มีการเขียนไว้ในกิตะว่า ละทั้งสำนักของ ร่างกายและศาสนาทางร่างทั้งหมด และพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกต้องกลับไปบ้านของลูกอย่างแน่นอน ผู้คน ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาทำความเพียรพยายามอย่างมากเพื่อไปหาพระเจ้า นั่นคือดินแดนแห่งการหลุดพ้น ลูก กลายเป็นอิสระจากการทำกรรมแล้วก็ไปนั่งในโลกที่ไม่มีตัวตน เมื่อนักแสดงกลับบ้านเขาก็เป็นอิสระจากการเล่นบทบาท ของเขา ทุกคนต้องการที่จะได้รับการหลุดพ้น อย่างไรก็ตามไม่มีใครสามารถประกาศสิทธิ์ในการหลุดพ้นตลอดไปได้ ละครนี้คงอยู่ตลอดไปและไม่สูญสลาย บางคนพูดว่าพวกเขาไม่ต้องการที่จะเล่นบทบาทของเขา อย่างไรก็ตามไม่มีใคร สามารถทำอะไรเกี่ยวกับสิ่งนี้ได้ ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้วไว้เป็นนิรันดร์ ไม่มีแม้แต่คนเดียวที่สามารถได้รับการหลุดพ้น ตลอดไป มนุษย์มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันมากมาย เหล่านี้คือหนทางที่สูงส่งที่ทำให้ลูกสามารถกลับมาสูงส่งได้ ลูกจะไม่ เรียกมนุษย์ว่าสูงส่ง เป็นเหล่าเทพที่เรียกว่าสูงส่ง ทุกคนก้มลงให้กับพวกเขา ดังนั้นพวกเขาจึงเป็นผู้สูงส่ง แต่ไม่มีใคร สามารถเข้าใจสิ่งนี้ ลูกเข้าใจว่าลูกต้องใช้ 84 ชาติเกิด ศรีกฤษณะคือเทพเป็นเจ้าชายแห่งสวรรค์ เขาจะมาที่นี่ได้อย่างไร? กฤษณะไม่ได้พูดกิตะ เป็นเพียงเพราะเขาเป็นเทพที่ทุกคนกราบไหว้บูชาเขา เหล่าเทพนั้นบริสุทธิ์ในขณะที่พวกเขาเองนั้น ไม่บริสุทธิ์ พวกเขาพูดว่าเราคือผู้ที่ไม่มีคุณธรรมที่ไร้คุณธรรม เราไม่มีคุณธรรมเลย ทำให้เรามีคุณธรรม! พวกเขาไปอยู่ เบื้องหน้าภาพลักษณ์ของชีวาและพูดว่าประธานการหลุดพ้นให้แก่ฉันปลดปล่อยฉัน! เพราะชีวาไม่เคยเข้ามาสู่การ หลุดพ้นในชีวิตหรือเข้าไปสู่บ่วงพันธะใดๆ พวกเขาจึงร้องเรียกหาท่าน: ให้การหลุดพ้นแก่เรา! ท่านคือผู้เดียวที่ให้การ หลุดพ้นในชีวิต เวลาที่คุณเข้าใจว่าลูกทั้งหมดคือลูกๆของมามาและบาบา ลูกได้รับความมั่งคั่งมากมายจากท่านทั้งสอง ผู้คนเฝ้าแต่ร้องขอบางสิ่งโดยไม่เข้าใจอะไรเลย ผู้ที่ไม่มีความเข้าใจใดๆจะประสบกับความทุกข์อย่างแน่นอน พวกเขา

ต้องประสบกับความทุกข์ที่ไร้ขีดจำกัด ดังนั้นลูกๆต้องเก็บสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดไว้ในสติปัญญาของลูก เพราะพวกเขาไม่รู้จัก พ่อผู้เดียวที่ไม่มีขีดจำกัดพวกเขาจึงเฝ้าแต่บร่ำก่นอย่างมากร้อยๆ พวกเขากลายเป็นลูกกำพร้า ที่นั่นพวกเขาคือลูกกำพร้าที่มีขีดจำกัด ที่นั่นพวกเขาคือลูกกำพร้าที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อกำลังก่อตั้งโลกใหม่ เวลานั้นเป็นโลกที่ไม่บริสุทธิ์ของดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ ยุคทองเรียกว่าโลกที่บริสุทธิ์และยุคเหล็กเรียกว่าโลกเก่า สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของลูก โลกเก่ากำลังจะถูกทำลายและลูกกำลังจะได้รับการโยกย้ายไปสู่โลกใหม่ เวลานั้นลูกกำลังยืนอยู่ชั่วคราวในยุคบรรจบพบกัน โลกเก่ากำลังเปลี่ยนเป็นโลกใหม่ ลูกรู้เกี่ยวกับโลกใหม่ด้วยเช่นกัน เวลานั้นสติปัญญาของลูกควรไปสู่โลกใหม่ ไม่ว่าลูกกำลังนั่งหรือเคลื่อนไหวไปมา สติปัญญาของลูกต้องจดจำว่าลูกกำลังศึกษาสิ่งที่พ่อสอนลูก ลูกๆนักเรียนควรจะจดจำสิ่งนี้ แต่การจดจำระลึกถึงของลูกก็ยังคงตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ พ่อให้ความรักและการจดจำระลึกถึงแก่ลูกตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูกเช่นกัน แน่แน่นอนว่าครูจะมีความรักกับคนที่ศึกษาเล่าเรียนได้ดีกว่า มีความแตกต่างอย่างมาก! พ่อก็เฝ้าแต่บอกทุกสิ่งแก่ลูก ลูกๆต้องซึมซับทุกสิ่ง สติปัญญาของลูกไม่ควรจะไปสู่ทิศทางอื่นนอกจากไปหาพ่อ หากลูกไม่จดจำพ่อ, บาปของลูกจะถูกตัดออกไปได้อย่างไร? มายาจะทำลายโยคะของสติปัญญาของลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่า มายาหลอกลวงลูกอย่างมากมาย บาบานี้ก็ได้ให้ตัวอย่างแก่ลูก: ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อเคยกราบไหว้บูชาลักษมีอย่างมาก เมื่อพ่อเห็นรูปภาพของลักษมีที่กำลังนวดเท้าของนารายณ์, พ่อก็ปลดปล่อยเธอ เมื่อพ่อนั่งในการจดจำระลึกถึง ถ้าสติปัญญาของพ่อเร่ร่อนไปที่นั่นและที่นั่น พ่อจะตบตนเอง- เหตุใดสติปัญญาของฉันจึงไปสู่ทิศทางอื่น? ในที่สุดแล้วพ่อก็มีนิมิตของการทำลายล้างและนิมิตของการสร้างโลกใหม่ด้วยเช่นกัน ความปรารถนาที่จะได้รับนิมิตของพ่อนั้นเป็นจริง พ่อเข้าใจว่าโลกใหม่กำลังจะมาถึงนั่นคือสิ่งที่พ่อจะกลายเป็นและโลกเก่านี้จะถูกทำลาย มีศรัทธาที่มั่นคงนี้ มีนิมิตของอาณาจักรของพ่อเองด้วยเช่นกัน ดังนั้นพ่อถามตนเอง: เมื่อพ่อกำลังจะได้รับอาณาจักรแห่งสวรรค์, เหตุใดพ่อจึงจะอยู่ในโลกของราวันนี้? สิ่งนี้เรียกว่าสติปัญญาของพระเจ้า พระเจ้าเข้ามาในพ่อและทำให้สติปัญญาของพ่อทำงาน ไหของความรู้ได้ให้ไว้แก่ผู้เป็นแม่ ดังนั้นทุกสิ่งจึงยกให้กับผู้เป็นแม่และได้มีการบอกพวกเขาว่า: ลูกดูแลศรัทธาทั้งหมดและสอนทุกคน ด้วยการเฝ้าแต่สอนทุกคนลูกจะมาไกลขนาดนี้ เพียงแค่บอกผู้อื่นดูซิว่ามีลูกมากมายแค่ไหน! เมื่อดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์พวกเขาก็ต้องการร่างกายที่บริสุทธิ์ แม้ว่าพวกเขาจะเข้าใจเกี่ยวกับความบริสุทธิ์, มายาก็ทำให้พวกเขาลืม ลูกบอกให้พวกเขาศึกษาเป็นเวลาเจ็ดวันติดต่อกันและเขาก็ตอบว่า “เราจะมาในวันพรุ่งนี้” อย่างไรก็ตามในวันรุ่งขึ้นมายาก็จับสินพวกเขา พวกเขาไม่ได้มา แม้ว่าพระเจ้าจะสอน พวกเขาก็ไม่มาและศึกษาเล่าเรียนกับพระเจ้า แม้ว่าพวกเขาจะพูดว่า “ใช่ เราจะมาแน่นอน” แต่แล้วมายาก็ทำให้พวกเขาหายไป เธอไม่ปล่อยให้พวกเขามาเป็นประจำ ผู้ที่ทำความเพียรพยายามในวงจรก่อนหน้านี้ก็จะทำเช่นนั้นอีกครั้งอย่างแน่นอน ไม่มีร้านอื่นใดลูกได้ทำความเพียรพยายามอย่างมาก ลูกสร้างพิพิภพที่ใหญ่มากๆ ผู้ที่เข้าใจในวงจรก่อนหน้านี้ก็จะเข้าใจอีกครั้งการทำลายล้างต้องเกิดขึ้นและการก่อตั้งก็จะดำเนินต่อไป ดวงวิญญาณจะศึกษาเล่าเรียนและรับร่างกายชั้นหนึ่ง นี่คือเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก เหตุใดลูกไม่จดจำสิ่งนี้? เวลานั้นเรากำลังจะไปสู่โลกใหม่ตามความเพียรพยายามที่เราทำ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. สติปัญญาของลูกต้องจดจำไว้เสมอว่าเวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่ในยุคบรรจบพบกันนี้ในช่วงเวลาสั้นๆ โลกเก่าจะถูกทำลายเพื่อที่เราสามารถโยกย้ายไปสู่โลกใหม่ได้ เหตุนี้เองลูกต้องนำโยคะของสติปัญญาของลูกออกไปจากโลกเก่า
2. ให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกดวงวิญญาณและอธิบายปรัชญาที่ลึกซึ้งของกรรม กรรมที่เป็นบาปและกรรมที่เป็นกลางให้กับพวกเขา ก่อนอื่นจงทำให้บทเรียนของอัลฟามั่นคงสำหรับพวกเขา

พร: พร: ขอให้ลูกมีสุขภาพพลานามัยดีเสมอและอยู่ในสภาพที่มีความสุขอย่างสม่ำเสมอด้วยการมีประสบการณ์ของผลทันทีของการบรรลุผลที่สูงส่ง
ในยุคบรรจบพบกัน ทันทีที่ลูกทำบางสิ่งลูกจะได้สัมผัสกับการบรรลุผลที่สูงส่ง ซึ่งเป็นผลทันทีของสิ่งนั้น ผลที่สูงส่งที่สุดคือการสัมผัสกับความใกล้ชิด ปัจจุบันในโลกวัตถุ มีคำกล่าวว่า: “รับประทานผลไม้และท่านจะอยู่อย่างมีสุขภาพพลานามัยที่ดี” ผลไม้ถือว่าเป็นวิธีที่จะอยู่อย่างมีสุขภาพที่ดีและลูกๆรับประทานผล

ที่มองเห็นได้ในทุกวินาที นี่คือวิธีที่ลูกจะอยู่อย่างมีสุขภาพพลานามัยที่ดีเสมอ ถ้ามีผู้คนถามลูกว่าลูกสบายดีหรือไม่ บอกพวกเขาว่า เราเคลื่อนไหวเหมือนเตวดนางฟ้าและมีความสุข

คติพจน์:

กลับมาเต็มไปด้วยทรัพย์ที่มีค่าของพรของทุกคนและลูกจะไม่จำเป็นต้องลำบากตรากตรำในการทำมาหากินเพื่อยรพยายาม

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน มองแต่ไม่เห็นสิ่งที่ลูกเห็นด้วยตาของลูก จัดความผูกพันยึดมั่นของลูกออกไปจากทุกสิ่ง เพราะทุกสิ่งกำลังจะถูกจุดให้ลูกเป็นไฟ
- คำถาม:** งานที่แฝงตัวไวของรัฐบาลพระเจ้าที่ไม่มีใครในโลกรู้?
- คำตอบ:** รัฐบาลของพระเจ้าชำระดวงวิญญาณให้บริสุทธิ์และทำให้พวกเขากลายเป็นเทพ นี่เป็นงานที่แฝงตัวอย่างมากที่มนุษย์ไม่สามารถเข้าใจ ต่อเมื่อมนุษย์กลายเป็นเทพเท่านั้นที่พวกเขาเปลี่ยนจากชวานรคเป็นชาวสวรรค์ กิเลสได้ทำลายลักษณะนิสัยของมนุษย์โดยสิ้นเชิง เวลาที่ลูกกำลังทำงานรับใช้ที่จะทำให้ลักษณะนิสัยของทุกคนสูงส่ง นี่คือนานหลักของลูก

โอม ซานติ ลูกเข้าใจว่าด้วยการพูดว่า “โอม ซานติ” ลูกก็จดจำศาสนาดั้งเดิมของลูกเองและบ้านของลูก แต่ลูกไม่จำเป็นต้องนั่งในบ้านนั้นในเวลานี้ เพราะเมื่อลูกกลายเป็นลูกของพ่อ ลูกจะจดจำมรดกแห่งสวรรค์ของลูกเช่นกันอย่างแน่นอน เมื่อลูกพูดว่า “โอมซานติ” ความรู้ทั้งหมดนั้นก็เข้าไปในสติปัญญาของลูก ฉันทรงวิญญาณเป็นตัวแห่งความสงบ ฉันทือลูกของพ่อผู้เป็นมหาสมุทรแห่งความสงบ พ่อผู้สร้างสวรรค์คือพ่อที่ทำให้เราบริสุทธิ์และกลายเป็นตัวแห่งความสงบ ความบริสุทธิ์คือประเด็นหลัก มีโลกที่บริสุทธิ์และโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ไม่มีแม้แต่กิเลสเดียวในโลกที่บริสุทธิ์ มีกิเลสทั้งห้าในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ ดังนั้นโลกนี้จึงเรียกว่าโลกที่มีกิเลส นั่นคือโลกที่ปราศจากกิเลส ในขณะที่ลงบันไดมาเรื่อยๆ จากโลกที่ปราศจากกิเลส ลูกก็ลงมาสู่โลกที่มีกิเลส นั่นคือโลกที่บริสุทธิ์ นั่นคือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ มีอาณาจักรของรามและอาณาจักรของราวัน ในบางครั้งพวกเขาเรียกว่าเป็นกลางวันและกลางคืน มีกลางวันของบราห์มาและกลางคืนของบราห์มา มีความสุขในช่วงกลางวันและความทุกข์ในช่วงกลางคืน กลางคืนเป็นไปสำหรับการเร่ร่อนไปทั่ว ไม่ใช่ว่าลูกจะเร่ร่อนไปทั่วในเวลากลางวัน แต่เป็นความเลื่อมใสศรัทธาที่เรียกว่าการเร่ร่อน ลูกๆ มาที่นี่เพื่อได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ลูกดวงวิญญาณเต็มไปด้วยบาปของกิเลสทั้งห้า ในบรรดาบาปเหล่านั้นบาปหลักคือกิเลสของตัณหาราคะ เป็นเพราะกิเลสนี้ที่มนุษย์กลายเป็นดวงวิญญาณบาป ลูกทั้งหมดรู้ว่าลูกไม่บริสุทธิ์ ที่ลูกเกิดมาด้วยความตกต่ำ เนื่องจากกิเลสของตัณหาราคะ คุณสมบัติทั้งหมดของลูกจึงถูกทำลาย เหตุนี้เองพ่อพูดว่า เอาชนะกิเลสตัณหาราคะนี้แล้วลูกจะเอาชนะโลกและจะกลายเป็นนายของโลกใหม่ ลูกควรมีความสุขอย่างมากอยู่ภายในลูก เมื่อมนุษย์กลับมาไม่บริสุทธิ์พวกเขาก็ไม่เข้าใจสิ่งใดเลย มีความปั่นป่วนอย่างมากเนื่องจากตัณหาราคะ มีความไม่สงบและเสียงร้องของความทุกข์อย่างมากมาย เหตุใดจึงมีเสียงร้องของความทุกข์ในโลกในเวลาปัจจุบัน? เพราะทุกคนคือดวงวิญญาณบาป พวกเขาเรียกว่าเป็นปีศาจเนื่องจากกิเลส เวลานี้พ่อได้ทำให้ลูกเข้าใจว่าลูกเคยเป็นเช่นเปลือกหอยอย่างแท้จริงและไม่มีค่าแม้แต่เศษสตางค์ สิ่งที่ไม่เป็นประโยชน์ก็ถูกเผาไหม้ไฟ เวลานี้ลูกๆ เข้าใจว่าไม่มีอะไรที่เป็นประโยชน์ในโลกนี้ มนุษย์ทั้งหมดจะลูกเป็นไฟ สิ่งที่ลูกสามารถเห็นได้ด้วยดวงตาของลูกนั้นจะลูกไหม้ ดวงวิญญาณไม่สามารถที่จะลูกไหม้ได้ ราวกับว่าดวงวิญญาณได้รับการประกันไว้แล้ว ดวงวิญญาณสามารถได้รับการประกันได้หรือไม่? เป็นร่างกายที่ได้มีการประกัน ลูกๆ ได้รับการบอกว่าเป็นคือการละเล่น ดวงวิญญาณอาศัยอยู่เบื้องบนไกลออกไปเหนือวัตถุธาตุทั้งห้า เครื่องประกอบของโลกนี้ทั้งหมดถูกสร้างขึ้นจากวัตถุธาตุทั้งห้า ดวงวิญญาณไม่ได้ถูกสร้างขึ้น ดวงวิญญาณคงอยู่เสมอ แต่ดวงวิญญาณกลายเป็นดวงวิญญาณบุญและดวงวิญญาณบาป ดวงวิญญาณกลับมาสปรกเพียงใดด้วยกิเลสทั้งห้า! เวลานี้พ่อกำลังเพื่อปลดปล่อยลูกจากการทำบาป ลักษณะนิสัยทั้งหมดของลูกถูกทำลายด้วยกิเลส ไม่มีใครจะรู้ว่าค่าลักษณะนิสัยหมายถึงอะไร อาณาจักรของพินดาวาสและอาณาจักรของฆราวาสได้รับการจดจำกันมา ไม่มีใครแม้แต่จะรู้ว่าพินดาวาสเป็นใคร ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกเป็นของรัฐบาลของพระเจ้า พ่อมาเพื่อก่อตั้งอาณาจักรของราม รัฐบาลของพระเจ้ากำลังทำอะไรในเวลาปัจจุบัน? กำลังชำระดวงวิญญาณให้บริสุทธิ์และกำลังทำให้พวกเขากลายเป็นเทพ ไม่เช่นนั้นแล้วเทพจะมาจากไหน? ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ ดังนั้นสิ่งนี้เรียกว่ารัฐบาลที่แฝงตัว พวกเขาเป็นมนุษย์เช่นกัน ดังนั้นพวกเขากลายเป็นเทพได้อย่างไร? ใครทำให้พวกเขากลายเป็นเทพ? เหล่าเทพมีชีวิตอยู่ในสวรรค์ ใครทำให้พวกเขากลายเป็นชาวสวรรค์? จากชาวสวรรค์พวกเขาก็กลายเป็นชวานรคและจากชวานรคพวกเขาก็กลายเป็นชาวสวรรค์อีกครั้งหนึ่ง ลูกไม่รู้สิ่งใดเหล่านี้ ดังนั้นคนอื่นจะรู้ได้อย่างไร? ยุคทองเรียกว่าสวรรค์และยุคเหล็กเรียกว่านรก เวลานี้ลูกเข้าใจเช่นกันว่าละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว การศึกษานี้คือการกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ เป็นดวงวิญญาณที่กลับมาไม่บริสุทธิ์ พ่อได้สอนลูกเกี่ยวกับธุรกิจของการเปลี่ยนจากไม่บริสุทธิ์มาบริสุทธิ์ หากลูกกลับมาบริสุทธิ์ลูกก็จะไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ เมื่อดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์แล้วเท่านั้นที่พวกเขามีค่าที่จะไปสวรรค์

เป็นเพียงในยุคนั้นพบกันเท่านั้นที่ลูกได้รับความรู้นี้ ลูกได้รับอาวุธที่จะกลับมาบริสุทธิ์ เพียงบารมีผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ สำหรับท่านที่พวกเขาพูดว่า ทำให้เราบริสุทธิ์! ลักษณะและนารายณ์เป็นนายของสวรรค์ จากนั้นในขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิดพวกเขาก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ ผู้นี้ (กฤษณะ) ได้รับสมญาว่า “น่าเกลียดและสวยงาม” (ชยมฺขุนด้า) แต่ผู้คนไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น ลูกได้รับคำอธิบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับกฤษณะด้วยเช่นกัน พวกเขาทำให้โลกเดี๋ยวนี้เป็นสองโลก อันที่จริงแล้วมีเพียงโลกเดี๋ยวนี้เท่านั้นที่กลับมาใหม่และเก่า เด็กเล็กๆเริ่มแรกก็เียวว้ยและจากนั้นเมื่อพวกเขาเติบโตขึ้นพวกเขาก็แก่ชรา โลกก็ใหม่ในตอนแรกเช่นกันและจากนั้นก็กลับมาเก่า ลูกต้องเพียรพยายามอย่างหนักมากที่จะอธิบาย! ลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรของลูก ผู้นี้ก็เข้าใจสิ่งนี้เช่นกันใช่ไหม? ด้วยการเข้าใจทุกสิ่งที่เขากลับมาอ่อนหวานมาก ใครอธิบายแก่เขา? พระเจ้า สิ่งนี้ไม่ได้เป็นเรื่องของสงครามอะไร พระเจ้าทำให้ลูกเต็มไปด้วยความรู้และรู้จัก ผู้คนไปที่วัดของชีวาและกัมมัตระของตนแต่ไม่มีใครในบรรดาพวกเขาที่รู้ว่าท่านเป็นอะไรหรือท่านคือใคร พวกเขาเพียงแค่พูดว่าชีวาจากคาสี ผู้เดียวที่เป็นนายของโลกที่นำสงครามมา แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้นเลย เมื่อลูกพยายามที่จะอธิบายให้พวกเขา พวกเขาบอกว่า: ท่านจะอธิบายอะไรแก่เราหรือ? เราเคยศึกษาคัมภีร์พระเวทย์อะไร ลูกๆซึมซับสิ่งนี้ตามลำดับกันไป ผู้ที่มีสติปัญญาที่เป็นหินอย่างแท้จริงก็ล้มสิ่งเหล่านี้ ผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่งในเวลานี้มีงานของการทำให้สติปัญญาของผู้อื่นสูงส่ง กิจกรรมของผู้ที่มีสติปัญญาที่เป็นหินก็เป็นเช่นนั้น! มีหงส์และนกกระสา หงส์จะไม่มีวันทำให้ใครไม่มีความสุข นกกระสาเป็นเหตุที่ทำให้เกิดความทุกข์ บุคคลเหล่านั้นเรียกอีกอย่างว่าปีศาจเช่นกัน พวกเขาไม่ได้มีการตระหนักรู้ ผู้ที่มีกิเลสหลายคนมาที่ศูนย์ พวกเขาซื้อแก๊สที่พวกเขาอยู่อย่างบริสุทธิ์แต่นั้นเป็นการพูดเท็จ มีการกล่าวด้วยเช่นกันว่าโลกหลอกลวง ... ในเวลานี้คือยุคบรรจบกัน มีความแตกต่างอย่างมาก! ผู้ที่พูดเท็จ, ผู้หลอกลวง คือผู้ที่เข้ามาในเกรตสาม มีเกรตหนึ่ง เกรตสองและสาม พ่อสามารถบอกลูกได้ว่าลูกคนไหนอยู่ในเกรตสาม พ่ออธิบายว่าลูกต้องให้ข้อพิสูจน์ที่สมบูรณ์ของความบริสุทธิ์ของลูก หลายคนพูดว่า เป็นไปไม่ได้ที่ลูกสองคนจะอยู่ด้วยกันและอยู่อย่างบริสุทธิ์เนื่องจากไม่มีพลังโยคะใดๆ ลูกบางคนไม่สามารถอธิบายเรื่องง่ายๆเช่นนั้นได้อย่างเต็มที่ ไม่มีใครสามารถอธิบายให้พวกเขาเห็นว่าท่านเป็นพระเจ้าผู้ที่สอนเรา ท่านพูดว่าด้วยการกลับมาบริสุทธิ์ลูกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ถึง 21 ชาติเกิด ลูกถูกล็อตเตอรี่รางวัลใหญ่ มีความสุขมากกว่า ลูก หลายคนมีการแต่งงานที่บริสุทธิ์และคงอยู่อย่างบริสุทธิ์ เหล่าเทพนั้นบริสุทธิ์ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถทำให้ลูกบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ความรู้, ความเลื่อมใสศรัทธาและการวางเฉยก็มีการอธิบายแก่ลูกด้วยเช่นกัน ความรู้และความเลื่อมใสศรัทธาเป็นครั้งต่อครั้งและการวางเฉยมาหลังจากความเลื่อมใสศรัทธา เวลานั้นลูกจะไม่อยู่ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้อีกต่อไป ลูกต้องถอดเสื้อผ้า(ร่างกาย)ของลูกออกและกลับบ้าน เวลานั้นเมื่อวงจรของ 84 ชาติเกิดของเราได้เสร็จสิ้นลงแล้ว เราต้องกลับไปยังดินแดนแห่งความสงบของเรา ลูกไม่ควรลืมประเด็นแรก, อัลฟา ลูกๆเข้าใจด้วยเช่นกันว่าโลกเก่านี้จะถูกทำลายอย่างแน่นอน พ่อกำลังก่อตั้งโลกใหม่ ท่านมาหลายต่อหลายครั้งเพื่อก่อตั้งโลกใหม่และจากนั้นการทำลายล้างนรกก็เกิดขึ้น นรกใหญ่มากในขณะที่สวรรค์นั้นเล็กมาก มีศาสนาเดียวในโลกใหม่ เวลานั้นมีศาสนามากมายที่นี่ มีการเขียนไว้ว่า: การทำลายล้างด้วยช่างก่า จะมีการทำลายล้างศาสนามากมายทั้งหมดเหล่านั้นและการก่อตั้งศาสนาเดียวด้วยบราห์มา ใครเป็นผู้ก่อตั้งศาสนานี้? ไม่ใช่บราห์มา บราห์มากลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ไม่ได้กล่าวถึงพ่อ(ชีวา)ว่าพ่อเปลี่ยนจากไม่บริสุทธิ์เป็นบริสุทธิ์ เมื่อบุคคลเหล่านี้บริสุทธิ์พวกเขาก็ถูกเรียกว่าลักษณะและนารายณ์ เมื่อเขาไม่บริสุทธิ์ชื่อของเขาคือบราห์มา มิกกลางวันของบราห์มาและกลางคืนของบราห์มา ท่าน(ชีพบาบา)เรียกว่าผู้สร้างที่คงอยู่ตลอดไป ถึงอย่างไรดวงวิญญาณก็คงอยู่อยู่แล้ว ดังนั้นท่านจึงไม่สามารถเรียกว่าเป็นผู้สร้างดวงวิญญาณ ดังนั้นดวงวิญญาณจึงเรียกว่าคงอยู่ตลอดไป พ่อคงอยู่ตลอดไปและดวงวิญญาณก็คงอยู่ตลอดไปเช่นกัน ละครนี้ก็คงอยู่ตลอดไปเช่นกัน นี่คือการที่ลูกกำหนดไว้แล้วตลอดไป ลูกดวงวิญญาณได้รับความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของระยะเวลาของวงจรโลกแล้ว ใครให้ความรู้แก่ลูก? พ่อ ลูกเป็นของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนายถึง 21 ชาติเกิด และแล้วลูกก็กลายเป็นลูกกำพร้าในอาณาจักรของราวันและทำลายนิสัยของลูกให้เสียไปด้วยกิเลสเหล่านี้ มนุษย์เชื่อว่านรกและสวรรค์อยู่ด้วยกันในเวลาเดียวกัน เวลานั้นทุกสิ่งได้มีการอธิบายอย่างชัดเจนมากแก่ลูกๆ เวลานั้นลูกนั้นแผ่ตัว ทุกสิ่งทุกอย่างได้มีการเขียนไว้ในคัมภีร์ เส้นด้ายก็พันกันยุ่งเหยิงโดยสิ้นเชิง เราเรียกหาพ่อ: เราไม่มีประโยชน์เลย มาและชำระเราให้บริสุทธิ์และเปลี่ยนแปลงลักษณะนิสัยของเราด้วย! ลักษณะนิสัยของลูกกำลังได้รับการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก แทนที่จะเปลี่ยนแปลงลักษณะนิสัยของพวกเขา บางคนก็ทำให้ลักษณะนิสัยของเขาเสียมากยิ่งขึ้น ลูกสามารถบอกสิ่งนี้ได้จากพฤติกรรมของพวกเขา วันนี้พวกเขาเป็นหงส์และพรุ่นนี้พวกเขาก็กลายเป็นนกกระสา สิ่งนี้ไม่ได้ใช้เวลานานเลย มายาก็แผ่ตัวมากด้วยเช่นกัน ไม่มีอะไรปรากฏให้เห็นที่นี่ แต่ทันทีที่พวกเขาออกไป ทุกสิ่งก็ปรากฏให้เห็น พวกเขาประหลาดใจพวกเขาฟังแล้วพวกเขาก็วิ่งหนีไป! พวกเขาตกลงมาด้วยความแรงอย่างมากที่กระดุกของเขาสลายเลื่อยด สิ่งนี้อ้างถึงท้องพระโรงของอินทรา, อินทราฟัสต์ ลูกรู้ว่าไม่ควรจะนำคนไหนเข้ามาในชุมชน เมื่อพวกเขาได้ยินความรู้เพียงเล็กน้อย พวกเขาก็จะไปสู่สวรรค์ ความรู้ไม่สามารถถูกทำลายได้ พ่อพูดว่า ทำความเพียรพยายามใน

เวลานี้และประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง หากลูกช้องแะในกิเลสสถานภาพของลูกจะถูกทำลาย เวลานี้ลูกเข้าใจว่าความจริงนี้หมุนไปอย่างไร สถิติปัญญาของลูกๆเวลานี้ได้เปลี่ยนไปอย่างมาก อย่างไรก็ตามมายาก็ยังคงหลอกลวงลูก ลูกควรจะมีควมไม่รู้สึกต่อความปรารถนาอย่างสมบูรณ์ หากลูกเก็บความปรารถนาอย่างใดอย่างหนึ่งไว้ ลูกก็จะสูญเสียทุกสิ่งและกลายเป็นผู้ที่ไม่มีค่าแม้แต่หนึ่งสตางค์ มายาหลอกลวงมหาระตึบางคนที่ดีมากในทางใดทางหนึ่งและพวกเขาไม่สามารถปีนขึ้นไปสู่หัวใจ”ของบารบา”ได้ ลูกบางคนไม่ลังเลเลยแม้กระทั่งที่จะฆ่าพ่อของเขาเอง พวกเขาจะทำลายครอบครัวของพวกเขาด้วยเช่นกัน พวกเขาเป็นดวงวิญญาณที่บาปหนาอย่างมาก ราววันทำให้พวกเขาทำสิ่งต่างๆ ทุกรูปแบบ มีความไม่ชอบพวเขาอย่างมาก มันช่างเป็นโลกที่แสนจะสกปรก! ลูกไม่ควรจะปล่อยให้หัวใจของลูกถูกดึงดูดเข้าหาสิ่งนั้น ต้องใช้ความกล้าหาญอย่างมากที่จะกลับมามีชีวิต เพื่อที่จะได้รับรางวัลของโลก ความบริสุทธิ์คือสิ่งหลัก มีความปั่นป่วนมากมายเนื่องจากความบริสุทธิ์ คานธีเคยพูดเช่นกันว่า โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! พ่อพูดว่า ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกจะซ้ำรอยอีกครั้งในเวลานี้ ทุกคนต้องลงมาอย่างแน่นอน เพราะเพียงเมื่อนั้นพวกเขาทั้งหมดสามารถกลับบ้านด้วยกันได้ พ่อมาเพื่อพาลูกๆ ทั้งหมดกลับบ้าน ไม่มีใครสามารถกลับไปก่อนที่พ่อจะมา อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟฟาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะปลอดภัยจากการถูกหลอกลวงจากมายา อย่าได้มีความปรารถนาในรูปใด เพิกเฉยต่อความปรารถนาทั้งหมด
2. เพื่อที่ลูกจะได้รับรางวัลของอำนาจในการปกครองโลก ความบริสุทธิ์คือสิ่งหลัก ดังนั้นลูกต้องมีความกล้าหาญที่จะอยู่อย่างบริสุทธิ์ ลูกต้องเปลี่ยนแปลงลักษณะนิสัยของลูก

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่มีชัยชนะและเอาชนะมายาโดยการอยู่ภายใต้ร่มฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครองของการจดจำระลึกถึง และภายในเส้นของกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยของการใช้ชีวิต

 การจดจำระลึกถึงพ่อคือร่มฉัตรแห่งการปกป้องของลูก และการอยู่ภายใต้ฉัตรของการปกป้องหมายถึงการเป็นผู้ที่ได้รับชัยชนะและเป็นผู้เอาชนะมายา คงอยู่ภายใต้ฉัตรของการปกป้องคุ้มครองของการจดจำระลึกถึงอย่างสม่ำเสมอและภายในเส้นของกฎเกณฑ์ระเบียบวินัย และไม่มีใครจะมีความกล้าหาญที่จะเข้ามาภายใต้ร่มฉัตรนั้น เมื่อลูกก้าวออกไปนอกเส้นของกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยแล้วมายาก็จะฉลาดในการทำให้ลูกเป็นของเธอ อย่างไรก็ตามลูกได้รับชัยชนะหลายครั้งนับไม่ถ้วนเพราะลูกประกาศแห่งชัยชนะเป็นอนุสรณ์ของลูก คงอยู่อย่างมีพลังอย่างสม่ำเสมอด้วยสำนึกนี้และลูกจะไม่พ่ายแพ้ต่อมายา

คติพจน์: หลอมรวมทรัพย์ที่มีค่าทั้งหมดในตนเองและลูกจะเฝ้าแต่มีประสบการณ์ของความเต็มเปี่ยมเสมอ

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ตรวจสอบตัวลูกเองและดูว่าลูกมีการจดจำระลึกถึงพ่อได้นานแค่ไหน เพราะมีผลกำไรในการจดจำระลึกถึงและการสูญเสียในการลืม
- คำถาม:** ในโลกของดวงวิญญาณบาปนี้ อะไรที่เป็นไปไม่ได้อย่างแน่นอนและเพราะเหตุใด?
- คำตอบ:** ที่นี้ เป็นไปไม่ได้อย่างแน่นอนที่จะมีใครพูดว่าเขาคือดวงวิญญาณบุญ เพราะโลกเองก็เป็นโลกยุคเหล็กและโคมประธาน สิ่งที่มีมนุษย์คิดว่าเป็นการกระทำที่เป็นบุญนั้นที่จริงแล้วเป็นการกระทำที่เต็มไปด้วยบาป เพราะทุกการกระทำที่พวกเขาทำตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของกิเลสอย่างใดอย่างหนึ่ง

โอม ซานติ ลูกๆ เข้าใจว่าลูกคือลูกของบราห์มา และเป็นบราห์มา กุมารและกุมารี และต่อมากลางก็จะกลายเป็นเทพ เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งนี้ ผู้อื่นไม่เข้าใจสิ่งนี้ ลูกๆ บราห์มากุมารและกุมารีเข้าใจว่าลูกกำลังศึกษาการศึกษาที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกกำลังศึกษาการศึกษาของ 84 ชาติเกิดและวงจรโลกด้วยเช่นกัน และลูกยังได้รับคำสอนที่ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ด้วย ขณะที่กำลังนั่งที่นี้ แน่แน่นอนว่าลูก จดจำพ่อเพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกแต่ละคนควรถามหัวใจของลูกเอง: ฉันกำลังนั่งในการจดจำระลึกถึงพ่ออย่างแท้จริงหรือมายา ราวน์นำสติปัญญาของฉันไปที่ใดอื่น พ่อได้พูดว่า จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น เพื่อที่บาปของลูกจะถูกตัดออกไป ดังนั้นเวลานี้ลูกแต่ละคนต้องถามตนเอง: ฉันอยู่ในการจดจำระลึกถึงบาบาหรือไม่? หรือสติปัญญาของฉันไปที่ใดอื่นใดหรือไม่? ควรจะมีการตระหนักรู้: : ฉันอยู่ในการจดจำระลึกถึงบาบาเป็นเวลานานแค่ไหน สติปัญญาของฉันไปที่ใดอื่นที่ไหนเป็นเวลายาวนานเพียงใด ตรวจสอบสภาพของลูกเอง เป็นเวลานานเพียงใดที่ลูกจดจำพ่อ เป็นเพียงโดยการทำเช่นนั้นที่ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกต้องเก็บบัญชีของกำไรและขาดทุนของลูก หากลูกสร้างนิสัยของการทำสิ่งนั้น ลูกก็สามารถมีการจดจำระลึกถึงในขณะที่ลูกเฝ้าแต่เขียนลงไป ทุกคนนั้นก็เก็บไดอารี่ไว้ในกระเป๋าของเขา ไดอารี่ที่นักธุรกิจทั้งหมดมีนั้นไม่มีขีดจำกัด ไดอารี่ของลูกไม่มีขีดจำกัด ดังนั้นลูกต้องจดบันทึกของลูก คำสั่งของพ่อคือ: ขณะที่ทำธุรกิจของลูกและสิ่งอื่นแต่หาเวลาที่จะจดจำพ่อ ตรวจสอบบัญชีของลูกและเฝ้าแต่เพิ่มพูนกำไรของลูก, อย่าได้เข้าไปสู่การขาดทุน ลูกมีการบรรดาและดังนั้นจึงมีกำไรในหนึ่งวินาทีและขาดทุนในวินาทีต่อมา ลูกสามารถที่จะค้นหาได้อย่างเร็วกว่าลูกมีกำไรหรือขาดทุน ลูกคือนักธุรกิจใช่ไหม? แทบจะไม่มีใครสามารถทำธุรกิจนี้ มีกำไรในการจดจำระลึกถึงและขาดทุนในการลืม ลูกต้องตรวจสอบตนเองสำหรับสิ่งนี้ ผู้ที่กำลังจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงจะใส่ใจว่าพวกเขาอยู่ในสภาพของการลืมนานแค่ไหน ลูกๆ เข้าใจว่า ผู้เดียวนี้คือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด ท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดังเดิมแล้วเราคือดวงวิญญาณ เราลงมาที่นี้จากบ้านของเรา เรานำร่างกายมาใช้และเล่นบทบาทของเรา ร่างกายนั้นสูญสลายและดวงวิญญาณคงอยู่ตลอดไป สันสการ์ของเราที่อยู่ในดวงวิญญาณของเราด้วยเช่นกัน บาบาถาม: โอ ดวงวิญญาณ, จำได้ไหมว่า ลูกได้เคยทำกรรมที่ผิด โดมาตั้งแต่วัยเด็กของชาติเกิดในปัจจุบันของลูกไหม? ลูกสามารถที่จะจดจำสิ่งที่ลูกเคยทำเมื่อลูกอายุสามหรือสี่ขวบ ที่ลูกได้ใช้วัยเด็กของลูกอย่างไร และลูกได้ทำสิ่งใดลงไป ลองนึกดูจิตสำนึกของลูกก็ดกร่อนลูกอยู่ภายในเกี่ยวกับสิ่งใดหรือไม่? ไม่มีการทำกรรมที่เป็นบาปใดในยุคทอง ดังนั้นเรื่องของการร้องขอจึงไม่เกิดขึ้นที่นั่น ที่นี้บาปก็ยังคงเกิดขึ้นอยู่เรื่อยๆ การกระทำที่มีมนุษย์คิดว่าเป็นบุญนั้นแท้จริงแล้วเป็นบาปด้วยเช่นกัน นี่คือโลกของดวงวิญญาณบาป การมีปฏิสัมพันธ์ของลูกก็เป็นไปกับดวงวิญญาณบาปเช่นกัน ดวงวิญญาณบุญไม่มีชีวิตอยู่ที่นี้ ในโลกของดวงวิญญาณบุญ ไม่มีดวงวิญญาณบาปแม้แต่ดวงวิญญาณเดียว ในโลกของดวงวิญญาณบาปไม่สามารถมีดวงวิญญาณบุญแม้แต่ดวงวิญญาณเดียว ครูผู้ที่ผู้คนก้มลงแทบเท้าของพวกเขาที่ไม่ใช่ดวงวิญญาณบุญเช่นกัน นี่คือยุคเหล็กที่โคมประธาน เป็นไปไม่ได้ที่จะมีดวงวิญญาณบุญที่นี้ เพื่อที่จะกลายเป็นดวงวิญญาณบุญ, ลูกดวงวิญญาณก็เรียกหาพ่อให้มาและชำระลูกให้บริสุทธิ์ ไม่ใช่ว่าหากใครบางคนบริจาคเงินจำนวนมากหรือทำกิจกรรมที่เป็นการกุศล เช่น การสร้างธรรมศาลา ฯลฯ เขาจะเป็นดวงวิญญาณบุญ, ไม่เลย อาคารของห้องโถง ฯลฯ สำหรับการทำให้ดี แต่งงานก็ไม่ใช้การทำกรรมที่เป็นบุญ สิ่งเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ นี่คืออาณาจักรของราวน์; มันคือโลกที่เป็นเช่นปีศาจของดวงวิญญาณบาป ไม่มีใครนอกจากลูกรู้ถึงสิ่งเหล่านี้ ราวน์เคยมีชีวิตอยู่ แต่ไม่มีใครตระหนักรู้จักเขา มีภาพลักษณ์ของชีวาด้วยเช่นกัน แต่ไม่มีใครตระหนักรู้จักท่านเช่นกัน พวกเขาสร้างชีวาลิงกัมขนาดใหญ่มากๆ แต่พวกเขาก็พูดว่าอยู่เหนือรูปและนาม ท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เหตุนี้เองพ่อพูดว่า พ่อมาเมื่อมีการประณามศาสนา ชีพบาบา ผู้เป็นพ่อผู้ที่ทำให้ลูกกลายเป็นนายของลูกถูกประณามในบารัต ด้วยการทำตามการกำหนดของมนุษย์, ลูกก็ได้ประณามท่านอย่างมาก มีหนังสือเกี่ยวกับการกำหนดของมนุษย์และการกำหนดของพระเจ้า เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ถึงสิ่งนี้และลูกอธิบายแก่ผู้อื่น

ว่าลูกกำลังจะกลายเป็นเทพด้วยการทำตามศรัทธาได้อย่างไร ด้วยการทำตามการกำหนดของราวันลูกก็กลายเป็นมนุษย์ที่เป็นเช่นปีศาจ การกำหนดของมนุษย์นั้นก็เรียกว่าการกำหนดที่เป็นเช่นปีศาจ ผู้คนนั้นก็เฝ้าแต่ทำกรรมที่เป็นเช่นปีศาจต่อไป สิ่งหลักที่พวกเขาพูดคือพระเจ้าอยู่ทั่วไปในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ท่านอวตารลงมาในปลาและจะแช่ ดังนั้นพวกเขาจึงกลายเป็นเช่นปีศาจและสกปรกมาก ลูกดวงวิญญาณไม่ได้เกิดมาในปลาหรือจะแช่ ลูกเข้ามาในร่างมนุษย์เท่านั้นเวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าลูกไม่ได้กลายเป็นปลาหรือจะแช่หรือที่ลูกจะใช้ 8.4 ล้านชาติเกิดในสายพันธุ์ที่แตกต่างกัน เวลานี้ลูกกำลังได้รับศรัทธาของพ่อ ลูกๆ, ลูกใช้ 84 ชาติเกิด 84 จาก 8.4 ล้านนั้นคิดเป็นกี่เปอร์เซ็นต์? นั่นเป็นความหลอกลวงมีความหลอกลวงอย่างสมบูรณ์และไม่มีสิ่งจะแม้เพียงเล็กน้อยในสิ่งที่พวกเขาพูด ลูกต้องเข้าใจความหมายของสิ่งนี้ด้วยคุณภาพของบาร์ต บาร์ตที่เรียกว่าสวรรค์เรียกว่าดินแดนแห่งสัจจะเช่นกัน เป็นเวลาครึ่งวงจรมีอาณาจักรของรามและอีกครึ่งวงจรมีอาณาจักรของราวัน อาณาจักรของราวันเรียกว่าเป็นชุมชนที่เป็นเช่นปีศาจด้วยเช่นกัน คำพูดเหล่านั้นก็รุนแรงมาก ครึ่งหนึ่งของวงจรมีอาณาจักรของเหล่าเทพได้ดำเนินมา พ่อได้อธิบายแล้วว่ามัลลิกมีและนารายณ์ที่หนึ่ง, ลักชมีและนารายณ์ที่สอง และลักชมีและนารายณ์ที่สาม เช่นที่พวกเขาได้มีเอ็ดเวิร์ดที่หนึ่งและที่สอง มีรุ่นที่หนึ่งและแล้วก็ป็นรุ่นที่สอง นี่คือวิธีที่สิ่งนั้นดำเนินไป ก่อนอื่นลูกมีอาณาจักรสุริยวงศ์แล้วก็จักรวรรดิ พ่อได้มาและอธิบายความลับของละครอย่างชัดเจนมาก สิ่งเหล่านี้ไม่ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์ของลูก มีบางบรรทัดในคัมภีร์ แต่ผู้ที่สร้างคัมภีร์ไม่เข้าใจอะไรเลย เมื่อبابาไปที่เบนาเรส(เมืองพาราณสี) เขาไม่ชอบโลกนี้ เขาเคยนั่งที่นั่นและวาดเส้นบนกำแพง พ่อตั้งใจให้ฉันทำสิ่งนั้นทั้งหมด ในเวลานั้น ฉันเป็นเด็กและก็ได้ไม่ได้มีความเข้าใจอะไรอย่างเต็มที่ มีเพียงแค่ความรู้สึกว่ามีใครบางคนที่กำลังทำให้ฉันทำสิ่งทั้งหมดนั้น เมื่อฉันได้นิมิตของการทำลายล้างก็มีความสุขอยู่ภายในด้วยเช่นกัน ในเวลากลางคืนเมื่อฉันนอนฉันก็รู้สึกราวกับว่ากำลังโบยบิน อย่างไรก็ตาม ฉันก็ไม่เข้าใจอะไร ฉันเพียงแค่วาดเส้นต่างๆ ฉันรู้สึกว่ามีพลังบางอย่างเข้ามาในตัวฉัน ฉันรู้สึกประหลาดใจ ก่อนหน้านี้ ฉันเคยทำธุรกิจ ฯลฯ แต่แล้วสิ่งที่เกิดขึ้นก็คือเมื่อฉันมองไปที่ใครบางคน พวกเขา ก็จะเข้ามาอย่างรวดเร็ว ฉันเคยถามว่า เกิดอะไรขึ้น? ดวงตาของใครก็ตามที่ฉันมองจะปิดลง เมื่อถามผู้คนเหล่านั้นว่า พวกเขาเห็นอะไร พวกเขาจะตอบว่า พวกเขาเห็นสวรรค์ดินแดนสีขาวดีหรือพวกเขาเห็นกฤษณะ สิ่งเหล่านี้ต้องเข้าใจเช่นกัน เหตุนี้เองฉันจึงได้ละทิ้งทุกสิ่ง และไปที่เบนาเรสเพื่อที่จะพยายามทำความเข้าใจ ฉันเคยนั่งที่นั่นตลอดทั้งวัน ฉันก็จะวาดกำแพงด้วยดินสอและไม่ได้ทำธุรกิจอื่น ฉันคือเด็กน้อย เมื่อฉันได้เห็นสิ่งเหล่านั้น ฉันก็รู้สึกว่ามันไม่ต้องการที่จะทำธุรกิจใดๆ ฉันต้องสละละทิ้งธุรกิจของฉัน ฯลฯ ฉันมีความสุขที่จะออกจากงานที่เป็นเช่นนั้น มันเป็นอาณาจักรของราวัน หัวของลาภก็ได้แสดงไว้กับราวัน ดังนั้นฉันจึงคิดว่านั่นไม่ใช่อาณาจักรแต่เป็นการทำงานที่หนักเหมือนลา ลากลับไปกลับมาในฝุ่นครั้งแล้วครั้งเล่าและเฝ้าแต่ทำให้เสื้อผ้าที่สะอาดของคนซักผ้าเสียไป ฉันก็ถามเช่นกันว่า ลูกเคยเป็นอะไร? เวลานี้ลูกได้ไปถึงสภาพใด? เพียงพ่อเท่านั้นที่หนึ่งและอธิบายสิ่งนี้ ดาฉันก็อธิบายสิ่งนี้ด้วยเช่นกันทั้งสองเฝ้าแต่อธิบายในลักษณะนี้ ลูกๆผู้ที่สามารถอธิบายความรู้นี้ได้เป็นอย่างดีก็เรียกว่าเป็นผู้ที่ฉลาด ลูกทั้งหมดตามลำดับกันไป ลูกๆก็อธิบายด้วยเช่นกันว่าอาณาจักรกำลังถูกสร้างขึ้น และดังนั้นทุกคนจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพตามลำดับกันไปอย่างแน่นอน ดวงวิญญาณเล่นบทบาทของชาวจรแล้ววจรเล่า ไม่ใช่ทุกคนที่จะได้รับความรู้อย่างทัดเทียมกัน การก่อตั้งนี้มหัศจรรย์! ผู้อื่นไม่ได้ให้ความรู้เกี่ยวกับการก่อตั้ง ตัวอย่างเช่น เมื่อมีการก่อตั้งศาสนาซิกข์เป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ที่เข้ามา และหลังจากนั้นไม่นานก็มีการก่อตั้งศาสนาซิกข์ ใครเป็นหัวหน้าของพวกเขา? กูรูนานักเข้ามาและหลังจากนั้นจาบซาฮิบ(คัมภีร์ซิกข์) ถูกสร้างขึ้นในภายหลัง ในตอนเริ่มต้นดวงวิญญาณมีความใหม่ เพราะพวกเขาบริสุทธิ์ ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์เรียกว่าดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกว่าสิ่งสูงสุด เพราะพวกเขาก่อตั้งศาสนา พวกเขาจึงถูกเรียกว่าผู้ที่ยิ่งใหญ่และสาวกของพวกเขาจะมาตามลำดับกันไปหลังจากที่เขาลงมา เมื่อ 500 ปีที่แล้วดวงวิญญาณใหม่เข้ามาและก่อตั้งศาสนาซิกข์ ในเวลานั้นจะมีคัมภีร์กรันท์ได้อย่างไร? สุขุมณี (บทสวดแห่งสันติภาพ) และแจบซาฮิบ ฯลฯ ต้องมีการเขียนขึ้นมาในภายหลัง พวกเขาสอนอะไร? เมื่อพวกเขามีความกระตือรือร้น, พวกเขานั่งและสรรเสริญพ่อ แต่หนังสือ ฯลฯ ของพวกเขาได้มีการเขียนขึ้นมาในภายหลังเมื่อพวกเขามีจำนวนเพิ่มมากขึ้น เพราะลูกต้องการให้ผู้คนอ่านคัมภีร์เหล่านั้นด้วยเช่นกัน คัมภีร์ของทุกศาสนาถูกสร้างขึ้นหลังจากที่ได้มีการก่อตั้งศาสนา มีการอ่านคัมภีร์หลังจากที่หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มขึ้น ความรู้เป็นสิ่งที่จำเป็น ในตอนเริ่มต้น ดวงวิญญาณมีความสโตปุระฐาน และหลังจากนั้นพวกเขาก็กลับมาสโต ราโจและตโม หลังจากที่ได้มีการเติบโตอย่างมากเท่านั้นจึงมีการยกย่องศาสนาและมีการสร้างคัมภีร์ของศาสนานั้น ไม่เช่นนั้นการเติบโตจะเกิดขึ้นได้อย่างไร พวกเขาต้องกลายเป็นสาวกดวงวิญญาณของศาสนาซิกข์ต้องมาและตามลงมา ต้องใช้เวลาอย่างมากสำหรับสิ่งนั้น ดวงวิญญาณใหม่ที่มาไม่ได้สัมผัสกับความทุกข์ กฎไม่ได้ยินยอมให้เป็นเช่นนั้น หลังจากที่ได้ดวงวิญญาณไปจากสภาพสโตปุระฐานของพวกเขาสู่สภาพสโต ราโจ และตโมพวกเขาก็ประสบกับความทุกข์ นี่คือกฎ ที่นี้พวกเขาได้ปะปนสิ่งต่างๆ มีชุมชนของราวันและชุมชนของรามด้วยเช่นกัน แต่ลูกก็ยังไม่ได้กลับมาสมบูรณ์พร้อม เมื่อลูกกลับมาสมบูรณ์พร้อม ลูกก็จะออกจากร่างของลูก จะไม่มีความทุกข์

สำหรับผู้ที่อยู่ในสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรม พวกเขาไม่สามารถที่จะอยู่ในโลกที่สกปรกนี้ได้ พวกเขาจะต้องจากไป ผู้ที่คงอยู่ก็จะไม่กลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรม ไม่ใช่ทุกคนสามารถกลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรมได้ในเวลาเดียวกัน แม้กระทั่งเมื่อการทำลายล้างเกิดขึ้นบางคนจะหลงเหลืออยู่ การทำลายล้างอย่างสิ้นซากไม่ได้เกิดขึ้น มีการร้องเพลงว่า “เมื่อรามจากไป เราวันก็จากไปด้วย” ครอบครัวของราวันนั้นใหญ่มาก ครอบครัวของลูกเป็นครอบครัวเล็กๆ มีศาสนาจำนวนมากมายับยั้งไม่ถ้วน ในความเป็นจริงครอบครัวของลูกควรจะเป็นใหญ่ที่สุด เพราะศาสนาเทพคือศาสนาแรก เวลานี้พวกเขาทั้งหมดนั้นก็ปะปนกันไป และมากมายก็ได้กลายเป็นคริสต์เตียน เมื่อใดก็ตามที่ผู้คนเห็นมีความสุขและจะได้ตำแหน่ง พวกเขา ก็จะเป็นของศาสนานั้น เมื่อใดก็ตามที่พระสันตปาปามหาหลายคนก็กลายเป็นคริสต์เตียน ดังนั้นจึงมีการขยายตัวอย่างมาก ในยุคทองมีลูกชายหนึ่งคนและลูกสาวหนึ่งคนเท่านั้น ไม่มีศาสนาอื่นเติบโตในลักษณะนั้น เวลานี้ดูซิ ชาวคริสต์เตียนนั้นเข้มแข็งที่สุด ผู้ที่ให้กำเนิดลูกหลายคนจะได้รับรางวัลเพราะพวกเขาต้องการมนุษย์ผู้ที่จะเป็นประโยชน์สำหรับกองทัพ พวกเขาทั้งหมดเป็นคริสต์เตียน รัสเซียและอเมริกาทั้งหมดเป็นคริสต์เตียน มีเรื่องราวเกี่ยวกับลิงสองตัวที่ต่อสู้กันและแมวก็กินเนย สิ่งนี้อยู่ในละครเช่นกัน ก่อนหน้านี้ชาวฮินดูและชาวมุสลิมเคยอยู่ด้วยกัน ในช่วงเวลาของการแบ่งแยกดินแดนประเทศปากีสถานที่แยกออกไปก็ถูกสร้างขึ้นมา สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้ในละครเช่นกัน เมื่อสองประเทศต่อสู้รบรากันพวกเขาก็ใช้อาวุธทุโธปกรณ์และจะมีธุรกิจระหว่างพวกเขา นั่นคือธุรกิจที่สำคัญที่สุดของพวกเขา แต่โชคชะตาแห่งชัยชนะในละครนั้นเป็นของลูก เป็นสิ่งที่แน่นอน 100% ว่าไม่มีใครสามารถเอาชนะลูกได้ คนอื่นจะถูกทำลาย ลูกรู้ว่าจะเป็นอาณาจักรของลูกในโลกใหม่ และลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อที่จะกลับมามีค่าสำหรับสิ่งนั้น ลูกเคยมีค่า แต่เวลานี้ลูกกลับมามีค่า ลูกต้องกลับมามีค่าอีกครั้ง ผู้คนร้องเพลง: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น นี่คือป่า เวลานี้พอมมาแล้ว ท่านมาและกำลังเปลี่ยนป่าหนามให้กลายเป็นสวนดอกไม้ นั่นคือโลกของเหล่าเทพ นี่คือนิเวศของโลกของปีศาจ ความลับของโลกมนุษย์ทั้งหมดนั้นได้มีการอธิบายแก่ลูกแล้ว เวลานี้ลูกเข้าใจว่าลูกลืมนิเวศของโลกอย่างไร ศาสนาของลูกเสื่อมลงอย่างไร และการกระทำทั้งหมดของลูกกลายเป็นบาปอย่างไร บาบามีอธิบายปรัชญาของกรรมที่ลึกซึ้ง ของการกระทำที่เป็นบาปและการกระทำที่บริสุทธิ์ ลูกเข้าใจว่าลูกเคยเป็นเช่นไรเมื่อวานนี้และลูกได้กลายเป็นอะไรในวันนี้ เป็นสิ่งใกล้ตัวใช่ไหม? บาบามีพูดว่า เมื่อวานนี้พ่อทำให้ลูกเป็นเทพ พ่อให้โชคแห่งอาณาจักรนั้นแก่ลูกแล้วทั้งหมดนั้นหายไปไหน? ลูกจำได้ไหม? ลูกสูญเสียทรัพย์สินสมบัติมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา นี่เป็นเพียงเรื่องของเมื่อวาน พอมามาเพื่อให้ดินแดนสุขาวดีบนฝ่ามือของลูก ความรู้นี้จะคงอยู่ในสติปัญญาของลูก บาบามีอธิบายไว้ด้วยเช่นกันว่า ดวงตาของลูกหลอกลวงลูกอย่างมาก ลูกต้องทำให้ดวงตาที่เป็นอาชญากรรมของลูกนั้นมีอารยะธรรมด้วยความรู้ อัจฉะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จดบันทึกการกระทำของลูกในไดอารี่ที่ไม่มีขีดจำกัด จดบันทึกในการจดจำระลึกถึงนานแค่ไหน และได้รับกำไรมากเท่าไรจากการมีการจดจำระลึกถึง? มีการขาดทุนใดๆ ไหม? สติปัญญาของฉันไปที่ไหนในช่วงเวลาของการจดจำระลึกถึง?
2. จดบันทึกการกระทำที่ผิดและการกระทำที่เป็นบาปที่ลูกได้ทำลงไปในชีวิตเกิดนี้ตั้งแต่เมื่อลูกยังเยาว์วัยมาก บอกพ่อเกี่ยวกับสิ่งใดก็ตามที่ทำให้สำนึกของลูกกัดกร่อนและลูกจะกลับมาเบาสบาย ลูกต้องไม่ทำกรรมที่เป็นบาปได้อีกต่อไป

พร: พร: ขอให้ลูกละวางจากทุกคนและมีความรักต่อพระเจ้าโดยการเปลี่ยนบ่วงกรรมให้เป็นพันธะของงานรับใช้

ความรักของพระเจ้าเป็นพื้นฐานของชีวิตบราห์มิน แต่ลูกจะสามารถได้รับสิ่งนั้นเมื่อลูกอยู่อย่างละวางเท่านั้น หากลูกอาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก นั่นก็เป็นไปเพื่องานรับใช้ อย่าคิดว่าลูกอยู่ที่นั่นเพราะเนื่องจากปัญชกรรมหรือบ่วงกรรม แต่เป็นไปเพื่องานรับใช้ เมื่อลูกถูกผูกด้วยพันธะของงานรับใช้ บ่วงกรรมของลูกจะจบสิ้น เมื่อไม่มีจิตสำนึกของงานรับใช้ บ่วงกรรมก็จะดึงดูดลูก ที่ใดมีบ่วงกรรม ที่นั่นจะมีกลิ่นของความทุกข์ ขณะที่ในงานรับใช้จะมีความสุข ดังนั้นจงเปลี่ยนบ่วงกรรมต่างๆ ให้เป็นพันธะของงานรับใช้ อยู่อย่างมีความรักและละวาง และลูกจะเป็นที่รักของพระเจ้า

คติพจน์: ดวงวิญญาณที่สูงส่งคือผู้ที่เอาชนะสถานการณ์ที่เลวร้ายด้วยสภาพดั้งเดิมของเขาเอง

*** โอม ขานดี ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อมาเพื่อสอนศิลปะทางจิตวิญญาณให้แก่ลูก ด้วยศิลปะนี้ลูกจะไปไกลเหนือดวงอาทิตย์และดวงจันทร์สู่ดินแดนแห่งความสงบ
- คำถาม:** อะไรคือความแตกต่างระหว่างผู้ที่ภูมิโง่ในวิทยาศาสตร์ของพวกเขาและผู้ที่มีภูมิโง่ในความเจ็บสงบของพวกเขา?
- คำตอบ:** ผู้ที่มีภูมิโง่ในวิทยาศาสตร์ของพวกเขาจะใช้เงินจำนวนมากเพื่อไปยังดวงจันทร์และดวงดาวต่างๆ พวกเขาเสี่ยงภัยต่อร่างกายของพวกเขา และกลัวว่าจรวดของพวกเขาอาจจะตก ลูกที่มีภูมิโง่ในความเจ็บสงบของลูกจะไปเหนือดวงจันทร์และดวงดาวเข้าสู่ดินแดนสูงสุดโดยไม่มีค่าใช้จ่ายใดเลย ลูกไม่กลัวเลยเพราะลูกจะออกจากร่างของลูกที่นี่และไป

โอม ซานติ พ่อทางจิตหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต ลูกๆ ได้ยินเกี่ยวกับนักวิทยาศาสตร์ที่ยังคงเพียรพยายามที่จะไปยังดวงจันทร์ต่อไป ผู้คนเหล่านั้นใช้เงินจำนวนมากเพียงเพื่อพยายามไปยังดวงจันทร์แต่พวกเขาก็ยังมีความกลัวอย่างมากที่จะไปที่นั่น เวลานี้จึงคิดเกี่ยวกับตัวลูกเอง! สถานที่อยู่อาศัยของลูกคืออะไร? พวกเขาไปยังดวงจันทร์แต่ลูกไปไกลแม้กระทั่งเหนือดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ไปจนถึงดินแดนสูงสุด เมื่อผู้คนเหล่านั้นขึ้นไปไปที่นั่น พวกเขาได้รับรางวัลด้วยเงินมากมาย หลังจากพวกเขากลับมาจากการเดินทางและลงจอดสู่พื้นดินพวกเขาได้รับของขวัญจำนวนนับแสน พวกเขาเสี่ยงอันตรายกับร่างกายของเขาเมื่อขึ้นไป พวกเขามีความภูมิโง่ในวิทยาศาสตร์ของเขา ลูกมีความภูมิโง่ในความเจ็บสงบของลูก ลูกรู้ว่าลูกดวงวิญญาณกำลังจะกลับไปยังดินแดนแห่งความสงบของลูกหรือธาตุบราห์ม เป็นดวงวิญญาณที่ทำทุกสิ่ง ดวงวิญญาณเหล่านั้นขึ้นไปพร้อมร่างกายของเขาเช่นกันซึ่งอันตรายมาก พวกเขากลัวการตกลงมาจากเบื้องบนและตายทั้งหมดนั้นเป็นศิลปะทางวัตถุ พ่อกำลังสอนศิลปะทางจิตวิญญาณแก่ลูก ด้วยการศึกษาศิลปะนี้ลูกได้รับรางวัลมากมาย เป็นรางวัลที่คงอยู่ถึง 21 ชาติเกิด ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ทุกวันนี้รัฐบาลมีการจัดลอตเตอรี่ พ่อจะให้รางวัลแก่ลูก และท่านสอนอะไรแก่ลูก? ท่านพาลูกไปสู่ข้างบนสุดอย่างแน่นอนไปยังบ้านของลูก เวลานี้ลูกจดจำว่าบ้านของลูกอยู่ที่ไหน และอาณาจักรที่ลูกสูญเสียไปอยู่ที่ไหน ราวน์ได้แย่งชิงอาณาจักรนั้นไปจากลูก เวลานี้ลูกกำลังจะกลับไปบ้านดั้งเดิมของลูกอีกครั้งหนึ่งและจะประกาศสิทธิในอาณาจักรของลูกด้วยเช่นกัน ไม่มีใครรู้ว่าดินแดนแห่งการหลุดพ้นคือบ้านของลูก เวลานี้จึงดูว่าพ่อมาจากที่ใดเพื่อสอนลูกๆ ของท่าน! ท่านมาจากที่ที่ไกลแสนมาก! ดวงวิญญาณเป็นจรวดด้วยเช่นกัน ผู้คนเหล่านั้นพยายามขึ้นไปและดูว่ามีอะไรอยู่บนดวงจันทร์และดวงดาว ลูกๆ เข้าใจว่าดวงจันทร์และดวงดาวเป็นแสงสว่างสำหรับเวทีนี้ เช่นเดียวกับที่พวกเขามีแสงไฟบนเวทีละครที่นี่ ลูกก็มีสายไฟประดับ(นางฟ้า)ในพิพิภพนี้เช่นกัน นี่คือนโลกที่ไม่มีขีดจำกัดที่มีดวงอาทิตย์ดวงจันทร์และดวงดาวให้แสงสว่าง ผู้คนเชื่อว่าดวงอาทิตย์และดวงจันทร์เป็นเทพ แต่พวกเขาไม่ใช่เทพ เวลานี้ลูกเข้าใจว่าพ่อมาเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ธรรมดาให้กลายเป็นเทพอย่างไร มีพระอาทิตย์แห่งความรู้ พระจันทร์แห่งความรู้ และดวงดาวแห่งความรู้ที่โชคดี ลูกๆ ได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ด้วยความรู้นี้ ลูกไปไกลแสนไกล! พ่อได้แสดงให้เห็นวิธีที่จะกลับบ้าน หากไม่มีพ่อก็ไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้ ลูกเข้าใจสิ่งนี้เมื่อพ่อมาและสอนลูก ลูกดวงวิญญาณเข้าใจด้วยเช่นกันว่าเมื่อลูกดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์ลูกจะสามารถกลับบ้านได้ ลูกจะต้องกลับมาบริสุทธิ์ด้วยพลังโยคะหรือด้วยพลังของการลงโทษ พ่อยังคงบอกลูกต่อไปเรื่อยๆ ลูกจดจำพ่อมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งกลับมาบริสุทธิ์มากเท่านั้น ด้วยการไม่จดจำท่านลูกก็คงอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์และจะต้องมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษมากมาย และสถานภาพใดที่ลูกได้มาจะลูกทำลาย พ่อเองหนึ่งที่นี่และอธิบายว่าลูกสามารถกลับบ้านได้อย่างไร ลูกไม่รู้วธาตุบราห์มคืออะไรหรือดินแดนที่ละเอียดอ่อนคืออะไร นักเรียนไม่รู้สิ่งใดเลยในตอนแรก แต่พวกเขาเริ่มเข้าใจเมื่อพวกเขาเริ่มเรียน ความรู้บางอย่างก็อยู่ในระดับต่ำและความรู้บางอย่างก็อยู่ในระดับสูงมากเมื่อลูกทำข้อสอบเพื่อเป็นข้าราชการของอินเดีย (I.C.S) กล่าวกันว่าลูกเต็มไปด้วยความรู้ ไม่มีความรู้ใดสูงไปกว่านี้ เวลานี้ลูกเช่นกันกำลังเรียนการศึกษาที่สูงส่งมาก! พ่อแสดงให้เห็นวิธีที่จะกลับมาบริสุทธิ์แก่ลูก: ลูกๆ ถ้าลูกจดจำพ่อผู้เดียว ลูกก็จะเปลี่ยนจากไม่บริสุทธิ์เป็นบริสุทธิ์ แต่ดั้งเดิมลูกดวงวิญญาณเคยบริสุทธิ์และเคยอาศัยอยู่เบื้องบนในบ้านของลูก เมื่อลูกอยู่ในยุคทองในชีวิตของการหลุดพ้น ผู้อื่นทั้งหมดอยู่ในดินแดนแห่งการหลุดพ้น ลูกสามารถเรียกดินแดนแห่งการหลุดพ้นและดินแดนแห่งการหลุดพ้นในชีวิตว่าเป็นวัดของชีวา (ชีวาอายา) ชีวาบาอาศัยอยู่ในดินแดนแห่งการหลุดพ้นและลูกๆ ดวงวิญญาณก็อาศัยอยู่ที่นั่นเช่นกัน นี่คือนความรู้ทางจิตวิญญาณที่สูงที่สุด ผู้คนเหล่านั้นพูดว่าพวกเขาต้องการ

ไปและอาศัยอยู่บนดวงจันทร์ พวกเขาพยายามอย่างหนักมาก พวกเขาแสดงความกล้าหาญ พวกเขาขึ้นไปหลายล้านไมล์สู่เบื้องบน! อย่างไรก็ตามความปรารถนาของพวกเขาไม่ได้รับการเติมเต็มในขณะที่ความปรารถนาของลูกได้รับการเติมเต็ม พวกเขามีความภูมิใจในทางวัตถุที่ผิด ลูกมีความภูมิใจทางจิตวิญญาณ พวกเขาแสดงความกล้าหาญอย่างมากสำหรับสิ่งต่างๆของมาया พวกเขาได้รับการปรบมือและได้รับการแสดงความยินดีอย่างมากมาย พวกเขาได้รับเงินมากมายอาจเป็นบางสิ่งๆที่เหมือนกับจำนวนเงินห้าถึงสิบล้านรูปี ลูกก็มีความรู้ที่เงินทั้งหมดที่พวกเขาได้รับนั้นจะถูกทำลาย เหลือเพียงไม่กี่วันเท่านั้น วันนี้มีอะไรและพรุ่งนี้จะมีอะไร? วันนี้ลูกคือผู้อยู่อาศัยในนรกและวันพรุ่งนี้ลูกจะเป็นผู้อยู่อาศัยในสวรรค์ สิ่งนี้ไม่ได้ใช้เวลานาน ของพวกเขาคือพลังทางวัตถุแต่ของลูกคือพลังทางจิตวิญญาณซึ่งเพียงลูกเท่านั้นที่รู้ พวกเขาสามารถไปด้วยพลังทางวัตถุได้ไกลแค่ไหน? พวกเขาอาจไปถึงดวงจันทร์และดวงดาวแต่แล้วสงครามก็เริ่มขึ้นและพวกเขาทั้งหมดก็จะตาย ศีลปะของพวกเขาจะจบสิ้นที่นั่น นั่นคือศีลปะทางวัตถุที่สูงสุด ของลูกคือศีลปะทางจิตวิญญาณที่สูงที่สุด ลูกไปสู่ดินแดนแห่งความสงบซึ่งเรียกได้ว่าเป็นบ้านที่แสนหวานด้วยเช่นกัน ผู้คนเหล่านั้นไปสู่เบื้องบนที่สูงมาก ลูกคำนวณว่าลูกขึ้นไปสูงกี่ไมล์ ลูกเป็นอะไร? ดวงวิญญาณ! พ่อถามว่า ลูกสามารถคำนวณได้หรือไม่ว่าพ่ออาศัยอยู่ห่างไกลออกไปกี่ไมล์? พวกเขาสามารถคำนวณและบอกว่าเขาไปมากี่ไมล์ก่อนที่จะพวกเขากลับมา พวกเขาเริ่มตระวังอย่างมากและคิดเกี่ยวกับวิธีที่จะไปและวิธีที่พวกเขาจะกลับ พวกเขาทำเสียงดังมาก ลูกทำเสียงอะไร? ไม่มีใครรู้ว่าลูกไปที่ไหนและลูกจะกลับมาอย่างไร เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ว่าลูกได้รับรางวัล เป็นสิ่งที่อัศจรรย์! เป็นความอัศจรรย์ของบาบา! ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกอาจพูดว่านี่ไม่ใช่สิ่งใหม่ ทุกๆห้าพันปีพวกเขาจะยังคงฝึกฝนสิ่งนี้ต่อไป ลูกเข้าใจตอนต้นตอนกลางและตอนจบของช่วงเวลาของละครนี้อย่างชัดเจนมาก ดังนั้นลูกควรมีความภาคภูมิใจอยู่ภายในที่บาบากำลังสอนลูกอยู่ ลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่สูงส่งมากและลูกจะทำสิ่งนี้อีกครั้งหนึ่ง ไม่มีใครอื่นที่รู้สิ่งเหล่านี้ พ่อเน้นแฝงตน ท่านอธิบายแก่ลูกอย่างมากทุกวัน ท่านให้ความรู้อย่างมากแก่ลูก ผู้คนเหล่านั้นไปเพียงแค่อ่านที่ที่มีขีดจำกัด ในขณะที่ลูกไปยังสถานที่ที่ไม่มีขีดจำกัด พวกเขาไปยังดวงจันทร์แต่ที่นี่เป็นเพียงแสงสว่างขนาดใหญ่ไม่มีอะไรอื่น โลกดูเหมือนจะมีขนาดเล็กมากเมื่อมองลงมาจากที่นั่น มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างความรู้ทางโลกของพวกเขาและความรู้ของลูก ลูกดวงวิญญาณเล็กมากแต่ลูกก็เป็นจรวดที่รวดเร็วมาก ดวงวิญญาณอาศัยอยู่เบื้องบนแล้วพวกเขาก็ลงมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา ผู้เดียวที่นั่นคือดวงวิญญาณสูงสุด แต่ท่านจะได้รับการกราบไหว้บูชาได้อย่างไร? ความเลื่อมใสศรัทธาต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน บาบาได้อธิบายแล้วว่าเป็นเวลาครึ่งวงจรที่มีความรู้ นั่นคือกลางวัน และเป็นเวลาอีกครึ่งหนึ่งของวงจรที่มีความเลื่อมใสศรัทธาซึ่งเป็นกลางคืน เวลานั้นลูกกำลังได้รับความรู้ในยุคบรรจบพบกัน จะไม่มีความรู้ในยุคนั้นด้วยเหตุนี้เองยุคนี้จึงเรียกว่าเป็นยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด บาบาทำให้ลูกทั้งหมดสูงส่งที่สุด ลูกดวงวิญญาณไปไกลแสนไกล! ลูกมีความสุขในสิ่งนี้ พวกเขาแสดงงานศิลปะของพวกเขาเพื่อที่จะได้รับเงินจำนวนมาก ไม่ว่าพวกเขาจะได้รับมากเท่าใด ลูกก็เข้าใจได้ว่าพวกเขาไม่สามารถทำอะไรติดตัวไปกับพวกเขาได้ ทุกคนกำลังจะตายเพราะทุกสิ่งกำลังจะถูกทำลาย เวลานั้นลูกได้รับเพชรพลอยที่มีค่ามากมายที่ลูกไม่สามารถคำนวณคุณค่าได้ แต่ละคำพูดนั้นมีค่าหลายแสนรูปี ลูกได้ฟังคำพูดเหล่านี้มาเป็นเวลานานแล้ว มีความรู้ที่มีค่าอย่างมากในกิตะ นี่เป็นเพียงกิตะเดียวเท่านั้นที่เรียกว่ากิตะที่มีค่าที่สุด กิตะที่มีค่าแนะนำที่สูงส่งของพระเจ้าคือเพชรพลอยของทุกคัมภีร์ ผู้คนเหล่านั้นยังคงศึกษากิตะต่อไป แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายและไม่เข้าใจว่าอะไรจะเกิดขึ้นด้วยการศึกษากิตะ พ่อพูดว่า เวลานั้นจดจำพ่อแล้วลูกจะกลับมารับวิสุทธิ แม้ว่าพวกเขาจะศึกษากิตะแต่ก็ไม่มีแม้แต่คนเดียวที่มีโยคะกับพ่อ พวกเขาเรียกพ่อว่าอยู่ทุกหนทุกแห่ง พวกเขาไม่สามารถกลับมารับวิสุทธิได้ รูปภาพของลักษมีและนารายณ์เวลานี้อยู่เบื้องหน้าลูก ทั้งสองลูกเรียกว่าเทพเพราะพวกเขามีคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกดวงวิญญาณต้องกลับมารับวิสุทธิและจากนั้นลูกทั้งหมดต้องกลับบ้าน ไม่มีมนุษย์มากนักในโลกใหม่ ดวงวิญญาณอื่นทั้งหมดต้องกลับบ้าน พ่อกำลังให้ความรู้ที่อัศจรรย์ที่สุดแก่ลูกที่ลูกจะกลับมาสูงส่งมากและเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นเทพ ดังนั้นลูกควรให้ความสนใจอย่างมากต่อการศึกษาเช่นนี้ เป็นที่เข้าใจด้วยเช่นกันว่า ไม่ว่าลูกจะให้ความใส่ใจกับอะไรก็ตามในวงจรที่แล้ว ลูกก็จะให้ความใส่ใจเดียวกันนั้นในขณะนี้ สิ่งนี้สามารถเข้าใจได้ พ่อมีความพอใจที่ได้ยินชวาทันรับใช้ของลูก หากลูกไม่เขียนจดหมายถึงพ่อก็เป็นที่ยอมรับที่เข้าใจได้ว่าโยคะสติปัญญาของลูกถูกดึงไปสู่ก่อนกรวดและก่อนหิน ที่ลูกดวงวิญญาณได้กลับมามีสำนึกที่เป็นร่างและลืมนั่น มินะนั่นลองคิดดูว่าเมื่อมีการแต่งงานด้วยความรักพวกเขาก็มีความรักต่อกันมาก อย่างไรก็ตามต่อมาภายหลังบางคนก็เปลี่ยนใจและแม้กระทั่งฆ่าภรรยาของเขาเอง การแต่งงานที่มีความรักของลูกเป็นไปกับผู้เดียวที่นั่น พ่อมาและให้คำแนะนำของท่านเองแก่ลูก ลูกไม่ได้รับคำแนะนำของท่านโดยอัตโนมัติ, พ่อต้องมา พ่อมาเมื่อโลกกลับมาเก่า แน่แน่นอนว่าท่านมาในยุคของการบรรจบพบกันเท่านั้นเพื่อทำให้โลกเก่ากลับมาใหม่ หน้าที่ของพ่อคือก่อตั้งโลกใหม่ ท่านทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์และดังนั้นจึงควรมีความรักอย่างมากมายต่อพ่อ! แล้วเหตุใดลูกถึงพูดว่า “บาบา ลูกลืมพ่อ”? พ่อสูงส่งมาก! ไม่มีใครที่สูงกว่าพ่อ ผู้คนพยายามอย่างหนักมากที่จะได้รับการหลุดพ้น พวกเขาพยายามหลายวิธีมาก การโกหกและการหลอกลวงเกิดขึ้นมากมาย มหาฤๅษี ฯลฯ ได้รับ

การยกย่องอย่างมาก รัฐบาลก็จะมอบที่ดิน 10 หรือ 20 เอเคอร์แก่พวกเขา ไม่ใช่ว่ารัฐบาลนั้นจะไม่เลื่อมใสในศาสนา มีรัฐมนตรีบางคนที่ไม่เลื่อมใสในศาสนาและรัฐมนตรีบางคนที่ไม่เลื่อมใสในศาสนา บางคนก็ไม่เชื่อในศาสนาเลย มีคำกล่าวที่ว่า “ศาสนาคืออำนาจ” ชาวคริสเตียนมีอำนาจมากจนพวกเขากลับบาร์ตได้ทั้งหมด เวลาที่ไม่มีอำนาจใดเหลืออยู่ในบาร์ตนี้ มีการทะเลาะเบาะแว้งและต่อสู้กันอย่างมาก ฯลฯ บาร์ตเดียวกันนี้เคยเป็นเช่นไรก่อนหน้านี้? ไม่มีใครรู้ว่าพ่อมาอย่างไรและมาที่ไหน ไม่มีใครรู้สิ่งใดเลย ลูกเข้าใจว่าพ่อมาในดินแดนที่ตกต่ำที่สุดและไม่บริสุทธิ์ซึ่งมีระเซ่ ผู้คนเป็นเช่นนั้นที่พวกเขาจะกินอะไรก็ได้ ผู้คนของบาร์ตเคยเป็นไวชนาพ(มังสวรีตี)มากที่สุด นี่เป็นอาณาจักรของไวชนาพใช่ไหม? มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างเทพที่บริสุทธิ์ที่ยิ่งใหญ่กับผู้คนที่ยึดกินทุกสิ่ง!! มีแม้กระทั่งคนกินเนื้อคนผู้ที่กินคนอื่นด้วยซ้ำ สภาพของบาร์ตได้กลายเป็นอะไร? เวลาที่พ่ออธิบายความลับทั้งหมดให้กับลูก บาบาก็ให้ความรู้ทั้งหมดแก่ลูกตั้งแต่วัยต้นจนถึงช่วงปลายสุด ลูกคือกลุ่มแรกที่มาบนโลกนี้และจากนั้นประชากรของมนุษย์ก็เพิ่มขึ้น ในระยะเวลาอันสั้นจะมีเสียงร้องของความทุกข์ พวกเขาจะเฝ้าแต่จะร้องให้ต่อไป ดูสิว่ามีความสุขมากเพียงใดในสวรรค์! ดูสัญลักษณ์ของเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก ลูกๆ ต้องดูดซับสิ่งนี้ทั้งหมด นี่คือการศึกษายิ่งใหญ่มาก! พ่ออธิบายทุกสิ่งอย่างชัดเจนมาก! ท่านอธิบายถึงความลับของลูกประจำด้วยเช่นกัน พุทธมาถึงชีพบาบา และแล้วเพราะว่านี่คือหนทางครอบครัวจึงมีลูกปัดคู่ผู้ที่อยู่ในหนทางของความสันโดษไม่มีสิทธิ์ที่จะหมั่นลูกประจำ นี่คือลูกประจำของเทพ พวกเขาได้ประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรนั้นอย่างไร? ในหมู่ลูกเช่นกันลูกนั้นตามลำดับกันไป ลูกบางคนสามารถอธิบายแก่ใครก็ตามอย่างไม่พลาดแล้ว ลูกพูดว่า มาแล้วเราจะบอกคุณถึงสิ่งที่ไม่มีความสามารถบอกคุณได้ นอกจากชีพบาบาแล้วไม่มีใครเลยที่แม้แต่จะรู้สิ่งนี้ ใครสอนราชาโยคะแก่พวกเขา? ลูกต้องนั่งกับพวกเขาและอธิบายอย่างอ่อนหวานมากกว่าพวกเขาได้ใช้แปดสิบสี่ชาติเกิดอย่างไร และพวกเขากลายเป็นเทพ นักรบ พ่อค้า และสุทร ฯลฯ อย่างไรก็ตาม ความรู้ที่พ่อให้ลูกนั้นง่ายมากแต่ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน เพราะเมื่อนั้นลูกจึงจะสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ ลูกคือผู้ที่ก่อตั้งความสงบทั่วทั้งโลก พ่อให้โชคแห่งอาณาจักรนั้นแก่ลูก ท่านคือผู้ประทาน ท่านไม่ยอมรับสิ่งใดเลย นี่คือรางวัลของการศึกษาของลูก ไม่มีใครสามารถให้รางวัลนี้แก่ลูกได้ ดังนั้นเหตุใดจึงไม่จดจำพ่อเช่นนี้ด้วยความรัก? ลูกจดจำพ่อทางโลกของลูกได้ตลอดชีวิตแล้วเหตุใดลูกถึงไม่จดจำพ่อเหนือโลก? พ่อได้บอกลูกแล้วว่านี่คือสนามรบ ต้องใช้เวลาที่จะกลับมาบริสุทธิ์ มันใช้เวลาจนถึงเวลาที่สงครามสิ้นสุดลง ไม่ใช่ว่าผู้ที่มาในตอนแรกจะกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ บาบาส่งครามของลูกกับมายาจะเกิดขึ้นด้วยความแรง มายามีพลังมากจนเธอเอาชนะแม้กระทั่งลูกที่ดีได้ ผู้ที่พ่ายแพ้และตกลงมาจะสามารถไถ่ถอนมูร์ลีได้อย่างไร? พวกเขาไม่ไปที่สุญญและดังนั้นพวกเขาจะสามารถค้นพบสิ่งใดได้อย่างไร? มายาทำให้พวกเขาไม่มีค่าแม้แต่สตางค์เดียว หากพวกเขาศึกษามูร์ลีพวกเขาก็จะสามารถอยู่อย่างตื่นตัวได้ อย่างไรก็ตามพวกเขาก็ยังคงอยู่กับการทำงานที่สกปรก ลูกที่รู้คิดจะต้องอธิบายแก่พวกเขาว่า: พวกเขาจะเอาชนะต่อมายาอย่างไร บาบาส่งครามอะไรกับเราและพวกเขาก็ยังจะไปไหน! เมื่อลูกเห็นว่ามายากำลังกินผู้อื่น ลูกควรพยายามที่จะช่วยเหลือพวกเขาเพื่อที่มายาจะไม่กลืนพวกเขาไปอย่างสมบูรณ์ พวกเขาจะต้องได้รับการทำให้มีสติขึ้นใหม่อีกครั้ง มิฉะนั้นแล้วเพราะพวกเขาประณามชื่อของสัตว์ พวกเขาคงจะไม่ได้รับสถานภาพที่สูง อัจชะ

ถึง ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เรียนรู้ศิลปะของความเงียบสงบจากพ่อและไปอยู่เหนือโลกที่มีขีดจำกัดนี้สู่โลกที่ไม่มีขีดจำกัด โดยการให้ความรู้อันมหัศจรรย์นี้แก่เรา พ่อกำลังให้รางวัลที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้นแก่เรา และดังนั้นจึงควรมีความซาบซึ้งในสิ่งนั้น
2. ลูกต้องทำงานรับใช้โดยไม่พลาดด้วยวิธีที่สนุกสนานมาก มีพลังในการทำสงครามกับมายาและได้รับชัยชนะเหนือเธอ จงฟังมูร์ลีและอยู่อย่างตื่นตัวและให้แรงบันดาลใจผู้อื่นที่อยู่อย่างตื่นตัว

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์และสะอาดอย่างสมบูรณ์และด้วยเหตุนี้กลับมาสู่ค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอย่างสมบูรณ์และประกาศสิทธิ์ในความรักของพระเจ้า
จงมีสำนึกนี้อยู่เสมอในชีวิตของลูก: จันเป็นดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาที่น้อมอยู่ในวัดของร่างกายนี้ ดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเช่นนั้นจะเป็นที่รักของทุกคน แม้แต่ภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของพวกเขาก็ยังเป็นที่รักของทุกคน แม้ว่าผู้คนจะต่อสู้กันเอง แต่พวกเขาก็ยังรักรูป

ป็นบูชาเพราะรูปบูชาเหล่านั้นมีความบริสุทธิ์ในพวกเขา ดังนั้นถามตนเองว่า: จิตใจและสติปัญญาของฉัน สะอาดและบริสุทธิ์อย่างแท้จริงหรือไม่? ไม่มีความไม่สะอาดแม้แต่หยดที่สุดปะปนอยู่ในจิตใจและ สติปัญญาใช่ไหม? ผู้ที่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ในลักษณะนี้มีสิทธิ์ต่อความรักของพระเจ้า

คติพจน์:

ปลูกฝังทรัพย์สินที่มีค่าของความรู้ภายในตัวลูกเองและสร้างทุกการกระทำในทุกขณะด้วยความเข้าใจ เพราะ เพียงเมื่อนั้นลูกจะเป็นดวงวิญญาณที่สามารถใช้ความรู้ได้เป็นอย่างดี

***** โอม ขานติ *****

จงกลับมาหัดเทียบด้วยการมีความตระหนักรู้ถึงคำว่า “กลับ” และกลายเป็นตัวของความตระหนักรู้ถึงการเดินทางกลับ

วันนี้ บัพดาตามีความยินดีที่ได้เห็นลูกๆของท่านในทุกหนแห่ง ซึ่งนั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจ นั่งอยู่บนบัลลังก์หน้าผาก นั่งอยู่บนบัลลังก์แห่งอาณาจักรของโลก และเป็นนายของตนเอง ในทั้งวาระนี้มีเพียงเวลานี้เท่านั้นที่ลูกๆอันเป็นที่รักที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบปะได้รับบัลลังก์หัวใจของพระเจ้า ทุกดวงวิญญาณมีบัลลังก์ของหน้าผาก แต่นอกจากดวงวิญญาณบราห์มินแล้วไม่มีใครได้มาซึ่งบัลลังก์หัวใจของพระเจ้า บัลลังก์หัวใจนี้ที่ทำให้ลูกได้มาซึ่งบัลลังก์ของโลก ในปัจจุบันลูกได้กลายเป็นนายของตนเอง อำนาจในการปกครองตนเองคือพวงมาลัยที่สวมรอบคอของดวงวิญญาณบราห์มินทั้งหมด อำนาจในการปกครองตนเองคือสิทธิโดยกำเนิดของลูก ลูกประทับใจกับตนเองว่าเป็นนายของตนเองในลักษณะนี้หรือไม่? ในหัวใจของลูก ลูกมีความมุ่งมั่นว่าไม่มีใครสามารถแย่งชิงสิทธิโดยกำเนิดนี้ไปจากลูกได้ พร้อมกันนั้น ลูกมีความรู้สึกซาบซึ้งทางจิตของการได้นั่งบนบัลลังก์หัวใจของพระเจ้าด้วย ในร่างกายของมนุษย์ หัวใจกล่าวได้เป็นส่วนที่สำคัญที่สุด เมื่อหัวใจหยุดเต้น ชีวิตก็สิ้นสุดลง ดังนั้นในจิตทางจิตวิญญาณนี้เช่นกัน บัลลังก์หัวใจก็มีความสำคัญอย่างยิ่งเช่นกัน ดวงวิญญาณที่นั่งบนบัลลังก์หัวใจจะถูกจดจำในฐานะดวงวิญญาณพิเศษในโลก ดวงวิญญาณเหล่านี้คือดวงวิญญาณที่ผู้เลื่อมใสศรัทธาจะจดจำในฐานะลูกปัดของสายประคำ ดวงวิญญาณเหล่านี้เป็นเพียงกำมือเดียวจากหลายล้าน และเป็นเพียงไม่กี่คนจากจำนวนมากมายนั้น ดวงวิญญาณเหล่านั้นคือใคร? พวกเขาเป็นลูกหรือไม่? พันดาวาสคือดวงวิญญาณเหล่านั้นด้วยหรือไม่ ลูกผู้เป็นแม่คือดวงวิญญาณเหล่านั้นด้วยหรือไม่ (พวกเขาโบกมือ) พ่อพูดว่า: โอ้ ลูกผู้เป็นที่รัก เหตุใดบางครั้งลูกถึงทิ้งบัลลังก์หัวใจและผูกหัวใจของลูกไว้กับโคลนของร่างกายเล่า? ร่างกายคือโคลน ดังนั้น ลูกผู้เป็นที่รัก อย่าเอาเท้าของลูกลงไปโคลน ลูกอยู่บนบัลลังก์หัวใจ อยู่บนตัก หรือแกว่งไกวอยู่ในชิงช้าแห่งความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสอยู่เสมอ บัพดาตาได้มอบการแกว่งไกวต่างๆให้กับลูก บางครั้งก็แกว่งในชิงช้าแห่งความสุข บางครั้งก็แกว่งในชิงช้าแห่งความสนุก และบางครั้งก็แกว่งในชิงช้าแห่งความพิศุข

ดังนั้น วันนี้ บัพดาตาได้เห็นลูกๆที่สูงส่งเช่นนั้น ลูกแกว่งไกวในชิงช้าด้วยความซาบซึ้งเช่นนั้น ลูกแกว่งไกวอยู่เรื่อยๆหรือไม่? ลูกแกว่งไกวหรือไม่? ลูกไม่ได้ลงไปโคลนใช่ไหม? ลูกต้องการจะวางเท้าของลูกลงไปโคลนหรือไม่? เป็นเวลา 63 ชาติเกิด ลูกได้นำเท้าของลูกลงไปโคลนและลูกก็เล่นกับโคลน ดังนั้นตอนนี้ลูกไม่ได้เล่นกับโคลนใช่ไหม? บางครั้งเท้าของลูกถึงลงไปโคลนหรือไม่? บางครั้งเท้าของลูกถึงลงไปโคลน จิตสำนึกที่เป็นร่างก็คือการวางเท้าของลูกลงไปโคลนเช่นกัน สำนึกของร่างกายก็คือการวางเท้าของลูกลงไปโคลนอย่างลึกมาก จิตสำนึกที่เป็นร่างก็คือโคลนเช่นกัน ยิ่งลูกนั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจในยุคบรรจบพบกันนานเท่าไร เป็นเวลาครั้งวาระลูกก็จะอยู่ในอาณาจักรของสุริยะวงศนานเท่านั้น และในอาณาจักรของจันทร์ราศี ลูกก็จะอยู่ในราชันิกลของสุริยะวงศ ถ้าตอนนี้ลูกนั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจในยุคบรรจบพบกันเพียงบางครั้ง ลูกก็จะอยู่ในราชวงศ์ของสุริยะวงศเพียงเวลาสั้นๆเท่านั้น ลูกอาจจะนั่งบนบัลลังก์หมุนเวียนสลับเปลี่ยนกันที่ละคน แต่ลูกจะมีความสัมพันธ์กับดวงวิญญาณของราชวงศ์อยู่เสมอ ดังนั้น ให้ตรวจสอบตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของยุคบรรจบพบกันจนถึงปัจจุบันนี้ ไม่ว่าจะอยู่มา 10 ปี 50 ปี หรือ 66 ปี แต่ตั้งแต่เวลาที่ลูกกลายมาเป็นบราห์มิน ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงตอนนี้ ลูกนั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจและนั่งอยู่บนที่นั่งของอำนาจในการปกครองตนเองนานเท่าใด นั่งเป็นเวลานาน ตลอดเวลา หรือเพียงบางครั้งเท่านั้น? สิ่งบ่งบอกของผู้ที่นั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจของพระเจ้าคือพวกเขาเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวลในกิจกรรมของพวกเขาและสิ่งนี้จะปรากฏให้เห็นบนใบหน้าของพวกเขา ภาระทางกายภาพอยู่บนศีรษะ แต่ภาระที่ละเอียดอ่อนอยู่ในจิตใจ ดังนั้นพวกเขาจะไม่มีการใดๆในจิตใจของพวกเขา ความกังวลเป็นภาระและความไร้กังวลคือการเป็นแสงและเบาสบาย หากมีภาระประเภทใดๆ ไม่ว่าจะเป็นงานรับใช้ สายสัมพันธ์และความสัมพันธ์ หรืองานรับใช้ทางกายภาพ และไม่ใช้ภาระของงานรับใช้ทางจิต: "จะเกิดอะไรขึ้น? จะเกิดขึ้นอย่างไร? จะประสบความสำเร็จหรือไม่?" การคิดและการวางแผนนั้นแตกต่างจากภาระ สิ่งบ่งบอกของผู้ที่มีภาระคือพวกเขาจะมีสัญญาณของความเหนื่อยล้าเล็กน้อยหรือมากบนใบหน้าของพวกเขาอยู่เสมอ การเหนื่อยล้าเป็นเรื่องที่แตกต่างกัน แต่การมีสัญญาณบ่งบอกถึงความเหนื่อยล้าเป็นสิ่งบ่งบอกของภาระ อย่างไรก็ตามการเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวลไม่ได้หมายความว่าลูกจะอยู่อย่างไม่มีมัจฉะรัง ลูกอยู่อย่างไม่มีมัจฉะรังแต่ลูกกลับพูดว่าลูกอยู่อย่างไร้กังวล ความไม่มีมัจฉะรังหลอกลวงลูกเป็นอย่างมาก คำพูดเดียวกันนี้ใช้กับความเพียรพยายามอย่างแรงกล้าและความไม่มีมัจฉะรังเนื่องจากมีความศรัทธาที่มั่นคงอยู่เสมอ ผู้ที่เพียรพยายามอย่างแรงกล้าจะคิดเสมอว่า "ทุกงานสำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสำเร็จ"

กล้าหาญของตนเองและด้วยความช่วยเหลือของพ่อ" ในขณะที่คำพูดของความไม่ระมัดระวังคือ "มันจะเกิดขึ้น มันจะเกิดขึ้น มันสำเร็จลุล่วงไปแล้ว มีงานใดที่ยังไม่สำเร็จหรือ? มันจะเกิดขึ้น" ดังนั้น คำพูดก็เหมือนกัน แต่รูปแบบจะแตกต่างกัน

ปัจจุบัน มายาในสองรูปพิเศษได้ให้ข้อสอบแก่ลูกๆ รูปหนึ่งคือความคิดที่ไร้ประโยชน์ ไม่ใช่ความคิดที่เป็นบาป แต่เป็นความคิดที่ไร้ประโยชน์ อีกรูปหนึ่งคือ "ฉันคนเดียวเท่านั้นที่ถูกต้อง ไม่ว่าฉันจะทำอะไร ไม่ว่าฉันจะพูดอะไร ไม่ว่าฉันคิดจะคิดอะไรก็ตาม ฉันก็ถูกต้อง" ตามเวลา ตอนที่บรรดาความต้องการให้ลูกมีค่าๆ หนึ่งอยู่ในสำนักของลูกตลอดเวลา การให้การตอบแทนของการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด ความรักและความร่วมมือที่ลูกได้รับจากพ่อ การให้การตอบแทนหมายถึงการกลับมาทักทายกัน ประการที่สอง ตอนนี้เป็นการเดินทางกลับของเรา จดจำคำว่า "กลับ" เพียงคำเดียวอยู่เสมอ วิธีที่ง่ายดายสำหรับสิ่งนี้คือให้ลูกนับความคิด คำพูด และการกระทำของลูกทั้งหมดกับของพอบราห์มา ความคิดของพ่อคืออะไร? คำพูดของพ่อคืออะไร? การกระทำของพ่อคืออะไร? สิ่งนี้เรียกว่า "ทำตามพ่อ" เป็นสิ่งที่ง่ายดายที่จะทำตามใช่ไหม? ไม่จำเป็นต้องคิดอะไรใหม่หรือทำอะไรใหม่ ไม่ว่าพ่อจะทำอะไร แค่ทำตามพ่อ นี่เป็นสิ่งที่ง่ายใช่ไหม?

ผู้เป็นครู ยกมือขึ้น เป็นสิ่งที่ง่ายหรือยากที่จะทำตาม? มันง่ายใช่ไหม? เพียงแค่ทำตามพ่อ ตรวจสอบตนเองก่อน ดังคำกล่าวที่ว่า "คิดก่อนแล้วจึงทำ" ดังนั้น พิจารณาคำพูดของลูกก่อนแล้วจึงพูด แล้วผู้เป็นครูทุกคนจะทำอะไรในปีนี้? ตอนนี้เป็นเดือนสุดท้ายของปีแล้ว สิ่งเก่าจะผ่านไป และสิ่งใหม่จะเข้ามา แล้วลูกจะทำอะไรก่อนปีใหม่จะมาถึง? เตรียมตัวให้พร้อมสำหรับสิ่งนั้น มีความคิดว่า นอกจากการวางรอยเท้าของลูกในรอยเท้าของพ่อแล้ว ลูกจะไม่ก้าวเดินไปในทางอื่นใดเลย เพียงแค่เดินตามรอยเท้าของพ่อ เป็นสิ่งที่ง่ายที่จะวางรอยเท้าของลูกในรอยเท้าของพ่อใช่ไหม? คิดถึงแผนการสำหรับปีใหม่ตั้งแต่ตอนนี้ เช่นที่พอบราห์มาเป็นเครื่องมือและถ่อมตนอยู่เสมอ ในทำนองเดียวกันให้มีความตระหนักรู้ถึงการเป็นเครื่องมือ (นิมิต) และมีความถ่อมตน (นิรมัน) ด้วยเช่นกัน อย่าเพียงแต่มีสำนักของการเป็นเครื่องมือเท่านั้น แต่พร้อมกับการมีสำนักของการเป็นเครื่องมือ ก็ให้มีความถ่อมตนด้วย ทั้งสองสิ่งนี้มีความจำเป็น เพราะลูกผู้เป็นครูเป็นเครื่องมือใช่ไหม? ดังนั้น ในความคิดของลูก ในทุกคำพูด ในความสัมพันธ์กับใครก็ตาม และในกิจกรรมของลูก จงมีความถ่อมตน เพียงผู้ที่มีความถ่อมตนเท่านั้นที่จะมีสำนักของการเป็นเครื่องมือ ผู้ที่ไม่ถ่อมตนจะต้องมีความถ่อมตนในระดับหนึ่ง ในลักษณะที่ละเอียดอ่อนมาก – ซึ่งอาจจะไม่ใช่ความหยิ่งยโสในรูปที่หยาบ แต่ก็จะมีนิสัยที่ชอบวางอำนาจสั่งการ การวางอำนาจสั่งการนี้ก็เหมือนร่องรอยของความหยิ่งยโสเช่นกัน จงให้คำพูดและภาษาของลูกบริสุทธิ์ สงบเงียบ และอ่อนหวานอยู่เสมอ เมื่อลูกมีสำนักในรูปของจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณในความสัมพันธ์และสายสัมพันธ์ของลูก ลูกจะอยู่อย่างไม่มีตัวตนและไม่มีความหลงทะนงตนอยู่เสมอ ลูกจำสามคำสุดท้ายของพอบราห์มาอยู่เสมอได้หรือไม่? เพียงผู้ที่ไม่มีความหลงทะนงตนเท่านั้นจึงจะเป็นผู้ที่ไม่มิกิเลส อัจชะ ทำตามพ่อ ลูกจะอยู่อย่างมั่นคงในสิ่งนี้ใช่ไหม?

เป้าหมายหลักของปีใหม่ที่จะมาถึงคือการมีสำนักในสามคำนี้: ไม่มีตัวตน ไม่มีความหลงทะนงตน และ ไม่มีกิเลส ไม่ควรมีแม้กระทั่งร่องรอยด้วยซ้ำ รูปที่หยาบได้จบสิ้นลงแล้ว แต่ไม่ควรจะมีแม้แต่ร่องรอย เพราะร่องรอยนั้นเองที่หลอกลวงลูก ความหมายของการ "ทำตามพ่อ" คือให้สามคำนี้อยู่ในสำนักของลูกอยู่เสมอ สิ่งนี้โอเคไหม?

ดับเบิลฟอเรเนอร์ ยินขึ้น! กลุ่มที่ดีได้มาแล้ว บรรดาดาบไฟกับแฉ่มหนึ่งของกลุ่มดับเบิลฟอเรเนอร์ ลูกรู้ไหมว่าสิ่งนั้นคืออะไร? ดูสิ ลูกมาจากที่ห่างไกล จากดินแดนที่ห่างไกล แต่ลูกก็ได้รับคำแนะนำว่าลูกต้องมาในรอบนี้ และลูกก็มาถึงที่นี่ ไม่ว่าจะอย่างไร ลูกทุกคนก็เพียรพยายาม และกลุ่มใหญ่ก็มาถึงที่นี่แล้ว ลูกยอมรับคำแนะนำของดาดีได้ดีมาก ขอแสดงความยินดีสำหรับสิ่งนั้นด้วย บรรดาตามองดูลูกแต่ละคน ท่านกำลังให้ดริชตีกับลูกแต่ละคน อย่าคิดว่าลูกจะได้รับดริชตีแคบนเวทีเท่านั้น จากระยะไกลลูกสามารถมองเห็นได้ดียิ่งขึ้น ดับเบิลฟอเรเนอร์ได้เรียนรู้บทเรียนของ "ฮาจิ" เป็นอย่างดี บรรดาความรักดับเบิลฟอเรเนอร์ และท่านก็ภูมิใจในตัวพวกเขาด้วยเช่นกัน เพราะดับเบิลฟอเรเนอร์คือเครื่องมือในการทำให้อาสน์ไปถึงทั่วทุกมุมของโลก ยังมีประเทศพิเศษใดในต่างประเทศที่เหลือให้รับใช้บ้างไหม? มันเป็นเพียงเมืองหรือสถานที่พิเศษเท่านั้นหรือไม่? มีหมู่บ้านและเมืองเล็กๆ ที่เหลืออยู่หรือยังมีสถานที่พิเศษใดที่ยังต้องให้การรับใช้หรือไม่? ยังมีสถานที่ใดบ้างที่ยังคงต้องให้การรับใช้? อย่างไรก็ตาม จากกลุ่มที่ได้มานี้ มีกี่ประเทศที่เป็นตัวแทน? ลูกได้นับหรือไม่? ลูกไม่ได้นับสิ่งเหล่านี้ อย่างไรก็ตาม บรรดาจารย์ว่าลูกดวงวิญญาณทั้งหลายเป็นเครื่องมือในประเทศต่างๆ มากมายทั่วโลก บรรดาจารย์พูดเสมอว่าดับเบิลฟอเรเนอร์เป็นผู้เปิดเผยสมญาของพ่อของการเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลก นี่เป็นสิ่งที่ดี ลูกแต่ละคนกำลังก้าวไปข้างหน้าในสถานที่ของตนเอง ด้วยความพยายามและงานรับใช้ของตนเอง และลูกจะก้าว

ไปข้างหน้าอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ ลูกคือดวงดาวแห่งความสำเร็จ ดีมาก

กุมาร: มีกุมารจากรูปร่างด้วยเช่นกัน ดูสิว่ามีกุมารมากแค่ไหน ครึ่งหนึ่งของห้องมีแต่กุมาร ลูกเป็นกุมาร แต่ลูกไม่ใช่กุมารธรรมดา ตอนนี้ลูกกุมารมีสมญาอะไร? ลูกเป็นกุมารไหน? ยังไงลูกก็เป็นบราห์มากุมารอยู่แล้ว แต่คุณสมบัติพิเศษของบราห์มากุมารคืออะไร? คุณสมบัติพิเศษของกุมารคือการเป็นผู้นำสารแห่งความสงบและกระจายความสงบในที่ที่ไม่มีความสงบ ไม่มีความสงบทั้งภายในจิตใจและภายนอก หน้าที่ของกุมารคือการทำสิ่งที่ยาก ลูกเป็นผู้ที่ทำงานหนักใช่หรือไม่? ดังนั้นวันนี้ งานที่หนักที่สุดก็คือการจบสิ้นความไม่สงบ เป็นผู้นำสารแห่งความสงบและกระจายความสงบ ลูกเป็นคนกุมารเช่นนั้นหรือไม่? อย่าให้มีชื่อหรือร่องรอยของความไม่สงบเหลืออยู่ ลูกเป็นผู้นำสารแห่งความสงบแก่โลกและแก่ผู้ที่เข้ามาเกี่ยวข้องหรือมีความสัมพันธ์กับลูกหรือไม่? ลูกเป็นผู้นำสารแห่งความสงบ เช่นเดียวกับที่หน่วยดับเพลิงที่ดับไฟไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนก็ตาม ดังนั้นหน้าที่ของผู้นำสารแห่งความสงบคือการเปลี่ยนความไม่สงบให้เป็นความสงบ ดังนั้นลูกเป็นผู้นำสารแห่งความสงบใช่หรือไม่? แน่ใจไหม? ลูกแน่ใจไหม? แน่ใจหรือไม่? ฉากจากตรงนี้ดูดีมาก บัพดาดา รู้สึกยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ได้เห็นกุมารมากมาย บัพดาดาได้ให้แผนการแก่ลูกไว้แล้วก่อนหน้านี้ ในเดลีมีกุมารมากที่สุด รัฐบาลคิดว่ากุมารหมายถึงผู้ที่ต่อสู้ รัฐบาลเกรงกลัวกุมาร รัฐบาลที่เกรงกลัวลูกกุมารควรต้อนรับลูกด้วยสมญาของ “ผู้นำสารแห่งความสงบ” และแล้วเมื่อนั้นลูกจึงจะกล่าวได้ว่าเป็นกุมารที่ได้ทำสิ่งมหัศจรรย์ มันควรจะแพร่กระจายไปทั่วทั้งโลกว่า บราห์มากุมารคือผู้นำสารแห่งความสงบ สิ่งนี้เป็นไปได้ไหม? ทำสิ่งนี้ที่เดลี ลูกจะทำสิ่งนี้ใช่ไหม? ดาดีจะทำสิ่งนี้ไหม? มีกุมารมากมายเหลือเกิน ถ้าในกลุ่มหนึ่งมีมากมายขนาดนี้ แล้วในทุกกลุ่มจะมีมากมายขนาดไหน จะมีมากมายแค่ไหนในโลก? (ประมาณ 100,000) ดังนั้น กุมาร จงทำสิ่งมหัศจรรย์! แก่ไขความประทับใจที่ผิดๆที่รัฐบาลมีต่อกุมารให้ถูกต้อง อย่างไรก็ตาม อย่าให้มีความไม่สงบแม้กระทั่งในจิตใจของลูก อย่าให้มีความไม่สงบในบรรดามิตรทั้งหลายของลูก อย่าให้มีความไม่สงบในสถานที่ของลูก อย่าให้มีความไม่สงบแม้กระทั่งในเมืองของลูก ไม่จำเป็นต้องติดตั้งบอร์ดสำหรับไบรนาของลูกกุมาร แต่ให้ประสบการณ์นั้นลูกเขียนไว้บนหน้าผากของลูกโดยอัตโนมัติว่าลูกคือผู้นำสารแห่งความสงบ สิ่งนี้โอเคไหม?

กุมาร: กุมารก็มีมากมายเช่นกัน ไม่ใช่กุมารที่อาศัยอยู่ที่ศูนย์ แต่เป็นกุมารที่ไม่ได้อาศัยอยู่ที่ศูนย์เท่านั้น ขอให้ยืนขึ้น! แล้วเป้าหมายของลูกกุมารทุกคนคืออะไร? ลูกต้องการที่จะมีงานทำหรือทำงานรับใช้โลก? ลูกต้องการที่จะวางมงกุฎบนศีรษะของลูกหรือลูกต้องการที่จะวางตะกร้า (ภาระ) ไว้บนศีรษะของลูก? ลูกต้องการที่จะวางอะไรไว้บนศีรษะของลูก? ดูสิ ลูกกุมารทุกคนต้องกลับมามีความเมตตา ให้ดวงวิญญาณทั้งโลกได้รับคุณประโยชน์ เป็นที่จดจำถึงกุมารว่า กุมารคือผู้ที่ยกระดับ 21 วงศ์สกุล ดังนั้นครึ่งหนึ่งของวงจรรจะเป็น 21 วงศ์สกุล ดังนั้นลูกคือกุมารเช่นนั้นที่จะยกระดับ 21 วงศ์สกุลใช่หรือไม่? ยกมือขึ้น ไม่ใช่แค่วงศ์สกุลเดียว แต่ 21 วงศ์สกุล ลูกจะทำสิ่งนี้หรือไม่? ดูสิ ชื่อของลูกถูกบันทึกไว้ และมันจะถูกตรวจสอบว่าลูกนั้นเป็นคนมีเมตตาหรือไม่ หรือว่าบุคลิกกรรมยังคงอยู่หรือไม่ ตอนนี้ เวลากำลังเตือนลูกให้พร้อมก่อนถึงเวลา หากลูกยังคงมองดูเวลาต่อไป เวลาจะผ่านไป ดังนั้นจงรักษาเป้าหมายว่าลูกทุกคนเป็นลูกที่มีเมตตาของพ่อผู้ให้คุณประโยชน์โลก พ่อผู้มีเมตตา สิ่งนี้โอเคไหม? ลูกมีเมตตาใช่หรือไม่? จงมีเมตตาให้มากยิ่งขึ้น! กลายเป็นสิ่งนี้ด้วยความเร็วเพิ่มขึ้นอีกเล็กน้อย กุมารได้รับบัลลังก์ของพ่อได้อย่างง่ายดายมาก เรามาดูกันว่าลูกจะทำความมหัศจรรย์อะไรใหม่ๆในปีใหม่นี้ อัจชะ

เพชรพลอย 108 จากฝ่ายสื่อมวลชนมาในครั้งนี้ นี่เป็นสิ่งที่ดี ให้บรรดาผู้ที่มาจากสื่อต่างๆทำสิ่งมหัศจรรย์ที่จะสัมผัสถึงสติปัญญาของทุกคนว่าพวกเขาต้องประกาศสิทธิในมรดกจากพ่ออย่างแน่นอน อย่าให้ใครถูกตัดสิทธิในสิ่งนี้ หน้าที่ของสื่อคือต้องเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารหรือคำพูด ตอนนี้ในต่างประเทศก็มีรายการสื่อด้วยเช่นกันใช่ไหม? นี่เป็นสิ่งที่ดี เมื่อรายการต่างๆ จัดขึ้นในรูปแบบต่างๆ ผู้คนก็ให้ความสนใจมากขึ้น พวกเขาทำได้ดีและจะยังคงทำต่อไป ความสำเร็จรับประกันไว้แล้ว ไม่ว่าปิกหรือฝ่ายต่างๆทั้งหลายจะทำงานรับใช้อะไร บัพดาดา ก็จะยังคงได้รับข่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ต่อไป แต่ละฝ่ายก็มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการทำงานรับใช้ของตนเองและมีวิธีการในการทำงานรับใช้ของตนเอง อย่างไรก็ตามจะเห็นได้ว่าเนื่องจากมีฝ่ายที่แตกต่างกัน แต่ละฝ่ายจึงแข่งขันกัน นี่ก็เป็นสิ่งที่ดี อย่าแข่งขันกันเพื่อเอาชนะหรือแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นกัน แต่ลูกอาจแข่งขันในเรื่องของความเร็ว ผลลัพธ์ของแต่ละฝ่ายก็คือ เมื่อฝ่ายต่างๆได้ทำการรับใช้แล้ว IP และ VIP จำนวนมากก็เข้ามามีการติดต่อกัน "ไมค์(ไมโครโฟน)" ยังไม่ได้ถูกนำมาที่นี้ แต่พวกเขาก็มีการติดต่อกันและมีความสัมพันธ์กัน อัจชะ

ลูกจดจำแบบฝึกหัดที่บัพดาดาให้แก่ลูกได้ไหม? ช่วงเวลาหนึ่ง ให้กลับมาไม่มีตัวตน และช่วงเวลาต่อมา ให้กลายเป็น

เทวดานางฟ้าในขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปมา นี่คือการตอบแทนของความรักของบัปและดาดา ดังนั้น จงทำแบบฝึกหัดทางจิตนี้ในตอนนี กลับมาไม่มีตัวตนในหนึ่งวินาที กลายเป็นเทวดานางฟ้าในหนึ่งวินาที (บัปดาดาทำการฝึกดริล) อัจชะ การที่ลูกทำแบบฝึกหัดนี้ในขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปมาตลอดทั้งวันจะเตือนให้ลูกนึกถึงบาบาได้อย่างง่ายดาย

การจดจำระลึกถึงของลูกๆทุกคนในทุกหนแห่งได้มาถึงบัปดาดาแล้ว ลูกแต่ละคนรู้สึกรู้ว่า: "ให้การจดจำระลึกถึงของฉันแก่บาบา! ให้การจดจำระลึกถึงของฉันแก่บาบา!" บางคนส่งการจดจำระลึกถึงนั้นมาเป็นจดหมาย บางคนส่งมาเป็นการ์ด และบางคนส่งมาเป็นคำพูด แต่บัปดาดากำลังมอบความรักและการระลึกถึงหลายล้านเท่าให้กับลูกๆทุกคนในทุกหนแห่ง เพื่อตอบสนองต่อการจดจำระลึกถึงในขณะที่หลอมรวมลูกแต่ละคนไว้ในดวงตาของท่าน บัปดาดาเห็นว่า ไม่ว่าจะเวลาใดก็ตาม ในเวลานี้ ส่วนใหญ่ของลูกทุกคนก็มีมฐันและบัปดาดาของมฐันอยู่ในจิตใจของลูก

ถึงลูกๆทุกคนในทุกหนแห่งที่นั้งอยู่บนบัลลังก์ทั้งสามนี้ ถึงลูกๆที่เป็นนายของตนเอง ถึงลูกๆที่กลับมาตัดเทียมกับพ่อเพื่อเป็นการตอบแทนต่อบัปดาดา ถึงลูกๆที่เป็นตัวของความตระหนักรู้ในการเดินทางกลับอยู่เสมอ ถึงลูกๆที่ทำตามพ่ออยู่เสมอทั้งในความคิด คำพูด และการกระทำ ขอส่งความรักและความระลึกถึงมากมาย และนมัสตจากบัปดาดา

พร: ขอให้ลูกเป็นนายผู้ประทานและหวานเมลิ็ดแห่งความปรารถนาดีในทุกดวงวิญญาณ อย่าได้รอผล แต่จงเฝ้าแต่หวานเมลิ็ดแห่งความปรารถนาดีในทุกดวงวิญญาณต่อไป ทุกดวงวิญญาณต้องตื่นขึ้นมาในเวลาที่ถูกต้องอย่างแน่นอน แม้ว่าจะมีใครขัดขวาง ลูกก็ต้องไม่ละทิ้งความรู้สึกที่มีเมตตาของลูก; การต่อต้าน การดูหมิ่น และการประณามเหล่านั้นจะทำงานเหมือนกับปุ๋ยและให้ผลเป็นอย่างไรดี มากเท่าที่พวกเขาประณามลูก พวกเขาก็จะร้องเพลงสรรเสริญลูกมากเท่านั้น และเหตุนี้เองลูกในฐานะที่เป็นนายผู้ประทาน จะต้องให้ความปรารถนาดีแก่ทุกดวงวิญญาณโดยผ่านทัศนคติ กระแสจิต และคำพูดของลูก

คติพจน์: ลูกๆ ที่หลอมรวมอยู่ในมหาสมุทรแห่งความรัก ความสุข ความสงบ และความปิติสุขอยู่เสมอคือตาปาสวี่ที่แท้จริง

*** โอม ชานติ ***

หมายเหตุ: วันนี้เป็นวันอาทิตย์ที่ 3 ซึ่งเป็นวันโยคะสากล ที่ลูกๆบราห์มินทุกคนจะนั่งสมาธิร่วมกันตั้งแต่เวลา 18.30 น. ถึง 19.30 น. จงมั่นคงในรูปรวมกับบัปดาดา ผู้ประทานพรและผู้ประทานโชค และทำงานรับใช้จากอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนในการให้พรแห่งความสุขและความสงบแก่ทุกดวงวิญญาณ

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน บาบาคือหมอยาสมุนไพรที่คงอยู่ตลอดไป ท่านขจัดความทุกข์ทั้งหมดของลูกด้วยเพียงมันตราที่ยิ่งใหญ่เดียว
- คำถาม:** เหตุใดมายาจึงสร้างอุปสรรคให้กับลูกเป็นครั้งคราว?
- คำตอบ:** เพราะลูกคือลูกคำที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของมายา เมื่อเธอเห็นว่าเธอกำลังสูญเสียลูกคำของเธอ เธอก็วางอุปสรรคไว้ในหนทางของลูก 2) เมื่อหมอยาสมุนไพรที่คงอยู่ตลอดไปได้ให้ยาแก่ลูก, โรคภัยทั้งหมดของมายาก็ประทุขึ้นมา ดังนั้นลูกต้องไม่หวาดกลัวอุปสรรค มายาจะวิ่งหนีไปจากมันตราของ “มานมานะบาฟ”

โอมซานติ บาบานั่งที่นั่นและอธิบายแก่ลูกๆ ผู้คนกลับมาสิ้นหวัง ได้แต่ร้องขอความสงบของจิตใจอยู่เสมอ! พวกเขาพูด “โอม ซานติ” ทุกวัน แต่เพราะพวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น พวกเขาเฝ้าแต่ร้องขอความสงบ พวกเขาแม้กระทั่งพูดว่า ฉันคือดวงวิญญาณ, ซึ่งหมายถึง: ฉันคือความเจ็บสงบ ศาสนาดั้งเดิมของเราคือความเจ็บสงบ หากศาสนาดั้งเดิมของลูกคือความเจ็บสงบ, แล้วเหตุใดลูกจึงร้องขอสิ่งนั้น? เพราะพวกเขาไม่เข้าใจความหมายของความสงบนี้ พวกเขาจึงเฝ้าแต่ร้องขอสิ่งนั้น ลูกเข้าใจว่านี่คืออาณาจักรของราวัน แต่ลูกไม่เข้าใจแม้กระทั่งว่าราวันคือศัตรูของทุกคนในทั้งโลก โดยทั่วไปและในบาร์ตโดยเฉพาะเป็นพิเศษ เหตุนี้เองพวกเขาจึงเฝ้าแต่เฝ้าหุ่นจำลองของราวันอยู่เรื่อยๆ มีมนุษย์ใดเช่นนั้นที่หุ่นจำลองของเขาถูกเผาไปปีแล้วปีเล่าหรือไม่? พวกเขาเฝ้าราวันมาชาติแล้วชาติเล่า, วงจรแล้ววงจรเล่า เพราะราวันคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของลูก ทุกคนติดกับอยู่ในกิเลสทั้งห้า การเกิดของทุกคนเกิดผ่านความเลวทรามต่ำช้า ดังนั้นนี่คืออาณาจักรของราวัน ในเวลานี้มีความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัด ใครรับผิดชอบต่อความทุกข์นี้? ราวัน! ไม่มีใครรู้ถึงสาเหตุของความทุกข์ อาณาจักรนี้เป็นของราวัน ราวันเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของทุกคน ผู้คนทำหุ่นจำลองของราวันทุกปีและเผาหุ่นจำลองนั้น นับวันพวกเขาก็ทำให้หุ่นจำลองนั้นใหญ่ขึ้น ความทุกข์ก็เฝ้าแต่เพิ่มขึ้นอยู่เรื่อยๆ ด้วยเช่นกัน ไม่มีผู้รู้ที่ยิ่งใหญ่, ผู้เคร่งศาสนา, ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่, ผู้ปกครอง ฯลฯ มากมายทั้งหลายที่จะรู้ว่าราวันผู้ที่พวกเขาเฝ้าแต่เฝ้าทุกปีคือศัตรูของพวกเขา ในความเป็นจริงพวกเขาแม้กระทั่งเฉลิมฉลองเทศกาลนี้ด้วยความสุขที่มากยิ่งขึ้นกว่า พวกเขาคิดว่าราวันตายไปแล้วและพวกเขาก็ได้กลายเป็นนายของลังกา (อาณาจักรของราวัน) อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่ได้กลายเป็นนาย พวกเขาใช้เงินอย่างมากไปกับเทศกาลนั้น พ่อพูดว่า พ่อได้ให้ทรัพย์สินสมบัติมากมายนับไม่ถ้วนแก่ลูก ลูกทำหายไปไหนหมด? ในช่วงเวลาของดาเซรา (การเฝ้าราวัน) พวกเขาใช้เงินหลายแสนรูปี ได้มีการแสดงให้เห็นว่าราวันถูกฆ่าและแล้วลังกาก็ถูกรูปปั้น แต่ไม่มีใครเข้าใจว่าเหตุใดพวกเขาจึงเฝ้าราวัน ในเวลานี้ทุกคนอยู่ในกรงขังของกิเลสเหล่านี้ เพราะพวกเขาไม่มีความสุขอย่างมากที่พวกเขาเฝ้าราวันมาเป็นเวลาถึงครึ่งวงจร พวกเขาเข้าใจว่าพวกเขากลับมาไม่มีความสุขอย่างมากในอาณาจักรของราวัน แต่พวกเขาไม่เข้าใจว่ากิเลสทั้งห้านี้ไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง การเฝ้าราวัน ฯลฯ นี้ไม่ได้คงอยู่ที่นั่น หากลูกถามพวกเขาว่าพวกเขาเริ่มฉลองเทศกาลนั้นเมื่อไหร่ พวกเขา ก็ตอบว่าสิ่งนั้นได้ดำเนินมาตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของเวลา ถามพวกเขาว่ารักษากันขึ้นเมื่อไหร่และพวกเขาก็ตอบว่าสิ่งนั้นดำเนินมาตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของเวลา สิ่งเหล่านี้คือเรื่องที่จะต้องเข้าใจ เกิดอะไรขึ้นกับสติปัญญาของมนุษย์? สติปัญญาของเขาไม่เหมือนสัตว์หรือเหมือนมนุษย์ พวกเขาไม่มีประโยชน์เลย! พวกเขาไม่รู้จักรัศวรรค์เลย พวกเขาคิดว่าพระเจ้าได้สร้างโลกนี้ แต่ถึงกระนั้นพวกเขาก็ยังคงจดจำพระเจ้าในเวลาของความทุกข์ พวกเขาพูดว่า “โอ้ พระเจ้า! ได้โปรดปลดปล่อยเราจากความทุกข์นี้!” อย่างไรก็ตามไม่สามารถมีความสุขในยุคเหล็ก พวกเขาต้องประสบกับความทุกข์อย่างแน่นอน พวกเขาต้องลงบันไดมา พ่ออธิบายความลับทั้งหมดของทุกสิ่งตั้งแต่ตอนเริ่มต้นโลกใหม่จนถึงตอนสิ้นสุดโลกเก่า เมื่อท่านมาหาลูกๆ ท่านก็พูดว่ามีเพียงยานานเดียวเท่านั้นที่จะเยียวยารักษาความทุกข์ทั้งหมดนี้ได้ ท่านคือหมอยาสมุนไพรที่คงอยู่ตลอดไป ท่านปลดปล่อยลูกทั้งหมดจากความทุกข์ถึง 21 ชาติเกิด ที่นั่นหมอยาสมุนไพรเองก็กลับมาล้มป่วย ผู้นี้คือหมอยาสมุนไพรที่คงอยู่ตลอดไป ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่ามีความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัดและความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อให้ความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก ที่นั่นไม่มีชื่อหรือร่องรอยของความทุกข์ ยานี้มีไว้เพื่อที่จะกลับมามีความสุขเท่านั้น เพียงแต่จดจำพ่อแล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์และสโตประธาน ความทุกข์ของลูกทั้งหมดจะถูกขจัดออกไป และแล้วจะไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากความสุข นอกจากนี้ยังได้รับการจดจำว่าพ่อคือผู้ขจัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข ท่านขจัดความทุกข์ทั้งหมดของลูกถึงครึ่งวงจร ลูกเพียงแต่ต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ นี่คือการละเล่นเกี่ยวกับดวงวิญญาณและร่างกาย ดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนนั้นไม่สูญสลายและร่างที่มีตัวตนนั้นสูญสลาย การละเล่นทั้งหมดนี้เกี่ยวข้องกับสิ่งนี้ พ่อพูดว่าเวลานี้ลิ้มความสัมผัสทั้งหมด

ของร่างกายรวมทั้งร่างกายของตัวเอง ในขณะที่อาศัยอยู่ในบ้านของลูก จะมีจิตสำนึกว่าเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถกลับบ้านได้ ดังนั้นจงจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอแล้วลูกจะกลับมาสโตประธาน พ่อมียา พ่อบอกลูกด้วยเช่นกันว่ามายาจะนำอุปสรรคมาในหนทางของลูกอย่างแน่นอน ลูกคือลูกคำของราวัน เพราะเธอกำลังจะสูญเสียลูกคำ เธอจะกลับมาสั่นหวั่นอย่างแน่นอน พ่ออธิบาย: ความรู้คือการศึกษาลูก, ไม่ใช่ยา ยาของลูกคือการจารึกแสงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง หากลูกทำความเพียรพยายามที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่ออย่างสม่ำเสมอ เพียงแค่ทานยานานเดี๋ยวนี้ ความทุกข์ทั้งหมดของลูกจะถูกขจัดออกไป ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา, มีผู้คนมากมายที่เฝ้าแต่พราวดมนต์ราไธมนต์ราหนึ่งหรือชื่อของรามอย่างต่อเนื่อง พวกเขาได้รับมนต์จากกูรูของเขาที่บอกพวกเขาให้สวดมนต์ราหนึ่งก็ครั้งต่อหนึ่งวัน สิ่งนั้นเป็นที่รู้กันว่าการหมนลูกประจำด้วยการใช้ชื่อของราม ที่รู้กันว่าเป็นการทำทานในชื่อของราม มืองค์กรเช่นนั้นอยู่มากมาย พวกเขาเฝ้าแต่พราชื่อของ “ราม ราม” พวกเขาอยู่อย่างไม่ว่างวัน และดังนั้นพวกเขาจึงไม่ทะเลาะเบาะแว้งกัน ฯลฯ ถึงแม้ว่าหากใครบางคนขัดจังหวะและพูดกับพวกเขา พวกเขาจะไม่ตอบสนอง อย่างไรก็ตามมีผู้คนน้อยนิดที่ทำเช่นนั้น พ่อพูดว่าไม่มีความจำเป็นที่จะพูดชื่อรามออกมาดังๆที่นี้ ลูกร้องเพลงโดยไร้เสียงที่นี้ ให้เพียงแค่จดจำพ่ออย่างสม่ำเสมอ พ่อพูดว่า พ่อไม่ใช่ราม รามเป็นของยุคเงิน เขาคือรามผู้ที่เคยมีอาณาจักรนั้น ลูกไม่ต้องพราสวดชื่อของเขา พ่ออธิบายว่า: ในขณะที่กำลังพราสวดสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาและทำการกราบไหว้บูชา ลูกก็ลงบันไดมาเรื่อยๆเพราะทั้งหมดนั้นไม่ถูกต้องตามหลักศีลธรรม เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ถูกต้องตามหลักศีลธรรม ท่านหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ นี่คือเกมของเขาวงกต เมื่อลูกจดจำพ่อผู้เดียวที่ลูกได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดเช่นนั้น ใบหน้าของลูกก็จะเปล่งประกาย ใบหน้าของลูกจะเป่งบานในความสุขและมีรอยยิ้มบนริมฝีปากของลูกอย่างสม่ำเสมอ ลูกเข้าใจว่าลูกจะกลายเป็นอะไรด้วยการจดจำพ่อ ความทุกข์ทั้งหมดของลูกจะถูกขจัดออกไปถึงครั้งวงจร ไม่ใช่ว่าบาบาจะมีเมตตาต่อลูก: ไม่เลย ลูกต้องเข้าใจว่ายิ่งลูกจดจำบาบามากเท่าไร, ลูกก็จะกลับมาสโตประธานมากเท่านั้น ลักษณะและนารายณ์ผู้เป็นนายของโลกก็มีใบหน้าที่สดชื่นแจ่มใสเช่นนั้น ลูกต้องกลายเป็นเหมือนกับพวกเขา เมื่อลูกจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ก็มีความสุขอยู่ภายในของการรู้ว่าลูกกำลังจะกลายเป็นนายของโลกอีกครั้งหนึ่ง และแล้วลูกดวงวิญญาณก็จะนำสันสการ์ของความทุกข์เหล่านั้นไปกับลูก และแล้วสันสการ์เหล่านั้นก็จะค่อยๆลดลงทีละน้อยๆ ในเวลานี้มายาได้รุกรานลูกอย่างมาก มายาพยายามที่จะทำให้ลูกลืมที่จะมีการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกจะไม่สามารถมีใบหน้าที่สดชื่นแจ่มใสได้อย่างสม่ำเสมอ ลูกจะสับสนในประเด็นใดประเด็นหนึ่ง เมื่อผู้คนกลับมาล้มป่วย พวกเขาได้รับการบอกให้จดจำชีพบาบา แต่ชีพบาบาใครนั่นไม่มีใครรู้ ดังนั้นพวกเขาควรจะจดจำท่านด้วยความเข้าใจอะไร? เหตุใดพวกเขาควรจะจดจำท่าน? ลูกๆเข้าใจว่าลูกจะเปลี่ยนจากตโมประธานไปเป็นสโตประธานด้วยการจดจำพ่อ เหล่าเทพสโตประธาน นั้นถูกเรียกว่าโลกของเหล่าเทพ นั้นไม่ถูกเรียกว่าโลกมนุษย์ คำว่า “มนุษย์” ไม่ได้ใช้สำหรับที่นั้น มีคำกล่าวว่า “เทพองค์นั้นองค์นี้” นั่นคือโลกของเทพ นี่คือโลกของมนุษย์ ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่อธิบายสิ่งเหล่านี้ ท่านเป็นที่รู้ว่าเป็นหาสมุทรของความรู้ พ่อเฝ้าแต่ให้คำอธิบายหลากหลายรูปแบบ อย่างไรก็ตามในที่สุดแล้วท่านก็ให้มนต์ราที่ยิ่งใหญ่ ด้วยการจดจำพ่อ, ลูกก็จะกลับมาสโตประธานแล้วความทุกข์ทั้งหมดของลูกจะถูกขจัดออกไป ลูกกลายเป็นเทพเมื่อวงจรที่แล้ว บุคลิกลักษณะของลูกเคยเป็นเหมือนกับของเหล่าเทพ ไม่มีใครในยุคทองพูดสิ่งใดผิด พวกเขาไม่ทำการกระทำใดเช่นนั้น นั่นคือโลกของเหล่าเทพและนี่คือโลกมนุษย์ มีความแตกต่าง พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายสิ่งนี้ มนุษย์คิดว่าโลกของเหล่าเทพดำรงอยู่มาเมื่อหลายแสนปีก่อน เวลานี้ไม่มีใครที่จะถูกเรียกว่าเป็นเทพ เทพนั้นบริสุทธิ์และสะอาด เทพถูกเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ มนุษย์ธรรมดาไม่สามารถได้รับสมญานี้ นี่คือโลกของราวัน ราวันคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของลูก ไม่มีศัตรูอื่นใดที่เหมือนเขา ทุกปีลูกเผาหุ่นจำลองของราวัน แต่ไม่มีใครรู้ว่าเขาคือใคร เขาไม่ใช่มนุษย์ เขาเป็นตัวแทนของกิเลสทั้งห้าและเหตุนี้เองสิ่งนี้จึงถูกเรียกว่าอาณาจักรของราวัน นี่เป็นอาณาจักรของกิเลสทั้งห้า ทุกคนมีกิเลสทั้งห้านี้ การละเล่นเกี่ยวกับความตกต่ำและการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ได้ถูกกำหนดไว้แล้ว พ่อได้อธิบายแก่ลูกเกี่ยวกับเวลาของการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ท่านได้อธิบายเกี่ยวกับความตกต่ำด้วยเช่นกัน ลูกคือผู้ที่ป็นขึ้นไปสูงมากและลูกก็คือผู้ที่ตกลงมาด้วยเช่นกัน การเกิดของชีวาและการเกิดของราวันมีการเฉลิมฉลองในบารัตเท่านั้น เป็นเวลาครั้งวงจรที่เป็นโลกของเทพ อาณาจักรของลักษมีและนารายณ์และอาณาจักรของรามและสีดา เวลานี้ลูกๆรู้เกี่ยวกับชีวประวัติของทุกคน ค่ายกย่องทั้งหมดหมายถึงลูก เป็นลูกผู้ที่ได้รับการกราบไหว้บูชาในเทศกาลนวราตรี (เก้าคืน) ลูกคือผู้ที่นำมาซึ่งการก่อตั้งสวรรค์ ลูกเปลี่ยนโลกด้วยการทำตามศรัทธา ดังนั้นลูกต้องทำตามศรัทธาอย่างเต็มที่ ลูกแต่ละคนก็ทำความเพียรพยายามต่อไปตามลำดับกันไป สวรรค์กำลังมีการก่อตั้งขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง ไม่มีเรื่องของการรบรา ฯลฯ ในสิ่งนี้ เวลานี้ลูกเข้าใจว่ายุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้แตกต่างไปอย่างสิ้นเชิง นี่เป็นตอนสิ้นสุดของโลกเก่าและตอนเริ่มต้นของโลกใหม่ พ่อมาเพื่อที่จะเปลี่ยนโลกเก่านี้ ท่านอธิบายแก่ลูกอย่างมาก แต่ลูกๆหลายคนก็ลืมหลังจากที่พวกเขาได้ให้คำบรรยาย พวกเขาจดจำทุกสิ่งและคิดถึงประเด็นที่พวกเขาควรจะต้องพูดถึง การก่อตั้งสวรรค์จะเกิด

ขึ้นเหมือนเดิมทุกประการอย่างที่เคยเป็นในวงจรก่อนหน้านี้ ลูกแต่ละคนจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพเดียวกันกับที่ลูกเคยประกาศสิทธิ์มาก่อน ลูกทั้งหมดไม่ได้รับสถานภาพที่เท่าเทียมกัน จะมีผู้ที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงสุดและผู้ที่ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่ต่ำสุด เมื่อลูกที่พิเศษก้าวหน้าต่อไป พวกเขาจะรู้สึกอย่างมากกว่าคนไหนจะกลายเป็นสาวใช้ของผู้ที่มั่งคั่ง ใครจะเป็นสาวใช้ของราชวงศ์และใครจะกลายเป็นผู้ที่มั่งคั่งอย่างมากและบางโอกาสจะได้รับการเชื้อเชิญจากราชวงศ์ พวกเขาจะไม่เชิญทุกคน ไม่ใช่ทุกคนจะสามารถเห็นใบหน้าของพวกเขา พ่ออธิบายผ่านปากของบราห์มา ไม่ใช่ทุกคนจะสามารถเห็นท่านเป็นการส่วนตัว ลูกกลับมาบริสุทธิ์และเวลานี้มาอยู่เบื้องหน้าบาบาเป็นการส่วนตัว มีสิ่งที่เกิดขึ้นเช่นกันนั่นก็คือผู้ที่ไม่บริสุทธิ์มาและนั่งที่นี้ จากการได้ยินเพียงเล็กน้อยพวกเขาก็กลายเป็นเทพ แม้ว่าเมื่อพวกเขาได้ยินเพียงเล็กน้อยเท่านั้นก็จะมีผลกระทบบางอย่าง หากพวกเขาไม่ได้ยินสิ่งใด พวกเขาจะไม่มาที่นี่ ดังนั้นสิ่งหลักที่พ่อพูดคือ “มานมานะบาฟ” ความทุกข์ทั้งหมดของลูกจะถูกขจัดออกไปด้วยเพียงมนตราเดียวนี้ มานมานะบาฟ! พ่อพูดสิ่งนี้และในฐานะครู ท่านพูดว่า “มาเดียจิบาฟ” ผู้เดียวที่นั่นคือพ่อ, ครูและกูรู เมื่อลูกจดจำทั้งสาม สภาพของลูกก็จะกลับมาสดชื่นแจ่มใสอย่างมาก พ่อสอนลูกและท่านก็เป็นผู้เดียวที่พาลูกกลับไปกับท่าน ลูกควรจะจดจำพ่อเช่นนั้นอย่างมาก ไม่มีใครในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธารู้จักพ่อ พวกเขารู้แล้วว่าท่านคือพระเจ้าและเราทุกคนคือพี่น้องกัน ผู้คนไม่รู้ว่าพวกเขากำลังจะได้รับอะไรจากพ่อ เวลาลูกเข้าใจว่ามีพ่อผู้เดียวและลูกทั้งหมดคือลูกๆของท่าน ลูกทั้งหมดคือพี่น้อง นี่คือการเดินที่ไม่มีขีดจำกัด ในฐานะครู ท่านสอนลูกๆทั้งหมด และแล้วท่านก็ทำให้ลูกทั้งหมดชำระสะสางปัญหกรรมทั้งหมดของลูกและพาลูกกลับบ้าน ลูกต้องจากโลกที่สกปรกนี้และกลับบ้าน บาบาทำให้ลูกมีค่าควรแก่การไปสู่โลกใหม่ ผู้ที่กลับมามีค่าคือผู้ที่ไปสู่ยุคทอง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะรักษาสภาพที่มั่นคงและสดชื่นแจ่มใส จดจำบาบาในทั้งสามรูปแบบ: พ่อ, ครูและสัจกูรู เติบโตเองด้วยสัมผัสการของความสุกที่นี้ ให้ใบหน้าของลูกเปล่งประกายด้วยสำนึกในมรดกของลูกอย่างสม่ำเสมอ
2. ทำตามศรัทธาและทำงานรับใช้ของการเปลี่ยนทั้งโลก ปลดปล่อยทุกคนที่ติดกับอยู่ในกิเลสทั้งห้า ลูกต้องให้คำแนะนำของศาสนาดั้งเดิมของตนเอง

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นเทวดานางฟ้า ผู้ที่เป็นที่รักของทุกคนและมีดริสตีและความรู้สึกที่มีความรักสำหรับทุกคน เมื่อผู้คนมีเทวดานางฟ้าในความฝันของพวกเขา, พวกเขามีความสุขมาก เทวดานางฟ้าหมายถึงผู้ที่เป็นที่รักของทุกคน เทวดานางฟ้าไม่ใช่ผู้ที่มีความรักที่มีขีดจำกัด แต่เป็นผู้ที่มีความรักที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่ใช่รักเพียงผู้ที่รักพวกเขา แต่มีความรักให้กับทุกคน ไม่ว่าดวงวิญญาณจะเป็นเช่นไร ให้ดริสตีและความรู้สึกของความรักของลูก สิ่งนี้เรียกว่าเป็นความรักต่อทุกคน แม้ว่าใครบางคนจะดูถูกลูกหรือไม่ชอบลูก ให้มีเพียงความรู้สึกของความรักและการให้คุณประโยชน์สำหรับผู้นั้นเท่านั้น เพราะในเวลานั้นดวงวิญญาณตกอยู่ภายใต้อิทธิพลอื่น

คติพจน์: ผู้ที่เต็มไปด้วยการบรรลุผลทั้งหมดจะมีความสุขสดชื่นแจ่มใสและมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ เพราะพวกเขามีโชคแห่งความสุข

*** โอม ขานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน การจดจำระลึกถึงของลูกนั้นนมัศจรรย์มากเพราะลูกจดจำพ่อ, ครู และสัตว์ครูทั้งสามด้วยกัน

คำถาม: เมื่อมายาทำให้ลูกๆบางคนหยิ่งโสม, พวกเขาไม่ใส่ใจเกี่ยวกับอะไร?

คำตอบ: ลูกๆ ที่หยิ่งโสมเข้ามาสู่สำนักที่เป็นร่างและมีทัศนคติ “ที่ไม่ใส่ใจ” เกี่ยวกับมูร์ลี มีคำกล่าวว่ามีเมื่อหนูได้พบเศษขมิ้น หนูก็คิดว่ามันเป็นเจ้าของร้านของชำ มีลูกมากมายที่ไม่ได้อ่านมูร์ลีเลยและพูดว่าพวกเขามีสายใยโดยตรงกับชีพบบา บาบาพูดว่า ลูกๆ มีสิ่งใหม่ๆอยู่เสมอในมูร์ลี ดังนั้นอย่าได้ขาดมูร์ลี จงให้ความใส่ใจอย่างมากในสิ่งนี้

โอมชานติ พ่อทางจิตตามลูกๆ ที่สุดแสนหวาน, ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้งว่า ลูกกำลังนั่งที่นั่งในการจดจำระลึกถึงใคร? (พ่อ, ครูและสัตว์ครู) ลูกทั้งหมดกำลังนั่งในการจดจำระลึกถึงทั้งสามหรือไม่? ลูกแต่ละคนควรจะถามตนเองว่า “ฉันมีการจดจำระลึกถึงเมื่อฉันกำลังนั่งอยู่ที่นั่นหรือฉันมีการจดจำระลึกถึงในขณะที่กำลังเคลื่อนไหวไปทั่วด้วยเช่นกัน?” นี่คือการประเด็นที่นมัศจรรย์ซึ่งไม่ได้มีการบอกแถมดวงวิญญาณอื่นใด แม้ว่าลักษณะและนารายณ์คือนายของโลก ลูกก็ไม่สามารถพูดถึงดวงวิญญาณเหล่านั้นว่าพวกเขาเป็นพ่อ, ครู และสัตว์ครู ในความเป็นจริง ลูกไม่สามารถพูดถึงกับดวงวิญญาณอื่นใดในโลก เป็นเพียงลูกๆ เท่านั้นที่มีการจดจำระลึกถึงพ่อในลักษณะนี้ ลูกรู้สึกอยู่ภายในว่าบาบา คือพ่อ, ครู และเป็นสัตว์ครูของลูก, และท่านนั้นสูงสุด ลูกจดจำทั้งสามหรือเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้น แม้ว่าท่านคือหนึ่งเดียวเท่านั้น ลูกก็จดจำท่านในคุณสมบัติทั้งสามรูป ชีพบบาคือพ่อ, ครู และสัตว์ครูของเราด้วยเช่นกัน นี่คือนางสิ่งพิเศษ ลูกควรจะจดจำสิ่งนี้ในขณะที่กำลังนั่งและในขณะที่กำลังเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมาด้วยเช่นกัน บาบากล่าว: ลูกมีความคิดในขณะที่กำลังจดจำท่านว่าท่านคือพ่อ, ครู และสัตว์ครูของลูกหรือไม่? ไม่สามารถมีผู้ที่มีร่างกายใดที่เป็นเช่นนั้นได้ ศรีฤกษ์คือผู้ที่มีร่างกายที่เป็นอันดับหนึ่ง แต่เขาก็ไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นพ่อ, ครู และสัตว์ครู นี่คือการประเด็นที่นมัศจรรย์อย่างแท้จริง ดังนั้นลูกควรจะพูดอย่างมีสำจะว่าลูกจดจำบาบาในทั้งสามรูป ในเวลาของการรับประทานลูกจดจำชีพบบาเท่านั้นหรือทั้งสามปรากฏอยู่ในสติปัญญาของลูก? ลูกไม่สามารถกล่าวถึงดวงวิญญาณอื่นใดในลักษณะนี้ นี่คือนางสิ่งที่น่ามหัศจรรย์ ค่ายกย่องของพ่อไม่เหมือนใครและดังนั้นลูกควรจะจดจำพ่อในลักษณะนี้ด้วยเช่นกัน และแล้วสติปัญญาของลูกจะถูกดึงเข้าไปหาผู้เดียวที่นมัศจรรย์มากโดยสิ้นเชิง พ่อที่นั่งที่นั่นและแนะนำตัวท่านเองและให้ความรู้ของทั้งวงจรด้วยเช่นกัน และยุคที่แตกต่างกันเหล่านี้และแต่ละยุคคงอยู่เป็นเวลากี่ปี, และนี่ยุคเหล่านั้นหมุนไปอย่างไร เพียงพ่อ, ผู้สร้างเท่านั้น ที่สามารถให้ความรู้แก่ลูก ลูกจะได้รับการช่วยเหลืออย่างมากด้วยการจดจำท่าน ท่านผู้เดียวคือพ่อ ครู และครู ไม่มีดวงวิญญาณอื่นใดสามารถสูงส่งเช่นเดียวกับท่าน อย่างไรก็ตาม มายาทำให้ลูกลืมนั่งที่จะจดจำพ่อเช่นนั้น และแล้วลูกก็ลืมครูและครูด้วยเช่นกัน ลูกแต่ละคนควรจะรู้สึกอยู่ในหัวใจของลูกว่าพ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกเช่นนั้น มรดกของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดก็ไม่มีขีดจำกัดอย่างแน่นอน ค่ายกย่องของท่านควรจะปรากฏขึ้นในสติปัญญาของลูกด้วยเช่นกัน ในขณะที่ลูกเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมาควรจะมีการจดจำทั้งสาม เพียงดวงวิญญาณนั้นเท่านั้นที่ทำงานรับใช้ทั้งสามประเภทในเวลาเดียวกัน เหตุนี้เองท่านจึงถูกเรียกว่าสูงสุด ผู้คนก็ได้จัดการประชุมฯ เพื่อที่จะหาวิธีการที่จะสร้างความสงบในโลก จงบอกพวกเขาว่า สิ่งนี้กำลังเกิดขึ้นในเวลานี้และดังนั้นพวกเขาควรจะมาที่นี่เพื่อที่จะทำความเข้าใจวิธีการ ใครกำลังทำสิ่งนี้? ลูกต้องพิสูจน์หน้าที่การงานของพ่อให้แก่ผู้คน มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างหน้าที่การงานของพ่อและหน้าที่การงานของศรีฤกษ์ ทุกคนถูกเรียกชื่อด้วยชื่อทางร่างของพวกเขา ในขณะที่ชื่อของดวงวิญญาณของผู้เดียวนั้นที่ได้รับการยกย่อง ดวงวิญญาณนั้นคือพ่อ, ครู และครู มีความรู้ในดวงวิญญาณ แต่ท่านจะให้ความรู้ได้อย่างไร? ท่านสามารถให้ความรู้ผ่านร่างกายเท่านั้น เป็นเมื่อท่านได้ให้ความรู้ที่ท่านได้รับการยกย่อง ลูกๆ ได้จัดการประชุมในเทศกาลชีพแฉติ ลูกเชิญผู้นำของทุกศาสนาที่แตกต่างกันให้มา ลูกต้องอธิบายว่าพระเจ้าไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน หากพระเจ้าอยู่ในทุกคน และแล้วทุกดวงวิญญาณนั้นก็จะเป็นพระเจ้า, เป็นพ่อ, ครู และครูหรือไม่? บอกฉันสิ: คุณมีความรู้ของตอนเริ่ม, ตอนกลางและตอนจบของวงจรโลกหรือไม่? ไม่มีใครสามารถบอกสิ่งนี้แก่ลูก สิ่งนี้ควรที่จะปรากฏขึ้นมาจากภายในตัวลูกๆว่ามีค่ายกย่องที่ยิ่งใหญ่มากสำหรับพ่อที่สูงส่งเหนือสิ่งใด ท่านคือผู้เดียวที่ชำระทั้งโลกให้บริสุทธิ์ วัตถุประสงค์ก็กลับมาบริสุทธิ์เช่นกัน ในเวลาของการประชุม, ก่อนอื่นลูกควรจะถามว่า ใครคือพระเจ้าของกิตะ? ใครที่ก่อตั้งศาสนาเทพของยุคทอง? หากพวกเขาพูดว่าเป็นศรีฤกษ์, ชื่อของพ่อก็หายไป หรือหากพวกเขาพูดว่าท่านอยู่

เหนือรูปและนาม, ก็เหมือนราวกับว่าท่านไม่ได้คงอยู่ ดังนั้นโดยปราศจากพ่อ, นั่นก็หมายความว่าพวกเขาเป็นลูกกำพร้า พวกเขาเพียงแค่ไม่รู้จักพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พวกเขาใช้ดาบของตัณหาและสร้างความทุกข์ระทมอย่างมากและความทุกข์แก่กันและกัน ดังนั้นสติปัญญาของลูกควรจะต้องตรองสิ่งต่างๆ เหล่านี้ ลูกต้องแสดงความแตกต่างให้แก่พวกเขาว่า: ลักษณะและนารายณ์คือเทวาและเทวี เนื่องจากของพวกเขาคือราชวงศ์ พวกเขาทั้งหมดก็ต้องเป็นเทวาและเทวี ดังนั้นลูกควรจะให้ยืมผู้คนจากทุกศาสนาให้มา ลูกต้องเชิญผู้ที่มีการศึกษาดีเท่านั้นและผู้ที่สามารถให้คำแนะนำของพ่อได้อย่างชัดเจน ลูกสามารถเขียนถึงพวกเขาและพูดว่าเราจะเตรียมการสำหรับการเดินทาง และที่พักสำหรับผู้ที่สามารถที่จะให้คำแนะนำของผู้สร้าง และตอนเริ่ม, ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง ลูกรู้ว่าไม่มีใครอื่นสามารถให้ความรู้นี้ แม้ว่าใครบางคนจะมาจากต่างแดนและสามารถให้คำแนะนำของผู้สร้างและตอนเริ่ม, ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง เราควรจะจ่ายค่าใช้จ่ายทั้งหมดของเขา ไม่มีใครอื่นสามารถโฆษณาในลักษณะนี้ ลูกมีความกล้าหาญ; ลูกคือมหาวิระ ลูกรู้ว่าลักษณะและนารายณ์ประกาศสิทธิในอาณาจักรของโลกได้อย่างไร? พวกเขามีความกล้าหาญประเภทใด? สิ่งเหล่านี้ควรจะเข้าไปอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกกำลังทำงานที่สูงส่งเช่นนั้น! ลูกกำลังชำระทั้งโลกให้บริสุทธิ์ ดังนั้นลูกต้องจดจำพ่อและมรดก ลูกไม่ควรเพียงแค่จดจำชีพบาบา แต่ลูกต้องพูดถึงคำยกย่องของท่านด้วยเช่นกัน คำยกย่องนี้เป็นของผู้ไม่มีตัวตนเท่านั้น แต่ผู้ที่ไม่มีตัวตนสามารถให้คำแนะนำของท่านได้อย่างไร? ท่านต้องการปากที่จะทำให้ความรู้ของท่านเริ่ม, ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างอย่างแน่นอน ปากนี้ได้รับการยกย่องอย่างมาก ผู้คนเร่ร่อนไปทั่วอย่างมากมายเพื่อที่จะไปที่เกามุข(ปากว้า) พวกเขาสร้างเรื่องราวทุกรูปแบบ พวกเขาพูดว่า เมื่อลูกหนีออกไปและแม่น้ำคงคาก็ปรากฏออกมา พวกเขาคิดว่าแม่น้ำคงคาเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ จะมีใครสามารถได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ด้วยน้ำได้อย่างไร? เพียงพ่อเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อสอนลูกอย่างต่อเนื่องมากมาย! พ่อบอกลูกว่าอะไรที่ต้องทำ ดังนั้นใครกำลังจะมาและให้คำแนะนำของพ่อ, ผู้สร้าง และสิ่งสร้าง? ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาว่าแม้แต่ฤษีและมุนีก็เคยพูดว่า เนติ เนติ (ไม่ใช่สิ่งนี้หรือสิ่งนั้น) เราไม่รู้สิ่งใด นั่นหมายความว่าพวกเขาคือผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า เวลานี้ดูว่ามีใครหรือไม่ที่เชื่อในพระเจ้า! เวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้าจากผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า ลูกรู้จักพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้เดียวที่ทำให้ลูกสูงส่งมาก ผู้คนร้องเรียกหา: โอ้พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ ได้โปรดปลดปล่อยเรา! พ่ออธิบายว่า: เวลานี้เป็นอาณาจักรของราชวันทั่วทั้งโลก ทุกคนตกต่ำ แต่พวกเขาจะกลับมาสูงส่งอีกครั้ง สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆว่าในตอนต้นนั้นโลกเคยบริสุทธิ์ พ่อไม่ได้สร้างโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ท่านมาและสร้างโลกที่บริสุทธิ์ที่ถูกเรียกว่าวัดของชีวา ชีพบาบาได้สร้างชีวาလာยา(วัดของชีวา) ลูกรู้ว่าท่านทำสิ่งนี้ได้อย่างไร ไม่มีการทำลายล้างอย่างสิ้นซากหรือน้ำท่วมทั้งหมดที่เกิดขึ้น พวกเขาเขียนสิ่งต่างๆทุกรูปแบบในคัมภีร์เช่นนั้นที่เพียงพื้นดาวสทั้งห้าเท่านั้นที่หลืออยู่และพวกเขาได้หายไปบนภูเขาหิมาลัย อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ว่าเกิดอะไรขึ้นหลังจากนั้น พ่อหนึ่งท่านและอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ว่าพ่อคือพ่อ, ครู และสัจกูร วัดเหล่านี้ไม่ได้คงอยู่ที่นั่น เหล่าเทพเจมีชีวิตอยู่ วัดที่เป็นอนุสรณ์ของพวกเขาก็อยู่ที่นั่น ทั้งหมดนี้ลูกกำหนดไว้แล้วในละคร ทุกวันทีสิ่งใหม่ๆก็เกิดขึ้นในขณะที่วงจรก็หมุนต่อไปเรื่อยๆ พ่อได้ให้คำแนะนำที่ดีมากแก่ลูกๆ ลูกๆบางคนมีสำนึกที่เป็นร่างอย่างมากด้วยการคิดว่าพวกเขารู้ทุกสิ่ง พวกเขาไม่แม้กระทั่งจะอ่านมูรลี พวกเขาไม่ได้ให้คุณค่าแก่มูรลีเลย บาบาระตุ้นลูกว่า: บางครั้งมูรลีดีมาก, ดังนั้นลูกไม่ควรจะขาดมูรลี! หากลูกขาดมูรลีเป็นเวลา 10-15 วัน ลูกก็ควรนั่งและอ่านมูรลีเหล่านั้น พ่อพูดว่าให้ทำทายพวกเขาและพูดว่าหากใครก็ตามมาและให้ความรู้ของผู้สร้างและตอนเริ่ม, ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง เราจะจ่ายค่าใช้จ่ายทั้งหมด เพียงผู้ที่รู้สิ่งนี้เท่านั้นที่จะสามารถยื่นคำทาทายนี้ในวิธีนี้ได้ มีเพียงครูผู้รู้คำตอบเท่านั้นที่เขาจะสามารถถามคำถามได้ ครูจะถามคำถามโดยที่เขาไม่รู้คำตอบได้อย่างไร? ลูกบางคนมีทัศนคติของการ “ไม่เอาใจใส่” ต่อมูรลี พวกเขาพูดว่า เรามีเพียงสายใยกับชีพบาบา อย่างไรก็ตามลูกต้องรับฟังสิ่งต่างๆที่ชีพบาบาพูดด้วยเช่นกัน, ไม่ใช่เพียงแค่จดจำท่านเท่านั้น บาบาบอกสิ่งที่หวานขึ้นที่ดีมากแก่ลูก แต่มาอย่าทำให้ลูกหยิ่งยโสอย่างสิ้นเชิง มีคำกล่าวที่ว่า หนูเจอะมันขึ้นเล็กๆและคิดว่ามันกลายเป็นเจ้าของร้านข้า มีหลายคนที่ไม่อ่านมูรลีเลย ประเด็นใหม่ๆ ปรากฏขึ้นในมูรลีอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นลูกต้องเข้าใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด เมื่อลูกกำลังนั่งในการจดจำระลึกถึงบาบา ลูกต้องจดจำว่าพ่อนี้คือพ่อ, ครู และสัจกูรเช่นกัน ไม่เช่นนั้นแล้วลูกจะศึกษาเล่าเรียนได้อย่างไร? พ่อได้อธิบายทุกสิ่งแก่ลูกๆแล้ว เป็นลูกๆที่จะเปิดเผยพ่อ ลูกอวดพ่อและพ่ออวดลูก เป็นดวงวิญญาณที่ได้มีการแสดงไว้ และแล้วก็ป็นงานของลูกที่จะอวด(เปิดเผย) พ่อ และแล้วพ่อก็จะไม่ปล่อยวางจากลูก ท่านจะพูดว่า วันนี้ไปที่สถานที่นี้และวันพรุ่งนี้ไปอีกที่สถานที่หนึ่ง ไม่มีใครที่สามารถออกคำสั่งแก่ผู้เดียวได้ ผู้คนจะอ่านคำเชิญนี้ในหนังสือพิมพ์ ในเวลานี้ผู้คนในโลกคือผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มาและทำให้ลูกกลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า เวลานี้ทั้งโลกไม่มีค่าแม้แต่เพียงหนึ่งสตางค์ ไม่ว่าอเมริกาจะมีทรัพย์สินสมบัติและความมั่งคั่งมากมายเพียงใด, นั่นก็ไม่มีค่าแม้แต่หนึ่งสตางค์ ทั้งหมดนี้กำลังจะจบสิ้นลง ในบรรดาทั้งโลกมีเพียงลูกเท่านั้นที่กลับมาที่มีค่าเต็มบาท ที่นั่นจะไม่มีใครยากจนขึ้นแค้น ลูกๆควรไตร่ตรองความรู้กันอย่างสม่ำเสมอและอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใส มีการจดจำกันว่า หากลูกต้องการที่จะรู้ถึงความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสให้ถามโก๊ปและโก๊ป สิ่งเหล่านี้ใช้กับยุค

บรรจบพบกันเท่านั้น ไม่มีใครอื่นรู้เกี่ยวกับยุคบรรจบพบกัน ด้วยการรับใช้ในอัตราเร็ว, ค่ายกย่องของยุคบรรจบพบกันก็อาจจะปรากฏขึ้น เคยมีคำกล่าวว่า โอ้ พระเจ้า การละเล่นของท่านนั้นมหัศจรรย์! ไม่มีใครรู้ว่าพระเจ้าคือพ่อครูและสัจครู พ่อสอนลูกๆ อย่างต่อเนื่อง ความซาบซึ้งนี้ควรจะคงอยู่อย่างมั่นคงในลูกๆ ลูกควรจะมี ความซาบซึ้งนี้จนกระทั่งถึงเวลาสุดท้าย เวลานี้ความซาบซึ้งเหมือนกับน้ำโซดาอย่างเร็วมาก โซดาฟองก็ยุบลง หากลูกเก็บโซดาไว้สักครู่ โซดาจะกลายเป็นน้ำเกลือ สิ่งนี้ไม่ควรเกิดขึ้น ลูกควรอธิบายแก่ผู้คนในวิธีเช่นนั้นที่พวกเขาเริ่มมหัศจรรย์ พวกเขาพูดว่าเป็นสิ่งดี แต่เป็นสิ่งที่ยากมากสำหรับพวกเขาที่จะหาเวลาที่จะทำความเข้าใจและทำให้ชีวิตของพวกเขาเป็นเช่นนั้น บาบามาไม่ได้ห้ามลูกไม่ให้ทำธุรกิจใดๆ เพียงแค่กลับมาบริสุทธิ์และจดจำทุกสิ่งที่บาบาสอนลูก ผู้เดียวนี้คือครูของลูก และนี่คือการศึกษาที่ไม่ธรรมดา ไม่มีมนุษย์ใดสามารถสอนความรู้นี้แก่ลูกได้ พ่อเข้ามาในพาหนะที่โซดนี้และสอนลูก พ่อได้อธิบายแล้วว่า นี่คือนักบวชของลูกที่ดวงวิญญาณ ภาพลักษณ์อมตะได้เข้ามาและนั่ง ลูกได้รับบทบาททั้งหมดนั้นแล้ว เวลานี้ลูกเข้าใจว่านี่คือสิ่งที่แท้จริง สิ่งอื่นๆ ทั้งหมดนั้นเป็นของปลอม ลูกต้องซึมซับสิ่งนี้อย่างดีและผูกพันเพื่อที่ทุกครั้งที่ลูกสัมผัสสิ่งนี้ลูกก็จะจดจำได้ อย่างไรก็ตามบางครั้งลูกก็ลืมว่าเหตุใดจึงมีการผูกเงื่อนปมนั้นไว้ ลูกต้องจดจำสิ่งนี้อย่างมั่นคง พร้อมกับการจดจำระลึกถึงพ่อความรู้ก็จำเป็นด้วยเช่นกัน มีการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต จงกลายเป็นลูกๆ ที่อ่อนหวาน! แม้ว่าบาบาเข้าใจว่าลูกๆ ศึกษาเล่าเรียนทุกอย่างจริงและประกาศสิทธิในมรดกของลูกต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ครูผู้สอนลูกก็ยังคงดลใจให้ลูกทำความเพียรพยายาม ลูกลืมช้าแล้วช้าแล้ว เหตุนี้เองจึงได้มีการเตือนลูกให้จดจำชีพบาบา ท่านคือพ่อ ครู และสัจครูของลูก เด็กเล็กๆ จะไม่มีการจดจำระลึกถึงในลักษณะนี้ ลูกไม่สามารถพูดถึงศรีภษณะว่าเขาเป็นพ่อ ครู และสัจครู เจ้าชายของยุคทอง, ศรีภษณะจะสามารถเป็นครูได้อย่างไร? ลูกต้องการครูในเวลาของความตกต่ำ ได้เคยมีการจดจำว่าพ่ามาและให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน พวกเขาทำให้ศรีภษณะดำเหมือนกับถ่าน พ่อพูดว่า ด้วยการนั่งบนกองไฟของตัณหาหาคะ ทุกคนในเวลานี้จึงกลายเป็นเหมือนถ่าน เหตุนี้เองเขาจึงถูกเรียกว่านาเกลียด เรื่องเหล่านี้ลึกล้ำมากที่จะเข้าใจ ทุกคนศึกษาก็ตะ เป็นเพียงผู้คนของบาร์ดเท่านั้นที่เชื่อทุกคำภีร์ พวกเขาเก็บสัญลักษณ์ของทุกคนไว้ และแล้วดังนั้นลูกสามารถพูดถึงสิ่งนั้นว่าอะไร? นั่นหมายความว่าความเลื่อมใสศรัทธาของพวกเขาไม่มีสิ่งเจือปน ความเลื่อมใสศรัทธาที่ไม่มีอะไรเจือปนเป็นความเลื่อมใสศรัทธาของชีวาผู้เดียวเท่านั้น จากชีพบาบาเท่านั้นที่ลูกได้รับความรู้นี้ ความรู้นี้แตกต่างไป สิ่งนี้ลูกเรียกว่าความรู้ทางจิต อัชชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟฟาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ละทิ้งความซาบซึ้งของสิ่งที่สูญสลายใดๆ และรักษาความซาบซึ้งทางจิตว่าเวลานี้ลูกกำลังเปลี่ยนจากผู้ที่ไม่มีค่าแม้แต่เศษสตางค์ให้กลายเป็นผู้ที่มีค่าเต็มบาท พระเจ้าเองกำลังสอนลูกและการศึกษาของลูกก็ไม่ธรรมดา

2. กลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้าและรับใช้เพื่อเปิดเผยพ่อ ลูกต้องไม่กลับมาหยิ่งโสและขาดมูรลัด

พร: พร: ขอให้ลูกกลายเป็นดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาผู้ที่แสดงการกระทำที่สูงส่งอย่างสม่าเสมอด้วยพื้นฐานของความบริสุทธิ์
ความบริสุทธิ์ทำให้ลูกมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ผู้ที่แสดงการกระทำที่สูงส่งอย่างสม่าเสมอจะกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา อย่างไรก็ตามความบริสุทธิ์ไม่ใช่เป็นเพียงแค่การถือพรหมจรรย์ แต่ไม่มีความคิดในด้านลบเกี่ยวกับผู้ใดในจิตใจของลูก ไม่มีคำพูดที่ไม่เหมาะสม ไม่มีความแตกต่างในความสัมพันธ์และสายใยของลูก ให้มีความสัมพันธ์ที่ดีเหมือนกันกับทุกคน เมื่อไม่มีความไม่บริสุทธิ์ในความคิด, คำพูดและการกระทำของลูก และแล้วลูกก็就会被กล่าวได้ว่าเป็นดวงวิญญาณผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา “นั่นคือดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาสูงสุด” ด้วยการมีสำนึกนี้ลูกสามารถทำให้รากฐานของความบริสุทธิ์ของลูกเข้มแข็ง

คติพจน์: จงมีความซาบซึ้งทางจิตนี้อย่างสม่าเสมอ “ว่า เร เม”(ความมหัศจรรย์ของตัวฉัน) แล้วลูกก็จะร่ายรำในความสุขในจิตใจและร่างกายของลูกอย่างเป็นธรรมชาติ

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพียงการใช้มนตราที่ทำให้จิตใจมีระเบียบวินัย “มานมานะบาฟ” เท่านั้นที่ลูกจะสามารถเอาชนะมายาได้ เตือนทุกคนถึงมนตรานี้
- คำถาม:** ใครคือคนงานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้? และในลักษณะใด?
- คำตอบ:** คนงานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในการทำความสะอาดโลกแก่นี้คือภัยพิบัติทางธรรมชาติ โลกได้รับการทำให้สะอาดด้วยแผ่นดินไหวและน้ำท่วม พระเจ้าไม่ได้ให้คำแนะนำแก่ใครในสิ่งนี้ พ่อจะทำลายลูกๆ ของท่านได้อย่างไร? พวกเขามีบทบาทนี้ในละคร เพราะนี่คืออาณาจักรของราวัน สิ่งเหล่านั้นไม่สามารถเรียกว่าภัยพิบัติจากพระเจ้า

โอม ซานติ เพียงพ่อเท่านั้นที่พูดกับลูกๆ: ลูกๆ มานมานะบาฟ! ไม่ใช่ว่าลูกๆ สามารถนั่งที่นี้และอธิบายแก่พ่อ ลูกไม่ได้พูดว่า ชีพบาบา มานมานะบาฟ! ไม่เลย แม้ว่าเมื่อลูกๆ นั่งด้วยกันและพูดคุยกันก็สามารถมีความคิดเห็นเกิดขึ้นได้ มंत्रาหลักที่ยิ่งใหญ่คือมนตราที่พ่อให้แก่ลูก กูรูให้มนตรา แต่ระบบนั้นได้เริ่มขึ้นเมื่อไร? พ่อผู้เดียวที่สร้างโลกใหม่ ก่อนอื่นได้ให้มนตรา “มานมานะบาฟ” สิ่งนี้เรียกว่า มंत्रาที่ทำให้จิตใจมีระเบียบวินัย เป็นมนตราที่จะเอาชนะมายา ลูกไม่ต้องท่องมนตราอยู่ภายใน แต่ลูกต้องอธิบายมนตรานั้น พ่ออธิบายความหมายของมนตรา ได้มีการเขียนมนตรานี้ไว้ในกิตะ แต่ไม่มีใครเข้าใจความหมาย เวลาในขณะนี้คือบทตอนของกิตะ เพียงแต่ชื่อ(ของผู้ที่พูดกิตะนั้น)ถูกเปลี่ยนแปลง ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาได้ทำหนังสือที่ใหญ่โตมาก ฯลฯ ในความเป็นจริงพ่อนั่งที่นี้และอธิบายสิ่งนี้แก่ลูกๆ ด้วยปากเปล่า ความรู้ที่อยู่ในดวงวิญญาณของพ่อ และเป็นดวงวิญญาณของลูกๆ ด้วยเช่นกันที่สร้างสมความรู้ ได้มีการสร้างรูปภาพเหล่านั้นขึ้น เพื่อจะเป็นการง่ายสำหรับลูกที่จะอธิบายความรู้นี้ ลูกๆ มีความรู้ทั้งหมดนี้ในสติปัญญาของลูก ลูกเข้าใจว่าเคยมีศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปอย่างแน่นอน ไม่มีแผ่นดินอื่นใดในเวลานั้น แผ่นดินอื่นๆ เหล่านั้นทั้งหมดเพิ่มเข้ามาในภายหลัง ลูกควรจะมีรูปภาพนี้ไว้ในมุมหนึ่งเพื่อแสดงว่าเมื่อเป็นอาณาจักรของบาร์ตและก็ไม่มีศาสนาอื่นใดในเวลานั้น ในเวลานี้มีศาสนาอยู่มากมาย! จากนั้นศาสนาเหล่านั้นทั้งหมดก็จะไม่คงอยู่อีกต่อไป นี่คือแผนของบาบา ผู้คนเหล่านั้นก็มีความวิตกกังวลมากมาย ลูกๆ เข้าใจว่า สิ่งนี้ลูกต้องแม่นยำอย่างที่สุด มีการเขียนไว้ด้วยเช่นกันว่า พ่อมาและทำให้เกิดการก่อตั้งด้วยบรรพมา การก่อตั้งของอะไร? การก่อตั้งของโลกใหม่ เมืองหลวงอยู่บนฝั่งแม่น้ำยมุนา มีเพียงศาสนาเดียวเท่านั้น ที่นั่นต้นไม้เล็กมาก เพียงพ่อเท่านั้นที่ให้ความรู้ของต้นไม้แก่ลูก ท่านให้ความรู้ของวงจรด้วยเช่นกัน มีเพียงภาษาเดียวเท่านั้นในยุคทอง ไม่มีภาษาอื่นใดในเวลานั้น ลูกสามารถพิสูจน์ได้ว่ามีเพียงบาร์ตเดียว มีเพียงอาณาจักรเดียวและภาษาเดียวเท่านั้น ในดินแดนสุขาวดีเคยมีความสุขและความสงบ ไม่ได้มีชื่อหรือร่องรอยของความทุกข์ มีพลาณามัย ความมั่งคั่ง ความสุขและทุกสิ่ง ในช่วงเวลาที่บาร์ตนั้นใหม่ช่วงชีวิตของผู้คนของบาร์ตนั้นก็ยืนยาวมาก เพราะมีความบริสุทธิ์ เมื่อมีความบริสุทธิ์ผู้คนก็มีพลาณามัยดี สุขภาพของมนุษย์ในเวลานี้ที่มีความไม่บริสุทธิ์! ความตายก่อนเวลาอันควรเกิดขึ้นในทันที แม้แต่คนหนุ่มสาวก็ตาย มีความทุกข์อย่างมาก ความตายก่อนเวลาอันควรไม่เกิดขึ้นที่นั่น ผู้คนมีชีวิตอยู่จนครบอายุขัยของพวกเขา ไม่มีใครตายจนกว่าพวกเขาจะไปถึงอายุขัยที่สมบูรณ์ของพวกเขา นั่นคือจนกว่าพวกเขาจะแก่ชรา เมื่อใดก็ตามที่ลูกอธิบายให้แก่ผู้คน ลูกต้องทำให้สติปัญญาของพวกเขาสามารถซึมซับว่าพวกเขาต้องจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เพราะท่านผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์และเป็นผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นลูกควรมีแผนที่นั้น เพื่อที่ลูกจะสามารถอธิบายและพิสูจน์ว่านี่คือแผนที่ของโลกวันนี้ และนั่นคือแผนที่ของโลกในวันพรุ่งนี้ บางคนก็รับฟังอย่างตั้งใจ ลูกต้องอธิบายสิ่งนี้อย่างถูกต้อง บาร์ตนี้เป็นดินแดนที่คงอยู่ตลอดไป เมื่อศาสนาเทพนี้คงอยู่ก็ไม่มีศาสนาอื่นใด ศาสนาเทพดั้งเดิมนั้นไม่ได้คงอยู่อีกต่อไป ลักษณะและนารายณ์ไปไหน? ไม่มีใครสามารถบอกสิ่งนั้นแก่ลูกได้ ไม่มีใครมีพลังที่จะบอกสิ่งนั้นแก่ลูก ลูกๆ สามารถอธิบายความหมายที่สมบูรณ์อย่างมาก ไม่มีสิ่งใดที่จะต้องสับสน เวลานั้นลูกเข้าใจทุกสิ่ง และดังนั้นลูกสามารถทบทวนสิ่งนั้นแก่ผู้อื่น ลูกสามารถถามใครก็ตาม: เทพเหล่านั้นไปไหน? พวกเขาจะประหลาดใจเมื่อพวกเขาได้ยินคำถามของลูก ลูกสามารถบอกพวกเขาด้วยศรัทธาว่าพวกเขาได้ใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกสามารถพูดได้ในทันทีว่าเคยเป็นอาณาจักรของเราในยุคทองของโลกใหม่ มีเพียงศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเท่านั้นที่นั่น ไม่มีศาสนาอื่นใดในเวลานั้น ทุกสิ่งนั้นใหม่ทุกสิ่งสโตปะธาน มีทองคำที่ไม่มีขีดจำกัดที่นั่น มีการชูดขึ้นมาได้อย่างง่ายดายมาก และอิฐและอาคารของพวกเขาที่สร้างขึ้นมาจากทองนั้น ทุกสิ่งทีนั้นทำจากทอง เหมือนทั้งหมดก็จะใหม่ จะไม่มีการลอกเลียนแบบที่นั่นเมื่อมีวัสดุจริงอยู่

มากมาย ที่นี้ไม่มีร่องรอยของของจริง ที่นี้มีอิทธิพลของการเลียนแบบอย่างมาก และเหตุนี้เองจึงได้มีการกล่าวว่า ร่างกายนั้นหลอกลวง มายานี้หลอกลวง และทรัพย์สินสมบัตินั้นก็หลอกลวงด้วยเช่นกัน มีเพชรพลอยหลากหลายประเภทที่แตกต่างมากมายที่ปรากฏขึ้นมาและลูกก็ไม่สามารถแม้แต่จะบอกได้ว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นของจริงหรือของปลอม พวกเขามีการแสวงหาให้เหมือนอย่างมากที่สุดที่ไม่สามารถแยกแยะระหว่างของจริงและของปลอม สิ่งของที่ปลอมๆเหล่านั้นจะไม่คงอยู่ที่นั่นเมื่อการทำลายล้างเกิดขึ้น ทุกสิ่งจะลงไปอยู่ใต้ดิน พวกเขาใช้หินเพชรที่ขนาดใหญ่มากในอาคารของพวกเขา สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดมาจากไหน ใครที่จะตัดสิ่งเหล่านั้น มีผู้เชี่ยวชาญมากมายในอินเดีย พวกเขาจะกลายเป็นผู้ที่ฉลาดมากขึ้นเรื่อยๆ และแล้วพวกเขาก็จะนำทักษะของพวกเขาไปที่นั่นพร้อมกับพวกเขา มงกุฏ ฯลฯ จะไม่เพียงแต่ทำมาจากเพชรเท่านั้น มงกุฏเหล่านั้นจะทำมาจากทองคำบริสุทธิ์และเพชรแท้ทั้งหมด ไฟฟ้า โทรศัพท์ รถยนต์ ฯลฯ ไม่เคยมีมาก่อน สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดได้ปรากฏขึ้นในระหว่างช่วงชีวิตของบามบา เป็นเวลาประมาณ 100 ปีที่สิ่งต่างๆเหล่านั้นเริ่มปรากฏขึ้น ที่นั่นพวกเขามีความเชี่ยวชาญมาก แม้แต่ในเวลานี้ผู้คนก็ยังคงเรียนรู้ พวกเขายังคงฉลาด ลูกๆ บางคนก็เคยได้นิมิตรของสิ่งนั้นด้วย ที่นั่นเฮลิคอปเตอร์จะไม่มีอันตราย ลูกๆ ก็จะสโตประธานและมีสติปัญญาที่เฉลียวฉลาด เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปอีกเล็กน้อย ลูกก็จะเฝ้าแต่ได้นิมิตรของทุกสิ่ง เป็นสิ่งที่เหมือนกับเมื่อเวลาที่ลูกกลับมาจากต่างประเทศและเข้าใกล้ประเทศบ้านเกิดของลูกและมองเห็นต้นไม้ ลูกก็มีความสุขอยู่ภายในที่เวลานี้ลูกกำลังจะมาถึงบ้าน ในเวลาสุดท้ายลูกก็จะเฝ้าแต่ได้รับนิมิตรเหล่านั้นด้วยเช่นกัน ลูกๆ เข้าใจว่าบามบาเป็นผู้เป็นที่รักที่สุด ท่านคือดวงวิญญาณสูงสุด ทุกคนจดจำท่าน ลูกเคยจดจำดวงวิญญาณสูงสุดในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเช่นกัน แต่ลูกไม่รู้วาท่านนั้นเล็กหรือใหญ่ มีการจดจำกันมาว่าและมีการกล่าวกันว่านิมิตรดวงดาวที่พิเศษสุดเปล่งประกายตรงกลางหน้าผาก และดังนั้นท่านต้องเป็นเหมือนกับจุดอย่างแน่นอน ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุด พระเจ้า ท่านมีคุณสมบัติพิเศษทั้งหมด ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านให้ความรู้อะไรแก่ลูก? ลูกสามารถค้นพบสิ่งนั้นเมื่อท่านให้แก่ลูกเท่านั้น ลูกรู้สิ่งนี้มาก่อนหรือไม่? ลูกเพียงแต่รู้เกี่ยวกับความเลื่อมใสศรัทธาเท่านั้น เวลานั้นลูกเข้าใจว่านี่เป็นสิ่งที่มหัศจรรย์เพียงใด! ลูกไม่สามารถมองเห็นดวงวิญญาณด้วยดวงตาทางร่างกายของลูกและดังนั้นลูกก็ลืมนั่นเช่นกัน อย่างไรก็ตามบทบาทในละครนั้นเป็นเช่นนั้นที่มีการใช้ชื่อผู้ที่กลายเป็นนายของโลก และชื่อของผู้เดียวที่ทำให้เขากลายเป็นเช่นนั้นหายไป พวกเขาบอกว่าศรียุทธะคือตรีโลกนาถ(เจ้าแห่งสามโลก)และเจ้าแห่งดินแดนสุชาวดี แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น พวกเขาเพียงแค่ให้นัยสำคัญนั้นแก่เขา พวกเขาได้แต่งเรื่องราวมากมายในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาพูดว่า พระเจ้ามีพลังมากมายที่ท่านนั้นสว่างยิ่งกว่าพระอาทิตย์พันดวงและท่านสามารถเผาไหม้ทุกสิ่งได้ พวกเขาได้สร้างเรื่องราวเช่นนั้นขึ้นมา! พ่อพูดว่า พ่อจะสามารถเผาลูกๆของพ่อได้อย่างไร? สิ่งนั้นเป็นไปได้! พ่อจะทำลายลูกๆของท่านหรือ? ไม่เลย! นี่คือการบทบาทของละคร โลกเก่าต้องถูกทำลาย ภัยพิบัติทางธรรมชาติเหล่านี้คือคนงานสำหรับการทำลายล้างโลกเก่า เหล่านั้นเป็นงานที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ไม่ใช่ว่าพ่อจะให้คำแนะนำแก่พวกเขาสำหรับการทำลายล้าง ไม่เลย พายุเกิดขึ้น ความมอดอยากเกิดขึ้น พระเจ้าพูดหรือว่า จงทำสิ่งนี้? ไม่เลย! นี่คือการบทบาทของละคร พ่อไม่ได้พูดว่า จงสร้างลูกระเบิด! สิ่งเหล่านี้กล่าวว่าเป็นการกำหนดของราวัน ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว นี่คือการอาณาจักรของราวันและดังนั้นผู้คนของอาณาจักรนั้นจึงมีสติปัญญาที่เป็นเช่นปีศาจ ผู้คนมากมายตาย! ในเวลาสุดท้ายทุกสิ่งจะถูกเผา นี่คือการละเล่นที่ถูกกำหนดไว้แล้วที่ซึ่งเฝ้าแต่ซำรอย ไม่ใช่การทำลายที่เกิดขึ้นจากการเปิดตาของซำงก้า สิ่งต่างๆเหล่านั้นไม่สามารถเรียกว่าเป็นภัยพิบัติจากพระเจ้า สิ่งเหล่านั้นเป็นไปตามธรรมชาติ เวลานั้นพ่อกำลังให้ศรัทธาแก่ลูกๆ ไม่มีเรื่องของการสร้างความทุกข์ต่อใคร พ่อคือผู้เดียวที่ชี้หนทางสู่ความสุข ตามแผนของละครอาคารทั้งหลายนั้นก็กำลังเรื่อยๆ พ่อพูดว่า ทั้งโลกนั้นกลับมาเก่า โลกนั้นต้องถูกทำลาย ดูซิว่าผู้คนนั้นเฝ้าแต่บรรากับกันเองอย่างไร! พวกเขามีสติปัญญาที่เป็นเช่นปีศาจ เมื่อผู้คนมีสติปัญญาดังเช่นของพระเจ้า ก็ไม่มีเรื่องของการฆ่า ฯลฯ พ่อพูดว่า พ่อคือพ่อของทุกคน พ่อรักทุกคน ในขณะที่บามบา มองดูที่ลูกๆ ที่นี้ สายตาของท่านก็ตรงไปหาลูกๆพิเศษ ผู้ที่จดจำพ่อด้วยความรักอย่างมากและทำงานรับใช้ด้วยเช่นกัน ขณะที่กำลังนั่งที่นี้สายตาของพ่อก็ตรงไปหาลูกๆ ที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้ บางครั้งก็ที่เดราตัน บางครั้งก็ที่เมิร์ฐ และบางครั้งก็ที่เดลี พ่อก็จดจำลูกๆที่จดจำพ่อเช่นกัน พ่อจดจำแม้กระทั่งลูกๆเหล่านั้นผู้ที่ไม่จดจำพ่อ เพราะพ่อต้องพาทุกคนกลับไปกับพ่อ ผู้ที่เข้าใจความรู้ของวงจรโลกด้วยพ่อ ที่ต่อมาจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงตามลำดับกันไป เหล่านี้เป็นเรื่องไม่มีขีดจำกัด ครุเหล่านั้น ฯลฯ มีขีดจำกัด ผู้เดียวนั้นไม่มีขีดจำกัด ดังนั้นลูกๆ ควรสัมผัสกับความสุขอย่างมากภายในลูก พ่อพูดว่า บทบาทของทุกคนไม่สามารถเป็นเช่นเดียวกันได้ ผู้นี้มีบทบาทนี้ มีก้ามมือเดียวจากหลายล้านผู้ที่ทำตาม พวกเขาพูดว่า ฉันเป็นลูกอายุ 7 วันของท่าน ฉันเป็นลูกอายุ 1 วันของท่าน ดังนั้นลูกก็คือลูกแมว พ่อเฝ้าแต่อธิบายแต่ละประเด็นแน่นอนว่าลูกได้ข้ามแม่น้ำและมา ความรู้ได้เริ่มต้นขึ้นทันทีที่พ่อมา ท่านได้รับการยกย่องอย่างมาก! ลูกต้องเคยศึกษาบทตอนแห่งกิตะนั้นเป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่า ดังนั้นจงมองดูความแตกต่างระหว่างคำพูดที่พูดโดยพระเจ้ากฤษณะและคำพูดที่พูดโดยพระเจ้าชีวา! ความแตกต่างนั้นเป็นเหมือนกับกลางวันและกลางคืน เวลานั้นอยู่ในสติปัญญาของลูกว่า เมื่อลูกเคยอยู่ในดินแดนแห่งสัจจะ ลูก

ก็เห็นความสุขอย่างมาก ในความเป็นจริงลูกมีประสบการณ์ของความสุขถึง 3 ใน 4 ส่วนของวงจร พ่อได้สร้างละครเพื่อความสุขไม่ใช่ความทุกข์ ลูกได้เริ่มที่จะมีประสบการณ์ของความสุขภายหลัง สงครามไม่สามารถเกิดขึ้นได้อย่างเร็วนัก ลูกได้รับความสุขมากมาย หากจะเป็นครั้งต่อครั้งก็จะไม่ได้มีความสุขสันต์ที่มากเท่านั้น จะไม่มีสงครามใดๆเกิดขึ้นที่นี่เป็นเวลา 3,500 ปี ไม่มีความเจ็บป่วยใดๆ ฯลฯ เพียงดูซิว่าเวลานี้มีโรคภัย โรคแล้วโรคเล่าอย่างไร ในยุคทองจะไม่มีแมลงใดๆ ที่กินพืชพันธุ์ธัญญาหาร เหตุนั้นเองจึงเรียกว่าเป็นสวรรค์ ลูกควรจะแสดงแผนที่โลกด้วยเช่นกัน เพื่อที่ทุกคนจะสามารถเข้าใจ ตั้งแต่เดิมแล้วเคยมีเพียงแค่บาร์ดเท่านั้น ไม่มีศาสนาอื่นใดในเวลานั้น ผู้ก่อตั้งศาสนาได้มาภายหลังตามลำดับกันไป เวลานี้ลูกๆ รู้ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลก ทุกคนนอกจากลูกพูดว่า “เนติ เนติ” ซึ่งหมายถึงพวกเขาไม่รู้จักพ่อ พวกเขาพูดว่า ท่านไม่มีรูป นาม แผ่นดินหรือช่วงเวลา หากท่านไม่มีรูปหรือนาม ท่านก็ไม่สามารถมีแผ่นดินเช่นกัน อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย เวลานี้พ่อได้ให้คำแนะนำตัวของท่านที่ลูกต้องแก้ลูกๆ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะคงอยู่ในความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดอย่างสม่ำเสมอ จดจำทุกสิ่งที่ไม่ใช่ขีดจำกัดอย่างต่อเนื่องที่พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดบอกลูกและเฝ้าแต่ทำตามพ่อ

2. นำความบริสุทธิ์มาใช้เพื่อที่จะคงอยู่อย่างมีพลานามัยดีอย่างสม่ำเสมอ บนพื้นฐานของความบริสุทธิ์ ลูกสามารถประกาศสิทธิในมรดกของพลานามัย ทรัพย์สมบัติและความสุขจากพ่อได้

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่พอใจผู้ที่อยู่อย่างเต็มเปี่ยมอย่างสม่ำเสมอ โดยการทำให้การได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดปรากฏออกมาในสำนึกรู้ของลูก
 ทำให้การบรรลุผลทั้งหมดที่ลูกได้รับจากบัณฑิตาในยุคบรรจบพบกันปรากฏออกมาในสำนึกรู้ของลูก
 ความสุขของการได้มาซึ่งการบรรลุผลเหล่านั้นจะป้องกันลูกไม่ให้ลงสู่ความปั่นป่วนใดๆ ลูกจะอยู่อย่าง
 ไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนอย่างสม่ำเสมอ ความเต็มเปี่ยมทำให้ลูกไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนและทำให้ลูกเป็นอิสระ
 จากความปั่นป่วน ผู้ที่เต็มไปด้วยการบรรลุผลทั้งหมดมีความสุขและความพอใจอย่างสม่ำเสมอ ความพอใจ
 คือสมบัติที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ผู้ที่มีความพอใจมีทุกสิ่ง พวกเขาร้องเพลงอย่างต่อเนื่องว่า : ฉันได้บรรลุสิ่งที่ฉัน
 ปรารถนาแล้ว

คติพจน์: นั่งในเชิงช้าของความรักแล้วการทำงานหนักทั้งหมดจะจบสิ้นลงโดยอัตโนมัติ

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาที่ลูกต้องกลายเป็นครูและให้มนตราที่จะทำให้จิตใจมีระเบียบวินัยแก่ทุกคน นี่เป็นหน้าที่ของลูกทุกคน
- คำถาม:** ลูกๆ ใดที่บาบาไม่ยอมรับสิ่งใดจากพวกเขาเลย?
- คำตอบ:** บาบาไม่ยอมรับสิ่งใดจากผู้ที่มีความหยิ่งยะโสที่พวกเขาให้มากแก่ไหนหรือพวกเขาสามารถช่วยเหลือมากเพียงใด บาบาพูดว่า พ่อมีกุญแจในมือของพ่อ หากพ่อต้องการพ่อสามารถทำให้ใครก็ตามยากจนและพ่อสามารถทำให้ใครก็ตามมั่งคั่งได้ นี่คือการกลับในละครเช่นกัน ผู้ที่หยิ่งยะโสในความมั่งคั่งของเขาในวันพรุ่งนี้ก็จะกลายเป็นคนจน ในขณะที่ผู้ที่ยากจนผู้ที่ใช้ทุกสิ่งอย่างที่พวกเขามีอย่างมีคุณค่าเพื่อช่วยงานของพ่อ จะกลับมามั่งคั่ง

โอมซานติ ลูกๆ ทางจิตรู้ว่าพ่อมาเพื่อให้มรดกของโลกใหม่ของเราแก่เรา ลูกๆ มีความเข้าใจที่มั่นคงว่าลูกจะกลับมาบริสุทธิ์มากเท่าที่ลูกจดจำพ่อ มากเท่าที่ลูกกลายเป็นครูที่ดีลูกก็จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงตามนั้น พ่อในฐานะครูได้สอนวิธีการสอนให้กับลูกและจากนั้นลูกต้องสอนผู้อื่น แน่แน่นอนว่าลูกกลายเป็นครูที่สอนผู้อื่นแต่ลูกไม่สามารถที่จะกลายเป็นครูของใครได้ ลูกสามารถกลายเป็นครูเท่านั้น ครูคือสัตว์ผู้เดียวเท่านั้นที่สอนลูก สัตว์ของทุกคนคือหนึ่งเดียว ท่านทำให้ลูกกลายเป็นครู ลูกสอนทุกคนและชี้หนทางของมานมานะบาฟแก่พวกเขา พ่อได้ให้หน้าที่แก่ลูกที่จะจดจำท่านและที่จะกลายเป็นครูด้วยเช่นกัน เป็นหน้าที่ของผู้ที่ลูกได้ให้คำแนะนำของพ่อแก่พวกเขาที่จะจดจำพ่อด้วยเช่นกัน ในฐานะครูท่านต้องให้ความรู้ของวงจรโลกแก่ลูก ลูกต้องจดจำพ่ออย่างแนบแน่น เป็นเพียงด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้นที่บาปของลูกจะถูกลบทิ้งไป ลูกรู้ว่าลูกคือดวงวิญญาณบาป เหตุนี้เองพ่อจึงบอกทุกคนว่า: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อและบาปของลูกจะได้ถูกลบออกไป พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านได้ให้วิธีการแก่ลูก ลูกๆ ที่แสนหวานลูกดวงวิญญาณได้กลับมาไม่บริสุทธิ์และเนื่องจากสิ่งนี้ที่ร่างกายของลูกได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ในตอนแรกลูกเคยบริสุทธิ์และเวลานี้ลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์ เวลานี้บาบาได้บอกลูกถึงวิธีการที่ง่ายดายมากที่จะทำให้ตนเองบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ท่านพูดว่า จดจำพ่อและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ขณะที่เดินเหิน นั่ง และเคลื่อนไหวไปมาจดจำพ่อ ผู้คนเหล่านั้นไปอาบน้ำในแม่น้ำคงคา พวกเขาจดจำแม่น้ำคงคา พวกเขาจิตว่านั่นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ และด้วยการจดจำสิ่งนั้นพวกเขาก็จะกลับมาบริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามพ่อพูดว่า ไม่มีใครสามารถกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการทำเช่นนั้น จะสามารถมีใครบริสุทธิ์ด้วยน้ำได้อย่างไร? พ่อพูดว่า พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ โอ ลูกๆ ละทิ้งร่างกายและศาสนาทางร่างทั้งหมดของลูก จดจำพ่อและกลับมาบริสุทธิ์แล้วลูกก็จะไปถึงบ้านของลูกดินแดนแห่งการหลุดพ้นอีกครั้งหนึ่ง ลูกลิ้มรสของลูกตลอดทั้งวงจร ตลอดทั้งวงจรไม่มีใครรู้จักพ่อ พ่อเองมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นและให้คำแนะนำของพ่อด้วยปากนี้ มีคำยกย่องปากนี้อย่างมาก ผู้คนพูดถึงเกมรุก (ปากของวัว) วัวคือสัตว์แต่สิ่งนี้หมายถึงมนุษย์ ลูกรู้ว่าผู้นี้คือแม่อาวูใส่ผู้ที่ชีบบาบาได้นำลูกทั้งหมดมาเลี้ยงดูผ่านท่าน เวลานี้ลูกเริ่มที่จะพูดว่า บาบา บาบา พ่อก็พูดเช่นกันว่า บาปของลูกจะถูกตัดออกไปด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงนี้ ลูกๆ ก็จดจำพ่อของตน พวกเขามีใบหน้าของพ่อของเขาประทับอยู่ในหัวใจของเขา ลูกๆ รู้ว่าเช่นที่ลูกคือดวงวิญญาณดังนั้นท่านคือดวงวิญญาณสูงสุดเช่นกัน ไม่มีความแตกต่างระหว่างภาพลักษณ์ของท่านและของลูก รูปลักษณะต่างๆ ของร่างกายทั้งหมดแตกต่างกัน แต่ดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นเช่นเดียวกัน เช่นที่ลูกดวงวิญญาณเป็นเช่นไร พ่อดวงวิญญาณสูงสุดก็เป็นเช่นเดียวกัน ลูกๆ รู้ว่าพ่ออาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด เราดวงวิญญาณก็อาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุดด้วยเช่นกัน ไม่มีความแตกต่างอื่นระหว่างดวงวิญญาณของพ่อกับเราดวงวิญญาณ ท่านคือจุดและเราก็คือจุดด้วย ไม่มีใครอื่นมีความรู้นี้ ลูกคือผู้เดียวเท่านั้นที่พ่อบอกแก่ลูก ผู้อื่นพูดสิ่งต่างๆ มากมายเกี่ยวกับพ่อว่า ท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ว่าท่านอยู่ในก้อนกรวดและก้อนหิน ฯลฯ พวกเขาทั้งหมดพูดสิ่งใดก็ตามที่เข้าไปสู่จิตใจของพวกเขา ตามแผนของละครในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาก็ลิ้มรส รูป แผ่นดิน และเวลาของพ่อ ลูกก็ลิ้มรสเหล่านี้ด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณลิ้มรสของตน ลูกๆ ก็ลิ้มรสพ่อและดังนั้นพวกเขาจะสามารถรู้อะไร? สิ่งนี้หมายความว่าพวกเขากลายเป็นลูกกำพร้า พวกเขาไม่จดจำแม้กระทั่งพระผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งบทบาทของพระผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย พวกเขาลิ้มแม้กระทั่งตนเอง เวลานี้ลูกๆ รู้ว่าลูกได้ลิ้มรสทุกสิ่งไปแล้วอย่างแท้จริง ก่อนหน้านี้เราเป็นเทพเช่นนั้นและจากนั้นเราก็อ้างเลวร้ายยิ่งกว่าสัตว์ สิ่งหลักคือเราลิ้มแม้กระทั่งว่าตัวเราเองเป็นดวงวิญญาณ เวลานี้ใครจะสามารถทำให้เราตระหนักถึงสิ่งนี้? ไม่มีดวงวิญญาณมนุษย์รู้ว่าเขาดวงวิญญาณคืออะไร หรือเขา

เล่นบทบาททั้งหมดของเขายังไง เราทั้งหมดคือพี่น้องชาย ไม่มีใครอื่นมีความรู้ ในเวลานี้ทั้งโลกได้กลับมาโม
ประธาน พวกเขาไม่มีความรู้เลย เวลานี้ลูกดวงวิญญาณมีความรู้และสติปัญญาของลูกเข้าใจว่าลูกเคยประณามพ่อของ
ลูกมาเป็นเวลายาวนาน ด้วยการประณามพ่อลูกก็ทำให้ตนเองห่างไกลจากพ่อไปเรื่อยๆ ตามแผนของละครลูกลงบันไดมา
เรื่อยๆ สิ่งหลักคือการจดจำพ่อ พ่อไม่ได้ให้ความยากลำบากอื่นใดแก่ลูก ลูกๆ เพียงแต่มีความยากลำบากในการจดจำพ่อ
พ่อจะสามารถให้ความยากลำบากใดแก่ลูกๆของท่านหรือ? นั่นจะไม่ใช่กฎ พ่อพูดว่า พ่อไม่ได้ให้ความยากลำบากใดๆแก่
ลูก เมื่อพวกเขาถามคำถาม พ่อก็บอกพวกเขา: เหตุใดลูกจึงสูญเสียเวลาของลูกไปในเรื่องเหล่านี้? จดจำพ่อ! พ่อมาแล้ว
เพื่อจะพาลูกๆกลับบ้านเท่านั้น เหตุนี้เองลูกๆต้องคงอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงและกลับมาบริสุทธิ์ ก็
เท่านั้นเอง! พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อแสดงให้ลูกได้เห็นวิธีการนี้: ที่ใดก็ตามที่ลูกไปจงจดจำพ่อ พ่อ
ได้อธิบายแล้วเช่นกันถึงความลับของ 84 ชาติเกิดแก่ลูก เวลานี้ลูกต้องตรวจสอบตนเองเพื่อดูว่าลูกจดจำพ่อมากแค่ไหน
ก็เท่านั้นเอง! ลูกต้องไม่คิดถึงสิ่งใดอื่น การจดจำพ่อเป็นเรื่องง่ายที่สุด! เมื่อเด็กเติบโตขึ้นเล็กน้อยเขาก็เริ่มจดจำพ่อแม่
ของเขาโดยอัตโนมัติ ลูกควรจะจดจำว่าลูก ดวงวิญญาณคือลูกของพ่อเช่นกัน เหตุใดลูกจึงต้องจดจำท่าน? เพราะบาปที่
ลูกสะสมมานั้นจะสามารถได้รับการปลดปล่อยได้ด้วยการจดจำระลึกถึงนี้เท่านั้น เหตุนี้เองจึงมีการจดจำกันว่าลูกสามารถ
ได้มาซึ่งการหลุดพ้นในชีวิตได้ภายในหนึ่งวินาที การหลุดพ้นในชีวิตขึ้นอยู่กับว่าลูกศึกษาเล่าเรียนอย่างไรและการ
หลุดพ้นขึ้นอยู่กับการจดจำระลึกถึงของลูก มากเท่าที่ลูกจดจำพ่อและให้ความใส่ใจต่อการศึกษาเล่าเรียนของลูก ลูกจะ
ประกาศสิทธิในสถานภาพในอันดับที่สูงตามนั้น ลูกอาจจะทำธุรกิจของลูกต่อไป ฯลฯ พ่อไม่ได้ห้ามลูกที่จะทำเช่นนั้น ทั้ง
วันทั้งคืนลูกจดจำธุรกิจ ฯลฯ ที่ลูกทำใช้ไหม? ดังนั้นเวลานี้พ่อก็ให้ธุรกิจทางจิตนี้แก่ลูก พิจารณาว่าตนเองเป็นดวง
วิญญาณและจดจำพ่อและจดจำวงจรของ 84 ชาติเกิดของลูก ด้วยการจดจำพ่อเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาสโตประธาน ลูก
เข้าใจว่าเวลานี้เครื่องแต่งกายของลูกนั้นเก่าและลูกจะได้รับเครื่องแต่งกายใหม่ที่สโตประธาน ลูกต้องเก็บสาระของความรู้
นี้ไว้ในสติปัญญาของลูก ด้วยการทำเช่นนี้ลูกจะสัมผัสกับคุณประโยชน์มากมาย จากวิชาต่างๆมากมายที่ลูกเรียนใน
โรงเรียน วิชาภาษาอังกฤษคือวิชาที่ลูกจะได้คะแนนดีเนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก เพราะก่อนหน้านี้เคยเป็น
อาณาจักรของพวกเขามาก่อนจึงมีการใช้มากกว่า แม้กระทั่งตอนนี้ชาวบาร์ตเป็นหนี้พวกเขา ไม่ว่าผู้คนจะมั่งคั่งเพียงใด
พวกเขามีในสติปัญญาของพวกเขาว່ว่าหัวหน้ารัฐบาลเป็นหนี้ นี่หมายความว่าเราชาวบาร์ตเป็นหนี้ ประชาชนจะพูดใช้ไหม
ว่าพวกเขเป็นหนี้? ลูกต้องมีความเข้าใจนี้ เนื่องจากลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักร ลูกก็รู้ว่าลูกกำลังได้รับการปลดปล่อยจาก
หนี้สินเหล่านั้นทั้งหมดและกำลังจะกลับมามั่งคั่งและจากนั้นเป็นเวลาครึ่งวงจรที่ลูกจะไม่ใช่หนี้ใครเลย ผู้เป็นนายของ
โลกที่ไม่บริสุทธิ์เป็นหนี้ ในปัจจุบันเราเป็นหนี้และเป็นนายของโลกที่ไม่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ผู้คนร้องเพลงยกย่องบาร์ต:
บาร์ตของเรานั้นเป็นเช่นนั้น! ลูกรู้ว่าลูกเคยมั่งคั่งมาก ลูกเคยเป็นเจ้าของและเจ้าหญิง ลูกจำได้ว่าลูกเคยเป็นนายของโลก
เช่นนั้น เวลานี้ลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์และมีหนี้สินอย่างสมบูรณ์ พ่อบอกผลลัพธ์ของเกมนี้แก่ลูก ผลลัพธ์อะไร? เวลานี้ลูกๆ
จำได้ว่าลูกเคยมั่งคั่งเพียงใดในยุคทอง ใครทำให้ลูกมั่งคั่งอย่างมาก? ลูกๆพูดว่า บาบ่า ท่านทำให้เรามั่งคั่งมาก! เพียงพ่อผู้
เดียวเท่านั้นสามารถทำลูกมั่งคั่งมาก ไม่มีใครในโลกที่รู้สิ่งเหล่านี้ ด้วยการพูดถึงหลายแสนปีพวกเขาเกลี้ยกล่อมทุกสิ่ง พวกเขา
ไม่รู้สิ่งใดเลย เวลานี้ลูกเข้าใจทุกสิ่ง เราเคยมั่งคั่งหลายล้านเท่า เราเคยบริสุทธิ์และมีความสุขอย่างมาก ไม่มีการพูดเท็จ
หรือบาป ฯลฯ ที่นั่น ลูกได้เอาชนะทั้งโลก มีการร้องเพลงว่า ชีพบาบาไม่มีใครอื่นสามารถให้สิ่งที่ท่านให้แก่เราได้ ไม่มีใคร
มีพลังกำลังที่จะให้ความสุขเป็นเวลาครึ่งวงจร พ่อพูดว่า ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเช่นกันลูกมีความสุขและ
ทรัพย์สินสมบัติที่มากมาย ลูกมีเพชรพลอยและอัญมณีมากมายที่ต่อมาถึงเหล่านั้นไปอยู่ในมือของผู้ที่มาหลังจากลูก ลูกไม่
สามารถแม้แต่จะมองเห็นสิ่งเหล่านั้นในที่ใดในเวลานี้ ลูกสามารถเห็นความแตกต่างได้ ลูกเคยเป็นเทพที่มีค่าควรแก่
การกราบไหว้บูชาและแล้วลูกก็กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ลูกเคยเป็นดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและแล้ว
ก็กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา พ่อไม่ได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาแต่ท่านเข้ามาในโลกของผู้กราบไหว้บูชา พ่อมีค่าควรแก่
การกราบไหว้บูชาเสมอ ท่านไม่เคยกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ธุรกิจของท่านคือการทำให้ลูกมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา
จากเป็นผู้กราบไหว้บูชา และธุรกิจของราวันคือการทำให้ลูกกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ไม่มีใครในโลกที่รู้สิ่งนี้ ลูกก็ลืมสิ่งนี้
เช่นกัน พ่ออธิบายทุกวันว่า อยู่ในมือของพ่อที่จะทำให้ใครมั่งคั่งหรือยากจน พ่อพูดว่า ผู้ที่มั่งคั่งเวลานี้ต้องกลายเป็นคน
จนอย่างแน่นอน พวกเขาจะกลับมายากจนอย่างแน่นอน บทบาทของพวกเขาเป็นเช่นนั้น! พวกเขาจะไม่สามารถอยู่ที่นั่นได้
ผู้ที่มั่งคั่งมีความหยิ่งยโสมากมายของการเป็นคนนั้นคนนั้นและการมีสิ่งนั้นสิ่งนี้ ในการที่จะทำลายความหยิ่งยโสของ
พวกเขา บาบ่าพูดว่า เมื่อพวกเขามาเสนอบางสิ่งแก่บาบา บาบ่าก็จะบอกพวกเขาว่าไม่จำเป็นสำหรับสิ่งนั้นและเก็บสิ่งนั้น
ไว้กับตนเอง ท่านก็จะขอสิ่งนั้นเมื่อท่านต้องการเพราะท่านเห็นว่าไม่มีประโยชน์ใดๆ พวกเขามีความหยิ่งยโสของตนเอง
ดังนั้นไม่ว่าจะยอมรับบางสิ่งหรือไม่นั้นทั้งหมดอยู่ในมือของบาบา พ่อจะทำอะไรเล่ากับเงิน? ท่านไม่ต้องการสิ่งนั้น อาคาร
เหล่านี้กำลังถูกสร้างขึ้นเพื่อลูกๆ ลูกมาที่นี่เพื่อพบกับบาบาและจากนั้นลูกต้องกลับไป ลูกไม่สามารถอยู่ที่นั่นได้ตลอดเวลา

บาบาไม่ต้องการเงิน ท่านไม่ต้องการกองทัพหรือระเบิด ฯลฯ ลูกกลายเป็นนายของโลก เวลาลูกอยู่ในสนามรบ ลูกไม่ได้ทำสิ่งใดนอกจากจดจำพ่อ พ่อได้ออกคำสั่งแก่ลูก: จดจำพ่อแล้วลูกจะได้รับพลังมากมายนี้ ศาสนานี้ของลูกให้ความสุขอย่างมากมาย พ่อคือผู้ทรงพลังอำนาจ ลูกเป็นของท่าน ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงของลูก ลูกต้องไตร่ตรองทุกสิ่งที่ลูกได้ยินที่นั่น เช่นที่วักกินหญ้าแล้วเคี้ยวเอื้อง ปากของวักก็ยังคงทำงานต่อไป บาบายังบอกลูกเช่นกันให้คิดถึงเรื่องความรู้เป็นอย่างมาก: เราควรจะถามอะไรบาบา? พ่อพูดว่า มานมานะบาฟ! ด้วยสิ่งนี้ที่ลูกจะกลับมาสโตประธาน เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกรู้ว่าลูกต้องกลับมาเต็มไปด้วยทุกคุณธรรมและเต็ม 16 องค์ ลูกควรจะรู้สึกถึงสิ่งนี้ภายในตัวลูกโดยอัตโนมัติ ลูกไม่ควรประณามใครหรือทำกรรมที่เป็นบาปใดๆ ลูกไม่ควรที่จะทำกรรมที่ผิดๆใด เหล่าเทพเป็นอันดับหนึ่ง พวกเขาประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงด้วยการทำความเพียรพยายาม ได้มีการจดจำถึงเหล่าเทพว่าพวกเขาเป็นของศาสนาเทพที่สูงที่สุดของการไม่ใช้ความรุนแรงก้าวร้าว การฆ่าใครบางคนคือความรุนแรง พ่ออธิบายแก่ลูกและดังนั้นลูกๆต้องอยู่อย่างสำรวจตนและตรวจสอบตนเองว่าลูกเป็นเช่นไร นั่นจดจำบาบาไหม? เป็นเวลานานแค่ไหนที่นั่นจดจำบาบา? หัวใจของลูกควรจะผูกพันอยู่กับบาบามากที่ลูกนั้นไม่มีวันลืมที่จะจดจำท่าน เวลานั้นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดว่า ลูกดวงวิญญาณคือลูกของพ่อ ลูกคือลูกที่คงอยู่ตลอดไปของพ่อ การจดจำระลึกถึงของคู่รักและผู้เป็นที่รักเหล่านั้นก็เป็นการจดจำระลึกถึงของผู้ที่มีร่างกาย พวกเขาไม่มีมิติของกันและกันและราวกับว่าพวกเขาอยู่เบื้องหน้ากันและกันและแล้วภาพนั้นก็หายไป พวกเขากิน ดื่ม และจดจำกันและกันในความสุขนั้น มีพลังมากมายในการจดจำระลึกถึงนี้ของลูก ลูกจะเฝ้าแต่จดจำพ่อผู้เดียวแล้วลูกก็จะจดจำอนาคตของลูก ลูกจะมีมิติของการทำลายล้าง เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปลูกก็จะได้นิมิตรของการทำลายล้างบอยขึ้นและแล้วลูกก็จะสามารถที่จะบอกผู้อื่นว่าการทำลายล้างกำลังจะเกิดขึ้นและให้จดจำพ่อ บาบาสละละทิ้งทุกสิ่ง ไม่ควรจะมีการจดจำสิ่งใดในเวลาสุดท้าย เวลานั้นเราจะไปสู่อาณาจักรของเรา ลูกต้องไปสู่โลกใหม่อย่างแน่นอน ลูกต้องเผาบาปทั้งหมดของลูกด้วยพลังของโยคะ ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมากมายในสิ่งนี้ ลูกลืมพ่อครั้งแล้วครั้งเล่าเพราะเหล่านี้เป็นสิ่งที่ละเอียดอ่อนมาก ตัวอย่างของงูและแมลงที่ส่งเสียงก็เป็นของเวลานี้ แมลงที่ส่งเสียงก็แสดงความมหัสศจรรย์แต่ความมหัสศจรรย์ของลูกยิ่งใหญ่มากกว่าของแมลงนั้น บาบาเขียนว่า จงเฝ้าแต่ส่งเสียงของความรู้ในที่สุดพวกเขาก็จะตื่นขึ้น พวกเขาจะสามารถไปที่อื่นใดได้? พวกเขาจะมาหาลูกเรื่อยๆ จำนวนของผู้คนที่มาหาลูกจะเพิ่มขึ้น ชื่อของลูกจะได้รับการยกย่อง มีลูกน้อยมากในปัจจุบัน อัชชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่พ่อ บัฟฟาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกต้องไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้อย่างมาก ลูกต้องย่อยทุกสิ่งที่ลูกได้ยินมาอย่างต่อเนื่อง อยู่อย่างสำรวจตนและตรวจสอบว่าหัวใจของลูกผูกพันอยู่กับพ่อมากขนาดนั้นที่ลูกจะไม่มีวันลืมพ่อเลย
2. แทนที่จะสูญเสียเวลาในการถามคำถามจงอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงและทำให้ตนเองบริสุทธิ์ ไม่ควรจะมีความคิดใดๆในเวลาสุดท้ายนอกจากการจดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้น ผีภพสิ่งนี้ตั้งแต่นั้นเป็นต้นไป

พร: **พร:** ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ด้วยการเปลี่ยนทัศนคติของลูกด้วยคำปฏิญาณของความมุ่งมั่นของลูก
พื้นฐานหลักสำหรับการกลับมายิ่งใหญ่คือความบริสุทธิ์ การปฏิบัติตามคำปฏิญาณแห่งความบริสุทธิ์ในรูปของสัญญาหมายถึงการกลายเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ คำปฏิญาณของความมุ่งมั่นนี้จะเปลี่ยนแปลงทัศนคติของเรา การปฏิบัติตามคำปฏิญาณแห่งความบริสุทธิ์หมายถึงการทำให้ทัศนคติของลูกสูงส่ง การปฏิบัติตามคำปฏิญาณหมายถึงการปฏิบัติตามข้อควรระมัดระวังในทางปฏิบัติจริงและการมีความคิดนี้อย่างมั่นคงในจิตใจของลูก เมื่อลูกทำการปฏิญาณที่จะกลับมาสโตประธาน ลูกได้ทำให้ทัศนคติของลูกเป็นทัศนคติของดวงวิญญาณทั้งหลายเป็นพี่น้อง ลูกมีทัศนคติของความเป็นพี่น้อง บราห์มินที่มีทัศนคตินี้กลายเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่

คติพจน์: หยุดสิ่งไร้ประโยชน์ ด้วยการปิดกระดุมของความมุ่งมั่นบนริมฝีปากของลูก*

(*การพูดเพื่อพิสูจน์อะไร สู้ตั้งมันไม่ต้องพูดเสียดีกว่า เหมือนเอาลูกปิดใส่ปาก เท่ากับอยู่อย่างอดกลั้น ให้เวลาพิสูจน์
ไม่ใช่คำพูด)

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน การทำตามศรัทธาของพ่อหมายถึงการมีความเคารพต่อพ่อ ผู้ที่ทำตามการกำหนดของจิตใจของตนเองมีความไม่เคารพต่อพ่อ
- คำถาม:** บาบามาไม่ได้คัดค้านผู้ที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของเขาในประเด็นใด? แต่ท่านให้คำแนะนำใดแก่พวกเขา?
- คำตอบ:** บาบาพูดว่า ลูกๆ อาจจะเข้ามาสัมผัสกับทุกคน ทำงานอะไรก็ตามที่ลูกต้องทำ ฯลฯ ลูกต้องมีการติดต่อกับผู้คน หากลูกต้องสวมใส่เสื้อผ้าสีสันทึบๆ เช่นนั้น บาบามาไม่ได้คัดค้านสิ่งนี้ พ่อเพียงให้คำแนะนำเท่านั้น: ลูกๆ จงจัดการความผูกพันยึดมั่นจากความสัมพันธ์ทางร่างกายทั้งหมดของลูก และร่างกายของลูกเองและจดจำพ่อ

โอม ชานติ ชีพบาบาหนึ่งที่และอธิบายแก่ลูกๆ นั่นคือท่านดลใจลูกให้เพียรพยายามที่จะกลับมาทัดเทียมกับท่าน เช่นที่พ่อเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ดังนั้นเช่นเดียวกันลูกๆ ควรเป็นเช่นเดียวกับพ่อ ลูกๆ ที่แสนหวานรู้ว่าไม่ใช่ลูกทั้งหมดจะกลายเป็นเช่นเดียวกัน ลูกแต่ละคนจะต้องทำความเพียรพยายามด้วยตนเอง นักเรียนมากมายศึกษาที่โรงเรียนแต่พวกเขาก็ไม่ได้สอบผ่านด้วยเกียรตินิยมทั้งหมด อย่างไรก็ตาม ครูของพวกเขาให้แรงบันดาลใจให้พวกเขาทั้งหมดเพียรพยายาม ลูกๆ ทำความเพียรพยายามด้วยเช่นกัน เมื่อพ่อถามว่าลูกจะกลายเป็นอะไร ทุกคนก็ตอบว่า: เรามาที่นี่เพื่อจะเป็นนารายณ์จากผู้ชายธรรมดาและเป็นลักษมีจากผู้หญิงธรรมดา นั่นก็ถูกต้องแต่ลูกต้องดูที่กิจกรรมของลูกด้วยเช่นกัน พ่อคือผู้สูงสุด ท่านเป็นครูและกูรู ไม่มีใครรู้จักพ่อนี้ ลูกๆ รู้ว่าชีพบาบาเป็นบาบา ครู และสัจกูรูของเรา อย่างไรก็ตามเป็นสิ่งที่ยากที่จะเข้าใจท่านอย่างที่ท่านเป็นอย่างแท้จริง ลูกอาจรู้จักพ่อแต่ลูกลืมบทบาทของท่านในฐานะที่เป็นครูและกูรู ลูกๆ ต้องมีความเคารพต่อพ่อด้วยเช่นกัน การมีความเคารพ หมายความว่าอย่างไร? การมีความเคารพ หมายถึงการศึกษาสิ่งที่พ่อสอนอย่างดี พ่อนั้นอ่อนหวานมาก ประทศของความสุขควรจะสูงขึ้นภายในตัวลูกตลอดเวลา ควรมีความสุขอย่างเหลือล้น! ลูกแต่ละคนควรถามตนเองว่า: ฉันมีความสุขเช่นนี้หรือไม่? ไม่ใช่ทุกคนสามารถเป็นเหมือนกันได้ นอกจากนี้ยังมีความแตกต่างอย่างมากในวิธีที่ทุกคนศึกษาเล่าเรียน ในโรงเรียนเหล่านั้นก็มีความแตกต่างอย่างมากเช่นกัน ที่นั่นครูผู้สอนนั้นธรรมดา แต่ที่นี่ผู้เดียวนี้ไม่ธรรมดา ไม่สามารถมีครูอื่นใดที่เป็นเช่นเดียวกับผู้เดียวนี้ได้ ไม่มีใครรู้ว่าพ่อที่ไม่มีตัวตนกลายเป็นครูด้วยเช่นกัน แม้ว่าพวกเขาใช้ชื่อ “ศรัทษณะ” พวกเขาก็ไม่รู้ว่าศรัทษณะไม่สามารถเป็นพ่อได้ กฤษณะเป็นเทพ ผู้คนมากมายมีชื่อว่า “กฤษณะ” อย่างไรก็ตามทันทีที่พวกเขาพูดว่า “กฤษณะ” รูปของศรัทษณะก็มาอยู่เบื้องหน้าพวกเขา เขาเป็นสิ่งที่ชีวิตที่มีร่างกาย ลูกรู้ว่าร่างกายนี้ไม่ได้เป็นของผู้เดียวนั้น ท่านเองพูดว่า พ่อมาขอยืมร่างกายนี้ใช้ชั่วคราว ผู้นี้เป็นมนุษย์มาก่อน และเขาก็ยังเป็นมนุษย์อยู่ในตอนนี้ เขาไม่ใช่พระเจ้า เพียงผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนเท่านั้นเป็นพระเจ้า เวลานั้นท่านอธิบายความลับมากมายแก่ลูกๆ อย่างไรก็ตามในที่สุดแล้วก็ยังเป็นไปไม่ได้สำหรับลูกที่จะเข้าใจพ่อและครูอย่างเต็มที่ ลูกลืมแล้วแล้วเล่า สติปัญญาของลูกถูกตั้งรังไปหามนุษย์ที่มีร่างกาย และยังไม่มีความศรัทธาในสติปัญญาว่าในท้ายที่สุดแล้วนี่คือพ่อ ครู และสัจกูรู ลูกยังคงลืม นักเรียนจะเคยลืมครูของเขาหรือไม่? ผู้ที่อาศัยอยู่ในหอพักนักเรียนจะไม่มีวันลืมเลยนักเรียนที่อาศัยอยู่ในหอพักจะจำได้อย่างแน่นอน ในขณะที่นี้ ลูกไม่ได้มีศรัทธาที่มั่นคงนั้น ลูกแต่ละคนกำลังนั่งอยู่ในหอพักนักเรียนตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก และแม้ว่าลูกทั้งหมดจะเป็นนักเรียน ลูกก็ไม่ได้มีศรัทธาที่มั่นคงนั้น บาบารู้ว่าลูกแต่ละคนกำลังประกาศสิทธิในสถานะภาพของลูกตามความเพียรพยายามของลูกเอง ในการศึกษาเล่าเรียนเหล่านั้นบางคนกลายเป็นทนายความและบางคนก็กลายเป็นวิศวกรหรือแพทย์ ที่นี้ลูกกำลังจะกลายเป็นนายของโลก ดังนั้นสติปัญญาของนักเรียนเช่นนั้นควรจะเป็นเช่นไร? พฤติกรรมและวิธีการพูดของพวกเขาควรจะเป็นเช่นไร พ่ออธิบายว่าลูกๆ ลูกต้องไม่ร้องไห้ ลูกกำลังกลายเป็นนายของโลก ลูกต้องไม่ร้องไห้เพราะความทุกข์ การร้องไห้ออกมาจากความทุกข์นั้นเป็นรูปแบบของการร้องไห้ที่แย่มากที่สุด พ่อพูดว่า ผู้ที่ร้องไห้คือผู้ที่สูญเสีย พวกเขาสูญเสียอาณาจักรของโลกที่สูงส่งที่สุด ลูกพูดว่าลูกมาเพื่อเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์แต่ลูกก็ไม่ได้ประพฤติตนตามนั้น ทุกคนกำลังทำความเพียรพยายามตามลำดับกันไป บางคนก็สอบผ่านได้ดีมากและได้รับทุนการศึกษาแต่บางคนก็สอบตก ทั้งหมดตามลำดับกันไป แม้ท่ามกลางลูกๆ บางคนก็ศึกษาเล่าเรียนและบางคนก็ไม่ได้ศึกษาเล่าเรียนเลย ผู้คนจากหมู่บ้านไม่ชอบศึกษาเล่าเรียน อย่างไรก็ตาม ถ้าลูกขอให้พวกเขาตัดหญ้าพวกเขาจะทำอย่างมีความสุข พวกเขาพิจารณาว่านั่นคือการมีชีวิตที่เป็นอิสระ พวกเขาพิจารณาว่าการศึกษาเล่าเรียนเป็นบ่วงพันธะ หลายคนเป็นเช่นนั้น แม้แต่เจ้าของที่ดินที่มั่งคั่ง

พวกเขาคิดว่าตนเองมีความเป็นอิสระไม่พึ่งพาผู้ใดและมีความสุขมาก อย่างน้อยก็ไม่ได้เรียกว่างาน คนอื่นต้องทำงานในออฟฟิศ ฯลฯ เวลานี้พ่อกำลังสอนลูกเพื่อที่จะทำให้ลูกเป็นนายของโลก ท่านไม่ได้สอนลูกเพื่อทำให้ลูกมีงานทำ ลูกจะกลายเป็นนายของโลกด้วยการศึกษานี้ การศึกษาเล่าเรียนนี้สูงส่งมาก ลูกกลายเป็นนายของโลก, ผู้ที่เป็นอิสระอย่างแท้จริง นี่เป็นประเด็นที่ง่ายมาก นี่คือการศึกษาดียวเท่านั้นที่ลูกสามารถกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีที่สูงส่งและบริสุทธิ์เช่นกัน ลูกพูดว่าผู้คนของศาสนาใดก็ตามสามารถมาและศึกษาที่นี่ได้ พวกเขาจะเข้าใจว่าการศึกษานี้สูงส่งมาก พ่อกำลังสอนลูกเพื่อที่จะทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก สติปัญญาของลูกๆ เวลานี้กว้างไกลและละเอียดอ่อนมาก จากสติปัญญาที่มีขีดจำกัดขณะนี้กลับมาไม่มีขีดจำกัดตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูกมีความสุขมากกว่าลูกกำลังทำให้ผู้อื่นกลายเป็นนายของโลก แท้จริงแล้วมีงานอาชีพที่นั่นด้วยเช่นกัน สาวใช้และคนใช้ ฯลฯ ล้วนแล้วแต่จำเป็นต้องมีที่นั่น ผู้ที่ไม่ได้ศึกษาจะแบกภาระสำหรับผู้ที่ได้ศึกษา เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า ถ้าลูกศึกษาอย่างดีนี่คือสิ่งที่ลูกสามารถเป็นได้ ลูกพูดว่าลูกจะกลายเป็นสิ่งนี้ แต่ลูกจะเป็นอะไรถ้าลูกไม่ได้ศึกษาเล่าเรียน? ถ้าลูกไม่ศึกษาเล่าเรียนลูกก็จะไม่จดจำพ่อด้วยความเคารพอย่างมาก พ่อพูดว่า ยิ่งลูกมีการจดจำระลึกถึงมากเท่าไร บาปของลูกก็จะยิ่งได้รับการปลดปล่อยมากเท่านั้น ลูกๆ พูดว่า บาบารเราจะทำตามคำแนะนำของท่าน พ่อจะให้การชี้แนะและแนวทางปฏิบัติแก่เราโดยผ่านผู้อื่น อย่างไรก็ตามบางคนไม่แม้แต่จะยอมรับคำแนะนำของผู้นี้ พวกเขายังคงทำตามข้อกำหนดเก่าๆ ที่ไร้ประโยชน์ของมนุษย์ต่อไป ถึงแม้ว่าพวกเขาจะสามารถเห็นวาทะที่พบบากำลังให้การชี้แนะโดยผ่านพาทะนี้พวกเขายังคงทำตามการกำหนดของตนเองต่อไป พวกเขาทำตามข้อกำหนดที่มีค่าเช่นเปลือกหอย ที่มีผู้คนบอกเขา ด้วยการทำตามข้อกำหนดของราวันเวลานี้ลูกกลับมาไร้ค่าเท่าเปลือกหอย รัม ชีพบบากำลังให้คำแนะนำแก่ลูกในเวลานี้ มีชัยชนะในการมีศรัทธา จะไม่มีการสูญเสียในสิ่งนี้ พ่อจะเปลี่ยนแม้กระทั่งการสูญเสียให้เป็นกำไร แต่สำหรับผู้ที่มีศรัทธาในสติปัญญาของพวกเขาเท่านั้น ผู้ที่มีความสงสัยในสติปัญญาจะเฝ้าแต่สลักอยู่ภายใน ผู้ที่มีศรัทธาในสติปัญญาของเขาไม่สามารถสลัก พวกเขาไม่มีวันสัมผัสกับการสูญเสีย พ่อเองรับประกันว่า: จะไม่มีการสูญเสียเลยเมื่อลูกทำตามศรัทธา การกำหนดของมนุษย์เรียกว่าเป็นการกำหนดของผู้มีร่างกาย ที่นี้มีเพียงการกำหนดของมนุษย์เท่านั้น มีการจดจำว่ามีการชี้แนะของมนุษย์ การชี้แนะของพระเจ้าและการชี้แนะของเทพ เวลานี้ลูกได้รับการชี้แนะของพระเจ้าซึ่งทำให้ลูกกลายเป็นเทพจากมนุษย์ จากนั้นที่นั่นในสวรรค์ลูกมีเพียงแต่ความสุขเท่านั้น ไม่มีความทุกข์เลย มีเพียงความสุขที่สมบูรณ์แบบ ลูกต้องสัมผัสกับความรูสึกนั้นในเวลานี้ ลูกรู้สึกถึงอนาคต เวลานี้คือยุคของการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดเมื่อลูกได้รับศรัทธา พ่อพูดว่า พ่อมาวงจรแล้ววงจรเล่าในยุคบรรจบพบกัน เพียงลูกเท่านั้นที่รู้จักผู้เดียวนี้ ลูกทำตามคำแนะนำของท่าน พ่อพูดว่า ลูกๆ แนนอนจงอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ใครพูดว่าลูกต้องเปลี่ยนเสื้อผ้า ฯลฯ? จงสวมใส่อะไรก็ได้ที่ลูกต้องการ ลูกต้องเข้ามามีสายใยกับคนมากมาย ไม่มีการคัดค้านใดเลยต่อการสวมใส่เสื้อผ้าสีส้ม ลูกสามารถสวมใส่เสื้อผ้าอะไรก็ได้ที่ลูกต้องการ ไม่ได้สำคัญอะไร พ่อพูดว่า: จงสละทิ้งสำนึกของร่างกายและความสัมพันธ์ทางร่างกายทั้งหมด ลูกสามารถสวมใส่อะไรก็ได้ที่ลูกต้องการ เพียงพิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ให้มีศรัทธาที่มั่นคงนี้ ลูกก็รู้เช่นกันว่าเป็นดวงวิญญาณที่กลับมาบริสุทธิ์และไม่บริสุทธิ์ มหาตมะเรียกว่าดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ ไม่เคยกล่าวว่า “ดวงวิญญาณสูงสุดที่ยิ่งใหญ่” ไม่เหมาะสมที่จะพูดเช่นนั้น เหล่านี้เป็นประเด็นที่ดีมากที่ต้องเข้าใจ สัตกुरुผู้ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคนคือพ่อผู้เดียว ความตายก่อนเวลาอันควรไม่เคยเกิดขึ้นที่นั่น เวลานี้ลูกๆ เข้าใจว่าบบากำลังทำให้ลูกกลายเป็นเทพอีกครั้งหนึ่ง ก่อนหน้านี้สิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกไม่รู้ด้วยซ้ำว่าช่วงเวลาของวงจรคืออะไร เวลานี้ลูกได้รับการเตือนความจำถึงทุกสิ่ง ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าเป็นดวงวิญญาณที่เรียกว่าดวงวิญญาณบาปหรือดวงวิญญาณบุญ จะไม่กล่าวว่า “ดวงวิญญาณสูงสุดที่เต็มไปด้วยบาป” การพูดว่าพระเจ้าอยู่ทุกหนแห่งเป็นความไม่รู้คิดอย่างมาก! พ่อที่นั่งนี้และอธิบายสิ่งนี้ เวลานี้ลูกเข้าใจว่าพ่อเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่มาทุก 5,000 ปี เพื่อเปลี่ยนแปลงลูกจากดวงวิญญาณบาปเป็นดวงวิญญาณบุญ ท่านไม่ได้เปลี่ยนเพียงคนเดียว ท่านเปลี่ยนลูกๆ ทั้งหมด พ่อพูดว่า: ฉันเป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดผู้เปลี่ยนลูกๆ พ่อจะให้ความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูกอย่างแนนอน ในยุคทอง มีเพียงดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์เท่านั้น ด้วยการเอาชนะราวันที่ลูกกลายเป็นดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์ ลูกรู้สึกวามายาสร้างอุปสรรคมากมาย เธอทำให้ลูกหายใจไม่ออกโดยสิ้นเชิง ลูกเข้าใจว่าสงครามเกิดขึ้นกับมายา อย่างไรก็ตามพวกเขาได้แสดงสงครามระหว่างฆราวาสและพณฺฑาวาส และแสดงกองทัพของพวกเขา ฯลฯ ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับสงครามนี้ ที่แฝงตัว เพียงลูกเท่านั้นที่รูสิ่งนี้ ลูกดวงวิญญาณต้องรบกับมายา พ่อพูดว่าต้นธาราคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ลูกได้รับชัยชนะเหนือสิ่งนั้นด้วยพลังโยคะ ไม่มีใครเข้าใจความหมายของพลังโยคะ ผู้ที่เคยสโตประธานเป็นผู้ที่กลับมาโตประธาน พ่อเองพูดว่า พ่อเข้ามาในผู้นี้ในตอนจบของชาติเกิดสุดท้ายของหลายชาติเกิดของเขา เขากลับมาโตประธาน และลูกก็เป็นเช่นเดียวกันด้วย บาบาก็ได้พูดสิ่งนี้กับเพียงคนเดียว ท่านพูดสิ่งนี้กับทุกคนตามลำดับกันไป ลูกเข้าใจว่าใครจะประกาศสิทธิอันดับได ตามลำดับกันไป เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปลูกจะรู้มากยิ่งขึ้น ลูกจะได้รับนิมิตของลูกประจำ เมื่อเด็กๆ ในโรงเรียนได้รับการเลื่อนชั้น พวกเขาจะรู้ทุกสิ่งเมื่อพวกเขา

ได้รับผลการเรียน บาบากล่าวเด็กคนหนึ่งว่า ข้อสอบของเธอมาจากไหน? เด็กคนนั้นตอบว่าจากลอนดอน แล้วเวลานี้ ข้อสอบของลูกจะมาจากที่ไหน? ข้อสอบของลูกจะมาจากเบ๊องบน ลูกจะได้รับนิมิตของทุกสิ่ง นี่คือการศึกษาน่าอัศจรรย์ ยิ่ง ไม่มีใครรู้ว่าผู้ใดสอนลูก พวกเขาพูดว่า: พระเจ้ากษณะพูด ทุกคนศึกษาตามลำดับกันไปและความสุขของพวกเขาก็ตามลำดับกันไปเช่นกัน มีการจดจำกันว่าถ้าลูกต้องการที่จะรู้เกี่ยวกับความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสสัจจตามโก๊ปและโก๊ปี่ นี่คือสภาพในเวลาสุดท้าย พ่ออธิบายว่าแม้ว่าท่านจะรู้ว่าลูกๆจะไม่มีวันล้มลง แต่ก็ไม่มีใครบอกได้ว่าอะไรจะเกิดขึ้น พวกเขาไม่ได้ศึกษาเล่าเรียน สิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในโชคของพวกเรา ถ้าพวกเขาได้รับสัญญาเพียงเล็กน้อยว่า ไปและก่อตั้งครอบครัวของเธอ พวกเขาจะไปสู่โลกนั้นอย่างรวดเร็ว พวกเขาไปจากที่สุดของด้านหนึ่งไปสู่อีกด้านหนึ่ง พฤติกรรมของพวกเรา วิธีการพูดของเขาก็เป็นไปตามนั้น พวกเขาคิดว่า ถ้าพวกเขาจะได้รับเงินจำนวนหนึ่ง พวกเขาก็คงไปและใช้ชีวิตแยกกัน นี่เป็นที่เข้าใจได้จากพฤติกรรมของเขา ซึ่งหมายความว่าพวกเขาไม่มีศรัทธาและกำลังนั่งที่นี้อย่างสิ้นหวัง มีหลายคนที่ไม่เข้าใจแม้กระทั่งอักษรตัวแรกของความรู้นี้ บางคนก็ไม่แม้แต่จะนั่งลงเพื่อศึกษา มายาไม่ปล่อยให้พวกเขาศึกษาเล่าเรียน มีดวงวิญญาณเช่นนั้นอยู่ทุกศูนย์ พวกเขาไม่เคยมาศึกษาเล่าเรียน ช่วงน่านอนนี่ คือความรู้ที่สูงส่งมาก พระเจ้ากำลังสอนลูก! เมื่อبابาบอกพวกเขาไม่ให้ทำบางสิ่ง พวกเขาก็ไม่ฟังและยังคงทำผิด อาณาจักรกำลังได้รับการก่อตั้ง และดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีทุกรูปแบบที่นั่นจากบนลงล่าง มีความแตกต่างในสถานภาพ ที่นั่นเช่นกัน สถานภาพตามลำดับกันไป ถ้าอย่างนั้นแตกต่างกันอย่างไร? ที่นั่นช่วงอายุยาวนานและมีความสุข แต่ที่นั่นช่วงอายุสั้นและมีความทุกข์ ประเด็นที่น่าอัศจรรย์เหล่านี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ดูสิว่าละครนี้ถูกสร้างขึ้นอย่างไร! ลูกเล่นบทบาทเดียวกันทุกวงจร ลูกยังคงเล่นบทบาทนั้นวงจรแล้ววงจรเล่า ดวงวิญญาณที่เล็กมากเช่นนั้นเต็มไปด้วยบทบาทที่ใหญ่มากเช่นนั้น! ดวงวิญญาณนำารูปลักษณะเดียวกันและมีกิจกรรมเดียวกันมาใช้ วงจรโลกยังคงหมุนต่อไป สิ่งซึ่งถูกกำหนดไว้แล้วกำลังเกิดขึ้น วงจรนี้จะซ้ำรอยอีกครั้ง ลูกจะผ่านสภาพสโตประธาน สโต ราโจ และตโม ไม่มีอะไรที่จะต้องสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ โอเค ลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณหรือไม่? ลูกเข้าใจว่าพ่อของดวงวิญญาณคือชีพبابา ผู้ที่กลับมาสโตประธานคือผู้ที่ตโมประธานอีกครั้งหนึ่ง และแล้วโดยการจดจำพ่อลูกจะกลับมาสโตประธานอีกครั้งหนึ่ง นี่เป็นสิ่งที่ดี ลูกควรหยุดที่จุดนี้ บอกพวกเขาว่าพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดให้มรดกแห่งสวรรค์นี้แก่ลูก ท่านท่านนั้นเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อให้ความรู้นี้ ไม่มีเรื่องเกี่ยวกับคัมภีร์ฯในสิ่งนี้ คัมภีร์มาจากไหนในตอนเริ่มต้น? เมื่อมีการขยายตัวที่คัมภีร์ถูกสร้างขึ้น ไม่มีคัมภีร์ในยุคทอง ไม่มีอะไรที่เป็นเหมือนกับประเพณี ชื่อและรูปจะเปลี่ยนแปลง อัจชะ

ถึง ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกต้องไม่ร้องให้ด้วยความทุกข์ ให้สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาว่าลูกคือผู้ที่จักกลายเป็นนายของโลก และดังนั้นกิจกรรมของลูกและวิธีการพูดของลูกต้องดีมาก ลูกไม่ควรร้องไห้

2. เป็นผู้ที่มิศรัทธาในสติปัญญาและเฝ้าแต่ทำตามหนทางของพ่อเสมอ อย่าสับสนหรือสับสน มีชัยชนะโดยการมีศรัทธา ดังนั้นอย่าได้ทำตามการกำหนดของตนเองที่ทำให้ลูกมีค่าเพียงแต่เศษเสี้ยว

พร: พร: ขอให้ลูกมีค่าของการได้รับพรจากทุกคนและเปลี่ยนแปลงตนเองด้วยการใส่จุดพลุสต่อប់กับสถานการณ์ต่างๆ

ลูกสามารถใส่จุดพลุสต่อប់กับสถานการณ์ต่างๆ ด้วยพลังการควบคุมเมื่อลูกมีสำนึกของพ่อในรูปแบบที่เป็นจุด และในรูปดวงวิญญาณที่เป็นจุด ลูก ๆ ที่เปลี่ยนแปลงตนเองในสถานการณ์ต่างๆและเสนอที่จะใส่จุดพลุสต่อប់จะกลับมามีค่าต่อการได้รับพร พวกเขาได้รับพรจากตนเองนั่นคือพวกเขาได้รับความสุข และพวกเขาได้รับพรจากพ่อและครอบครัวบราห์มินด้วยเช่นกัน

คติพจน์: ประทับตราของความมุ่งมั่นลงบนความคิดที่ลูกสร้างขึ้นเป็นครั้งคราวแล้วลูกจะกลายเป็นผู้มีชัยชนะ

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ทำงานรับใช้ในขณะที่มีสำนักเป็นดวงวิญญาณและลูกจะประสบความสำเร็จอย่างต่อเนื่องในทุกย่างก้าว
- คำถาม:** ด้วยการมีสำนักรู้ใดที่ลูกจะไม่มีสำนักที่เป็นร่าง?
- คำตอบ:** รักษาสำนักไว้เสมอว่าลูกคือผู้รับใช้ของพระเจ้า ผู้รับใช้ไม่สามารถมีสำนักที่เป็นร่างได้ ยิ่งลูกอยู่ในโยคะมากเท่าไร สำนักที่เป็นร่างของลูกก็จะยิ่งถูกขจัดออกไปมากเท่านั้น
- คำถาม:** ตามละครแล้ว ผู้ที่มีสำนักที่เป็นร่างจะได้รับการลงโทษใด?
- คำตอบ:** ความรู้นี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของพวกเขา ผู้ที่มั่งคั่งจะอยู่อย่างมีสำนักที่เป็นร่างเพราะความมั่งคั่งของพวกเขา เหตุนี้เองพวกเขาจึงไม่สามารถเข้าใจความรู้นี้ นี่คือการลงโทษที่พวกเขาได้รับ ผู้ที่ยากจนจะสามารถเข้าใจความรู้นี้อย่างง่ายดาย

โอม ซานติ พ่อทางจิตวิญญาณแนะนำลูกผ่านบราห์มาว่าลูกจะกลายเป็นอะไรถ้าลูกมีการจดจำระลึกถึง ลูกจะกลับมาสโตประธาน และเข้าไปในอาณาจักรแห่งดินแดนสุขาวดีของลูก ท่านไม่ได้บอกเพียงลูกเท่านั้น เสียงนี้ไม่ได้ไปถึงแค่ในบาร์ดเท่านั้นแต่จะไปถึงทุกคนในต่างประเทศด้วย ผู้คนมากมายจะได้รับนิมิตด้วยเช่นกัน พวกเขาจะได้รับนิมิตของใคร? ลูกต้องใช้สติปัญญาของลูก พ่อให้นิมิตผ่านบราห์มาถ้าพวกเขาต้องการเป็นเจ้าชาย พวกเขาควรไปหาบราห์มาหรือบราห์มินชาวยุโรปก็ปรารถนาที่จะเข้าใจผู้เดียวนั้น บาร์ดเคยเป็นดินแดนสุขาวดี แต่ไม่มีใครรู้อย่างลูกต้องว่าเคยเป็นอาณาจักรของใครในเวลานั้น บาร์ดเคยเป็นสวรรค์ เวลาลูกอธิบายแก่ทุกคนว่านี่คือราชาโยคะที่ง่ายตายซึ่งด้วยสิ่งนี้บาร์ดกลายเป็นสวรรค์ สติปัญญาของผู้คนในต่างประเทศอย่างน้อยก็ดีกว่าเล็กน้อย พวกเขาจะเข้าใจอย่างรวดเร็ว ดังนั้น ลูกๆ ที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้ควรทำอะไรในขณะนี้? จะต้องให้คำแนะนำแก่ลูก ลูกๆ ต้องสอนราชาโยคะโบราณ ผู้คนมากมายมาหาลูกที่พิพิธภัณฑ์และนิทรรศการฯลฯ พวกเขาเขียนความคิดเห็นของพวกเขาลงไปว่า ลูกกำลังทำงานที่ดีมาก อย่างไรก็ตามพวกเขาเองก็ไม่เข้าใจ ถ้าพวกเขาได้สัมผัสแม้เพียงเล็กน้อย พวกเขาก็จะมา แต่ยังคงเป็นผู้ที่ยากจนที่ทำความเพียรพยายามที่จะเข้าใจและสร้างโชคที่ดีสำหรับตนเอง ผู้ที่มั่งคั่งจะไม่ทำความเพียรพยายามใดๆ พวกเขามีสำนักที่เป็นร่างอย่างมากและดังนั้นตามละครก็เหมือนราวกับว่าพระเจ้าได้ลงโทษแก่พวกเขา อย่างไรก็ตาม โดยผ่านพวกเขาที่ลูกต้องกระจายเสียงออกไป ผู้คนในต่างประเทศสนใจในการได้รับความรู้นี้ พวกเขาจะมีความสุขมากที่ได้ยินสิ่งนี้ ลูกเพียรพยายามอย่างมากกับเจ้าหน้าที่รัฐบาลแต่พวกเขาไม่มีเวลา แม้ว่าพวกเขาจะได้รับนิมิตขณะกำลังนั่งอยู่ที่บ้านก็จะไม่มีสิ่งใดเลยเข้าไปในสติปัญญาของพวกเขา ดังนั้นบาบาแนะนำลูกๆว่า ให้เก็บรวบรวมความคิดเห็นที่ดีแล้วทำหนังสือรวบรวมความคิดเห็นของพวกเขา แล้วลูกสามารถแนะนำผู้คนและบอกพวกเขาว่า ดูสิทุกคนชอบสิ่งนี้อย่างมาก ผู้คนในต่างประเทศและจากบาร์ดสนใจในการเรียนรู้เกี่ยวกับราชาโยคะที่ง่ายตาย บาร์ดประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของเหล่าเทพแห่งสวรรค์ด้วยราชาโยคะที่ง่ายตาย และดังนั้นเหตุใดลูกจึงไม่ตั้งพิพิธภัณฑ์ในทำเนียบรัฐบาลที่สามารถจัดการประชุม ฯลฯ ลูกๆ ควรคิดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ จะยังคงใช้เวลา สติปัญญาของพวกเขาไม่อ่อนลงอย่างรวดเร็วเช่นนั้น มีกุญแจก๊อดเรปิดล็อคสติปัญญาของพวกเขา ถ้าเสียงจะกระจายออกไปในเวลานี้จะเกิดการเปลี่ยนแปลงขนานใหญ่ ใช้ สิ่งนั้นจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน บอกพวกเขาว่า: ถ้ามีพิพิธภัณฑ์ที่ทำเนียบรัฐบาล ชาวต่างชาติมากมายจะมาและเข้าใจ ลูกๆจะมีชัยชนะอย่างแน่นอน และดังนั้นลูกควรจะคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ต่อไป ผู้ที่มีสำนักเป็นดวงวิญญาณจะคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องทำเพื่อให้ผู้คนที่น่าสนใจและสั่นไหวเข้าใจและประกาศสิทธิ์ในมรดกของพวกเขาจากพ่อ ลูกเขียนว่า ท่านสามารถประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรโดยไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆ ดังนั้นเมื่อลูกที่ดีบางคนมา พวกเขาสามารถให้ความคิดเห็นได้ รองนายกรัฐมนตรีจะมาทำพิธีเปิด และนายกรัฐมนตรีและประธานาธิบดีจะมาในภายหลังเพราะพวกเขาจะได้รับการบอกว่าการรู้นี้น่าอัศจรรย์เพียงใด และความสงบที่แท้จริงจะได้รับการก่อตั้งอย่างไร เป็นสิ่งที่รู้สึกได้ว่าลูกต้องที่สุด การอธิบายทำให้รู้สึกได้ว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้อง ถ้าไม่รู้สึกว่าคุณต้องในวันนี้ก็จะรู้สึกว่าคุณต้องในวันพรุ่งนี้อย่างแน่นอน บาบาเฝ้าแต่บอกลูกต่อไป: จงไปหาบุคคลสำคัญ เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป พวกเขาจะเข้าใจด้วยเช่นกัน สติปัญญาของมนุษย์กลับมามีมาตรฐาน และเหตุนี้เองพวกเขาจึงกระทำการที่ผิด นับวันพวกเขาก็ยิ่งกลับมามีมาตรฐานมากขึ้น ลูกพยายามที่จะอธิบายแก่พวกเขาโดยการบอกพวกเขาว่า หยุดธุรกิจที่ชั่วร้ายนั้น จงสร้างความก้าวหน้า พ่อมาแล้วเพื่อทำให้ลูกเป็นเทพที่บริสุทธิ์ ในที่สุดวันนั้นจะมาถึงเมื่อจะมีพิพิธภัณฑ์ในทำเนียบรัฐบาล จงบอกพวกเขาว่า: เราจะจ่ายค่าใช้จ่ายของเราเอง รัฐบาลจะไม่ให้เงินใดๆ ลูกๆ ควร

พูดว่าลูกสามารถสร้างพิภพภณท์ในทำเนียบรัฐบาลทุกแห่งด้วยค่าใช้จ่ายของลูกเอง ถ้าได้เริ่มในทำเนียบรัฐบาลหนึ่งแห่งก็จะเกิดขึ้นในอาคารอื่นๆ ทั้งหมด อย่างไรก็ตามจำเป็นต้องมีบางคนที่มีอธิบายความรู้นี้ บอกพวกเขาว่า: กำหนดเวลาที่ใครบางคนสามารถมาและชี้หนทางแก่คุณ เราจะแสดงหนทางที่จะสร้างชีวิตของคุณโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดเลยแม้กระทั่งเปลือกหอย สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นในอนาคต พ่ออธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดโดยผ่านลูกๆ มายาจับลูกที่ดีมากที่คิดว่าตนเองเป็นมหาวิระ จุดหมายปลายทางสูงมาก ลูกต้องระมัดระวังอย่างมาก การชกมวยนี้ไม่ยิ่งหย่อนเลย เป็นการชกมวยที่ทรงพลังที่สุด นี่คือการสนทนาที่จะเอาชนะราวัน ลูกไม่ควรมีความสำคัญที่เป็นร่างแม่แต่น้อย ลูกไม่ควรคิดว่าลูกกำลังทำงานรับใช้หรือทำงานรับใช้นั้น ลูกคือผู้รับใช้ของพระเจ้า ลูกต้องให้ศาสนแก่ทุกคน สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายามที่แผ่กว้างอย่างมาก ลูกต้องอธิบายความรู้ให้แก่ตนเองด้วยพลังโยคะ ลูกต้องแผ่กว้างอย่างมากในสิ่งนี้และไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้เพื่อที่ความซาบซึ้งของลูกสามารถสูงขึ้น ลูกควรอธิบายด้วยความรักว่าทุกวงจร ชาวบาร์ตได้รับมรดกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด 5,000 ปีที่แล้วเคยมีอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ เวลาที่ลูกเรียกว่าโรงค้าประเวณี ยุคทองเคยเป็นวัดของชีวาและได้รับการก่อตั้งโดยชีพบาบา นี่คือการอาณาจักรที่ก่อตั้งโดยราวัน ความแตกต่างเป็นเหมือนกลางวันและกลางคืน ลูกๆ รู้สึกว่าลูกได้กลายเป็นอะไรอย่างแท้จริง! บาบาทำให้ลูกหัดเทียบกับตัวท่านเอง สิ่งหลักคือการกลับมาซึ่งมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณจึงมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและมีความคิดว่า วันนี้ฉันต้องไปและอธิบายให้แก่นายกรัฐมนตรีคนนั้นคนนี้ ถ้าฉันให้ดริชตีแก่เขา เขาก็สามารถมีนิมิต ลูกสามารถให้ดริชตีแก่เขา ถ้าลูกคงสำนึกเป็นดวงวิญญาณแบบเตอร์ของลูกยังคงได้รับการเติมเต็ม แบบเตอร์ของลูกจะได้รับการเติมเต็มเมื่อลูกนั่งในสำนึกเป็นดวงวิญญาณและมีโยคะกับพ่อในขณะที่พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ผู้ที่อยากจนสามารถเติมเต็มแบบเตอร์ของเขาได้อย่างรวดเร็วมากเพราะพวกเขาคิดว่าพ่ออย่างมาก ลูกอาจจะเก่งมากในความรู้แต่ถ้าลูกมีโยคะน้อย แบบเตอร์ของลูกจะไม่ได้ได้รับการเติมเต็มเพราะจะมีความหยิ่งโสของร่างกายอย่างมากซึ่งหมายความว่าลูกไม่มีโยคะใดเลย เหตุนี้เองจึงไม่มีพลังในลูกศรของความรู้ มีพลังในดาบด้วยเช่นกัน ดาบหนึ่งอาจมีค่า 10 รูปี และอีกดาบหนึ่ง 50 รูปี ได้มีการจดจำดาบของกูรูโกปินด์ซิงห์ (กูรูคนที่ 10 ของซิกข์) ไม่มีเรื่องของความรุนแรงในสิ่งนี้ เหล่าเทพไม่ก้าวร้าวรุนแรงทั้งสองทาง วันนี้ บาร์ตเป็นเช่นนั้นและพรงี้จะเป็นเช่นนั้น และดังนั้นลูกๆ ควรสัมผัสกับความสุขอย่างมาก เมื่อวานนี้ลูกอยู่ในอาณาจักรของราวันและลูกกำลังกลัวใจไม่ออก วันนี้ ลูกอยู่กับพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด เวลาที่ลูกเป็นของครอบครัวพระเจ้า ในยุคทองลูกจะเป็นของครอบครัวเทพ พระเจ้าเองกำลังสอนลูกในเวลานี้ ลูกได้รับความรักจากพระเจ้าอย่างมาก โดยการได้รับความรักของราวันเป็นเวลาครึ่งวงจรลูกก็กลายเป็นลิง เวลาที่โดยการได้รับความรักจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกก็กลายเป็นเทพ นี่เป็นเรื่องของ 5,000 ปี พวกเขาพูดถึงเวลาหลายแสนปี ผู้ที่เคยเป็นผู้กราบไหว้บูชาเหมือนอย่างที่คุณเคยเป็นเช่นกัน เขากำลังยืนอยู่บนยอดของต้นไม้ ในยุคทองลูกมีความมั่งคั่งที่ไม่มีขีดจำกัดและความมั่งคั่งที่ไม่มีขีดจำกัดเช่นกันในวัดที่สร้างขึ้นมา ต่อมาหลังจากนั้น วัดเหล่านั้นก็ถูกรื้อปล้น มีวัดมากมาย มีวัดของปวงประชาด้วยเช่นกัน ที่จริงแล้วปวงประชาในเวลานี้มีความมั่งคั่งมากกว่า ผู้ปกครองขอยืมเงินจากปวงประชา นี่คือการที่สกปรกมาก กัลกัตตาเป็นสถานที่ที่สกปรกที่สุด ลูกต้องเพียรพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงสิ่งนั้น ไม่ว่าใครทำอะไร เขาก็ได้รับผลตอบแทนของสิ่งนั้น ถ้ามีสำนึกเป็นร่างลูกก็สอพลอ ผู้คนไม่เข้าใจความหมายของ “มานมานะบาฟ” พวกเขาเพียงแค่อ้าง พวกเขามองไม่รู้ใจ เพียงลูกบราห์มินเท่านั้นที่มีความรู้ ผู้คนในหนทางอื่นไม่สามารถกลายเป็นเทพได้ ใครจะสามารถกลายเป็นเทพได้โดยไม่กลายเป็นบราห์มิน, ประชาบิดา บราห์มา กุมารหรือกุมารีได้อย่างไร? ผู้ที่ได้กลายเป็นสิ่งนี้ในวงจรที่แล้วจะกลายเป็นสิ่งนี้อีกครั้ง สิ่งนี้ใช้เวลา ต้นไม้จะเติบโตและมีการขยายตัวออกไปเรื่อยๆ จากการเคลื่อนไหวเหมือนมดและแล้วลูกจะมีสภาพที่โยบิโน พ่ออธิบายว่า: ลูกๆ ที่แสนหวานจดจำพ่อและดวงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง วงจรของ 84 ชาติเกิดอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกบราห์มินเปลี่ยนแปลงและกลายเป็นเทพ และจากนั้นลูกก็กลายเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนนักรบ ไม่มีใครเข้าใจคำว่าสุริยวงศ์และจันทร์ราวต์ ลูกต้องเพียรพยายามที่จะอธิบายให้แก่พวกเขา อย่างไรก็ตามถ้าพวกเขายังคงไม่เข้าใจก็เป็นที่ชัดเจนว่ายังไม่ถึงเวลาของพวกเขา อย่างไรก็ตามพวกเขายังคงมา ผู้คนภายนอกได้ยินสิ่งที่ผิดเกี่ยวกับบราห์มา กุมารี และเมื่อพวกเขาเข้ามาข้างในและเห็นสิ่งที่ลูกกำลังทำอยู่ พวกเขาพูดว่า ผู้คนเหล่านี้กำลังทำงานที่ดีมาก พวกเขา กำลังเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพของมนุษย์ ดูซิว่าบุคลิกภาพของเหล่าเทพสวยงามแค่ไหน! พวกเขาปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ บาบาพูด: ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของลูก เป็นเพราะด้วยวิญญาณปีศาจร้ายทั้งห้าเหล่านั้นที่บุคลิกภาพของลูกเสียหายไป ในขณะที่ลูกกำลังอธิบาย พวกเขาก็กลายเป็นคนดี แต่เมื่อพวกเขาออกไปข้างนอกพวกเขาก็ลืมทุกสิ่ง เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า ไม่ว่าลูกจะตกแต่งประดับประดากี่ครั้งมันก็จะสกปรกอีกครั้ง บาบาไม่ได้ดูหมิ่นใคร ท่านเพียงอธิบายแก่ลูก ให้กิจกรรมของลูกนั้นสูงส่ง ทำไมลูกถึงโกรธและเริ่มเห่า? ในสวรรค์ไม่มีความโกรธใดเลย เมื่อใดก็ตามที่พ่ออธิบายอะไรเป็นการส่วนตัวท่านก็ไม่เคยโกรธเลย บาบาอธิบายทุกสิ่งอย่างละเอียดมาก ละครเคลื่อนไปอย่างถูกต้องแม่นยำตามกฎ ไม่เคยมีความผิดพลาดใดเลยในละคร มันถูกกำหนดไว้แล้วนิรันดร์ การกระทำใดที่เกิดขึ้นก่อนหน้านี้เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอีกครั้งหลังจาก

5,000 ปี บางคนก็สงสัยว่าภูเขาคงถูกสร้างขึ้นมาใหม่อย่างไรหลังจากที่ถล่มลงมาแล้ว เมื่อลูกดูภาพยนตร์ พระราชวังอาจพังทลาย จากนั้นเมื่อมีการฉายซ้ำลูกก็จะเห็นพระราชวังนั้นเหมือนเดิม ในทำนองเดียวกันทั้งหมดนี้ก็จะซ้ำรอยเหมือนเดิม ลูกต้องมีสมองที่จะเข้าใจ เป็นเรื่องยากสำหรับสติปัญญาของบางคนที่จะเข้าใจ นี่คือประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลก เคยเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพในอาณาจักรของพระเจ้า พวกเขาคือผู้ที่ได้รับการกราบไหว้บูชา พ่อได้อธิบายแล้วว่าลูกคือผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา และต่อมากลูกก็กลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา ความหมายของ“ฮัมโซ”จึงได้มีการอธิบายแก่ลูก ลูกคือผู้ที่กลายเป็นเทพ และต่อมากลายเป็นนักบวชฯ นี่คือเกมของการตีลังกา ลูกต้องเข้าใจสิ่งนี้อย่างชัดเจนมากและพยายามอธิบายสิ่งนี้ให้แก่ผู้อื่น บาบาก็ได้บอกลูกให้หยุดทำธุรกิจ ไม่เลย เพียงแต่กลับมาสโตประธานเข้าใจนัยสำคัญของประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์และอธิบายแก่ผู้อื่น สิ่งหลักคือ “มานมานะบาฟ” พิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อและลูกจะกลับมาสโตประธาน การจาริกแสวงบุญของการจดจำระลึกถึงเป็นอันดับหนึ่ง พ่อพูดว่า: พ่อจะพาทุกสิ่งทุกอย่างกลับไปกับพ่อ ในยุคทองจะมีมนุษย์จำนวนน้อยมาก ในยุคเหล็กมีมนุษย์จำนวนมากนับไม่ถ้วน ใครจะพาทุกคนกลับไป? ใครจะทำให้ป่าหมดไป? นายของสวน เป็นพ่อผู้ที่ได้ชื่อว่าคนพวยเรือ ท่านคือผู้เดียวที่ปลดปล่อยทุกคนจากความทุกข์และนำทุกคนข้ามฟากไป การศึกษานี้แสนหวานมาก เพราะความรู้นี้เป็นแหล่งรายได้ของลูก ลูกได้รับสมบัติที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้คนในหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธาไม่ได้รับสิ่งใดเลย ไม่มีเรื่องของการก้มลงแทบเท้าผู้ใดที่นั่นนั่นผู้คนไปและหมอบกราบอยู่เบื้องหน้ากูรู พ่อปลดปล่อยลูกจากทุกสิ่งนั้น ลูกควรจดจำพ่อเช่นนั้น ท่านคือพ่อ ดังนั้นลูกเข้าใจว่าลูกจะได้รับมรดกของลูกจากบาบอย่างแน่นอน ลูกมีความสุขนี้ บางคนเขียนว่า เมื่อเราไปหาคนที่มั่งคั่ง เราารู้สึกอับอายเพราะเรายากจน บาบาคือ: เป็นการดีกว่าที่ลูกยากจนเพราะว่าถ้าลูกมั่งคั่งลูกคงจะไม่มาที่นี่ อัจชะ

ถึง ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บ๊อบดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. คงอยู่ในความสุขและความซาบซึ้งอย่างสม่ำเสมอว่าลูกเป็นของครอบครัวของพระเจ้า พระเจ้ากำลังสอนลูกด้วยตัวท่านเองและลูกกำลังได้รับความรักของท่าน ด้วยความรักนี้ที่ลูกกลายเป็นเทพ
2. เข้าใจละครที่ถูกกำหนดเอาไว้แล้วนี้อย่างถูกต้องแม่นยำ ไม่สามารถมีความผิดพลาดใดๆในสิ่งนี้ การกระทำใดๆที่เกิดขึ้นจะซ้ำรอย เมื่อลูกเข้าใจประเด็นนี้ด้วยหัวใจที่ชัดเจน ลูกจะไม่มีวันโกรธเลย

พร: ขอให้ลูกข้ามผ่านพายุทั้งหมดได้อย่างง่ายดายโดยการพิจารณาว่าพายุเหล่านั้นเป็นของขวัญและกลับมาอุทิศตนและเพียบพร้อม
เป้าหมายของทุกคนคือการอุทิศตนและกลับมาเพียบพร้อม(complete) ดังนั้นอย่าได้หวาดกลัวต่อสิ่งเล็กๆ ลูกกำลังกลายเป็นรูปปั้นบูชาและดังนั้นจะต้องมีการใช้ค้อนตอกบ้างอย่างแน่นอน ผู้ที่อยู่ข้างหน้าจะต้องข้ามผ่านพายุมากที่สุด อย่างไรก็ตามลูกต้องไม่พบว่าพายุเหล่านั้นเป็นพายุ แต่เป็นของขวัญ พายุเหล่านั้นกลายเป็นของขวัญที่จะทำให้ลูกมีประสบการณ์ ดังนั้นจงต้อนรับอุปสรรคต่างๆ และเมื่อลูกมีประสบการณ์แล้ว จงเคลื่อนไปข้างหน้าต่อไป

คติพจน์: เพื่อที่จะจบสิ้นความไม่ระมัดระวัง จงตรวจสอบตนเองอย่างต่อเนื่องในขณะที่รักษาความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกกับตนเอง

*** โอม ชานติ ***

ขณะนี้ถึงเวลาแล้วที่จะทำให้คุณสมบัติของคุณเท่ากับเป้าหมายของคุณโดยการกลับมาทบทวนกับพ่อ

วันนี้ บัพดาตารู้สึกยินดีที่ได้เห็นลูกๆ จากทั่วทั้งสี่ทิศ ซึ่งทุกคนอยู่ในสภาพของความเคารพตนเองของพวกเขา ตลอดทั้งวันจริงไม่มีดวงวิญญาณใดจะได้รับความเคารพตนเองที่ยิ่งใหญ่กว่าความเคารพตนเองที่คุณได้รับในยุคนั้นพบกันนี้ ความเคารพตนเองนี้ยิ่งใหญ่มาก ลูกตระหนักถึงสิ่งนี้หรือไม่? ความซาบซึ้งของการเคารพตนเองนั้นยิ่งใหญ่มาก สิ่งนี้อยู่ในจิตสำนึกของคุณหรือไม่? ลูกประจำของความเคารพตนเองนั้นยาวมาก เฝ้านั้นลูกปิดแต่ละเม็ดต่อไปและอยู่อย่างหลุดหายไปในความรักของความซาบซึ้งของความเคารพตนเองนี้ ลูกได้รับความเคารพตนเองนี้หรือสมญาจากบัพดาตาเอง ลูกได้รับความเคารพตนเองจากพระเจ้า ดังนั้น ไม่มีอำนาจใดจะมาสั่นคลอนความซาบซึ้งทางจิตของความเคารพตนเองของคุณได้ เพราะลูกได้รับสิ่งนี้จากผู้ทรงอำนาจ

ดังนั้น วันนี้ในเวลาอมฤต บัพดาตาเดินทางไปทั่วโลกเพื่อดูลูกๆ ทั้งหมดและเห็นว่าลูกแต่ละคนมีลูกประจำของความเคารพตนเองในสำนึกของคุณมากเพียงใด การสวมลูกประจำนี้หมายถึงการอยู่อย่างมั่นคงอยู่ในสภาพนั้นด้วยสำนึกของคุณ ดังนั้นให้ตรวจสอบตนเองเพื่อดูว่าลูกอยู่ในสภาพของสำนึกนี้มากแค่ไหน บัพดาตากำลังมองว่าคุณมีความสมดุลของศรัทธาในความเคารพตนเองและความซาบซึ้งทางจิตขนาดไหน การมีศรัทธาหมายถึงการมีความรู้ที่เต็มเปี่ยมและการมีความซาบซึ้งทางจิตคือการมีพลัง ดังนั้นบาบาจึงเห็นสภาพที่เต็มไปด้วยความรู้ที่อยู่สองประเภท ประเภทแรกคือเต็มไปด้วยความรู้ และอีกประเภทหนึ่งคือเป็นตัวของการความรู้ ดังนั้นจงถามตนเองว่า ฉันเป็นใคร? บัพดาตาเห็นว่าเป้าหมายของคุณนั้นสูงส่งมาก เป้าหมายของคุณนั้นสูงส่งมากใช่หรือไม่? อะไรคือเป้าหมายที่สูงส่ง? ลูกทุกคนพูดว่า ลูกจะกลับมาทบทวนกับพ่อ ดังนั้น เช่นที่พ่อเป็นผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใด ดังนั้นเป้าหมายที่จะกลับมาทบทวนกับพ่อจึงสูงส่ง ดังนั้นบัพดาตามีความสุขมากที่ได้เห็นเป้าหมายของคุณ แต่....แต่...บาบาควรจะบอกลูกใหม่ว่า “แต่อะไร?” “แต่อะไร?” ผู้เป็นครูควรจะพูด ดับเบิลฟอเรนเนอร์ลูกจะฟังว่า “แต่อะไร” ไหม? ลูกต้องเข้าใจ บัพดาตาต้องการเห็นคุณสมบัติของคุณเท่ากับเป้าหมายของคุณ เวลานั้นลูกแต่ละคนถามตัวเองว่า: เป้าหมายของคุณเท่ากับคุณสมบัติของคุณหรือไม่ หรือเท่ากับสภาพในทางปฏิบัติจริงของคุณหรือไม่? นั่นก็เพราะว่าเป้าหมายและคุณสมบัติของคุณที่เท่ากันนั้นคือการกลับมาทบทวนกับพ่อ ขณะนี้เป็นเวลาที่จะนำความทบทวนนี้ให้เข้ามาใกล้

ในปัจจุบัน บัพดาตาไม่สามารถมองเห็นสิ่งหนึ่งในลูกๆ ได้ ลูกหลายคนเพียรพยายามในรูปแบบต่างๆ มากมายเพื่อจะกลับมาทบทวนกับพ่อ ไม่จำเป็นที่จะต้องเพียรพยายามต่อหน้าความรักที่มีต่อพ่อ เพราะที่ใดมีความรัก ที่นั่นก็ไม่ต้องเพียรพยายาม ความซาบซึ้งผิวดิจของสำนึกที่เป็นเป็นร่างได้กลายเป็นธรรมชาติของคุณ มันกลายเป็นธรรมชาติไปแล้ว ลูกจำเป็นต้องเพียรพยายามเพื่อเข้ามาสู่จิตสำนึกของการเป็นร่างหรือไม่? หรือลูกได้พยายามเช่นนั้นมาเป็นเวลา 63 ชาติเกิดแล้ว? สิ่งนี้กลายเป็นธรรมชาติของคุณ มันกลายเป็นธรรมชาติไปแล้ว ดังนั้นแม้กระทั่งในเวลานี้บางครั้งลูกก็พูดว่า แทนที่จะมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกกลับมีจิตสำนึกที่เป็นร่าง ดังนั้นเช่นที่จิตสำนึกที่เป็นร่างได้กลายเป็นธรรมชาติและเป็นธรรมชาติของคุณ ในทำนองเดียวกันเวลานี้ให้สภาพของจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณกลายเป็นธรรมชาติและเป็นธรรมชาติของคุณ เป็นการยากที่จะเปลี่ยนธรรมชาติของคุณ แม้กระทั่งเวลานี้ลูกก็พูดว่า บางครั้งลูกก็พูดว่า นั่นไม่ใช่ความตั้งใจของคุณ แต่มันเป็นธรรมชาติของคุณ ดังนั้นลูกได้ทำให้ธรรมชาตินั้นเป็นธรรมชาติ และลูกก็ไม่สามารถทำให้ธรรมชาติของการกลับมาทบทวนกับพ่อเป็นธรรมชาติได้! ลูกถูกควบคุมโดยธรรมชาติที่ผิด เหตุใดการมีธรรมชาติที่คุณต้องการในการทบทวนกับพ่อจึงเป็นเรื่องยาก? ดังนั้น เวลานั้นบัพดาตาต้องการเห็นลูกทุกคนมีธรรมชาติของการมีจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณอย่างเป็นธรรมชาติ ลูกได้เห็นพ่อบราห์มาแล้ว ในขณะที่เดิน เคลื่อนไหว และทำงานใดๆ สภาพของจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณเป็นธรรมชาติที่เป็นธรรมชาติของท่าน

บัพดาตาได้ยืนยันว่า ทุกวันนี้ดาดี้ทั้งหลายมีการสนทนากับใจถึงใจกันเป็นพิเศษเกี่ยวกับว่าจะทำให้สภาพที่เป็นเทวดานางฟ้า สภาพการมาทิต และสภาพของการทบทวนกับพ่อเป็นธรรมชาติที่เป็นธรรมชาติของคุณได้อย่างไร ให้สิ่งนี้กลายเป็นธรรมชาติของคุณ ลูกมีการสนทนากับใจถึงใจเช่นนี้ใช่หรือไม่? นี่คือการที่ดาดี้คิดครุ่นแล้วครุ่นเล่าใช่หรือไม่? ที่ลูกควรกลายเป็นเทวดานางฟ้า ลูกควรการมาทิต เพื่อที่พ่อจะได้รับการเปิดเผย ดังนั้นวิธีการพิเศษที่จะกลายเป็นเทวดา

นางฟ้าหรือการสร้างสภาพคาร์มาที่ดีที่ไม่มีตัวตนคือการกลับมาไม่มีความหลงทะนงตน มีเพียงผู้ที่ไม่มีความหลงทะนงตนเท่านั้นที่สามารถกลับมาไม่มีตัวตนได้ ด้วยเหตุนี้มนตราสุดท้ายที่พอได้ให้โดยผ่านบราห์มาคือ: พร้อมกับการไม่มีตัวตนแล้ว ก็ต้องไม่มีความหลงทะนงตนด้วย ความหยิ่งโสของร่างกายหรือจิตสำนึกที่เป็นร่างกายไม่ใช่เพียงแค่การติดกับอยู่ในร่างกายของตนเองหรือร่างกายของผู้อื่นเท่านั้น สิ่งนี้เพียงอย่างเดียวไม่เรียกว่าความหยิ่งโสในร่างกายหรือจิตสำนึกที่เป็นร่าง มีความหยิ่งโสในร่างกายและมีจิตสำนึกที่เป็นร่างด้วย การตระหนักรู้ถึงร่างกายของตนเองและของผู้อื่น การมีความผูกพันยึดมั่นในร่างกาย ลูกส่วนใหญ่สอบผ่านในสิ่งนี้ ผู้ที่มีความรักอย่างลึกซึ้งต่อความพยายาม ผู้ที่มีความเพียรพยายามอย่างแท้จริงนั้นจะอยู่เหนือรูปแบบที่หยาบนี้ได้ อย่างไรก็ตามมีรูปของจิตสำนึกที่เป็นร่างที่ละเอียดอ่อนมากมาย จดรายการของสิ่งเหล่านี้ในบันดาถูกๆด้วยกัน บัพาดาจะไม่บอกลูกเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ในวันนี้ สัญญาณมากมายเท่านั้นที่เพียงพอแล้วสำหรับวันนี้เพราะลูกทุกคนมีความรู้จิต ลูกทุกคนรู้จักสิ่งเหล่านี้ใช่หรือไม่? หากลูกทุกคนถูกถาม ลูกทุกคนก็จะถ่ายทอดสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดได้อย่างฉลาดมาก อย่างไรก็ตาม บัพาดาเพียงแต่บอกลูกถึงความเพียรพยายามที่แสนเรียบง่ายและง่ายดายนี้ จดจำและเก็บมนตราสุดท้ายของทั้งสามคำ (ไม่มีตัวตน ไม่มีความหลงทะนงตน และไม่มิกิเลส) ไว้ในความคิด คำพูด การกระทำ ความสัมพันธ์และสายใยของลูกอยู่เสมอ เมื่อลูกสร้างความคิดใดๆขึ้นมา ให้ตรวจสอบว่าความคิดนั้นเต็มไปด้วยมนตราที่ยิ่งใหญ่หรือไม่? ในทำนองเดียวกัน ให้รักษาคำสามคำนี้ไว้ในคำพูดและการกระทำของลูก และให้มีความเท่าเทียมกัน นี่เป็นสิ่งที่ง่ายใช่หรือไม่? ลูกไม่ได้ถูกบอกให้จดจำเมอร์ลีย์ทั้งหมด แต่ให้จำเพียงแค่สามคำ มนตราอันยิ่งใหญ่นี้จะทำให้ความคิดของลูกสูงส่ง จะทำให้ลูกมีความถ่อมตนในคำพูดขอลูก และมีความรู้สึกของการรับใช้ในการกระทำของลูก มันจะสร้างทัศนคติของความปรารถนาดีและความรู้สึกที่สูงส่งในความสัมพันธ์และสายใยของลูกอยู่เสมอ

บัพาดาได้ยืมข่าวเกี่ยวกับงานรับใช้ ทุกวันนี้ลูกได้ให้หลักสูตรต่างๆมากมายในงานรับใช้ อย่างไรก็ตาม เวลานั้นยังคงมีหลักสูตรหนึ่งที่เหลืออยู่ นั่นคือการให้หลักสูตรแห่งพลัง นั่นคือการเติมเต็มดวงวิญญาณด้วยพลังที่พวกเขาต้องการ เป็นหลักสูตรที่จะเติมพลังให้พวกเขา ไม่ใช่หลักสูตรของการบอกพวกเขาด้วยคำพูด พร้อมกับหลักสูตรของคำพูด ให้มีหลักสูตรในการเติมพลังให้พวกเขาด้วย ซึ่งพวกเขาไม่เพียงแต่พูดว่าสิ่งนี้ดี แต่ทำให้พวกเขากลับมาดีด้วยตัวของพวกเขาเองด้วย ให้พวกเขาพูดว่า วันนี้พวกเขาได้รับพลังหยดหนึ่ง การได้สัมผัสประสบการณ์นี้แม้เพียงหยดเดียวก็ถือเป็นเรื่องที่ดีมากสำหรับดวงวิญญาณเหล่านั้น ให้หลักสูตร แต่ให้หลักสูตรนี้กับตัวเองก่อน แล้วจึงค่อยบอกผู้อื่น ลูกได้ยืมสิ่งที่บัพาดาต้องการหรือไม่? จงทำให้คุณสมบัติของลูกเท่ากับเป้าหมายของลูก เมื่อเห็นเป้าหมายของทุกคน บัพาดาก็พอใจมาก เวลานั้นแค่ทำให้สิ่งนั้นเท่าเทียมกัน แล้วลูกก็จะกลับมาทัดเทียมกับพ่อได้อย่างง่ายดายมาก

บัพาดาถือว่าลูกสูงกว่าท่านแม้กระทั่งสูงกว่าการทัดเทียมกับท่านเสียอีก ท่านถือว่าลูกสูงกว่าท่านเอง บัพาดาเรียกลูกๆว่ามงกุฎแห่งศีรชะของท่านเสมอ มงกุฎย่อมสูงกว่าศีรชะใช่หรือไม่? ผู้เป็นครู ลูกเป็นมงกุฎของศีรชะใช่หรือไม่?

ผู้เป็นครู: ดูลี มีครูมากมายเหลือเกิน ถ้ามีครูมากมายในกลุ่มเดียวกัน จะมีครูมากมายขนาดไหนในแต่ละกลุ่ม? ครูมีความคิดที่จะเติมเต็มความหวังหนึ่งของบัพาดา แต่ลูกยังไม่ได้นำสิ่งนั้นมาต่อหน้าบาบา ลูกรู้ไหมว่าสิ่งนั้นคืออะไร? ประการแรก บัพาดาได้บอกให้ลูกสร้างลูกประจำของทายาท ลูกประจำของทายาท ไม่ใช่ลูกประจำทั่วไป ประการที่สอง ทำให้ผู้ที่มีสายใยหรือมีความสัมพันธ์กับลูกเป็น “ไมค์” ลูกไม่ได้ให้คำบรรยาย แต่ให้คนเหล่านั้นเป็นสื่อแทนลูก สร้างสื่อของลูกเอง สื่อทำอะไร? พวกเขาทำหน้าที่กระจายเสียง ไม่ว่าจะถูกหรือผิด ดังนั้น จงเตรียม “ไมค์” ที่จะแพร่กระจายเสียงของการเปิดเผยในลักษณะเดียวกับที่สื่อทำ ลูกอาจจะพูดว่า "พระเจ้ามาแล้ว พระเจ้ามาแล้ว!" พวกเขาคิดว่าสิ่งนี้เป็นเรื่องธรรมดา อย่างไรก็ตามคนอื่นควรพูดแทนลูก ให้ผู้ที่มีอำนาจบางอย่างพูดสิ่งนี้ ก่อนอื่นให้พวกเขาเปิดเผยลูกในฐานะที่เป็นซัคติก่อน เมื่อซัคติได้รับการเปิดเผย พ่อก็จะได้รับการเปิดเผย ดังนั้นทำให้พวกเขาเป็นสื่อ จงเตรียมสื่อ แล้วเราจะได้เห็นกัน ลูกได้ทำสิ่งนี้แล้วหรือยัง? ลูกได้เตรียมสิ่งนี้ไว้แล้วหรือยัง? โอเค พักเรื่องพวกมาลัยไว้ก่อน แล้วลูกได้เตรียมกำไลข้อมือไว้ไหม? ลูกได้เตรียมไว้หรือยัง? ผู้ที่เตรียมบุคคลเช่นนั้นแล้ว ยกมือขึ้น บัพาดาจะดูซิว่าลูกได้เตรียมใคร โอเค ลูกได้รักษาความกล้าหาญ ลูกผู้เป็นครูได้ยืมสิ่งที่ลูกต้องทำหรือไม่? ในวันชิพราตรี ให้เตรียมผู้ที่มีคุณสมบัติเป็นทายาท เตรียม “ไมค์” แล้วในวันชิพราตรีปีหน้า เสียงจะกระจายไปทั่วว่าพ่อข้าได้มาแล้ว เฉลิมฉลองชิพราตรีด้วยวิธีนี้ ลูกได้วางแผนโปรแกรมที่ดีมาก ได้มีการส่งโปรแกรมทั้งหมดมาแล้วใช่ไหม? ลูกได้จัดทำโปรแกรมที่ดี อย่างไรก็ตาม ในทุกโปรแกรม ให้สร้าง “ไมค์” ขึ้นมา ให้เตรียมทายาทบางคนพร้อมไว้ จงเพียรพยายามเช่นนี้ ลูกได้ให้คำบรรยายแล้วพวกเขาก็จากไป อย่าให้เป็นเช่นนั้น ขณะนี้เป็นเวลา 66 ปีแล้ว และลูกก็ได้ฉลองครบรอบ 50 ปีของการทำงานรับใช้ด้วย ตอน

นี่เฉลิมฉลอง ไดมอนด์ จูบิลี ของชิพราตรี เตรียมดวงวิญญาณทั้งสองประเภทนี้ แล้วคอยดูว่ากลองจะถูกตีหรือไม่? ลูกจะไม่ตีกลอง ลูกเป็นเทพธิดา ลูกจะให้himิต จงเตรียมผู้ที่จะตีกลองและผู้ที่ร้องเพลงในทางปฏิบัติว่าชิพชัคตีได้มาแล้ว ลูกได้ยินสิ่งที่ลูกต้องทำในวันชิพราตรีหรือไม่? อย่าจบทุกสิ่งด้วยการให้คำบรรยายเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แล้วลูกก็จะเขียนมาบอกว่า บาบามีคนมา 500,000 คน พวกเขาและลูกก็ให้สาส์นแก่พวกเขา แต่เวลานี้จงให้ข่าวกับบาบาวามีทายาทกี่คนและมีไมค์กี่คนปรากฏออกมา สิ่งใดก็ตามที่ลูกได้ทำมาจนถึงตอนนี้ ลูกได้เตรียมดินแดน ลูกได้ให้สาส์น และบาบาก็บอกว่า นั่นเป็นสิ่งที่ดี งานรับใช้ไม่ได้สูญเปล่า แต่มันทรงพลัง ปวงประชาได้ถูกสร้างขึ้น ราชวงศ์ได้ถูกสร้างขึ้น แต่ราชาและราชินีก็เป็นสิ่งที่จำเป็นเช่นกัน ไม่ใช่ราชาและราชินีที่อยู่บนบัลลังก์ ในราชสำนักที่นั่น พร้อมกับราชาและราชินีก็จะมีผู้ที่หัดเทียมกับราชาด้วย จงสร้างบุคคลเช่นนั้นขึ้นมาเพื่อให้ราชสำนักสวยงาม ลูกได้ยินสิ่งที่ลูกต้องทำสำหรับวันชิพราตรีไหม? พันดาวาสกำลังฟังอยู่ไหม? ยกมือขึ้น ลูกให้ความใส่ใจไหม? โอเค มหาระตีที่อาวโสกำลังนั่งอยู่ที่นั่น อัจชะ บัพาดามีความยินดี นี่เป็นความรักของหัวใจเช่นกัน เพราะลูกทุกคนต่างก็มีความคิดว่าเมื่อไรการเปิดเผยจะเกิดขึ้นใช้ใหม่ การเปิดเผยจะเกิดขึ้นเมื่อใด? ดังนั้นบัพาดาจึงยังคงฟังต่อไป ผู้ที่มาจากมฐันได้ยินอะไร? ผู้ที่มาจากมฐันได้ยินหรือไม่? ผู้ที่มาจากมฐัน ยกมือขึ้น! ผู้ที่มาจากมฐัน ยืนขึ้น มฐัน ชานติวัน ญาณสโรว่า: ทั้งหมดเป็นชาวมฐัน อัจชะ

กลองจะตีในมฐัน พวกเขาจะตีกลองที่ไหน? (ในเดลี) ไม่ใช่ในมฐันหรือ? พูดได้เลยว่าทุกแห่งหน กลองจะไม่ถูกตีแค่สถานที่เดียว กลองจะถูกตีในมฐันเช่นกัน และจะตีในทุกหนแห่ง และแล้วเมื่อนั้นกุมภกรรณจะตื่นขึ้น ผู้ที่มาจากมฐันได้ยินสิ่งนี้หรือไม่? ดีมาก เช่นเดียวกับในการทำงานรับใช้ ลูกต้องเล่นบทบาทในการรับใช้โดยไม่รู้เหน็ดเหนื่อย ในทำนองเดียวกัน จงรับใช้ด้วยจิตใจของลูกต่อไป อย่าแค่ทำงานรับใช้ทางร่างกายเท่านั้น ลูกกำลังรับใช้ด้วยความคิด คำพูด และการกระทำของลูก แต่เวลานี้จงทำให้มากกว่านั้นอีก อัจชะ ผู้ที่มาจากมฐันไม่ได้ลูกล้ม ผู้ที่มาจากมฐันคิดว่าบัพาดามาที่มฐัน แต่ท่านไม่ได้กล่าวถึงมฐัน อย่างไรก็ตามมฐันได้รับการจดจำอยู่เสมอ ถ้าไม่มีมฐัน ทุกคนจะมาที่ไหน? ถ้าลูกผู้รับใช้ไม่ทำงานรับใช้ แล้วพวกเขาทั้งหมดจะรับประทานและอยู่ที่นั่นได้อย่างไร? ดังนั้น บัพาดาจึงจดจำผู้ที่มาจากมฐันจากหัวใจของท่านและให้พรลูกจากหัวใจของท่านเช่นกัน บาบามีความรักต่อผู้เป็นครู บาบามีความรักต่อมฐันและมีความรักต่อผู้เป็นครู บาบามีความรักต่อผู้เป็นแม่ที่อ่อนหวานเช่นกัน นอกจากนี้ บาบามีความรักต่อพันดาวาสที่เป็นหาวิระด้วย หากไม่มีพันดาวาสก็ไม่สามารถมีความรอดพ้นได้ ดังนั้นจึงมีคำสรรเสริญสัญลักษณ์ที่มีสี่แขนมากยิ่งขึ้น รูปรวมของทั้งพันดาวาสและชัคตีคือวิษณุ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ที่มีสี่แขน

ลูกพันดาวาสของมฐันมีความซาบซึ้งนี้ใช่หรือไม่? ลูกมีความซาบซึ้ง ความซาบซึ้งของการมีชัยชนะไม่ใช่ความซาบซึ้งจากสิ่งอื่นใด ลูกนั้นดี ถ้าไม่มีพันดาวาสแห่งพันดาฟววัน - ซึ่งส่วนใหญ่เป็นพันดาวาส - ก็คงจะไม่มีใครสนุกสนานในมฐันด้วยเหตุนี้ จึงมีความยิ่งใหญ่ของชาวมฐันผู้ที่ทำให้ลูกได้อยู่อย่างมีความสุขสนุกสนาน ผู้ที่คอยเลี้ยงดูลูกและทำให้ลูกโอบยิบวัน นี้ จากเวลาอมฤต บัพาดาได้ระลึกถึงชาวมฐัน ไม่ว่าลูกจะอยู่ที่นั่นหรือกำลังนั่งอยู่ข้างบนนั้น หรือแม้กระทั่งชาวมฐันที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ที่นั่น ตั้งแต่เวลาอมฤตบัพาดาให้การจดจำระลึกถึงชาวมฐันในทุกแห่ง อัจชะ

ลูกมีการฝึกฝนทางจิตที่บัพาดาได้ให้ลูกทำก็ครั้งแล้ว และลูกใช้เวลานานเท่าไรในการทำ? ไม่มีตัวตนและเทวดานางฟ้า บัพและดาดา ช่วงขณะหนึ่งไม่มีตัวตน ช่วงขณะต่อมากลายเป็นรูปเทวดานางฟ้า ไม่มีจิตสำนึกของการเป็นร่างกายแต่อย่างใด ดังนั้นหากลูกต้องการอยู่เหนือจิตสำนึกของร่างกาย ให้ทำการฝึกฝนทางจิตนี้ในหนึ่งวินาทีในขณะที่ทำการกระทำและทำหน้าที่ของลูก ขอให้สิ่งนี้กลายเป็นการฝึกอย่างเป็นธรรมชาติ ช่วงเวลาหนึ่งไม่มีตัวตน และช่วงเวลาต่อมาเป็นเทวดานางฟ้า อัจชะ (บัพาดาทำการฝึกดริล) ขอให้ลูกเป็นเช่นนั้นตลอดเวลา

ถึงลูกๆในทุกหนแห่งผู้ที่หลุดหายไปในการจดจำระลึกถึงพ่อ ถึงผู้ที่ทำให้คุณสมบัติของตนเท่ากับเป้าหมายที่จะกลับมาเป็นเหมือนพ่อ ถึงลูกๆผู้ที่กำลังนั่งอยู่ในทั้งสี่มุมของโลกและกำลังรับฟังผ่านสิ่งอำนวยความสะดวกทางวิทยาศาสตร์ ไม่ว่าจะเป็นกลางวันหรือกลางคืน ขณะที่นั่งตื่นอยู่ บัพาดาขอมอบความรัก ความระลึกถึง ความยินดีและพรจากหัวใจด้วย บัพาดารู้ว่า ในเวลานี้หัวใจของทุกคนเต็มไปด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ ผู้ปลอบประโลมหัวใจ บัพาดาให้ความรักและการจดจำระลึกถึงลูกทุกคนที่กำลังนั่งอยู่ในทุกมุมเป็นการส่วนตัวตามชื่อ หากบาบาจะสวดส่ายประจำของชื่อของพวกเขาทั้งคืนก็คงจะผ่านไป บัพาดากำลังจดจำระลึกถึงลูกทั้งหมด ไม่ว่าความเพียรพยายามลูกจะอยู่ในอันดับใดก็ตาม บัพาดาจะให้ความรักและการจดจำระลึกถึงแก่ลูกแต่ละคนอยู่เสมอและกล่าวนมัสตามความเคารพในตนเองที่สูงส่งของลูก ในช่วงเวลาของการให้ความรักและการจดจำระลึกถึง บัพาดาทำให้ลูกทุกคนในทุกหนแห่งอยู่เบื้องหน้าท่าน บัพาดาเตือนลูกๆทุกคนในทุกมุม ทุกหมู่บ้าน ทุกเมือง ทุกประเทศนี้หรือต่างแดน ถึงความเคารพตนเองของพวกเขา และให้ความรัก

และการจดจำระลึกถึงแก่ลูก ลูกทุกคนมีสิทธิ์ที่จะรักและระลึกถึง เพราะทันทีที่ลูกพูดว่า “بابา” ลูกมีสิทธิ์ที่จะรักและระลึกถึง บัพดาตากำลังเห็นลูกทุกคนที่นั่งอยู่เบื้องหน้าท่านในรูปของผู้ที่สวมพวงมาลัยแห่งความเคารพตนเอง ถึงลูกทุกคนที่อยู่ในความเคารพตนเองในการทักทายกับพ่อ รัก ระลึกถึง และนมัสเต

พูดกับดาดีจี: ตอนนี้ลูกสบายดี ตอนนี้ลูกไม่มีความเจ็บป่วยใดๆ อาการเจ็บป่วยได้หายไปหมดแล้ว การเจ็บป่วยนั้นมาเพื่อแสดงตัวต่อลูก เพื่อให้ทุกคนเห็นว่า ความเจ็บป่วยก็มาหาลูกเช่นกัน นั่นจึงไม่ใช่เรื่องใหญ่

ดาดีทุกคนกำลังเล่นบทบาทที่ดีมาก บัพดาดาพอใจที่เห็นบทบาทของทุกคน (พูดกับดาดีนิรมาล ซานต้า) ลูกเป็นเพชรพลอยดั้งเดิมใช่หรือไม่? ลูกเป็นเพชรพลอยดั้งเดิม ในรูปที่คงอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ลูกก็อยู่ใกล้ชิดกับพ่อผู้ไม่มีตัวตน ลูกอยู่กับท่านเสมอ และในรูปดั้งเดิมเช่นกันลูกเป็นมิตรร่วมทางในราชสำนัก ลูกเป็นสมาชิกราชวงศ์ของราชวงศ์ และลูกได้รับโชคของการเป็นเพชรพลอยดั้งเดิมในยุคบรรจบพบกันด้วย จึงเป็นโชคที่ยิ่งใหญ่มาก ลูกมีโชคนี้ใช่ไหม? การปรากฏตัวของลูกเป็นพรสำหรับทุกคน ไม่ว่าลูกจะพูดอะไรหรือไม่ก็ตาม ไม่ว่าลูกจะทำอะไรหรือไม่ก็ตาม การปรากฏตัวของลูกเองก็เป็นพรสำหรับทุกคน อัจชะ

พร: ขอให้ลูกอยู่อย่างละวางในชีวิตทางโลกและทางจิตอยู่เสมอ และกลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่นโดยการสัมผัสถึงความเป็นมิตรร่วมทางของพระเจ้า
สัญญาฉบับบอกของการอยู่อย่างละวางอยู่เสมอคือการสัมผัสกับความรักของพระเจ้า และเท่าที่ลูกมีความรักนั้น ลูกก็จะสัมผัสกับความเป็นมิตรร่วมทางของท่านตามนั้น ลูกจะไม่แยกจากกัน ความรักจะเกิดขึ้นเมื่อลูกอยู่ด้วยกัน เนื่องจากพ่ออยู่กับลูก จงมอบภาระทั้งหมดของลูกให้กับพ่อและกลับมาเบาสบาย นี่เป็นวิธีเดียวที่จะกลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่น อย่างไรก็ตาม ในเรื่องของความพยายาม ให้ขีดเส้นใต้คำว่า "สม่ำเสมอ" จงอยู่อย่างละวางอยู่เสมอในชีวิตทางโลกและทางจิตของลูก แล้วลูกจะสัมผัสกับความเป็นมิตรร่วมทางของท่านอย่างสม่ำเสมอ

คติพจน์: ทำให้รูปร่างกลายเป็นเตียงนอนของลูก แล้วลูกจะกลายเป็นโยคีที่ง่ายดาย

*** โอม ซานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน คุณธรรมที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือคุณธรรมของความสงบ ดังนั้นจงพูดอย่างสงบและหยุดกระจายความไม่สงบ
- คำถาม:** ลูกๆ ได้ประกาศสิทธิในมรดกอะไรจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดในยุคบรรจบพบกัน? อะไรคือสิ่งขับเคลื่อนของลูกๆ ที่มีคุณธรรม?
- คำตอบ:** มรดกแรกคือความรู้ สิ่งที่สองคือความสงบ และสิ่งที่สามคือคุณธรรม ลูกที่มีคุณธรรมจะอยู่อย่างมีความสุขเสมอ พวกเขาไม่เห็นข้อบกพร่องของใคร พวกเขาไม่พ่ร่ำปนเกี่ยวกับใคร พวกเขาจะไม่คบเพื่อนที่มีข้อบกพร่อง หากใครพูดอะไรผิดพวกเขาก็ไม่สนใจต่อสิ่งนั้นและคงรักษาความซบซึ้งของพวกเขาไว้

โอมชานติ พ่อทางจิตนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต อันดับแรกลูกได้รับมรดกของความรู้จากพ่อ ลูกต้องเก็บเกี่ยวคุณธรรมจากพ่อและเก็บเกี่ยวคุณธรรมจากภาพ(ของลักษมีและนารายณ์)นี้ด้วยเช่นกัน พ่อเน้นลูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความสงบ ดังนั้นลูกต้องสร้างสมความสงบ พ่ออธิบายเกี่ยวกับความสงบและพูดว่า จงพูดคุยกันอย่างสงบ จงเก็บเกี่ยวคุณธรรมนี้ ถึงอย่างไรลูกก็เก็บเกี่ยวคุณธรรมของความรู้ ลูกต้องศึกษาความรู้ ความรู้สอนโดยพ่อผู้ที่ปราศจากภาพลักษณ์เท่านั้นลูก(ดวงวิญญาณ)ที่ปราศจากภาพลักษณ์กำลังศึกษาเล่าเรียน ไม่มีใครรู้ถึงคุณสมบัติพิเศษใหม่ที่ได้รับการสอนที่นี้ ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกันเหมือนกับคุณธรรมที่สูงส่งของกฤษณะ พ่อได้อธิบายแล้วว่าพ่อคือมหาสมุทรแห่งความสงบ ดังนั้นต้องมีการก่อตั้งความสงบขึ้นที่นี้ ความไม่สงบต้องจบสิ้นลง ตรวจสอบพฤติกรรมของลูกเพื่อจะดูว่าลูกอยู่อย่างสงบมากแค่ไหน ผู้ช่วยมากมายนั้นชอบความสงบ พวกเขาเข้าใจว่าเป็นการดีที่จะอยู่อย่างสงบ คุณธรรมของความสงบคือคุณธรรมที่ยิ่งใหญ่ แต่ลูกๆ ของบาร์ดก็เผลอรู้ถึงความหมายของความสงบและพวกเขาก็ไม่รู้ว่าจะสามารถก่อตั้งความสงบขึ้นมาได้อย่างไร พ่อเพียงแต่พูดถึงผู้คนของบาร์ดเท่านั้น พ่อมาในบาร์ดเท่านั้น เวลานั้นลูกเข้าใจว่าควรจะมีสมาธิอยู่ภายในอย่างแนบแน่น หากใครบางคนพยายามที่จะทำให้ลูกไม่สงบ ลูกต้องไม่ปล่อยให้ตนเองกลับมาไม่สงบ ไม่เลย การมีความไม่สงบเป็นข้อบกพร่องด้วยเช่นกัน ลูกต้องขจัดข้อบกพร่องนั้นออกไป ลูกต้องเก็บเกี่ยวคุณธรรมจากทุกคน ลูกไม่ควรแม้แต่ที่จะเห็นข้อบกพร่องของพวกเขา แม้ว่าลูกจะได้ยินเสียงดังๆ ลูกก็ควรอยู่อย่างสงบเช่นเดียวกับบัปและดาดา ท่านไม่เคยถูกรบกวน ท่านไม่เคยตะโกน บราห์มานี้ก็ได้เรียนรู้สิ่งนี้ ยิ่งลูกคงอยู่ในความสงบมากเท่าไรก็จะเป็นการดีเท่านั้น ด้วยความสงบลูกสามารถมีการจดจำระลึกถึงได้ ผู้ที่ไม่สงบไม่สามารถมีการจดจำระลึกถึงได้ ลูกต้องเก็บเกี่ยวคุณธรรมจากทุกคน ตัวอย่างของดัตตะเตรยา (นักบุญชาวฮินดูผู้ที่ได้เก็บเกี่ยวคุณธรรมจากทุกคนและทุกสิ่ง)นั้นก็ใช้ได้กับที่นี้ ไม่มีใครที่เต็มไปด้วยคุณธรรมเหมือนเหล่าเทพ มีกิเลสหลักหนึ่งอย่างและลูกกำลังเอาชนะสิ่งนั้น ลูกต้องเอาชนะอวิยะประสาทสัมผัสและละทิ้งข้อบกพร่อง ลูกต้องไม่เห็นข้อบกพร่องใดๆ และไม่พูดถึงสิ่งเหล่านั้น เพียงแต่อยู่กับผู้ที่มีคุณธรรมเท่านั้น ลูกต้องอยู่อย่างอ่อนหวานและมีความสงบอย่างมาก เพียงแค่พูดน้อยลูกก็สามารถทำงานใดก็ตามสำเร็จได้ ลูกต้องเก็บเกี่ยวคุณธรรมจากทุกคนและกลับมามีคุณธรรม ผู้ที่รู้จักและฉลาดนั้นก็ชอบที่จะอยู่อย่างเงียบสงบมากกว่า ผู้เลื่อมใสศรัทธาบางคนก็รู้จักและถ่อมตนมากกว่าดวงวิญญาณที่รอบรู้ บาบามีประสบการณ์ พ่อทางโลกของผู้นี้เคยเป็นครู เขามีความถ่อมตนและมีความสงบมากและไม่เคยโกรธ นักปราชญ์เช่นกันก็ได้รับการยกย่องเพราะพวกเขาทำความพยายามอย่างต่อเนื่องที่จะพบกับพระเจ้า พวกเขาไปและอาศัยอยู่ในกาสิและหริวาร์ ลูกๆ ต้องมีความสงบและอ่อนหวานอย่างมาก ใครก็ตามที่อยู่อย่างไม่สงบที่นี้ก็ไม่สามารถเป็นเครื่องมือสำหรับการกระจายความสงบได้ ลูกต้องไม่พูดแม้แต่กับผู้ที่ไม่สงบ ลูกต้องอยู่ห่างไกลจากพวกเขา มีความแตกต่างระหว่างหงส์กับนกกระสา หงส์เฝ้าแต่เก็บเกี่ยวไข่มุกตลอดทั้งวัน เมื่อลูกเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมาเฝ้าแต่ได้รตรองความรู้ที่อย่างต่อเนื่องตลอดทั้งวันสติปัญญาของลูกควรจะได้รตรองถึงวิธีการที่จะอธิบายและให้คำแนะนำของพ่อแก่ผู้อื่น พ่อได้อธิบายแล้วว่าเมื่อลูกคนไหนมาที่นี้ก็ต้องขอให้เขากรอกแบบฟอร์ม เมื่อผู้คนต้องการที่จะรับบทเรียนที่ศูนย์พวกเขาต้องลูกขอให้กรอกแบบฟอร์ม หากพวกเขาไม่ต้องการที่จะรับบทเรียนก็ไม่มีความจำเป็นสำหรับพวกเขาที่จะต้องกรอกแบบฟอร์ม มีการขอให้พวกเขากรอกแบบฟอร์มเพื่อที่ลูกจะสามารถรู้ถึงสิ่งที่พวกเขาคิดและสิ่งที่ลูกต้องอธิบายแก่พวกเขา เพราะไม่มีใครในโลกที่จะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ลูกสามารถรู้ทุกสิ่งเกี่ยวกับพวกเขาได้จากแบบฟอร์ม แม้แต่เมื่อใครบางคนต้องการที่จะพบบาบา ลูกก็ต้องขอให้เขากรอกแบบฟอร์ม เพื่อที่ลูกจะได้รู้ว่าทำไมพวกเขาถึงต้องการที่จะพบบาบา เมื่อผู้คนมาที่นี้ลูกจะต้องให้คำแนะนำของพ่อที่มีขีดจำกัดและไม่มีขีดจำกัดแก่พวกเขา เพราะพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้มาและแนะนำตัวท่านเองแก่ลูก ลูก

ต้องให้คำแนะนำของท่านแก่ผู้อื่น ชื่อของท่านคือชีพบบา ผู้คนพูดว่า “ขอการระต่อดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา” พวกเขาพูดว่า “ขอการระต่อเทพกฤษณะ” ในขณะที่กับชีวา พวกเขาพูดว่า “ขอการระต่อชีวาดวงวิญญาณสูงสุด” พ่อพูดว่า จดจำพ่อ เพื่อที่บาปของลูกจะถูกตัดออกไป เพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตของลูก ลูกต้องกลายเป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์อย่างแน่นอน นั่นคือโลกที่บริสุทธิ์ ซึ่งถูกเรียกว่าโลกที่สโตประธาน ลูกต้องไปที่นั่น ดังนั้นพ่อพูดว่า จดจำพ่อ! สิ่งนี้ง่ายดายมาก ลูกต้องขอให้ผู้คนรอกแบบฟอร์มก่อนที่จะให้บทเรียนแก่เขา ขอให้พวกเขากรอกแบบฟอร์มในวันแรกและแล้วอธิบายให้แก่พวกเขา และแล้วขอให้พวกเขากรอกแบบฟอร์มอีกครั้งเพื่อดูว่าพวกเขาจำสิ่งที่ลูกอธิบายให้แก่พวกเขาได้หรือไม่ ลูกจะได้เห็นว่ามีความแตกต่างในแบบฟอร์มทั้งสองอย่างแน่นอน ลูกจะรู้ได้อย่างเร็วถึงสิ่งที่พวกเขาเข้าใจและพวกเขาคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ลูกอธิบายแก่พวกเขาหรือไม่ ทุกคนควรมีแบบฟอร์มเหล่านี้ บาบาก็ได้ให้คำแนะนำในมุรลี ศูนย์ใหญ่ควรจะนำสิ่งเหล่านี้ไปปฏิบัติในที่ที่ ลูกต้องเก็บแบบฟอร์มเหล่านี้ไว้ ไม่เช่นนั้นแล้วลูกจะรู้ได้อย่างไร? พวกเขาเองก็จะรู้สึกถึงความแตกต่างในระหว่างสิ่งที่พวกเขาเขียนเมื่อวานนี้กับสิ่งที่พวกเขาเขียนในวันนี้ แบบฟอร์มนั้นมีความจำเป็นมาก ไม่มีปัญหาถ้าทุกศูนย์จะมีการพิมพ์แบบฟอร์มแยกต่างหาก หรือไม่เช่นนั้นพวกเขาก็สามารถพิมพ์ในสถานที่หนึ่งและส่งไปยังศูนย์ต่างๆได้ นี่คือสิ่งที่ประโยชน์ต่อผู้อื่น ลูกๆมาที่นี่เพื่อจะกลายเป็นเทพ คำว่า “เทพ” นั้นสูงส่งมาก ผู้ที่สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งนั้นถูกเรียกว่าเทพ เวลาที่ลูกกำลังสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งที่ใดก็ตามที่มีนิทรรศการหรือพิธีกรรมลูกต้องเก็บแบบฟอร์มเหล่านี้ไว้อย่างมากมาย และแล้วลูกก็สามารถที่จะรู้ถึงสภาพของผู้ที่เข้ามาเยี่ยมชมแต่ละคนได้ ก่อนอื่นลูกต้องเข้าใจและแล้วจึงอธิบายแก่ผู้อื่น ลูกๆต้องพูดถึงคุณธรรมเท่านั้น อย่าได้พูดถึงข้อบกพร่อง ลูกกำลังจะกลับมาเติมไปด้วยคุณธรรม ผู้ที่มีคุณธรรมมากมายจะสามารถส่งต่อคุณธรรมมากมายให้กับผู้อื่นได้ ผู้ที่มีข้อบกพร่องจะไม่สามารถส่งต่อคุณธรรมให้ผู้อื่นได้ ลูกๆเข้าใจว่ามีเวลาเหลือไม่มากนัก ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก พ่อได้อธิบายแล้วว่าลูกเดินทางไปในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงทุกวัน คำพูดที่ว่า “ลามโกปและโกปปีเกี่ยวกับความสุขที่เหนือประสาทสัมผัส” อ้างถึงสภาพของลูกในเวลาสุดท้าย ในเวลานี้ลูกทุกคนตามลำดับกันไป บางคนร้องเพลงแห่งความสุขอยู่ภายใน: “โอโฮ เราได้พบกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เรา กำลังประกาศสิทธิในมรดกของเราจากท่าน” ดวงวิญญาณเช่นนั้นจะไม่มีคำพร่ำบ่นใดๆ แม้ว่าใครจะพูดอะไรที่ผิดลูกก็ควรไม่สนใจสิ่งนั้นและคงอยู่ในความซาบซึ้ง หากมีความเจ็บป่วยหรือความทุกข์ใดๆ ก็เพียงแต่อยู่ในการจดจำระลึกถึง ต้องมีการชำระสะสางบัญชีเหล่านี้ในเวลานี้ และแล้วลูกก็จะกลายเป็นดอกไม้เป็นเวลา 21 ชาติเกิด ที่นั่นจะไม่มีเรื่องของความทุกข์ มีคำกล่าวที่ว่า ไม่มีอาหารบำรุงใดเหมือนกับอาหารบำรุงของความสุข และแล้วความเกียจคร้าน ฯลฯ จะจบสิ้นทั้งหมด ที่นี้มีความสุขที่แท้จริง ในขณะที่สิ่งนั้นหลอกลวง ใครก็ตามที่มีความมั่งคั่งและมีเพชรพลอยก็อาจมีความสุขมาก แต่ที่นี้เป็นเรื่องที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกควรคงอยู่ในความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกรู้ว่าลูกจะคงอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอถึง 21 ชาติเกิด ลูกควรจะตระหนักถึงสิ่งที่ลูกกำลังจะกลายเป็น เพียงแค่พูดว่า “บาบา” ความทุกข์ของลูกก็ควรถูกขจัดออกไป นี่คือความสุขเป็นเวลา 21 ชาติเกิด มีเพียงไม่กี่วันที่เหลืออยู่ ลูกกำลังจะไปยังดินแดนแห่งความสุข ดังนั้นไม่ควรจะมีการจดจำสิ่งอื่นใด บาบาก็ได้แบ่งปันประสบการณ์ของท่าน บาบาก็ได้รับข่าวมากมายเกี่ยวกับความขัดแย้งที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง บาบาก็ไม่รู้สึกรับทุกข์กับสิ่งใด หากท่านได้ยินบางสิ่ง ท่านก็พูดว่า อังชะ นี่คือโชคชะตา สิ่งนี้ไม่มีอะไร ลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ที่สมบัตินี้ที่มีค่าที่ไม่มีขีดจำกัด ด้วยการพูดกับตนเองลูกก็จะมีความสุข ลูกจะอยู่อย่างมีความสุขมากและใบหน้าของลูกจะคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใส หากใครบางคนได้รับทุนการศึกษา ฯลฯ ใบหน้าของเขาก็จะคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสมาก ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเหมือนกับลักษมีและนารายณ์ด้วยเช่นกัน พวกเขาไม่มีความรู้นี้, ลูกมีความรู้และดังนั้นลูกควรมีความสุข ลูกควรมีความสุขสดชื่นแจ่มใส ลูกนั้นสูงส่งยิ่งกว่าเทพ พ่อผู้เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้กำลังให้ความรู้อันสูงส่งแก่ลูก ลูกได้รับรางวัลตลอดตัวของเพชรพลอยแห่งความรู้ที่คงอยู่ตลอดไป และดังนั้นลูกควรจะคงอยู่อย่างมีความสุขมาก ชาติเกิดนี้ของลูกได้รับการจดจำว่ามีคุณค่าเช่นเพชร เพียงพ่อเท่านั้นไม่ใช่เทพเหล่านี้ที่ถูกเรียกว่าผู้เติมไปด้วยความรู้ ลูกบราห์มินก็เติมไปด้วยความรู้ด้วยเช่นกัน ดังนั้นลูกมีความสุขของความรู้นี้ ประการแรกมีความสุขของการได้พบพ่อ ไม่มีใครนอกจากลูกเท่านั้นที่มีความสุขนี้ ไม่มีความสุขที่แท้จริงใดในหนทางของความเสื่อมใสศรัทธา ความสุขของหนทางของความเสื่อมใสศรัทธาเป็นเพียงช่วงเวลาสั้นๆและเป็นของปลอม ชื่อของสถานที่นั้นคือสวรรค์ ดินแดนแห่งความสุข ที่นั้นมีความสุขที่ไร้ขีดจำกัด ในขณะที่มีความสุขที่ไร้ขีดจำกัด เวลาที่ลูกๆ รู้ว่าลูกได้กลับมาสปรกแค้ไหนในอาณาจักรของราวัน ลูกค่อยๆลงมาทีละน้อย นี่คือมหาสมุทรแห่งยาพิษ เวลาที่พ่อได้นำลูกออกมาจากมหาสมุทรแห่งยาพิษและพาไปสู่มหาสมุทรแห่งน้ำนม ลูกๆพบว่าทั้งหมดนี้หวานขึ้นอย่างมาก แต่แล้วเมื่อลูกลิ้ม สภาพของลูกก็ถูกทำลาย พ่อทำให้ปรอทของความสุขของลูกเพิ่มขึ้น น้ำทิพย์ของความรู้ที่ได้รับการจดจำกันมา ลูกต้องดื่มน้ำทิพย์แห่งความรู้หนึ่งแก้วอย่างต่อเนื่อง ที่นี้ความซาบซึ้งของลูกนั้นสูงมาก แต่เมื่อลูกออกไปข้างนอกสิ่งนั้นก็ลดลง บาบาก็รู้สึกเช่นนั้น ที่นี้ลูกๆมีความรู้สึกที่ดีมาก พวกเขาารู้สึกว่าพวกเขากำลังจะไปยังบ้านของพวกเขา เรา

กำลังก่อตั้งอาณาจักรบนพื้นฐานของศรัทธาของบาบา เราเป็นนักรบที่ยิ่งใหญ่ ความรู้ที่อยู่ในสติปัญญาของคุณ เป็นไปด้วยสิ่งนั้นที่ถูกประกาศสิทธิในสถานภาพนั้น ดูซิว่าเป็นใครที่กำลังสอนลูก พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้เปลี่ยนแปลงลูกอย่างสมบูรณ์ ดังนั้นลูกๆควรรู้สึกมีความสุขในหัวใจของลูกอย่างมาก นอกจากนี้ควรจะปรากฏออกมาจากหัวใจของลูกด้วยเช่นกันว่าลูกต้องมีความสุขแก่ผู้อื่น ราวกับสาปแช่งลูก ในขณะที่ลูกนั้นได้รับมรดกจากพ่อ ลูกกลับมาไม่มีความสุขและไม่สงบอย่างมากด้วยการถูกสาปแช่งโดยราวัน มีบราเธอร์มากมายที่ต้องการทำงานรับใช้ แต่ให้ไว้ให้กับผู้เป็นแม่ กองทัพนั้นเป็นของชาติ ได้มีการจดจำกันว่า “ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่” พร้อมกับสิ่งนั้นถึงอย่างไรก็มีการให้การคารวะต่อพ่ออยู่แล้วด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามชื่อของผู้เป็นแม่นั้นก็ได้ถูกกล่าวถึง ลักษณะก่อนและแล้วจึงนารายณ์ สีดา ก่อนและแล้วจึงเป็นราม ที่นี้พวกเขาเขียนชื่อของผู้ชายก่อนและแล้วจึงเป็นชื่อของผู้หญิง ทั้งหมดนี้คือเกม พ่ออธิบายทุกสิ่ง ท่านอธิบายถึงความลับของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกัน ทุกสิ่งเกิดขึ้นในความเลื่อมใสศรัทธา ลูกไม่เข้าใจสิ่งใดจนกว่าลูกจะมีความรู้นี้ บุคลิกของทุกคนนั้นกำลังได้รับการเปลี่ยนแปลงในเวลานี้ บุคลิกของลูกกำลังจะกลับมาสูงส่ง บุคลิกของลูกถูกทำให้เป็นเช่นปีศาจด้วยกิเลสทั้งห้า การเปลี่ยนแปลงอย่างมากมาเกิดขึ้น ลูกควรจะต้องเปลี่ยนด้วยเช่นกัน ลูกจะไม่สามารถเปลี่ยนตนเองได้เมื่อลูกออกจากร่างกายของลูกไปแล้ว พ่อมีพลังที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในผู้คนมากมาย ลูกมากมายแบ่งปันประสบการณ์ของพวกเขา ฉันเคยมีต้นหนาคะอย่างมากมายและติดสุรา ฉันได้รับการเปลี่ยนแปลงแล้วอย่างมากมาย เวลานี้เรามีชีวิตอยู่ด้วยความรักอย่างมาก มีแม้กระทั่งน้ำตาแห่งความรัก แม้ว่าพ่อจะอธิบายอย่างมากมาย สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดก็ถูกลืม ไม่เช่นนั้นแล้วองค์ความสุขของลูกก็จะคงอยู่สูงมาก จะมีความคิดที่ว่าเราต้องให้ประโยชน์แก่ผู้คนมากมาย ให้เราชี้หนทางแก่ผู้คนที่ไม่มีความสุข ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากที่จะอธิบาย บางครั้งลูกแม้กระทั่งได้รับการดูถูก เสียใจได้กระจายออกไปแล้วว่าลูกทำให้ผู้คนกลายเป็นพี่น้องหญิงชาย อ้อ แต่ความสัมพันธ์ของพี่น้องหญิงชายนั้นก็ดี ลูกดวงวิญญาณคือพี่น้องกัน อย่างไรก็ตามสายตานี้กลับมามันคงเป็นเวลาหลายชาติเกิดไม่เปลี่ยนแปลง มีข่าวมากมายมาถึงบาบา ดังนั้นพ่ออธิบายว่า: หัวใจของลูกต้องถูกนำออกมาจากโลกที่สกปรกนี้ ลูกต้องกลับมาสวยงาม ผู้คนมากมายได้ยินความรู้ี้และแล้วก็ลืม ความรู้ี้ทั้งหมดหายไป ต้นหนาคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด บาบา นั้นมีประสบการณ์อย่างมาก ราชินีได้สูญเสียอาณาจักรของพวกเขาเพราะกิเลสเหล่านี้ ต้นหนาคะเลวร้ายมาก ทุกคนพูดว่า บาบา นี่คือศัตรูที่แข็งแกร่งมาก พ่อพูดว่า ด้วยการเอาชนะต้นหนาคะลูกจะกลายเป็นนายของโลก อย่างไรก็ตามกิเลสต้นหนาคะนั้นก็แรงมากที่แม้แต่หลังจากที่ดวงวิญญาณทำสัญญาแล้วพวกเขาก็ยังตกต่ำลงมา ดวงวิญญาณเปลี่ยนแปลงตนเองด้วยความยากลำบากมาก ในเวลานี้บุคลิกของผู้คนทั้งโลกถูกทำลาย โลกบริสุทธิ์คงอยู่เมื่อใดและถูกสร้างขึ้นได้อย่างไร? พวกเขาประกาศสิทธิในโชคของอาณาจักรของพวกเขาอย่างไร? ไม่มีใครสามารถบอกสิ่งนี้แก่ลูกได้ เวลานี้จะมาถึงเมื่อลูกๆจะต้องไปต่างประเทศเช่นกัน พวกเขาจะได้ยินเกี่ยวกับสวรรค์มีการก่อตั้งขึ้นมาได้อย่างไร ทุกสิ่งเหล่านี้ชัดเจนมากในสติปัญญาของคุณ นี่คือการใส่ใจที่ลึกซึ้งที่ลูกควรจะมีในเวลานี้ สิ่งอื่นๆ ทั้งหมดต้องถูกลืม อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในขณะที่ลูกเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา และในขณะที่ลูกนั่ง จงไตร่ตรองความรู้ี้ และกลายเป็นเช่นหงส์ที่เก็บไข่มุก ชิมซับคุณธรรมจากทุกคน ลูกต้องแบ่งปันคุณธรรมของลูกแก่ผู้อื่น

2. เพื่อที่จะทำให้ใบหน้าของลูกสดชื่นแจ่มใส พุดกับตนเองอย่างสม่ำเสมอ: โอ้โฮ เรากำลังจะกลายเป็นนายของสมบัติที่ไม่มีขีดจำกัด เรากำลังได้รับลอตเตอรี่ของเพชรพลอยแห่งความรู้จากพ่อผู้เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้

พร: พร: ขอให้ลูกมีความเคารพตนเองโดยการทำให้สภาพของลูกมีพลังด้วยการตระหนักรู้ถึงสมญาของลูก ในยุคบรรจบพบกัน พ่อเองได้ให้สมญาที่สูงส่งแก่ลูกๆของท่าน และดังนั้นลูกต้องรักษาความซื่อตรงทางจิตของลูกของสิ่งนี้ไว้ เมื่อลูกจดจำสมญาของลูกสภาพของลูกก็จะกลับมามีพลังตามนั้น ตัวอย่างเช่น สมญาของลูกคือผู้ดวงกมลจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง และดังนั้นทันทีที่ลูกมีสำนึกรู้ี้ การมองดูผู้อื่นของลูกก็จะจบสิ้นลง คอของมาयाจะถูกตัดเมื่อลูกมีการตระหนักรู้ในตนเอง เมื่อลูกจดจำว่าลูกคือมหาเวียร์ สภาพของลูกจะกลับมาไม่ไหวหวั่นสั่นคลอน ดังนั้นพร้อมกับการตระหนักรู้ในสมญาของลูก จงทำให้สภาพของลูกมีพลังอย่างเท่าเทียมกัน และแล้วลูกจะถูกกล่าวว่าเป็นผู้ที่มีความเคารพตนเองที่สูงส่ง

คติพจน์: เพื่อที่จะเต็มเต็มความปรารถนาของดวงวิญญาณที่เร่ร่อน จงเพิ่มพลังการแยกแยะของลูก

***** โอม ชานติ *****

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน, ลูกคือลูกๆของพ่อตรีมูรติ ลูกต้องจดจำกิจกรรมทั้งสามของลูก: การก่อตั้ง, การทำลายล้าง และการบำรุงรักษา

คำถาม: ความเสียหายใดเกิดจากความเจ็บป่วยอย่างรุนแรงของสำนักที่เป็นร่าง?

คำตอบ: 1) ผู้ที่มีสำนักที่เป็นร่างมีความอิจฉาริษยา เพราะความอิจฉาริษยาพวกเขาจึงกลายเป็นเช่นน้ำเกลือกับกันและกัน พวกเขาไม่สามารถทำงานรับใช้ด้วยความรัก พวกเขาถูกเผาไหม้อยู่ภายใน 2) พวกเขาอยู่อย่างไม่ระมัดระวัง มายาเฝ้าแต่หลอกลวงพวกเขาอย่างมาก ในขณะที่ทำความเพียรพยายาม พวกเขาก็หยุดศึกษาเล่าเรียน เพราะพวกเขาสูญเสียความหวังและเหนื่อยล้า 3) เนื่องจากสำนักที่เป็นร่าง หัวใจของพวกเขาจึงไม่สะอาด เนื่องจากหัวใจของพวกเขาไม่สะอาด พวกเขาจึงไม่สามารถที่จะปีนเข้าไปในหัวใจของพ่อได้ 4) พวกเขามีอาการมึนและใบหน้าที่ของพวกเขาเปลี่ยนไป

โอมชานติ ลูกจดจำพ่อเท่านั้นหรือลูกจดจำสิ่งอื่นใดด้วยเช่นกัน? ลูกๆควรจะจดจำงานทั้งสามของการก่อตั้ง การทำลายล้าง และการบำรุงรักษา เพราะงานเหล่านี้เกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน ตัวอย่างเช่นหากใครบางคนกำลังศึกษากฎหมายเพื่อที่จะกลายเป็นนักกฎหมาย เขาก็เข้าใจว่าเขาจะกลายเป็นนักกฎหมายและแล้วก็ประกอบอาชีพด้านกฎหมาย เขาก็จะรักษาวิชากฎหมาย ไม่ว่าใครบางคนกำลังศึกษาอะไรก็ตาม เขาก็มีเป้าหมายที่จะดำเนินสิ่งนั้นต่อไปในอนาคต ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกกำลังทำงานของการสร้าง ลูกกำลังก่อตั้งโลกใหม่ที่บริสุทธิ์และโยคะก็มีความสำคัญมากสำหรับสิ่งนั้น ด้วยการมีโยคะเท่านั้นที่ลูกดวงวิญญาณผู้ที่กลับมาไม่บริสุทธิ์จะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์และแล้วก็ปกครองอาณาจักรในโลกที่บริสุทธิ์ สิ่งนี้ควรจะเข้าไปในสติปัญญาของลูก นี่คือการสอบที่สูงส่งที่สุดในบรรดาการสอบทั้งหมดและการศึกษาที่สูงส่งที่สุดในการศึกษาทั้งหมด มีการศึกษาหลายประเภทที่สอนให้กับมนุษย์โดยมนุษย์ การศึกษาเหล่านั้นเป็นไปสำหรับโลกนี้เท่านั้น หลังจากที่ได้ศึกษาเล่าเรียนแล้วพวกเขาก็ได้รับผลของสิ่งนั้นที่นี้ ลูกๆเข้าใจว่าลูกได้รับผลของการศึกษาที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ในโลกใหม่ โลกใหม่นั้นอยู่ไม่ไกลเลย เวลานี้คือยุคบรรจบพบกัน ลูกจะต้องปกครองอาณาจักรในโลกใหม่ ในขณะที่ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี้ สติปัญญาของลูกควรจะมีการจดจำระลึกถึงนี้ ด้วยการมีการจดจำระลึกถึงพ่อที่ลูกดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกต้องจดจำด้วยเช่นกันว่าเมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์ โลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้จะถูกทำลายไปอย่างแน่นอน ไม่ใช่ทุกคนจะกลับมาบริสุทธิ์ มีลูกจำนวนน้อยมากที่มีพลังนั้น ลูกเป็นของสุริยวงศ์และจันทรวงศ์ตามลำดับกันไปตามพลังของลูก พลังจำเป็นสำหรับทุกสิ่ง นี่คือนำมาของพระเจ้าและลูกเรียกว่าอำนาจของพลังโยคะ สิ่งอื่นๆทั้งหมดคืออำนาจทางกายภาพ นี่คือนำมาทางจิต วงจรแล้ววงจรเล่าที่พ่อพูดว่า โอ ลูกๆ, จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น จดจำพ่อผู้ทรงพลังอำนาจ ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือพ่อ ด้วยการจดจำท่าน ลูกดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธิ์ ประเด็นเหล่านี้ดีมากและเป็นสิ่งที่ต้องซึมซับ ประเด็นเหล่านี้จะไม่อยู่ในสติปัญญาของผู้ที่ไม่มีศรัทธาว่าพวกเขาได้ใช้ 84 ชาติเกิด ผู้ที่เข้ามาในโลกที่สโตปุระสถานขณะนี้อยู่ในโลกที่ตโมปุระสถาน พวกเขาคือผู้ที่พัฒนาศรัทธาในสติปัญญาของตนได้อย่างเร็ว หากลูกไม่เข้าใจสิ่งใดลูกก็ควรจะถาม หากลูกเข้าใจอย่างชัดเจน ลูกก็อาจจะสามารถจดจำพ่อได้ หากลูกไม่เข้าใจลูกก็จะไม่สามารถจดจำท่าน นี่คือการที่ตรงไปตรงมา ลูกๆดวงวิญญาณผู้ที่เคยสโตปุระสถานเวลานี้กลับมาตโมปุระสถาน ลูกๆผู้ที่มีความสงสัยและถามว่าลูกจะสามารถเข้าใจได้อย่างไรว่าลูกเคยใช้ 84 ชาติเกิด หรือลูกจะสามารถรู้ได้อย่างไรว่าลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกจากพ่อในวงจรก่อนหน้านี้ก็จะไม่ให้ความสนใจกับการศึกษาอย่างเต็มที่ นี่เป็นที่เข้าใจได้ว่ามันไม่ได้อยู่ในโชคของลูก ลูกไม่เข้าใจในวงจรก่อนหน้านี้เช่นกัน เหตุนี้เองลูกจึงไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้ การศึกษานี้เป็นไปสำหรับอนาคต หากดวงวิญญาณไม่ศึกษาเล่าเรียน ก็เป็นที่เข้าใจว่าพวกเขาไม่ได้ศึกษาจนแล้ววงจรเล่า และพวกเขาสอบผ่านไม่กี่คะแนนเท่านั้น หลายคนสอบตกในโรงเรียน พวกเขาสอบผ่านตามลำดับกันไป นี่คือการที่ศึกษาเล่าเรียนเช่นกันทุกคนที่นี้จะสอบผ่านตามลำดับกันไป ผู้ที่ฉลาดก็จะศึกษาเล่าเรียนและเฝ้าแต่สอนผู้อื่น พ่อพูดว่า พ่อคือผู้รับใช้ของลูกๆ ลูกๆ ก็พูดเช่นกันว่า เราก็คือผู้รับใช้เช่นกัน ลูกต้องให้ประโยชน์กับพี่น้องหญิงชายแต่ละคนและทุกคน พ่อให้คุณประโยชน์แก่ลูก และแล้วลูกก็ต้องให้คุณประโยชน์แก่ผู้อื่น ลูกต้องอธิบายแก่ทุกคน: จดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกตัดออกไป ยิ่งลูกให้ศาสน์แก่ผู้อื่นมากเท่าไร ลูกก็ยิ่งกลายเป็นผู้นำศาสน์ที่ยิ่งใหญ่ขึ้นมากเท่านั้น พวกเขาถูกเรียกว่ามหาระตีหรือคนขี้เมา ผู้ที่เป็นทหารเดินเท้าก็กลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา ลูกๆสามารถเข้าใจว่าใครจะกลายเป็นผู้ที่มั่งคั่ง ความรู้นี้จะอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกๆกลายเป็นเครื่องมือสำหรับการทำงานรับใช้ ลูกได้ให้ชีวิตของลูกสำหรับการทำ

งานรับใช้และดังนั้นลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพตามนั้นด้วยเช่นกัน ลูกเช่นนั้นไม่มีความวิตกกังวลเกี่ยวกับใคร มนุษย์มีมือและเท้า มือและเท้าไม่ได้ถูกผูกไว้ ลูกสามารถทำให้ตนเองเป็นอิสระ ดังนั้นทำไมลูกจึงทำให้ตนเองติดกับอยู่ในบ่วงพันธะ? เหตุใดจึงไม่รับน้ำทิพย์จากพ่อและให้ทานน้ำทิพย์นั้นแก่ผู้อื่น? ลูกไม่เหมือนแกะหรือแพะที่ใครบางคนจะผูกลูกไว้ ในตอนเริ่มต้นลูกปลดปล่อยตนเองให้เป็นอิสระอย่างไร? ลูกร้องไห้, กรีดร้องและก่อให้เกิดความทุกข์ระทมอย่างมากและแล้วก็อยู่ที่นั่น ลูกพูดว่า เราไม่มีความกังวลใดๆ เราต้องการที่จะก่อตั้งสวรรค์หรือเราต้องการที่จะนั่งและทำงานอื่นใดหรือไม่? ลูกกลับมาหาซึ่งกับความซาบซึ้งทางจิตของการเป็นของพระผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย ลูกคือผู้ที่มีความซาบซึ้งกับพระผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย ลูกรู้ว่าลูกจะได้รับอะไรจากพระผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย พระผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนายกำลังสอนลูก ท่านได้รับชื่อต่างๆมากมาย บางชื่อนั้นก็ไพเราะอ่อนหวานมาก เวลานั้นลูกมีความซาบซึ้งกับพระผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย พ่อให้คำแนะนำที่เรียบง่ายมาก สติปัญญาของลูกก็เข้าใจด้วยเช่นกันว่าลูกจะกลับมาสโตนประฐานอย่างแน่นอนและกลายเป็นนายของโลกด้วยการจดจำพ่อ นี่คือการใส่ใจที่ลูกควรจะมี ลูกควรจะจดจำพ่อในทุกลมหายใจ ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าท่าน เมื่อลูกออกไปข้างนอกลูกก็ลืม ข้างนอกไม่มีความซาบซึ้งมากเท่ากับที่นี่ ลูกลืมทุกสิ่ง ลูกไม่ควรจะลืม อย่างไรก็ตามหากไม่อยู่ในโชคของลูก ลูกก็ลืมแม้กระทั่งในขณะที่ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี่ มีการเตรียมการสำหรับลูกๆ เพื่อทำงานรับใช้ในพิภพนี้และหมู่บ้านต่างๆ พ่อพูดว่าลูกควรจะทำงานรับใช้อย่างรวดเร็วไม่ว่าเวลาไหนก็ตาม อย่างไรก็ตามลูกไม่สามารถที่จะเร่งละครได้ พ่อพูดว่า ควรจะมีเครื่องจักรกลเช่นนั้นที่สิ่งต่างๆจะพร้อมทันทีที่ลูกสัมผัสเครื่องจักรเหล่านั้น พ่อเฝ้าแต่อธิบายสิ่งทั้งหมดนี้ มายาบีบจมูกและหูของลูกที่ดีมากไว้อย่างเหนียวแน่นมาก มายานำพาอย่างมากมายมาสู่ผู้ที่คิดว่าตนเองเป็นมหาวิระ และแล้วพวกเขาก็ไม่สนใจใยดีกับใคร พวกเขาซ่อนเร้นทุกสิ่ง ภายในหัวใจของเขาไม่มีสิ่งจะ ผู้ที่มีหัวใจที่จริงแท้ประกาศสิทธิในทุนการศึกษา หากมีสิ่งใดเป็นเช่นปีศาจในหัวใจของพวกเขา พวกเขาจะไม่สามารถดำเนินต่อไปได้ ด้วยการมีหัวใจที่เป็นเช่นปีศาจ ลูกก็ทำให้เรือของลูกจมลง ทุกคนต้องการชีพบาบา ลูกมีนิมิตของทุกสิ่ง เป็นชีพบาบาผู้ที่สร้างบราห์มา ด้วยการจดจำชีพบาบา ลูกสามารถเป็นเหมือนกับเทพ บาบาว่ามายนี้นมีพลังมาก เธอเกิดลูกเหมือนกับหนูที่ลูกไม่แม่แต่จะตระหนักรู้ มายาเป็นเหมือนหนูที่ฉลาดมาก มหาเรตักต้องระมัดระวังให้มากเช่นกัน พวกเขาเองไม่ตระหนักรู้ว่ามายาทำให้พวกเขาตกลงมาและทำให้พวกเขาเป็นเหมือนกับน้ำเกลือเมื่อไหร่ ลูกควรเข้าใจด้วยการกลายเป็นเหมือนกับน้ำเกลือ ลูกจะไม่สามารถทำงานรับใช้ของพ่อได้ ลูกจะยังคงเฝ้าหม้อยู่ภายในต่อไป นี่เป็นเพราะจิตสำนึกที่เป็นร่างที่ลูกเฝ้าหม้อยู่ภายใน แต่กระนั้นลูกดวงวิญญาณก็ยังไม่ได้สร้างสภาพนั้น ไม่มีพลังของการจดจำระลึกถึง เหตุนี้เองลูกจึงต้องคงอยู่อย่างระมัดระวังมาก มายาฉลาดมาก เมื่อลูกอยู่ในสนามรบ มายาก็ไม่ปล่อยลูกอยู่ตามลำพัง เธอจะสืบลูกลงไปครึ่งหนึ่งหรือสามในสี่และลูกก็ไม่ได้ตระหนักถึงสิ่งนั้น ลูกใหม่ที่ดีมากหลายคนก็หยุดศึกษาเล่าเรียนและอยู่ที่บ้าน มายาก็จู่โจมผู้ที่ดีมากและมีชื่อเสียงด้วยเช่นกัน แม้ว่าพวกเขาเข้าใจ พวกเขา ก็กลับมาไม่ระมัดระวัง พวกเขากลายเป็นเช่นน้ำเกลือในทันทีกับเรื่องเล็กน้อยๆ พ่ออธิบายว่า: เป็นเพราะสำนึกที่เป็นร่างที่ลูกกลายเป็นเช่นน้ำเกลือ ลูกหลอกลวงตนเอง พ่อพูดว่า นี่ก็เป็นบทบาทของละครด้วยเช่นกัน ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกเห็นละครก็ยังคงดำเนินต่อไปเหมือนที่เคยเป็นในวงจรก่อนหน้านี้ สภาพของพวกเขาที่เฝ้าแต่ขึ้นและลง บางครั้งพวกเขามีลางร้ายเหนือพวกเขา บางครั้งพวกเขาทำงานรับใช้ที่ดีมากและเขียนถึงบาบาเพื่อจะบอกข่าวดีแก่ท่าน สภาพของเขาก็เฝ้าแต่ขึ้นลง บางครั้งก็พ่ายแพ้บางครั้งก็มีชัยชนะ บางครั้งพันดาวิสกี้พ่ายแพ้ต่อมายา และบางครั้งพวกเขาชนะมายา มหาเรตักที่ดีมากก็ขึ้นลงด้วยเช่นกัน บางคนถึงกับเสียชีวิต ดังนั้นไม่ว่าลูกจะอยู่ที่ไหนจงเฝ้าแต่จดจำพ่อและทำงานรับใช้ต่อไป ลูกได้กลายเป็นเครื่องมือที่จะทำงานรับใช้ ลูกอยู่ในสนามรบ ผู้ที่อยู่ภายนอกในครอบครัวยังสามารถไปปล้ำหน้าผู้ที่อยู่ที่นี่ได้ มีสงครามกับมายาอย่างแท้จริง บทบาทของลูกดำเนินไปวินาทีแล้ววินาทีเล่าเช่นที่เคยเป็นในวงจรก่อนหน้านี้ ลูกบอกว่าเวลาผ่านไปอย่างมากแล้วทุกสิ่งที่เคยเกิดขึ้นก็อยู่ในสติปัญญาของลูก ความรู้ทั้งหมดนี้อยู่ในสติปัญญาของลูก เช่นที่พ่อมีความรู้ดังนั้นจะต้องมีความรู้ในดาฉันด้วยเช่นกัน เมื่อบาบาพูด, ดาฉันก็ต้องพูดเช่นกัน ลูกรู้ว่าคนโหดและมีหัวใจที่สะอาด ผู้ที่มีหัวใจสะอาดจะป็นเข้าไปสู่หัวใจของบาบา พวกเขาไม่มีธรรมชาติของการกลายเป็นเช่นน้ำเกลือ พวกเขาคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเสมอ อารมณ์ของพวกเขาไม่เคยเปลี่ยน มีผู้คนมากมายที่นี่ที่อารมณ์ของเขาเปลี่ยนแปลงอยู่เรื่อยๆ อย่าได้ถามเลย! ผู้คนพูดว่า เราไม่บริสุทธิ์ พวกเขาได้ร้องเรียกหาพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ให้มาและชำระพวกเขาให้บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า ลูกๆ เฝ้าแต่จดจำพ่อและเสื้อผ้าของลูก(ดวงวิญญาณ) จะกลับมาสะอาด ทำตามศรัทธาของพ่อ เสื้อผ้าของผู้ที่ไม่ทำตามศรัทธาจะไม่กลับมาสะอาด ดวงวิญญาณเหล่านั้นไม่กลับมาบริสุทธิ์ ทั้งวันทั้งคืนพ่อเฝ้าแต่เน้นสิ่งนี้: ให้พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกสะอึกหยาใจไม่ออกเมื่อลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง ยิ่งลูกขึ้นไปสูงมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งมีความสุขมากเท่านั้น และลูกจะคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสมากขึ้นเท่านั้น พ่อรู้ว่าลูกบางคนนั้นชั้นหนึ่ง แต่ถ้าหากลูกดูที่สภาพภายในของพวกเขา พวกเขาจะหลอมละลาย ราวกับว่าไฟของสำนึกที่เป็นร่างกำลังละลายพวกเขา พวกเขาไม่เข้าใจว่าโรคภัยนั้นมาจากไหน พ่อพูดว่า โรคภัยนี้มาจากสำนึกที่เป็นร่าง ผู้ที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณจะไม่เคยกลับมาเจ็บป่วย อย่างไรก็ตามยัง

มีหลายคนที่ไม่ได้แต่ถูกเผาไหม้อยู่ภายใน พ่อพูดว่าลูกๆ ขอให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ บางคนก็ถามว่าทำไมพวกเขาจึงมีโรคภัยนี้ พ่อพูดว่า โรคภัยของสำนึกที่เป็นร่างเป็นเช่นนั้น อย่าได้ถามเลย! เมื่อใครบางคนมีโรคภัยนี้ ก็เป็นเหมือนกับปรสิตรหรือพยาธิที่ไม่ยอมปล่อย ด้วยการไม่ทำตามศรัทธาและด้วยการเคลื่อนไปพร้อมกับมีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกก็จะเจ็บปวดอย่างแสนสาหัสมาก บาบาก็ได้รับข่าวทั้งหมด มายาบีบจมูกและทำให้พวกเขาล้มลง สติปัญญาของพวกเขาลูกๆ ฆ่าโดยสิ้นเชิง หลายคนก็พัฒนาความสงสัยขึ้นมาในวิธีนี้ ลูกเรียกหาพระเจ้า: “ได้โปรดมาและเปลี่ยนผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหินให้เป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่ง” และดังนั้นหากลูกต่อต้านพระเจ้า สถานะของพวกเขาก็จะเป็นอย่างไร? พวกเขาเหล่านั้นล้มลงอย่างสิ้นเชิงและสติปัญญาของพวกเขาก็กลายเป็นเหมือนหิน ในขณะที่นั่งที่นี้ ลูกควรจะมีประสบการณ์ของความสุข ชีวิตนักเรียนที่ดีที่สุด พ่อถามว่า มีการศึกษาใดที่สูงส่งกว่าการศึกษานี้ไหม? นี่คือนั่งที่ที่ดีที่สุด การศึกษานี้ให้ผลเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด ดังนั้นลูกควรให้ความใส่ใจอย่างมากกับการศึกษานี้ บางคนไม่ให้ความใส่ใจใดๆ เลย มายาได้ตัดจมูกและหูของพวกเขาลูกๆ พ่อเองพูดว่า อาณาจักรของเธอยังคงอยู่มาจนถึงครั้งวามจริง เธอจับลูกไว้ในวิธีเช่นนั้น อย่าได้ถามเลย! ดังนั้นคงอยู่อย่างระมัดระวังและเตือนกันและกันด้วยเช่นกัน ให้จดจำชีพบาบา ไม่เช่นนั้นแล้วมายาจะตัดจมูกและหูของลูก แล้วลูกจะไม่มีประโยชน์ใดๆเลย หลายคนก็คิดว่าพวกเขาจะประกาศสิทธิ์ในสถานะภาพของลักษมีและนารายณ์ สิ่งนั้นเป็นไปได้ พวกเขาเหน็ดเหนื่อยและล้มลง พวกเขาฟ่ายแพ้ต่อมายาและตกลงไปในชะตา เมื่อลูกเห็นว่าสติปัญญาของลูกเริ่มแยลง ลูกควรเข้าใจได้ว่ามายาบีบจมูกลูก มีพลังอย่างมากในการจรรีกรแวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ดวงวิญญาณกลับมาเติมไปด้วยความสุขอย่างมาก มีคำกล่าวว่า “ไม่มีอาหารบำรุงใดที่เหมือนกับอาหารบำรุงของความสุข” เมื่อลูกเข้ามาที่ร้านของลูก อย่างต่อเนื่องก็จะมีรายได้ ในเวลานั้นจะมีความสุขเหน็ดเหนื่อย ลูกจะไม่อดตาย ลูกจะอยู่อย่างมีความสุขมากเพราะลูกกำลังได้รับความมั่งคั่งที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกควรสัมผัสกับความสุขอย่างมาก ลูกควรตรวจสอบ: พฤติกรรมของฉันสูงส่งหรือเป็นเช่นปีศาจ? เวลานี้เหลือเวลาน้อยมาก รวบรวมว่าเป็นการแข่งขันของความตายก่อนเวลาอันควร ดูซิว่ามีอุบัติเหตุ ฯลฯ เกิดขึ้นมากมายแค่ไหน! สติปัญญาของผู้คนกลับมาไม่ประสาธน์ เมื่อฝนตกลงมาแรง นั่นจะถูกเรียกว่าเป็นอุบัติเหตุของธรรมชาติ ความตายก็กำลังจะมาถึงเช่นกัน เวลานี้ผู้คนเชื่อว่าสงครามปรมาณูจะเริ่มต้นในไม่ช้า พวกเขาทำงานที่เป็นอันตรายเช่นนั้น หากพวกเขาถูกยั่วยุ สงครามก็จะเริ่มต้น อัศจรรย์

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อยู่ในความซาบซึ้งของการเป็นของพระผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนายและปลดปล่อยตนเอง อย่าได้ถูกผูกอยู่ในบ่วงพันธะใดๆ มีความระมัดระวังอย่างมากเกี่ยวกับมายาซึ่งเป็นหนู ไม่ควรมีความคิดที่เป็นเช่นปีศาจใดๆในจิตใจของลูก

2. อยู่ในความสุขของการได้รับความมั่งคั่งที่ไม่มีขีดจำกัด(ความรู้)จากพ่อ สติปัญญาของลูกต้องไม่มีความสงสัยและด้วยวิธีนั้นจึงเห็น้อยล้าต่อรายได้นี้ ชีวิตนักเรียนเป็นชีวิตที่ดีที่สุด ดังนั้นให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่กับการศึกษานี้

พร: พร: ขอให้ลูกเติมเต็มความหวังของทุกคนเป็นเช่นนายผู้ประทานการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต โดยการอยู่อย่างตื่นตัวอย่างสม่ำเสมอ

ให้ความคิดที่สูงส่งที่ต้องเติมเต็มความหวังของทุกคนปรากฏขึ้นมาในลูกๆทุกคน ผู้คนปรารถนาที่จะเป็นอิสระจากวงจรของการเกิดและการตาย ดังนั้นทำให้พวกเขาสัมผัสประสบการณ์นั้น เพื่อที่จะทำเช่นนั้น จงเปลี่ยนทัศนคติของดวงวิญญาณมนุษย์และธรรมชาติด้วยกระแสคลื่นสโตประสาธน์ที่มีพลังของลูก จงกลายเป็นนายผู้ประทานและเติมเต็มความหวังของทุกดวงวิญญาณ จงให้ทานการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต สำนึกรู้ของความรับผิดชอบของลูกนี้จะทำให้ลูกตื่นตัวอยู่เสมอ

คติพจน์: โกปีและโกปีที่แท้จริงคือผู้ที่ลืมนึกถึงสำนึกทั้งหมดของร่างกายของพวกเขาในขณะที่ฟังมุรลีย์ของมุรลีดาร์

*** โอม ขานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน อย่าได้สูญเสียเวลาของลูกๆ ไปในสิ่งใดที่ไร้ประโยชน์ของโลกที่มีขีดจำกัดนี้ ให้ความคิดในสติปัญญาของลูกสูงส่งเสมอ

คำถาม: ลูกคนไหนที่สามารถนำคำแนะนำสั่งสอนที่พ่อให้ไปปฏิบัติได้?

คำตอบ: ผู้ที่สำรวจตรวจสอบตนเอง ผู้ที่ไม่มีการแสดงภายนอกแต่อยู่ในความซาบซึ้งทางจิตที่สามารถที่จะนำทุกคำแนะนำสั่งสอนของพ่อไปปฏิบัติ ลูกๆ ไม่ควรจะมีคามภาคภูมิใจที่ผิดใดๆ ควรมีความสะอาดอย่างแท้จริงภายในตัวลูก ลูกดวงวิญญาณควรจะมีดีมาก ลูกควรจะมีความรักที่แท้จริงต่อพ่อผู้เดียว อย่าให้มีสิ่งสกปรกของน้ำเกลือใดๆ และแล้วเมื่อนั้นลูกจะสามารถนำทุกคำแนะนำสั่งสอนของพ่อไปสู่การปฏิบัติ

โอมชานติ ลูกไม่เพียงแต่กำลังนั่งในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง แต่ลูกมีความซาบซึ้งทางจิตด้วยเช่นกันว่า ลูกกำลังก่อตั้งดินแดนของเทวดานางฟ้า(ปารีสถานของลูก)ด้วยการทำตามศรัทธา ลูกควรจะมีความสุขและความกระตือรือร้นอย่างมาก สิ่งใดที่ไร้ประโยชน์และขยะทั้งหมดควรจะถูกขจัดออกไปในเวลานี้ ลูกควรจะมีคามกระตือรือร้นมากเมื่อเห็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ยิ่งลูกอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงมากเท่าไรก็ยิ่งจะมีการพัฒนามากขึ้นเท่านั้น พ่อพูดว่า ต้องมีมหาวิทยาลัยทางจิตนี้สำหรับลูกๆ ของลูกคือ “มหาวิทยาลัยทางจิตของโลก” ดังนั้นมหาวิทยาลัยนี้อยู่ที่ไหน? มหาวิทยาลัยนี้ได้มีการสร้างขึ้นสำหรับลูกโดยเฉพะเป็นพิเศษ พร้อมกันนั้นควรจะมีหอพักที่สูงศักดิ์ด้วยเช่นกัน ลูกควรจะมีคามคิดที่สูงศักดิ์มาก ทั้งวันทั้งคืนพ่อก็คิดถึงเกี่ยวกับวิธีที่จะสอนลูกๆ และทำให้ลูกสามารถที่จะสอบผ่านการสอบที่สูงสุดที่ลูกกลายเป็นนายของโลก ตั้งแต่เริ่มแล้วลูกดวงวิญญาณเคยบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์และดังนั้นร่างของลูกก็บริสุทธิ์และสวยงามอย่างสมบูรณ์ด้วยเช่นกัน ลูกเคยมีอาณาจักรที่สูงส่งมาก เวลาที่ลูกได้สูญเสียเวลาไปมากในสิ่งใดที่ไร้ประโยชน์ของโลกที่มีขีดจำกัดนี้ ลูกนักเรียนไม่ควรจะมีคามคิดที่สกปรกใดๆ ลูกได้ตั้งคณะกรรมการที่ดีมากมายแต่ก็ไม่ได้มีพลังโยคะใด ลูกบอกเรื่องราวหลายต่อหลายเรื่องแก่กันและกันว่าลูกจะทำสิ่งนี้หรือสิ่งนั้น มายาก็พูดว่า ฉันจะบีบจมูกหรือหูของพวกเข พวกเขาไม่ได้มีความรักต่อพ่อ มีคำพูดที่ว่า “มนุษย์ต้องการให้บางสิ่งเกิดขึ้นและมีสิ่งอื่นเกิดขึ้นแทน” ดังนั้นมายาก็หยุดยั้งลูกจากการทำบางสิ่งใด มายาหลอกลวงลูกอย่างมาก เธอตัดหูของลูก พ่อทำให้ลูกๆ สูงส่งมาก ท่านให้คำแนะนำสั่งสอนลูกที่จะทำสิ่งนี้สิ่งนั้นและสิ่งอื่นๆ บาบาก็ได้ส่งลูกสาวที่สูงศักดิ์มากออกไปข้างนอกเพื่อทำงานรับใช้ด้วยเช่นกัน ลูกบางคนก็ถามว่า: บาบา เราควรที่จะไปรับการฝึกอบรมไหม? บาบาก็พูดว่า ลูกๆ ก่อนอื่นใดขจัดความอ่อนแอของลูกเอง ตรวจสอบตนเอง: ฉันมีข้อบกพร่องมากมายเพียงใด มายาทำให้แม่แต่มหารัตินี้ที่ยิ่งใหญ่นั้นกลายเป็นน้ำเกลือ มีลูกที่เป็นน้ำเกลือเช่นนั้น เขาไม่เคยจดจำพ่อ พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่ง เอ บี ซี ของความรู้ พวกเขามีการโอ้อวดภายนอกอย่างมากมาย ที่นี้ลูกต้องอยู่อย่างสำรวจตรวจสอบตนเองมาก อย่างไรก็ตามลูกบางคนก็ประหลาดดินในลักษณะที่ราวกับว่าลูกนั้นไม่รู้หนังสือ เมื่อบางคนมีเงินแม้เพียงเล็กน้อย พวกเขาที่มีความซาบซึ้งมาก พวกเขาไม่เข้าใจว่าพวกเขานั้นล้มละลายอย่างสิ้นเชิง มายาไม่ปล่อยให้พวกเขาเข้าใจสิ่งนี้ มายามีพลังมาก เมื่อบาบายกย่องพวกเขาแม้เพียงเล็กน้อย พวกเขาที่มีความสุขมากกับสิ่งนั้น ทั้งวันทั้งคืนบาบาก็คิดว่าจะต้องมีมหาวิทยาลัยชั้นหนึ่งที่ลูกๆ สามารถศึกษาเล่าเรียนได้อย่างดี ลูกรู้ว่าลูกกำลังจะไปสวรรค์ และดังนั้นองศาของความสุขของลูกควรจะมีสูง บาบาก็ให้หลายขนานแก่ลูกที่จะทำให้ลูกมีความซาบซึ้ง เมื่อบุคคลที่ล้มละลายนั้นดื่มเหล้า เขาก็คิดว่าเขาเป็นราชา แต่เมื่อผลกระทบของเหล้านั้นหมดลง เขาก็กลับคืนสู่สภาพเดิม อย่างไรก็ตามที่นี้ลูกมีความซาบซึ้งทางจิต ลูกรู้ว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้กลายเป็นครูของลูกและกำลังสอนลูก และกำลังให้คำแนะนำแก่ลูกที่จะทำสิ่งนี้และสิ่งนั้น บางครั้งลูกบางคนมีความภาคภูมิใจที่ผิดๆ มีมายาใช้ไหม! ลูกแต่งเรื่องต่างๆ ขึ้น อย่าได้ถามเลย! พ่อเข้าใจว่าลูกๆ เหล่านั้นไม่สามารถดำเนินต่อไปที่นี้ได้ จะต้องมีความสะอาดอย่างมากภายในตัวลูก ลูกดวงวิญญาณต้องดีมาก ลูกเคยมีการแต่งงานด้วยความรัก ในการแต่งงานด้วยความรักนั้นมีความรักอย่างมากมาย ผู้เดียวนั้นคือสามีเหนือสามีทั้งหมด ดังนั้นจึงไม่มีเพียงหนึ่งเดียว แต่มีลูกมากมายที่มีการแต่งงานด้วยความรัก ลูกทั้งหมดพูดว่า ลูกได้หมั้นหมายกับชีพบบาแล้ว ลูกกำลังจะไปนั่งในสวรรค์ นี่เป็นเรื่องของความสุขเป็นอย่างมาก ภายในลูกควรจะมีคิดว่าบาบากำลังประทับประดาลูกมากเพียงใด ชีพบบาตกแต่งประทับประดาลูกผ่านผู้นี้(บรรพมา) สติปัญญาของลูกก็รู้ว่าการมีการจดจำระลึกถึงพ่อลูกก็จะกลับมาสโตะประธาน ไม่มีใครรู้ความจริงเลย มีความซาบซึ้งอย่างมากเกี่ยวกับสิ่งนี้ ในปัจจุบันนี้ไม่มีคามซาบซึ้งเท่าที่ควร มีคำกล่าวว่า “หากท่านต้องการที่จะรู้เกี่ยวกับความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสให้ถามโกบและโกบี” ลูกดวงวิญญาณบางคนก็สกปรกมาก! ราวกับว่าลูกกำลังนั่งอยู่ในกองดิน

พ่อมาและเปลี่ยนแปลงลูก ท่านมาเพื่อจะชุบชีวิตลูก เมื่อผู้คนมีการเปลี่ยนต่อมของเขา พวกเขาก็มีความสุขอย่างมาก เวลานี้ลูกได้พบกับพ่อแล้ว และดังนั้นจึงเป็นเหมือนราวกับว่าเรือของลูกนั้นได้ข้ามปากไปแล้ว ลูกเข้าใจสิ่งนั้น เช่นที่เวลานี้ลูกเป็นของพ่อที่ไม่มียึดจำกัด ลูกต้องเปลี่ยนแปลงตนเองอย่างรวดเร็วมาก ลูกควรจะมีความสุขมากและควรจะมีกำลังใจเกี่ยวกับสิ่งนี้ทั้งวันทั้งคืนด้วยเช่นกัน ดูสิลูกได้พบผู้ที่อยู่ในฐานะที่เป็นจอมพล! ทั้งวันทั้งคืนลูกควรจะมีแต่ไม่ว่างเว้นกับความคิดเหล่านี้ ผู้ที่ตระหนักรู้จักและเข้าใจบาบาอย่างชัดเจนก็เริ่มที่จะโอบบิณ เวลานี้ลูกๆ อยู่ในยุคบรรจบพบกัน ในขณะที่คนอื่นอยู่ในสิ่งสกปรก ราวกับว่าพวกเขาอาศัยอยู่ในกระท่อมเล็กๆ ที่สร้างขึ้นมาจากกองขยะ มีกระท่อมเล็กๆ มากมาย และนี่ก็คือเรื่องของความไม่มียึดจำกัด เวลานี้ที่พบบาบากำลังแสดงวิธีที่ง่ายดายมากแก่ลูกที่จะช่วยให้ลูกนำตนเองออกมาจากสิ่งนั้น: ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ลูกรู้ว่าในเวลานี้ ทั้งลูกดวงวิญญาณและร่างกายของลูกนั้นไม่บริสุทธิ์ เวลานี้ลูกได้ก้าวออกมาจากโลกนั้นแล้ว ผู้ที่ได้ก้าวออกมาจากโลกนั้นก็รู้แจ้งในความรู้ในเวลานี้ ลูกได้พบกับพ่อแล้ว ดังนั้นลูกต้องการอะไรอีก? เมื่อลูกมีความสุขซึ่งนี้เท่านั้นที่ลูกสามารถอธิบายสิ่งนี้ให้ผู้อื่นได้ พ่อมาแล้ว ท่านทำให้เราดวงวิญญาณบริสุทธิ์ เมื่อดวงวิญญาณบริสุทธิ์เขาก็จะได้รับร่างกายที่ชิ้นหนึ่ง ดูซิว่าเวลานี้ลูกดวงวิญญาณนั่งอยู่ที่ไหน? ลูกกำลังนั่งอยู่ในกระท่อมของลูก ร่างกายของลูก โลกนี้ตโมประธาน (ไม่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์) ลูกกำลังนั่งอยู่ข้างกองขยะ เพียงแต่คิดว่าลูกได้ออกมาจากที่ไหน เวลานี้พ่อได้นำลูกออกมาจากน้ำนิ่งและสกปรก ดังนั้นเวลานี้ลูกดวงวิญญาณจะกลับมาสะอาด จากนั้นลูกก็จะมีประสาทราชวังชั้นหนึ่งที่สูงขึ้นเพื่ออาศัยอยู่ พ่อกำลังตกแต่งประดับประดาลูกดวงวิญญาณและกำลังนำลูกไปสวรรค์ ลูกๆ ควรมีความคิดในรูปแบบนี้อยู่ภายในตัวลูก พ่อทำให้ความซาบซึ้งของลูกขึ้นสูงมาก ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว ลูกเคยสูงส่งมาก และแล้วลูกก็ค่อยๆ เริ่มที่จะตกลงมาที่ละน้อยจนกระทั่งถึงเวลานี้เมื่อลูกไปถึงจุดต่ำสุด เมื่อลูกดวงวิญญาณอยู่ในวัดของชีวา ลูกก็บริสุทธิ์มาก ดังนั้นในเวลานี้ลูกควรมารวมตัวกันและทำความเพียรพยายามที่จะกลับมายังวัดของชีวา บาบaprหลาดใจมากที่ลูกๆ ไม่ได้มีสมองมากพอที่จะทำเช่นนั้น บาบาได้นำลูกออกมาจากที่ไหน? ท่านคือพ่อผู้ที่ได้ก่อตั้งรัฐบาลพันดาบนี้ บาร์ตที่ครั้งหนึ่งเคยเป็นสวรรค์ เวลานี้เป็นนรก ทั้งหมดนี้หมายถึงดวงวิญญาณ บาบามีความเมตตาอย่างยิ่งต่อดวงวิญญาณ โลกที่ลูกดวงวิญญาณอยู่ในเวลานี้ตโมประธานอย่างสมบูรณ์ และเหตุนี้เองลูกจึงจดจำพ่อและพูดว่า “بابาได้โปรดมาและพาเรากลับบ้าน!” แม้ในขณะที่ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี่ ลูกก็ควรมีความคิดเช่นนี้ เหตุนี้เองبابาพูดว่า ต้องมีการสร้างมหาวิทยาลัยขึ้นหนึ่งสำหรับลูกๆ ซึ่งมีการสร้างขึ้นทุกวงจร ความคิดของลูกควรจะมีสูงศักดิ์มาก ในปัจจุบันลูกไม่มีความสุขซึ่งเช่นนั้น หากลูกเคยมีความสุขซึ่งนั้น ลูกก็สามารถแสดงความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่ ลูกๆ ไม่เข้าใจความหมายของ “มหาวิทยาลัย university” ลูกไม่ได้คงความสุขซึ่งที่สูงสุดคืนนั้นไว้มายากำลังกดลูกอยู่ บาบาอธิบายว่า: ลูกๆ ต้องไม่มีความสุขซึ่งในรูปแบบที่ผิด ลูกแต่ละคนควรตรวจสอบตนเองเพื่อจะดูว่าลูกมีคุณสมบัติใดและลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนและกำลังช่วยเหลือมากเพียงใด ลูกไม่ควรเพียงแค่ออกเรื่องราว ลูกต้องนำสิ่งที่ลูกพูดไปปฏิบัติ ลูกไม่ควรเพียงแค่อ่านเรื่องราว วันนี้ลูกพูดว่า ลูกกำลังจะทำบางสิ่ง พรุ่งนี้ความตายจะมาถึงแล้วทุกสิ่งก็จบสิ้นลงอย่างสมบูรณ์สำหรับลูก ลูกจะไม่พูดเช่นนั้นในยุคทอง ความตายก่อนเวลาอันควรจะไม่เกิดขึ้นในสวรรค์ ความตายไม่สามารถไปทีนั้นได้ นั่นคือดินแดนแห่งความสุข ความตายไม่มีสิทธิ์ที่จะเข้าไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ลูกต้องเข้าใจความหมายของ “อาณาจักรของราวัน” และ “อาณาจักรของราม” สงครามของลูกเวลานี้เป็นไปกับราวัน สำนักที่เป็นร่างทำความมหัศจรรย์มากที่ทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ด้วยการกลับมาสำนักเป็นดวงวิญญาณ ลูกดวงวิญญาณก็กลับมาสะอาด ลูกเข้าใจว่าลูกจะมีประสาทราชวังแบบใดที่นั่น เวลานี้ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน เวลานี้ลูกจะมีการพัฒนาตนเองตามลำดับกันไป และทำให้ตนเองมีค่า เนื่องจากลูกดวงวิญญาณไม่บริสุทธิ์ ลูกจึงได้รับร่างกายที่ไม่บริสุทธิ์ เวลานี้พ่อมาเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นชาวสวรรค์ พร้อมกับการมีการจดจำระลึกถึง ลูกควรมีคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน สิ่งนี้ไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! ลูกเข้าใจว่าبابามาเพื่อเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ให้เป็นนารายณ์ อย่างไรก็ตามมายาก็ทำสงครามกับลูกในวิถีที่แฝงตัว สงครามของลูกนั้นแฝงตัว เหตุนี้เองลูกจึงเรียกได้ว่าเป็นนักรบนิรนาม ไม่มีนักรบนิรนามอื่นใด ลูกนั้นเรียกว่าเป็นนักรบ ชื่อของผู้อื่นทั้งหมดจะปรากฏอยู่ในทะเบียน พวกเขาได้ใช้สัญลักษณ์ของลูกนักรบนิรนาม ลูกนั้นแฝงตัวมากที่ไม่มีใครรู้จักลูก ลูกได้รับชัยชนะเหนือทั้งโลกเพื่อที่จะควบคุมมายา เมื่อลูกพยายามที่จะจดจำพ่อ มายาก็ทำให้ลูกลืมหาน ลูกก่อตั้งอาณาจักรของลูกเองทุกๆ วงจร ลูกคือนักรบนิรนามที่จดจำเพียงแต่พ่อ ลูกไม่แม้จะต้องเคลื่อนไหวมือหรือเท้าของลูกในสิ่งนี้ บาบาได้แสดงให้เห็นหลายวิธีที่จะมีการจดจำระลึกขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา คงอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ลูกต้องศึกษาความรู้นี้ด้วยเช่นกัน ลูกเข้าใจว่าลูกเคยเป็นอะไร และเวลานี้ลูกได้เป็นอะไร ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าพ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นอะไร ท่านให้วิธีการที่ง่ายดายเช่นนั้นแก่ลูก ไม่ว่าลูกดวงวิญญาณจะอยู่ที่ไหน จงจดจำระลึกถึงพ่อ เพื่อที่สนิมจะถูกขจัดออกไปจากลูก ท่านได้แสดงวิธีการนี้แก่ลูกทุกๆ วงจร พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ แล้วลูกจะกลับมาสโตประธาน ลูกไม่มีบ่วงพันธะอื่นใดนอกจากสิ่งนี้ แม้ว่าลูกจะไปห้องอาบน้ำ จงคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อเพื่อที่สิ่ง

สกปรกในลูกดวงวิญญาณสามารถถูกขจัดออกไปได้ ลูกไม่ต้องแถมติลค์ให้กับดวงวิญญาณ ทุกสิ่งเหล่านั้นเป็นสิ่งที่ขบถของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ไม่จำเป็นต้องมีสิ่งเหล่านั้นในหนทางของความรู้ ลูกไม่มีค่าใช้จ่ายแม้แต่หนึ่งสตางค์ แม้แต่ขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่บ้านลูกก็สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึง สิ่งนี้ง่ายดายมาก! บาบาคือพ่อของเรา ครูของเราและกูรูของเรา โดยทั่วไปแล้วภูนั้นก็คือมีการจดจำระลึกถึงพ่อของลูกเป็นอันดับแรก จากนั้นก็ครูของลูก แล้วก็กูรูของลูก ลูกจะจดจำครูของลูกอย่างแน่นอนเพราะลูกได้รับมรดกของการศึกษาจากเขา และแล้วเมื่อลูกไปถึงวัยเกษียณ ลูกก็มีกูรู พ่อนี้ได้ให้ทุกสิ่งแบบขายส่งแก่ลูก บาบาได้ให้อาณาจักรแก่ลูกแบบขายส่งเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด เมื่อหญิงสาวแต่งงานเธอก็ได้รับสินสอดที่แพงตัว พวกเขาจะไม่มีการแสดงออกภายนอกเกี่ยวกับสิ่งนั้น “การให้ทานที่แพงตัว” ก็ได้รับการจดจำมาชีพบาบาแพงตัวด้วยเช่นกัน ไม่มีเรื่องของความหลงระเหตุนั้นในสิ่งนี้ บางคนมีความหลงระเหตุนั้นอย่างมากที่ต้องการที่จะให้ทุกคนรู้เห็นสิ่งที่พวกเขาให้ ที่นั่นทุกสิ่งนั้นแพงตัว พ่อให้อำนาจในการปกครองทั้งโลกแก่ลูกอย่างเป็นสินสอด ลูกกำลังได้รับการประดับประดาในวิธีที่แพงตัวมาก ลูกได้รับสินสอดอย่างใหญ่หลวง พ่อได้ให้สิ่งนั้นแก่ลูกในลักษณะที่ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้น ที่นี้ลูกเป็นขอทาน ในขณะที่ในชาติเกิดต่อไปของลูก ลูกจะมีช้อนทองในปากของลูก ลูกกำลังจะไปยังโลกยุคทอง ที่นั่นทุกสิ่งจะทำด้วยทองคำ ผู้ที่มั่งคั่งก็จะมีปราสาทราชวังที่หรูหราประดับประดาด้วยทองคำ จะมีความแตกต่างอย่างแน่นอน ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ผู้คนกำลังห้อยกลับหัวเหมือนค้างคาว มายาทำให้พวกเขานั้นห้อยกลับหัว เวลานี้พ่อมาแล้ว และดังนั้นลูกควรมีความกระตือรือร้นอย่างมาก อย่างไรก็ตามมายาทำให้ลูกคิดว่าเหล่านี้เป็นคำแนะนำของพ่อหรือคำแนะนำของบราห์มา ไม่ว่าเหล่านี้จะเป็นคำแนะนำของพ่อหรือคำแนะนำของบราเธอร์ พวกเขาก็สับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ พ่อพูดว่า ไม่ว่าลูกจะคิดว่าคำแนะนำนั้นดีหรือไม่ดี ลูกควรจะคิดว่าคำแนะนำเหล่านั้นเป็นของพ่อ ลูกต้องทำตามคำแนะนำเหล่านั้น แม้ว่าจะมีความผิดพลาดในสิ่งเหล่านั้น บาบาก็จะแก้ไขความผิดนั้นให้ลูกต้องเพราะท่านมีพลังนั้น ลูกสามารถเห็นว่าผู้นี้ทำตามทุกอย่างอย่างไร ใครกำลังนั่งอยู่ในศิรัษะของเขา? ท่าน (ชีพบาบา) กำลังนั่งถัดจากเขา (บราห์มาบาบา) กูรูก็ทำให้ลูกนั่งอยู่ข้างๆเขาด้วยเช่นกันเมื่อเขาสอนลูก แต่ถึงอย่างไรผู้นี้ก็ต้องทำความเพียรพยายามด้วยเช่นกัน ท่านต้องทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาสโตประธานจากตโมประธาน พ่อพูดว่า จดจำพ่อในขณะที่ลูกกำลังเตรียมอาหาร ไม่มีใครอื่นสามารถจัดเตรียมอาหารในการจดจำระลึกถึงชีพบาบา บราห์มาโบเจนที่ได้รับการยกย่องเป็นของเวลาปัจจุบัน แม้ว่าพราหมณ์ทางโลกจะร้องเพลงสรรเสริญอาหารนั้น พวกเขาก็ไม่เข้าใจว่าหมายถึงอะไร ผู้ที่เพียงแต่ร้องเพลงสรรเสริญก็ไม่เข้าใจอะไรเลย อย่างไรก็ตามลูกสามารถเข้าใจได้ว่า เมื่อใครบางคนเป็นผู้กราบไหว้บูชา เขาก็มีจิตใจที่ฝึกฝนในศาสนาที่นั่นในยุคทองไม่มีเรื่องของการเป็นผู้มีจิตใจฝึกฝนในศาสนาเพราะไม่มีความเลื่อมใสศรัทธาที่นั่น ไม่มีใครรู้ว่าความเลื่อมใสศรัทธาคืออะไร ผู้คนพูดถึงความรู้(gyan) ความเลื่อมใสศรัทธา(bhakti) และความไร้รสนา(viraa) คำเหล่านี้ขึ้นหนึ่ง ความรู้คือกลางวันและความเลื่อมใสศรัทธาคือกลางคืน เมื่อลูกไม่ชอบกลางคืน ลูกก็สามารถเข้าไปสู่กลางวันได้ สิ่งนี้ชัดเจนมาก! เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วและดังนั้นลูกไม่ต้องสะดุดล้มอีกต่อไป พ่อพูดว่า จดจำพ่อ! พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก พ่อคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก เป็นสิ่งที่ยากมากที่จะเรียนรู้ความรู้ของวงจรกิจจโลก จดจำเมล็ดและจดจำต้นไม้ เวลานี้เป็นตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก ยุคทองกำลังจะมา เวลานี้ลูกอยู่ที่ยุคบรรจบพบกันและกำลังกลายเป็นดอกไม้ที่สวยงาม ลูกดวงวิญญาณจะกลับมาสโตประธานและดังนั้นลูกจะได้รับปราสาทราชวังที่สโตประธานที่จะอาศัยอยู่ ทั้งโลกจะกลับมาใหม่ ดังนั้นลูกควรประสบความสำเร็จอย่างมากมาย อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มีความซาบซึ้งเสมอว่าลูกกำลังจะก่อตั้งดินแดนของเทวดานางฟ้า(ปารีสถาน)ของลูกด้วยการทำตามศรัมัท ละทิ้งสิ่งที่ไร้ประโยชน์และขยะทั้งหมดและอยู่ในความซาบซึ้งอย่างยิ่ง
2. มีความคิดที่สูงศักดิ์มาก ทำการเตรียมการที่จะเปิดหอพักและมหาวิทยาลัยที่สูงศักดิ์และดีมาก กลายเป็นผู้ช่วยที่อยู่อย่างแพงตัวของพ่อ อย่ามีการโอ้อวดภายนอกใดๆ

พร: พร: ขอให้ลูกกระจายกระแสจิตด้วยทัศนคติที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกในขณะที่ทำงานรับใช้ประเภทใดๆอย่างเป็นผู้รับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัด
เวลานี้นำมาซึ่งความจริงจังในงานรับใช้ของการเปลี่ยนแปลงที่ไม่มีขีดจำกัด อย่าให้เป็นเช่นนั้นที่: “ยัง

ใจฉันก็กำลังทำอยู่แล้ว, ฉันยุ่งมากจนฉันไม่มีเวลาเลย ในขณะที่เป็นเครื่องมือสำหรับงานรับใช้ประเภทใดก็ตาม ลูกสามารถให้ความร่วมมือได้อย่างไม่มีขีดจำกัด เพียงให้ทัศนคติของลูกอยู่อย่างไม่มีขีดจำกัดและกระแสดิจจะเฝ้าแต่กระจายออกไป ยิ่งลูกอยู่อย่างไม่วางเหวนในความไม่มีขีดจำกัดมากเท่าไร หน้าทีของลูกก็จะง่ายดายมากเท่านั้น การทำงานรับใช้ของการกระจายกระแสดิจที่สูงส่งด้วยทุกความคิดในทุกวินาทีของลูกคือการเป็นผู้รับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัด

คติพจน์:

อาวุธของความรู้ี้คือเครื่องประดับของชีพักดีที่อยู่อย่างหลอมรวมกับพ่อชีวา

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงรับฟังพ่อผู้เดียวเท่านั้น แล้วถ่ายทอดสิ่งที่ท่านพูดให้กับผู้อื่น
- คำถาม:** พ่อได้ให้ความเข้าใจอะไรแก่ลูก ซึ่งลูกต้องอธิบายแก่ผู้อื่น?
- คำตอบ:** บาบ่าให้ความเข้าใจแก่ลูกดวงวิญญาณว่าลูกทั้งหมดคือพี่น้องชาย ลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว ลูกต้องบอกประเด็นเดียวกันแก่ทุกคน เพราะลูกต้องให้ประโยชน์แก่พี่น้องของลูกทั้งหมดในโลก เพียงลูกเท่านั้นที่เป็นเครื่องมือสำหรับงานรับใช้

โอม ชานติ โดยทั่วไปแล้ว เหตุใดลูกจึงพูดคำว่า “โอมชานติ”? นี่คือการให้คำแนะนำตัวของลูก ดวงวิญญาณจะให้คำแนะนำตัวของเขาเอง เป็นดวงวิญญาณที่สนทนาผ่านร่างกายของเขา ร่างกายที่ไม่มีดวงวิญญาณก็ไม่สามารถทำอะไรได้ ดังนั้นดวงวิญญาณจึงแนะนำตนเอง: นั่นคือดวงวิญญาณ นั่นคือลูกของพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้คนเหล่านั้นพูดว่าแต่ละดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด ได้มีการอธิบายสิ่งเหล่านี้แก่ลูกในเวลานี้ บาบ่าพูดว่า “ลูก ลูก” ใช่ไหม? พ่อทางจิตพูดว่า โอ้ ลูกๆ ทางจิต! ลูกเข้าใจด้วยอวัยวะทางร่างกายของลูก พ่ออธิบายว่า มีความรู้ก่อนแล้วจึงมีความเลื่อมใสศรัทธา ไม่ใช่ว่าความเลื่อมใสศรัทธามาก่อนแล้วจึงมีความรู้ อันดับแรก มีความรู้ซึ่งเป็นกลางวัน และจากนั้นก็มีความเลื่อมใสศรัทธาซึ่งเป็นกลางคืน ดังนั้นกลางวันเริ่มขึ้นอีกครั้งเมื่อใด? เมื่อมีการวางเฉยในความเลื่อมใสศรัทธา เก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกว่ามีญาณและวิญญาณ (ความเจียบสงบ) เวลาที่ลูกกำลังศึกษาความรู้ี้และจากนั้นลูกก็ได้รับรางวัลของความรู้ี้ในยุคทองและยุคเงิน บาบ่าให้ความรู้ี้แก่ลูกในเวลานี้ และจากนั้นในยุคทองลูกก็ได้รับรางวัลของการศึกษาเล่าเรียนสิ่งนั้น นี่คือนั่นที่จะต้องเข้าใจ เวลาที่พ่อกำลังให้ความรู้ี้แก่ลูก ลูกรู้ว่าลูกจะไปอยู่เหนือญาณเข้าสู่ญาณ(ความเจียบสงบ), บ้านของลูก, ดินแดนแห่งความเจียบสงบ นั่นไม่เรียกว่าเป็นญาณหรือความเลื่อมใสศรัทธา สิ่งนั้นเรียกว่าญาณ ลูกจะไปอยู่เหนือญาณ, ดินแดนแห่งความเจียบสงบ ลูกต้องเก็บความรู้ี้ทั้งหมดนี้ไว้ในสติปัญญาของลูก พ่อให้ความรู้ี้แก่ลูกสำหรับสถานที่ใด? ท่านให้ความรู้ี้แก่ลูกเพื่อโลกใหม่ในอนาคต ก่อนที่ลูกจะไปสู่โลกใหม่ลูกต้องไปบ้านของลูกก่อน ลูกต้องไปยังดินแดนแห่งการหลุดพ้นซึ่งลูกๆ ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ ลูกจะไปที่นั่นอย่างแน่นอน เพียงลูกเท่านั้นที่รับฟังประเด็นใหม่ๆ สิ่งเหล่านี้ไม่มีใครอื่นสามารถเข้าใจ ลูกดวงวิญญาณเข้าใจว่าลูกคือลูกทางจิตของพ่อทางจิต ลูกทางจิตนั้นจำเป็นจะต้องมีพ่อทางจิตอย่างแน่นอน มีพ่อทางจิตและลูกๆ ทางจิต ลูกๆ ทางจิตมีพ่อทางจิตเดียวเท่านั้น ท่านมาและให้ความรู้ี้แก่ลูก ได้มีการอธิบายแก่ลูกด้วยเช่นกันว่าพ่อมาอย่างไร พ่อพูดว่า พ่อก็ต้องรับการคำจูนของวัตถุธาตุ เวลาที่ลูกต้องเฝ้าแต่รับฟังเพียงพ่อเท่านั้น อย่าได้รับฟังใครนอกจากพ่อ ลูกๆ รับฟังแล้วก็ถ่ายทอดสิ่งนั้นให้แก่พี่น้องของลูก แน่แน่นอนว่าลูกต้องถ่ายทอดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ เพราะท่านผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ สติปัญญาก็ไปที่นั่น เมื่อความรู้ี้ได้มีการอธิบายให้แก่ลูกๆ ลูกก็สามารถเข้าใจ ก่อนหน้านั้นลูกไม่เข้าใจอะไรเลย เพราะลูกไม่เข้าใจในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ดูสิ่งที่เกิดขึ้นกับลูกเมื่อกรงเล็บของราวันจับลูกไว้? ลูกกลับมาสกปรกมาก! ลูกกลายเป็นอะไรเมื่อลูกดื่มสุรา? สุรากระจายความสกปรกมากยิ่งขึ้น เวลานี้มันอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกเคยประกาศสิทธินั้นแล้วจริงแล้วจริงแล้ว ดังนั้นลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน มีค่ายกย่องคุณธรรมที่สูงส่งของกฤษณะอย่างมาก ผู้เป็นนายของดินแดนสุขาวัตินั้นอ่อนหวานมาก! ลูกจะไม่พูดว่าเป็นราชวงศ์ของกฤษณะ ราชวงศ์นั้นกล่าวได้ว่าเป็นราชวงศ์ของวิษณุ ซึ่งหมายถึงราชวงศ์ของลักษมีและนารายณ์ เวลาที่ลูกรู้ว่าเพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถก่อตั้งราชวงศ์ของอาณาจักรยุคทอง แม้ว่าจะไม่มีรูปภาพเหล่านั้นอยู่ ลูกก็ยังคงอธิบายสิ่งนี้ได้ มีการสร้างวัดวาอารามมากมาย ผู้ที่มีความรู้ี้ก็วิ่งไปเพื่อให้ประโยชน์แก่ผู้อื่นและทำให้พวกเขาทัดเทียมกับตนเอง ลูกแต่ละคนต้องตรวจสอบตนเองและถามว่า ฉันได้ให้ความรู้ี้แก่ผู้คนมากมายแค่ไหน? บางคนก็ถูกยิงด้วยลูกศรแห่งความรู้ี้ได้อย่างรวดเร็วมาก บีซัมปีตมาเม ฯลฯ ก็ได้กล่าวว่า ฉันถูกยิงด้วยลูกธนูของกุมาริ ทั้งหมดนี้คือกุมาริและกุมาริที่บริสุทธิ์ นั่นคือพวกเขาคือลูก ลูกทั้งหมดคือลูก ดังนั้นลูกพูดว่าลูกคือพี่น้องหญิงชาย, ลูกๆ ของบราห์มา นี่คือนั่นที่บริสุทธิ์ ลูกคือบุตรบุญธรรม พ่อได้นำลูกมาเลี้ยงดู ชีพบาบาได้นำลูกมาเลี้ยงดูลูกผ่านประชาธิปไตยบราห์มา ที่จริงแล้วลูกไม่ควรใช้คำว่า “บุตรบุญธรรม” เพราะถึงอย่างไรลูกก็คือลูกของชีพบาบา ทุกคนเรียกหาพ่อ: ชีพบาบา! ได้โปรดมา! อย่างไรก็ตามพวกเขาก็ไม่มีความเข้าใจ ดวงวิญญาณทั้งหมดได้นำร่างกายมาใช้และเล่นบทบาทของพวกเขา ดังนั้นแน่นอนชีพบาบาจะเล่นบทบาทของท่านผ่านร่างกายเช่นกัน หากชีพบาบาไม่ได้เล่นบทบาทท่านก็จะไม่มีประโยชน์อะไร ท่านจะไม่มีคุณค่าเลย ท่านมีคุณค่าเมื่อท่านทำให้ทั้งโลกได้มาซึ่งการหลุดพ้นจากบาปและ

ความไม่บริสุทธิ์ เหตุนี้เองพวกเขาจึงร้องสรรเสริญท่านในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อพวกเขาได้มาซึ่งการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ พวกเขาก็ไม่จำเป็นที่จะต้องจดจำพอ พวกเขาเพียงพูดถึงพระเจ้าว่าเป็นพ่อเท่านั้น ผู้เป็นครูหายไป เป็นเพียงเพื่อประโยชน์ต่อการพูดเท่านั้นที่พวกเขาพูดว่าพ่อสูงสุดคือผู้เดียวที่ชำระทุกคนให้บริสุทธิ์ พวกเขาไม่แม้กระทั่งจะพูดว่าท่านคือผู้เดียวที่ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ แม้ว่าจะมีการจดจำกันว่าผู้ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์กับทุกคนคือหนึ่งเดียว พวกเขาพูดสิ่งนี้โดยไม่เข้าใจความหมาย ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกพูดในเวลานี้มีความหมาย ลูกเข้าใจว่าความเลื่อมใสศรัทธาหรือกลางคืนนั้นต่างจากความรู้ซึ่งเป็นกลางวัน มีเวลาของกลางวันและเวลาของความเลื่อมใสศรัทธา เหล่านี้เป็นประเด็นที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกๆได้รับความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัด ครึ่งวงจรเป็นกลางวันและอีกครึ่งวงจรเป็นกลางคืน พ่อพูดว่า พ่อมาเพื่อเปลี่ยนกลางคืนเป็นกลางวัน ลูกรู้ว่าเป็นอาณาจักรของราวันถึงครึ่งวงจรและความทุกข์หลายประเภทในสิ่งนั้น จากนั้นพ่อก็มาและก่อตั้งโลกใหม่ที่ลูกจะมีแต่ความสุขเท่านั้น มีคำกล่าวว่านี่คือการละเล่นเกี่ยวกับความสุขและความทุกข์ ความสุขหมายถึงรามและความทุกข์หมายถึงราวัน เมื่อลูกเอาชนะราวันอาณาจักรของรามก็จะเริ่มขึ้น และแล้วหลังจากครึ่งวงจรราวันก็มา และก็เอาชนะอาณาจักรของรามและปกครองอาณาจักรนั้น เวลานั้นลูกกำลังเอาชนะมายา ทุกคำที่ลูกพูดนั้นมีความหมาย นี่คือภาษาของพระเจ้าของลูก มีใครอีกบ้างที่เข้าใจว่าพระเจ้าพูดอย่างไร? ลูกรู้ว่านี้คือภาษาของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ เพราะพ่อเต็มไปด้วยความรู้ มีคำกล่าวว่าท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้เดียวที่เต็มไปด้วยความรู้ และดังนั้นท่านจะให้ความรู้แก่ใครบางคนอย่างแน่นอน เวลานั้นลูกเข้าใจว่าบาปให้ความรู้ได้อย่างไร ท่านให้คำแนะนำตัวของท่านเองแก่ลูกและความรู้ของวงจรโลกด้วยเช่นกัน และแล้วด้วยการได้รับความรู้นี้เราก็จะกลายเป็นผู้ปกครองโลก มิงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ด้วยการมีการจดจำระลึกถึงบาปของเรจะถูกตัดออกไป นี่คือองจักรแห่งการจดจำระลึกถึงที่ไม่ก้าวร้าวรุนแรงของลูก กงจักรนั้นก้าวร้าวรุนแรงมีไว้สำหรับตัดหัวของใครบางคน คนโง่เขลาที่เฝ้าแต่ตัดหัวของกันและกัน ด้วยการรู้ถึงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ลูกก็ได้มาซึ่งอาณาจักร ตณหาราคะนั้นเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของลูกที่ทำให้ลูกประสบกับความทุกข์ตั้งแต่ตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบ นั่นคือองจักรแห่งความทุกข์ พ่ออธิบายแก่ลูกเกี่ยวกับความรู้ของวงจร ท่านทำให้ลูกกลายเป็นผู้ควงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง พวกเขาได้แต่งเรื่องราวมากมายในคัมภีร์ เวลานั้นลูกต้องลืมนเรื่องราวเหล่านั้นทั้งหมด ลูกเพียงแต่ต้องจดจำพ่อผู้เดียว เพราะลูกจะสามารถประกาศสิทธิในมรดกแห่งสวรรค์จากพ่อเท่านั้น จดจำพ่อและประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากท่าน เป็นสิ่งที่ง่ายตายมาก! พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดก่อตั้งโลกใหม่และดังนั้นลูกต้องจดจำท่านเพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากท่าน นี่คือความหมายของ “มานมานะบาฟ” และ “มาเดยจิบาฟ” ด้วยการจดจำพ่อและมรดกของลูก ปรอทแห่งความสุขของลูกก็จะอยู่สูง เราเป็นลูกของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อกำลังก่อตั้งสวรรค์ เราเคยเป็นนายแห่งสวรรค์ และแน่นอนว่าเราจะกลายเป็นนายเหล่านั้นอีกครั้งหนึ่ง เราคือผู้ที่ต่อมากลายเป็นฆราวาส เราเคยสโตประธาน และเวลานี้ได้กลับมามาโมประธาน เราคือผู้ที่เคยไปในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เราเคยวนไปรอบทั้งวงจร เราผู้คนของบาร์ตในตอนแรกนั้นเป็นของสุริยวงศ์ต่อมาก็เป็นของจันทราวศ์ และจากนั้นเราก็ได้ลงมาสู่วงศ์สกุลพ่อค้า เราชาวบาร์ตเคยเป็นเทพ และจากนั้นเราก็ตกต่ำลงมา เวลานั้นลูกรู้ทุกสิ่งเมื่อลูกได้ไปสู่หนทางแห่งบาป ลูกก็กลับมาสกปรกมาก! พวกเขาได้สร้างภาพลักษณ์ที่สกปรกมากในวัดด้วยเช่นกัน ก่อนหน้านั้นพวกเขาเคยทำนาฬิกาที่มีภาพลักษณ์เช่นนั้นด้วย เวลานั้นลูกได้เข้าใจแล้วว่าก่อนหน้านี้ลูกสวยงามมาก และแล้วลูกก็สกปรกมากในขณะที่กลับมาใช้ชาติเกิดใหม่! เมื่อลูกเป็นนายของยุคทอง ลูกเป็นมนุษย์ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง แต่เวลานี้ลูกมีลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจ ไม่เช่นนั้นแล้วก็จะไม่มีความแตกต่างอื่นใด ไม่มีมนุษย์ที่มีหางหรือวง สิ่งเหล่านั้นเป็นเพียงสัญลักษณ์ของเทพต่างๆ สวรรค์หายไปและมีเพียงภาพเหล่านั้นที่ยังคงหลงเหลืออยู่เป็นสัญลักษณ์ นอกจากนี้ยังมีสัญลักษณ์ของจันทราวศ์ด้วยเช่นกัน เวลานั้นลูกกำลังต่อสู้เพื่อที่จะเอาชนะมายา สัญลักษณ์ของการพลัดพลัดล้มเหลวของลูกขณะที่ต่อสู้บรรพราชของลูกคือธนูและลูกศร ในความเป็นจริงผู้คนของบาร์ตเป็นของสกุลเทพ ไม่เช่นนั้นจะนับพวกเขาไว้ในสกุลไหน? อย่างไรก็ตามเนื่องจากผู้คนของบาร์ตไม่รู้จักเกี่ยวกับสกุลของพวกเขาเอง พวกเขาจึงเรียกตนเองว่าชาวฮินดู ไม่เช่นนั้นแล้วก็จะไม่มีเพียงสกุลเดียวเท่านั้นสำหรับลูกทั้งหมด ทุกคนในบาร์ตเป็นของสกุลเทพที่ซึ่งก่อตั้งโดยพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด บาร์ตมีเพียงคัมภีร์เดียวเท่านั้น ราชวงศ์ของเทพได้มีการก่อตั้งขึ้นและจากนั้นกึ่งก้านอื่นๆ ก็ปรากฏออกมาจากสิ่งนั้น พ่อก่อตั้งศาสนาเทพ มีสี่ศาสนาหลักและรากฐานของพวกเขาเป็นศาสนาเทพ ลูกดวงวิญญาณทั้งหมดคือผู้อาศัยอยู่ในดินแดนแห่งการหลุดพ้น และจากนั้นลูกก็เข้าไปสู่กึ่งก้านเทพ(ลำดับ)ของลูก บาร์ตมีเพียงขอบเขตเดียว(รากฐาน) ไม่มีศาสนาอื่นใดที่จะมีสิ่งนี้ดั้งเดิมนั้นลูกเป็นของศาสนาเทพ และแล้วตามแผนของละครศาสนาอื่นๆก็ปรากฏออกมาจากสิ่งนั้น ศาสดาดั้งเดิมของบาร์ตคือศาสนาเทพซึ่งก่อตั้งขึ้นโดยพ่อ และแล้วไปไม่ไหมก็ปรากฏออกมาจากสิ่งนั้น ต้นไม้ทั้งต้นนี้คือต้นไม้ของพระเจ้า พ่อพูดว่า พ่อคือเมล็ดของต้นไม้ นี่คือการรากฐานและกึ่งก้านนั้นก็ปรากฏออกมาจากรากฐานนั้น สิ่งหลักคือเราดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องชาย พ่อของดวงวิญญาณทั้งหมดคือผู้เดียวที่ทุกคนจดจำ พ่อพูดว่า ลูกต้องลืมนสิ่งใดก็ตามที่ลูกเห็นด้วย

ดวงตาทางร่างกายของลูก การวางแผนนี้ไม่มีขีดจำกัด ในขณะที่การวางแผนของพวกเขามีขีดจำกัด พวกเขาเพียงแต่มีความระอatบ้านของพวกเขาในขณะที่ลูกมีความระอatทั้งโลกเก่า เมื่อลูกจบสิ้นความเลื่อมใสศรัทธาของลูก ลูกก็มีความระอatโลกเก่าจากนั้นเราก็ไปสู่โลกใหม่ผ่านดินแดนแห่งความสงบ พ่อพูดว่า โลกเก่านี้จะถูกเผาไหม้ ลูกต้องไม่ผูกติดหัวใจของลูกกับโลกเก่านี้ ลูกจะต้องอยู่ที่นั่นจนกว่าลูกจะกลับมามีค่า ลูกต้องชำระสะสางบัญชีกรรมทั้งหมดของลูก ลูกกำลังสะสมความสุขถึงครึ่งวงจร สิ่งนั้นเรียกว่าดินแดนแห่งความสงบและนั่นคือดินแดนแห่งความสุข อันดับแรกมีความสุขแล้ว ก็มีความสุขทุกข พ่อได้อธิบายแล้วว่าดวงวิญญาณใหม่ทั้งหมดลงมาจากบ้าน ตัวอย่างเช่น เมื่อดวงวิญญาณของพระคริสต์มาเป็นครั้งแรก เขาจะไม่ประสบกับความทุกข์ใดๆ การละเล่นนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับความสุขก่อนแล้วจึงเป็นความสุข ผู้ที่มาใหม่ก็สโตประธาน เช่นที่ประสบการณ์ของความสุขของลูกยิ่งใหญ่มากกว่าของพวกเขา ดังนั้นประสบการณ์ของความสุขของลูกก็เป็นเช่นเดียวกัน ลูกต้องใช้สติปัญญาของลูกที่จะเข้าใจทั้งหมดนี้ พ่อหนังที่นี้และอธิบายแก่ลูกดวงวิญญาณ แล้วลูกก็อธิบายแก่ดวงวิญญาณอื่นๆ พ่อพูดว่า พ่อได้นำร่างนี้มาใช้ พ่อเข้ามาในร่างนี้ในตอนสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของผู้นี้ นั่นคือพ่อเข้ามาในร่างที่ตโมประธาน แล้วเขาก็กลายเป็นคนแรกที่มา คนแรกกลายเป็นคนสุดท้ายและคนสุดท้ายกลายเป็นคนแรก สิ่งนี้ต้องมีการอธิบายด้วยเช่นกัน ใครที่มาหลังจากคนแรก? มามา! เธอก็ต้องเล่นบทบาทของเธอเช่นกัน เธอได้ให้คำสอนแก่ผู้คนมากมาย และแล้วลูกๆ ก็ตามลำดับกันไปในการสอนผู้อื่นมากมาย ผู้ที่กำลังศึกษาเล่าเรียนก็ทำความเพียรพยายามเช่นนั้นที่พวกเขาจะกลับมาฉลาดยิ่งกว่าลูกด้วยเช่นกัน มีนักเรียนหลายคนในศูนย์ที่ฉลาดยิ่งกว่าครูของเขา แต่ละคนก็มองเห็นได้เป็นรายบุคคล ลูกสามารถเข้าใจทุกสิ่งจากพฤติกรรมของแต่ละคน มายาจับมุกของใครบางคนไว้เช่นนั้นที่เธอจบสิ้นพวกเขาลงไปอย่างสมบูรณ์ พวกเขาตกอยู่ในกิเลส เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกจะได้ยินสิ่งนี้ของผู้คนมากมาย ลูกจะประหลาดใจ “คนนี่เคยให้ความรู้แก่เรา ทำไมเธอถึงจากไป? เธอเคยบอกเราให้กลับมาบริสุทธิ์แล้วเวลานี้เธอเองก็สกปรก” ลูกจะสามารถเข้าใจได้อย่างแน่นอน หลายคนกลับมาสกปรก บาบาก็กล่าวไว้แล้วว่า มายาจะสร้างความเดือดร้อนและปัญหาอย่างมากแม้กระทั่งกับมหาระตที่ดีมาก เช่นที่ลูกสร้างความเดือดร้อนให้แก่มายาและได้รับชัยชนะเหนือเธอ ดังนั้นมายาก็ทำเช่นเดียวกัน พ่อได้ให้ชื่อที่บันทึกขึ้นหนึ่งเช่นนั้นแก่ลูก แต่โอ้ มายา! พวกเขาอัศจรรย์ใจกับความรู้ พวกเขาถ่ายทอดความรู้แก่ผู้อื่น และแล้วพวกเขาก็วิ่งหนีไป! พวกเขาล้มลง มายามีพลังมาก! เหตุนี้เองลูกๆ ต้องคงอยู่อย่างระมัดระวังมาก นี่คือการสนทนา สงครามของลูกกับมายานั้นยิ่งใหญ่มาก! อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ชำระสะสางบัญชีกรรมทั้งหมดของลูกที่นี้และสะสมความสุขเป็นเวลาครึ่งวงจร อย่าได้ผูกพันหัวใจของลูกกับโลกเก่านี้ ลืมทุกสิ่งที่คุณสามารถเห็นได้ด้วยตาของลูก

2. มายามีพลังมาก ดังนั้นจงอยู่อย่างระมัดระวังเธออย่างมาก ระวังในการศึกษาของลูกและสร้างความก้าวหน้า รับฟังพ่อผู้เดียวเท่านั้นและถ่ายทอดให้กับผู้อื่นในสิ่งที่ลูกได้ยินจากพ่อ

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นเทวดานางฟ้าที่เป็นแสงและเบาสบายผู้ที่ได้รับความรักจากทุกคนด้วยการมีสายตาที่ไม่มีขีดจำกัด และทัศนคติและสภาพที่ไม่มีขีดจำกัด ทุกคนรักเทวดานางฟ้ามากเพราะเทวดานางฟ้าเป็นของทุกคน ไม่ใช่แค่หนึ่งหรือสองคน เทวดานางฟ้ามีสายตาที่ไม่มีขีดจำกัด, ทัศนคติและสภาพที่ไม่มีขีดจำกัดและเป็นผู้นำศาสนของพระเจ้าสำหรับทุกดวงวิญญาณ เทวดานางฟ้าหมายถึงผู้ที่เป็แสงและเบาสบาย ผู้ที่ทำให้ทุกคนสร้างความสัมพันธ์กับพระเจ้าและละวางจากร่างกายและความสัมพันธ์ทางร่าง บุคคลเช่นนั้นที่ทำได้ตนเองและผู้อื่นเป็นเหมือนกับพ่อผ่านกิจกรรมและใบหน้าของพวกเขาคือผู้ที่ให้คุณประโยชน์สำหรับทุกคน เทวดานางฟ้าเช่นนั้นเป็นที่รักของทุกคน

คติพจน์: เมื่อใบหน้าของพ่อปรากฏให้เห็นในใบหน้าของลูก และแล้วความเพียบพร้อม (completion) จะเกิดขึ้น

*** โอม ชานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ถ้าลูกให้คุณค่าแก่ชีพบบา ก็จงเฝ้าทำตามศรัทธาของท่านต่อไป การทำตามศรัทธาหมายถึงการให้ความเคารพนับถือผู้เป็นพ่อ

คำถาม: : ลูกๆ เป็นนักมายากลที่ยิ่งใหญ่กว่าพ่ออย่างไร?

คำตอบ: : การทำให้พ่อผู้สูงสุดเหนือสิ่งใดเป็นลูกของลูก การทำให้พ่อเป็นทนายทของลูก และการอุทิศตนต่อท่านด้วยร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติของลูกคือความมหัศจรรย์ของลูกๆ ผู้ที่ทำให้พระเจ้าเป็นทนายทของพวกเขได้ประกาศสิทธิในมรดกสำหรับ 21 ชาติเกิด

คำถาม: ศาลจะพิจารณาคดีกับลูกคนไหน?

คำตอบ: ศาลจะพิจารณาคดีกับผู้ที่คิดน้าสิ่งที่พวกเขาให้ท่านไปแล้วกลับคืนและผู้ที่ทำให้เกิดความเสียหายในงานรับใช้อันเนื่องมาจากอิทธิพลของมายา

โอม ซานติ พ่อที่พิเศษสุดทางจิตวิญญาณ ผู้ที่ปราศจากภาพลักษณ์ นั่นคือ ผู้อยู่อาศัยของดินแดนที่ไกลโพ้น ผู้ซึ่งเรียกว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดหนึ่งทีนี้และอธิบายแก่ลูกๆ ที่พิเศษสุดของท่าน ท่านมาจากดินแดนห่างไกลมากและสอนลูกผ่านร่างกายนี้ ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนจะมีโยคะกับผู้ที่สอนพวกเขาโดยอัตโนมัติ ท่านไม่ต้องพูดกับพวกเขา: โอ้ ลูกๆ มีโยคะกับครูของลูก หรือจดจำเขา ไม่เลย ที่นี้พ่อพูดว่า โอ้ ลูกทางจิต! ผู้เดียวนี้คือพ่อ ครู และกูรูของลูก จงมีโยคะกับท่าน นั่นคือจดจำพ่อ ผู้เดียวนั้นคือบาบาที่พิเศษสุด ผู้เดียวที่ปราศจากภาพลักษณ์ ลูกลืมท่านช้าแล้วช้าแล้ว และเหตุนี้เองจึงต้องบอกลูก ด้วยการจดจำระลึกถึงผู้เดียวที่สอนลูก บาปของลูกจะถูกเผาไป ไม่ใช่กฎสำหรับครูที่จะพูดว่า มองมาที่ฉัน มีคุณประโยชน์อย่างมากในสิ่งนั้น พ่อพูดว่า เพียงแต่จดจำพ่อ ด้วยพลังของการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่บาปของลูกจะถูกตัดออกไป สิ่งนี้เรียกว่าการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง ขณะนี้พ่อที่พิเศษสุดทางจิตกำลังมองดูลูกๆ ลูกๆ ก็พิจารณาดนเองว่าเป็นดวงวิญญาณเช่นกันและกำลังจดจำพ่อที่พิเศษสุดผู้เดียวที่ปราศจากภาพลักษณ์ ลูกเข้ามาในร่างกายช้าแล้วช้าแล้ว ตลอดทั้งวงจรพ่อไม่ได้เข้ามาในร่างกาย ในยุคบรรจบพบกันนี้เท่านั้นที่พ่อมาจากดินแดนที่ห่างไกลเพื่อมาสอนลูกๆ ให้จำสิ่งนี้อย่างดีมาก: บาบา คือ พ่อ ครู และสัจกูรูของเรา ท่านคือผู้เดียวที่ปราศจากภาพลักษณ์ ท่านไม่มีร่างกายของท่านเอง ดังนั้น ท่านเข้ามาได้อย่างไร? ท่านพูดว่า ฉันต้องมารับการคำจุนของวัตถุธาตุ การคำจุนของปาก ฉันปราศจากภาพลักษณ์ ลูกทั้งหมดเป็นผู้ที่มีภาพลักษณ์ พ่อต้องการพาหนะอย่างแน่นอน ท่านจะไม่มาในรถม้า พ่อพูดว่า พ่อเข้ามาในร่างกายนี้ ผู้ที่เป็นอันดับหนึ่งแล้วก็กลายเป็นอันดับสุดท้าย ผู้ที่สโตประธานกลายเป็นตโมประธาน ดังนั้นพ่อสอนพวกเขาเพื่อที่จะทำให้พวกเขาสโตประธานอีกครั้ง ท่านอธิบายว่าเป็นลูกๆ ที่ต้องการเอาชนะกิเลสทั้งห้าในอาณาจักรของราวันนี้ และกลายเป็นผู้เอาชนะโลก ลูกๆ จดจำว่าพ่อที่ปราศจากภาพลักษณ์กำลังสอนลูก หากลูกไม่จดจำพอบาปของลูกจะถูกเผาไปได้อย่างไร? เวลาที่ลูกเพียงได้ยินสิ่งเหล่านี้เท่านั้นในยุคบรรจบพบกัน อะไรก็ตามที่เกิดขึ้นครั้งหนึ่งในเวลานี้จะซ้ำรอยหลังจากหนึ่งวงจร นี่คือการอธิบายที่ดีเช่นนั้น จำเป็นต้องมีสติปัญญาที่กว้างไกลและไม่มีขีดจำกัดสำหรับสิ่งนี้ นี่ไม่ใช่ชุมนุมทางจิตของผู้รู้หรือผู้เคร่งศาสนา ลูกเรียกผู้เดียวนี้นี้ว่าเป็นพ่อของลูกและเป็นลูกของลูก ลูกรู้ว่าท่านคือพ่อของลูกและเป็นลูกของลูกด้วยเช่นกัน เราให้มรดกของทุกสิ่งที่เรามีแก่ลูกผู้นี้(ชีวา) และประกาศสิทธิในมรดกของเราเป็นเวลา 21 ชาติเกิดจากพ่อ เรามอบขยะทั้งหมดให้แก่พ่อและประกาศสิทธิในอำนาจการปกครองโลกจากท่าน ลูกพูดว่า บาบา ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเราพูดว่า เมื่อท่านมาเราจะอุทิศตนเองแก่ท่านอย่างสมบูรณ์ด้วยร่างกายจิตใจและทรัพย์สินสมบัติ พ่อทางร่างกายก็อุทิศตัวเขาเองให้แก่ลูกๆ ของเขาเช่นกัน ดังนั้นที่นี้ลูกได้พบพ่อผู้ปราศจากภาพลักษณ์แล้ว จงจดจำท่านและบาปของลูกจะถูกเผาไปและลูกจะกลับบ้าน นี่เป็นการเดินทางที่ยาวนาน ดูที่พ่อเข้ามาในอาณาจักรเก่าแก่ของราวัน ท่านพูดว่า ไม่ได้อยู่ในโชคของฉันที่จะได้รับร่างกายที่บริสุทธิ์ พ่อมาเปลี่ยนผู้ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์อย่างไร? พ่อต้องเข้ามาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์และชำระทุกคนให้บริสุทธิ์ ดังนั้นลูกควรให้คุณค่าต่อครูเช่นนี้เช่นกัน มีหลายคนที่ไม่รู้ว่าจะให้คุณค่าแก่ท่านอย่างไร นี่ก็เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในละครเช่นกัน ทั้งหมดจำเป็นต้องมีตามลำดับกันไปในอาณาจักร ดังนั้นทุกประเภทจึงถูกสร้างขึ้นทีนี้ สภาพของผู้ที่จะได้รับสถานภาพที่ต่ำคือพวกเขาจะไม่ศึกษาเล่าเรียนหรืออยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ผู้เดียวนั้นคือพ่อที่พิเศษสุด ผู้ที่ปราศจากภาพลักษณ์ แม้กระทั่งกิจกรรมของท่านก็เป็นทางจิต ไม่มีใครสามารถได้รับบพบาทของท่าน พ่อนี้มาและสอนการศึกษาที่สูงส่งเช่นนี้แก่ลูก! ดังนั้นลูกก็ต้องให้คุณค่าแก่ท่านเช่นกัน ลูกควรทำตามศรัทธาของท่าน อย่างไรก็ตามมายาก็ทำให้ลูกลืมช้าแล้วช้าแล้ว มายามีพลังอย่างมากที่เธอแม้กระทั่งทำให้ลูกที่ดีล้มลง พ่อ

ทำให้ลูกมั่งคั่งอย่างมาก แต่มายาลูกหนึ่งศีรษะของลูกโดยสิ้นเชิง หากลูกต้องการได้รับความปลอดภัยจากมายา ลูกต้องจดจำพ่ออย่างแนบแน่น มีลูกที่ดีมากที่เป็นของพ่อและแล้วก็ยังเป็นของมายา อย่าได้ถามเลย! พวกเขากลายเป็นคนทรยศที่แข็งแกร่งมาก มายาคว่าจับมูกของพวกเขาสงบลง มีคำพูดว่า “ระเซ็กินซัง” อย่างไรก็ตามไม่มีใครเข้าใจความหมายของสิ่งนั้น พ่ออธิบายทุกสิ่งอย่างชัดเจนมาก ลูกบางคนเข้าใจ แต่ก็ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่พวกเขาทำ บางคนก็ไม่สามารถซึมซับอะไรได้เลย นี่เป็นการศึกษาที่สูงส่งมากที่พวกเขาไม่สามารถซึมซับได้ พ่อพูดว่าพวกเขาไม่มีโชคแห่งอาณาจักร บางคนก็เป็นดอกอีก และบางคนก็เป็นดอกไม้ที่มีกลิ่นหอม นี่คือสวนที่หลากหลาย สิ่งเหล่านี้ก็เป็นสิ่งจำเป็นเช่นกัน ในอาณาจักร ลูกจะพบสาวใช้และคนรับใช้ด้วยเช่นกัน ลูกจะพบสาวใช้และคนรับใช้ในวิธีอื่นได้อย่างไร? อาณาจักรลูกสร้างขึ้นที่นี่ ลูกจะพบทุกประเภท: สาวใช้ คนรับใช้ สัปเหร่อ ฯลฯ อาณาจักรกำลังได้รับการก่อตั้งขึ้น นี่เป็นความอัศจรรย์! พ่อกำลังทำให้ลูกสูงส่งอย่างมาก! ดังนั้น ในขณะที่จดจำระลึกถึงพ่อเช่นนี้ น้ำตาแห่งความรักควรจะไหลริน ลูกกำลังกลายเป็นลูกปัดของลูกประคำ ลูกพูดว่า บาบาท่านนั้นพิเศษสุด! ดูซิว่าท่านมาและสอนเราที่ไม่บริสุทธิ์เพื่อทำให้เราบริสุทธิ์อย่างไร แม้ว่าผู้คนจะกราบไหว้บูชาชีวิตในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา แต่พวกเขาก็ไม่เข้าใจว่าท่านเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามพวกเขายังคงเฝ้าแต่ร้องเรียกหา: “โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! มาและทำให้เราเป็นเทพที่สวยงาม” พ่อเชื่อฟังคำสั่งของลูกๆ และเมื่อท่านมา ท่านพูดว่า ลูกๆ กลับมาบริสุทธิ์! มีความปั่นป่วนเพราะสิ่งนี้ พ่อช่างน่าอัศจรรย์ ท่านพูดกับลูกๆ ว่า: จดจำนั้นและบาปของลูกจะถูกตัดออกไป! พ่อรู้ว่าท่านกำลังพูดกับลูกดวงวิญญาณเป็นดวงวิญญาณที่ทำทุกสิ่ง เป็นดวงวิญญาณที่ทำการกระทำที่เต็มไปด้วยบาป เป็นดวงวิญญาณที่ต่อมามีประสบการณ์ของความทุกข์ทรมานด้วยร่างกาย จะมีการตั้งศาลพิพากษาสำหรับลูก และโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับลูกที่มีค่าควรแก่การทำงานรับใช้และผู้ที่ถูกกลายเป็นผู้ทรยศ พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่รู้ว่ามายาลูกไปอย่างไร “بابา ฉันพ่ายแพ้ ฉันทำให้ใบหน้าของฉันสกปรก...เวลานี้ให้อภัยแก่นั่น!” ลูกตกลงมาและเวลานี้เป็นของมายา ดังนั้นจะสามารถมีการให้อภัยได้อย่างไร? และแล้วดวงวิญญาณเหล่านั้นต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก มีหลายคนพ่ายแพ้ต่อมายา พ่อพูดว่า หลังจากที่ให้ท่านแก่พ่อที่นี่ อย่าได้นักกลับไป มิฉะนั้นทุกสิ่งจะจบสิ้น มีตัวอย่างของฮาริจันทร์ หลังจากที่ได้ให้ท่านแล้วลูกต้องอยู่อย่างระมัดระวังอย่างมาก หากลูกกลับไปจะมีการลงโทษหนึ่งร้อยเท่า และแล้วจะได้รับสถานภาพที่ต่ำ ลูกๆ รู้ว่าอาณาจักรกำลังก่อตั้งขึ้น ผู้อื่นทั้งหมดที่ก่อตั้งศาสนาไม่มีอาณาจักรในตอนเริ่มต้น อาณาจักรสามารถดำรงอยู่ได้เมื่อมีเพียงห้าถึงหกล้านคน และจากนั้นก็มีการเพิ่มจำนวนมาก ในตอนเริ่มต้นมีเพียงหนึ่งหรือสองลงมาและจากนั้นการเจริญเติบโตก็เกิดขึ้น ลูกรู้ว่าพระคริสต์จะมาในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง ผู้ที่เป็นอันดับหนึ่งก็จะมาอยู่ในอันดับสุดท้ายอย่างแน่นอนในรูปแบบของชอทาน ชาวคริสเตียนจะพูดกันว่าพระคริสต์อยู่ที่ไหนสักแห่งในเวลานี้ในรูปแบบของชอทาน เป็นที่เข้าใจว่าเขาต้องกลับมาเกิดใหม่ ทุกคนต้องกลับมาดโมประธานอย่างแนบแน่น ในเวลานี้ทั้งโลกดโมประธานและอยู่ในสภาพที่เลื่อมโทรมทั้งหมด โลกเก่านี้กำลังจะถูกทำลายอย่างแนบแน่น ชาวคริสเตียนก็พูดด้วยว่า 3000 ปีก่อนพระคริสต์เคยมีสวรรค์ และสิ่งนั้นจะคงอยู่อีกครั้งอย่างแนบแน่น อย่างไรก็ตามใครจะอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด? พ่อพูดว่า ลูกๆ ยังไม่มีสภาพนั้น พวกเขายืนและพูดซ้ำๆ ว่า “ฉันไม่สามารถอยู่ในโยคะได้” บาบา เข้าใจได้จากกิจกรรมของลูกๆ พวกเขากลับมาแต่กระทั้งที่จะให้ชาวกับบบา พ่อรักลูกๆ อย่างมาก ท่านเคารพลูกด้วยความรัก แต่ลูกๆ มีความหยิ่งโส มายาทำให้แม้ลูกที่ดีมากลิม บาบาสามารถเข้าใจสิ่งนี้ได้ ท่านพูดว่า พ่อเต็มไปด้วยความรู้ จานิจานันฮาร์ (ผู้รู้ทุกสิ่ง) ไม่ได้หมายความว่าพ่อรู้สิ่งที่อยู่ภายในแต่ละคน พ่อมาที่นี่เพื่อสอนลูกหรือมาอ่านใจลูก? พ่อไม่ได้มาอ่านใจใครเลย แม้ผู้ที่มีตัวตนนี้ก็ไม่ได้อ่านใจผู้ใด ท่านต้องลืมหูทุกสิ่ง แล้วท่านจะอ่านอะไร? ลูกมาที่นี่เพื่อศึกษาเล่าเรียน หนทางความเลื่อมใสศรัทธาแตกต่างหาก จะต้องเกิดผลสำหรับการตกต่ำ เป็นเพียงด้วยสิ่งเหล่านี้ที่ลูกตกต่ำ การละเล่นนี้ลูกกำหนดไว้แล้ว โดยการอ่านคัมภีร์ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาและการลงมาลูกกลับมาดโมประธาน ลูกไม่ต้องการอยู่ในโลกที่สกปรกนี้อีกเลย หลังจากยุคเหล็กก็จะมียุคทอง ขณะนี้คือยุคบรรจบพบกัน สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดจะต้องมีการซึมซับ เพียงพ่อเท่านั้นที่ต้องอธิบายสิ่งเหล่านี้ ที่เหลือทั้งหมดในโลกมีก๊อดเรลลอคสติปัญญาของพวกเรา ลูกเข้าใจว่าผู้ที่มีคุณธรรมที่สูงส่งเวลานี้ได้กลายเป็นผู้ที่มีลักษณะเช่นปีศาจร้าย พ่ออธิบายว่า: เวลานี้ ลืมทุกสิ่งในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้ฟังสิ่งที่พ่อบอกลูกเท่านั้น อย่าได้ฟังสิ่งที่ชั่วร้าย!... เวลานี้รับฟังพ่อผู้เดียวเท่านั้น เวลานี้พ่อมาเพื่อพาลูกข้ามฟากไป ลูกเป็นท่อน้ำของพระเจ้า ลูกได้ถูกสร้างขึ้นมาจากปากดอกบัวของพระชาติดาบราห์มา ลูกๆ ทั้งหมดเป็นลูกที่ลูกนำมาเลี้ยง ท่านได้รับการเรียกว่าอติเทพ ท่านถูกเรียกว่ามหาวิระ ลูกๆ ก็เป็นมหาวิระเช่นกันที่ได้รับชัยชนะเหนือมายาด้วยพลังโยคะ พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อมหาสมุทรแห่งความรู้ให้เพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลายเติมถาดแก่ลูก ท่านทำให้ลูกเจริญรุ่งเรืองอย่างมาก ผู้ที่ซึมซับความรู้จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ผู้ที่ไม่ซึมซับความรู้ก็จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่ต่ำอย่างแนบแน่น ลูกได้รับทรัพย์ที่มีค่าที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อ มีเรื่องราวของอัลล้าห์-อวาลดิน (อลาตินและตะเกียงวิเศษ) ลูกก็รู้เช่นกันว่าลูกไม่ขาดสิ่งใดที่นั่น พ่อให้มรดกแก่ลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก แม้กระทั้งในขณะที่รับมรดกที่มี

ซิดจํากัด ผู้คนก็จํากัดพ่อที่ไม่มีซิดจํากัดอย่างแน่นอน: โอ้พระเจ้า! โปรดเมตตา! โปรดให้พร! ไม่มีใครรู้ว่าท่านจะให้อะไรแก่ลูก เวลานี้ลูกเข้าใจว่าบาบากำลังทำให้ลูกเป็นนายของโลก มีการแสดงไว้ในรูปภาพเช่นกันว่าการก่อตั้งเกิดขึ้นผ่านบราห์มา บราห์มากำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกในรูปที่ธรรมดา เมื่อการก่อตั้งเกิดขึ้น ท่านจะลูกทำให้เป็นเครื่องมือสำหรับสิ่งนั้นอย่างแน่นอน พ่ออธิบายอย่างชัดเจนมาก ลูกไม่สามารถอธิบายได้อย่างเต็มที่ ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนไปอยู่เบื้องหน้าซางก้าและพูดว่า “โปรดเติมเต็มอารมณ์ของเรา!” ดวงวิญญาณพูดว่า “ฉันยากจนจนแค่น! โปรดเติมเต็มอารมณ์ของฉัน! ทำให้ฉันเป็นเช่นนั้น!” ลูกมาที่นี่เพื่อเติมเต็มอารมณ์ของลูก ลูกพูดว่าลูกต้องการกลายเป็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดา การศึกษานี้เป็นไปเพื่อการเปลี่ยนแปลงจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์ ใครต้องการจะไปสู่โลกเก่าใหม่? อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ทุกคนจะไปสู่โลกใหม่ บางคนจะเข้ามาสู่โลกที่เก่า 25% จะมีบางสิ่งที่ขาดหายไปอย่างแน่นอน หากลูกให้แม่สาสน์ที่เล็กน้อยแก่ใครบางคนลูกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์อย่างแน่นอน เวลานี้ทุกคนเป็นนายแห่งนรก ราชาราชินี และปวงประชาทั้งหมดคือผู้เป็นนายแห่งนรก ที่นั่น พวกเขามีมงกุฎสองชั้น พวกเขาไม่ได้เป็นเช่นนั้นอีกต่อไปทุกวันนี้ ไม่มีใครเชื่อในเรื่องศาสนา ศาสนาเทพได้จบสิ้นลงไปแล้ว ได้มีการจํากัดว่า ศาสนาคืออำนาจ เนื่องจากการไม่เชื่อในศาสนา จึงไม่มีพลังใดหลงเหลืออยู่เลย พ่ออธิบายว่า ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน จากการมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาลูกได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ลูกใช้ 84 ชาตเกิด ใช้ไหม? เราคือบราห์มาที่ต่อมากลายเป็นเทพ และหลังจากนั้นก็กลายเป็นนักรบ.. วงจรทั้งหมดเข้าไปในสติปัญญาของลูก เรายังคงวนต่อไปเรื่อยๆ ในวงจรของ 84 ชาตเกิดนี้ และเวลานี้เราต้องกลับบ้าน ไม่สามารถมีผู้ที่ไม่มีบริสุทธิ์ไปที่นั่นได้ เป็นดวงวิญญาณที่กลับมาบริสุทธิ์และไม่บริสุทธิ์ อัลลอยด์ปะปนกับทองคำ อัลลอยด์ไม่ปะปนกับเครื่องประดับเพชรพลอย นี่คือไฟของความรู้ที่อัลลอยด์ทั้งหมดจะถูกขจัดออกไป และลูกจะกลายเป็นทองคำแท้ และจากนั้นลูกจะได้รับเครื่องประดับเพชรพลอยที่สวยงาม เวลานี้ดวงวิญญาณไม่บริสุทธิ์และดังนั้นจึงล้มลงเบื้องหน้าผู้ที่บริสุทธิ์ เป็นดวงวิญญาณที่ทำทุกสิ่ง เวลานี้พ่ออธิบายว่า ลูกๆ จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอและเรือของลูกจะข้ามฟากไป ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์และไปสู่โลกใหม่ เวลานี้ขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามของลูกแต่ละคนว่าทำมากแค่ไหน จงเฝ้าแต่ให้คำแนะนำนี้แก่ทุกคน เหล่านั้นคือพ่อที่มีซิดจํากัดและผู้เดียวนี้คือพ่อที่ไม่มีซิดจํากัด ในยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่พ่อมาเพื่อให้มรดกแห่งสวรรค์แก่ลูก ดังนั้นลูกต้องจดจำพ่อเช่นนี้ นักเรียนเคยล้มครุของพวกเขารึไหม? อย่างไรก็ตามที่นี่ มายาทำให้ลูกลืมน้อยๆ ลูกต้องอยู่อย่างระมัดระวังอย่างมาก นี่คือสนามรบ พ่อพูดว่าเวลานี้อย่างตกลงไปในกิเลส! อย่าได้กลับมาสกปรก! เวลานี้ลูกต้องไปสวรรค์ โดยการกลับมาบริสุทธิ์เท่านั้นที่ลูกจะกลายเป็นนายของโลกใหม่ที่บริสุทธิ์ พ่อให้อำนาจในการปกครองโลกแก่ลูก นี่เป็นเรื่องที่เล็กน้อยหรือ? เพียงกลับมาบริสุทธิ์ในชาตเกิดเดี่ยวนี้นี้ หากลูกไม่กลับมาบริสุทธิ์ในเวลานี้ลูกจะตกลงมา มีสิ่งล่อใจอย่างมาก โดยการเอาชนะตัณหาหยาบๆ ลูกจะกลายเป็นนายของโลก ลูกสามารถบอกพวกเขาได้อย่างชัดเจนว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้เป็นกูรูของโลกคือผู้ที่ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทั้งโลก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รัก ที่จากหายไปนาน และได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เติมเต็มอารมณ์ของสติปัญญาของลูกด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายและกลับมาเจริญรุ่งเรือง อย่าได้แสดงความหยิ่งยะโสในรูแบบใด

2. หลังจากการกลับมาที่มีค่าในการทำงานรับใช้แล้วอย่าได้กลายเป็นผู้ทรยศและก่อให้เกิดความเสียหายในงานรับใช้ หลังจากให้ทานแล้วลูกต้องอยู่อย่างระมัดระวังอย่างมาก อย่าได้มีความคิดที่จะนํากลับคืนไป

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นประภาคารแห่งแสงผู้ชี้ขจัดความมืดมิดออกไปโดยมีการเชื่อมต่อโดยตรงกับแสงของพระเจ้า

ลูกมีการเชื่อมต่อโดยตรงกับแสงของพระเจ้า เพียงแค่เปิดสวิตช์ของสำนักู้ของความเคารพตนเองโดยใช้สายตรงและจะมีแสง ไม่ว่าเมฆที่พยายามที่จะบดบังแสงของพระอาทิตย์ดำมืดมากแค่ไหน เมฆเหล่านั้นก็จะกระจายไปเช่นกัน ด้วยวิธีนี้ตัวลูกเองก็ยังคงเป็นแสงอยู่เสมอ และลูกจะกลายเป็นประภาคารแห่งแสงให้กับผู้อื่นด้วย

คติพจน์: มีความจริงใจในความพยายามของลูกกับตัวเอง และแล้วจากกระแสจิตของลูก มายาของผู้อื่นจะวิ่งหนีไป

อย่างรวดเร็ว

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกชายแสดงให้เห็นพ่อ สละละทิ้งการทำตามการกำหนดของจิตใจของลูกและทำตามศรัทธา แล้วเมื่อนั้นลูกก็จะสามารถแสดงให้เห็นพ่อ(เปิดเผยพ่อ)ได้
- คำถาม:** ลูกประเภทใดที่พ่อต้องปกป้องอย่างแน่นนอน?
- คำตอบ:** ลูกๆ ที่ซื่อสัตย์จะได้รับการปกป้องอย่างแน่นนอน หากใครบางคนไม่ได้รับการปกป้องจะต้องมีความผิดประเภทใดประเภทหนึ่งอยู่ภายในตัวเขาอย่างแน่นนอน การขาดเรียนหรือมีความสงสัย นั้นหมายความว่ามีความผิดพลาดไม่อย่างใดก็อย่างหนึ่งอยู่ภายใน แล้วมาจะทำให้พลาดพลั้งและล้มลง
- คำถาม:** มาจะเป็นแม่เหล็กดึงดูดลูกคนไหน?
- คำตอบ:** มาจะเป็นเหมือนแม่เหล็กสำหรับผู้ที่ลูกดึงดูดด้วยความสวยงามของเธอ ลูกผู้ที่ทำตามศรัทธาจะไม่ลูกดึงดูด

โอม ซานติ พ่อทางจิตนั่งอยู่ที่นั่นและอธิบายให้แก่ลูกๆ ทางจิต ลูกๆ มีศรัทธาว่าพ่อทางจิตกำลังสอนลูกๆ ทางจิต และยังได้รับการจดจำในทำนองนี้ว่า: ดวงวิญญาณอยู่แยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดมาเป็นเวลานาน ดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดไม่ได้อยู่แยกกันในโลกที่ไร้ตัวตน ที่นั่นทุกคนอยู่ด้วยกัน ถ้าพวกเขาอยู่แยกกันก็หมายความว่าพวกเขามาจากที่นั่นเพื่อเล่นบทบาทของตนเอง จากที่สโตประธาน พวกเขาก็กลับมาที่นั่นเรื่อยๆ แล้วก็กลับมาที่สโตประธาน พวกเขาร้องเรียกหา โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา และชำระเราให้บริสุทธิ์ด้วย! พ่อก็พูดอีกว่า พ่อมาทุกๆ 5,000 ปี วงจรของโลกนี้คือ 5,000 ปี ก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้เรื่องนี้ เมื่อชีพบาอธิบาย ท่านจะอธิบายผ่านร่างกายของใครบางคนอย่างแน่นนอน ท่านไม่ได้ส่งเสียงมาจากข้างบน ไม่มีเรื่องของพลังหรือการดลใจใดๆ ลูกดวงวิญญาณเข้ามาในร่างกายแล้วก็สนทนา ในทำนองเดียวกัน พ่อพูดว่า พ่อให้คำแนะนำผ่านร่างกาย อย่างไรก็ตาม ยิ่งพวกเขาทำตามมากแค่ไหน พวกเขาก็จะยิ่งได้รับประโยชน์มากเท่านั้น ไม่ว่าลูกจะทำตามศรัทธาหรือไม่ ไม่ว่าลูกจะรับฟังครูหรือไม่ ลูกก็เพียงนำมาซึ่งคุณประโยชน์หรือเสียประโยชน์มาให้แก่ตนเองเท่านั้นเอง หากลูกไม่ศึกษาเล่าเรียนแล้ว ลูกก็จะสอบตกแน่นอน ผู้เดียวที่ยังอธิบายด้วยว่า: ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนจากชีพบาแล้วสอนผู้อื่น พ่อใช้ลูกชาย ไม่ใช่เรื่องของพ่อทางร่างกาย ผู้เดียวนั้นคือพ่อทางจิตวิญญาณ ลูกเข้าใจว่ายิ่งลูกทำตามศรัทธามากเท่าใด ลูกก็จะยิ่งรับสิทธิ์ในมรดกมากเท่านั้น ผู้ที่ทำตามคำแนะนำอย่างเต็มที่ก็จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ผู้ที่ไม่ทำตามคำแนะนำก็จะไม่ได้รับสถานภาพที่สูง พ่อพูดว่า: จงจดจำพ่อ แล้วบาปของลูกจะถูกตัดออกไป ลูกได้สะสมบาปไว้อย่างมากมายในอาณาจักรของราวัน ลูกกลายเป็นดวงวิญญาณบาปด้วยการข้องเกี่ยวในกิเลส แน่แน่นอนว่ามีดวงวิญญาณบริสุทธิ์ ดวงวิญญาณบุญและดวงวิญญาณบาป ดวงวิญญาณบาปไปก่กรรมบาปอยู่เบื้องหน้าดวงวิญญาณบุญ ผู้คนไม่รู้วาทะผู้ที่เป็ดวงวิญญาณบุญใช้ชาติเกิดซ้ำแล้วซ้ำเล่าและก็กลายเป็นดวงวิญญาณบาป พวกเขาเชื่อว่าเทพเหล่านั้นเป็นดวงวิญญาณบุญอยู่เสมอ พ่ออธิบายว่าด้วยการใช้ชาติเกิดซ้ำแล้วซ้ำเล่าพวกเขาก็กลับมาจากสภาพสโตประธานมาสู่สภาพโมประธาน เมื่อพวกเขากลายเป็นดวงวิญญาณบาปโดยสิ้นเชิงพวกเขาก็ร้องเรียกหาพ่อ เมื่อพวกเขาเป็นดวงวิญญาณบุญ พวกเขาก็ไม่จำเป็นต้องมีการจดจำระลึกถึง ดังนั้นลูกๆ ต้องอธิบายสิ่งนี้และทำงานรับใช้ พ่อจะไม่ไปบอกสิ่งนี้ให้แก่ทุกคน ลูกๆ มีค่าต้องงานรับใช้ ดังนั้นลูกควรจะไป นับวันมนุษย์ก็กลายเป็นเช่นปีศาจไปเรื่อยๆ เนื่องจากไม่ได้ตระหนักถึงสิ่งนั้นได้ พวกเขาไม่ลังเลที่จะพูดสิ่งไร้สาระเหมือนขยะมากมาย ผู้คนพูดว่าพระเจ้าของกิตะคือกฤษณะ ลูกอธิบายว่าเขาเป็นมนุษย์และลูกเรียกว่าเทพ ศรีกฤษณะไม่สามารถลูกเรียกว่าพ่อได้ ที่นั่นทุกคนจดจำพ่อ ไม่มีใครอื่นใดที่สามารถเป็นพ่อของดวงวิญญาณได้ ประชาบิดาบรรพบุรุษนี้ก็ยังพูดว่า ลูกต้องจดจำพ่อผู้ที่ไม่มีความผิด ผู้ที่คือพ่อที่มีตัวตน มีการอธิบายไว้อย่างมาก แต่เป็นเพราะบางคนไม่เข้าใจอย่างเต็มที่จึงเดินผิดทางและเข้าไป พ่อแสดงหนทางไปสู่สวรรค์ให้กับลูกๆ ด้วยเหตุนี้ บางคนจึงมุ่งหน้าไปป่า พ่ออธิบายว่าราวันคือผู้ที่พาลูกไปสู่ป่า ลูกพ่ายแพ้มาหา ลูกลืมหินทางนั้น แล้วก็กลายเป็นหนามของป่าแห่งนั้น แล้วลูกก็จะไปสวรรค์ในภายหลัง ลูกมาที่นี่เพื่อทำความเพียรพยายามที่จะไปสู่สวรรค์ ยุคเงินไม่สามารถลูกเรียกว่าสวรรค์ได้ มันลดลงไป 25% นั่นถือว่าเป็นคะแนนที่สอบตก ลูกมาที่นี่เพื่อออกจากโลกเก่าและไปสู่โลกใหม่ โลกยุคเงินไม่สามารถลูกเรียกว่าโลกใหม่ได้ ผู้ที่สอบตกจะไปที่นั่นเพราะพวกเขาไม่ทำตามหนทางที่ถูกต้อง พวกเขาซึ้งๆ ลงๆ อย่างต่อเนื่อง ลูกตระหนักว่าลูกไม่ได้มีการจดจำระลึกถึงเท่าที่ลูกควรมี ผู้ที่กลายเป็นผู้อาศัยในสวรรค์คือผู้ที่สอบผ่านด้วยคะแนนที่ดี และผู้ที่กลายเป็นผู้อาศัยในยุคเงินคือผู้ที่สอบตก ลูกกำลังกลายมาเป็นผู้อาศัยในสวรรค์จากที่เป็นผู้อาศัยในนรก มิฉะนั้นแล้วลูกจะถูกเรียกว่าเป็นผู้ที่สอบตก ในการศึกษาทางโลกพวกเขาต้องเรียนซ้ำชั้นหนึ่งปี ในสิ่งนี้ไม่มีเรื่องของการเรียนซ้ำชั้น ชาติแล้วชาติเล่า, วงจรแล้ววงจรเล่า

ลูกผ่านการสอบแบบเดียวกันที่ลูกเคยผ่านในวงจรก่อนหน้านี้ ความลับของละครนี้ต้องเข้าใจกันเป็นอย่างดี บางคนเชื่อว่าพวกเขาจะไม่สามารถอยู่ที่นั่นต่อไปได้ สำหรับคนแก่บางคน ลูกต้องจับมือพวกเขาในขณะที่พวกเขาเดิน มิฉะนั้นพวกเขาก็จะล้มลง อย่างไรก็ตาม ถ้าสิ่งนี้ไม่อยู่ในโชคของพวกเขาแล้ว ไม่ว่าลูกจะเหนื่อยให้พวกเขากลับมาเป็นดอกไม้มากแค่ไหน พวกเขาก็ไม่กลายเป็นเช่นนั้นได้ ดอกอ้อก็เป็นดอกไม้เช่นกัน แต่หนามเหล่านั้นก็ยังทิ่มแทง พ่ออธิบายให้แก่ลูกๆ เป็นอย่างมากมาย ชีวิตที่ลูกเคยกราบไหว้บูชาเมื่อวานนี้ วันนี้กำลังสอนลูกๆ ในทุกสถานการณ์จะเน้นว่าลูกต้องทำความเพียรพยายาม จะเห็นได้ว่ามายาทำให้ดอกไม้ที่โตมากตกลงมา เธอหักกระดูกของพวกเขาและพวกเขาก็ถูกเรียกว่าผู้ทรยศ ผู้ที่จากอาณาจักรหนึ่งไปยังอาณาจักรหนึ่งจะถูกเรียกว่าคนทรยศ พ่อพูดว่าผู้ที่เป็นของพ่อแล้วไปเป็นของมายาก็เรียกว่าคนทรยศ กิจกรรมของพวกเขากลายเป็นเช่นนั้น เวลานี้พ่อมาเพื่อปลดปล่อยลูกๆ ออกจากมายา ลูกบางคนพูดว่า มายาทรงพลังมาก เธอดึงพวกเขาไปอยู่ข้างเธอ มายาเป็นเช่นแม่เหล็ก ในเวลานี้ เธอใช้รูปแบบของแม่เหล็ก จำนวนของความงามในโลกนี้เพิ่มขึ้นอย่างมาก ก่อนหน้านั้นภาพยนตร์เหล่านั้น ฯลฯ ยังไม่มี สิ่งเหล่านั้นถูกประดิษฐ์คิดค้นขึ้นมาใน 100 ปีที่ผ่านมา บาบามีประสบการณ์ ดังนั้นลูกๆ ต้องเข้าใจความลับอันลึกลับของละครนี้อย่างชัดเจนมาก ทุกสิ่งถูกกำหนดไว้อย่างถูกต้องแม่นยำ ราวกับว่าสถานที่นี้กลายเป็นเช่นสวรรค์ในช่วงร้อยปีที่ผ่านมาสำหรับการต่อต้านของลูก ดังนั้นจึงเป็นที่เข้าใจได้ว่าสวรรค์จะมาถึงในไม่ช้านี้ วิทยาศาสตร์ก็มีประโยชน์อย่างมากมายเช่นกัน ซึ่งให้ความสุขอย่างมากมาย เพื่อที่จะให้ความสุขนั้นกลายเป็นความสุขที่ถาวร โลกเก่านี้จะต้องถูกทำลาย ความสุขของยุคทองอยู่ในโชคของบาร์ตเท่านั้น ผู้อื่นจะมาในภายหลังเมื่อหนทางของการกราบไหว้บูชาเริ่มขึ้น เมื่อผู้คนของบาร์ตตกต่ำ จากนั้นผู้ที่อยู่ในศาสนาอื่นๆ จะลงมาตามลำดับกันไป บาร์ตค่อยๆ ตกต่ำลงมาสู่พื้นดิน จากนั้นก็จะต้องกลับขึ้นไปใหม่ ที่นั่นเช่นกันลูกขึ้นไปแล้วก็ตกต่ำลงมา ผู้คนตกต่ำอย่างมาก อย่าได้ถามเลย! บางคนแม้กระทั่งก็ยังไม่เชื่อว่าبابากำลังสอนพวกเขาอยู่ ลูกบางคนรับใช้อย่างดีมากที่สุดผู้ที่พอยกย่องก็ยังถูกจับด้วยกรงเล็บของมายา มีการต่อสู้แบบมวยปล้ำ มายาต่อสู้ในลักษณะเดียวกัน เธอถือลูกล้มลงไป เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกจะตระหนักรู้ในทุกสิ่งต่อไป มายาทำให้ลูกกลับไปอย่างรวดเร็ว อย่างไรก็ตาม พ่อพูดว่า เมื่อลูกได้ยีนความรู้เพียงครั้งเดียว ลูกจะไปสวรรค์อย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพได้ ไม่ว่าความเพียรพยายามใดก็ตามที่ลูกได้ทำในวงจรก่อนหน้านี้ หรือหากลูกล้มเหลวพลาดพลั้งในขณะที่ทำความเพียรพยายาม ลูกก็จะขึ้นและลงในลักษณะเดียวกันในเวลานี้ มีชัยชนะและความพ่ายแพ้ ทุกสิ่งสำหรับลูกๆ ขึ้นอยู่กับการจดจำระลึกถึง ลูกๆ ได้รับสมบัติที่ไร้ขีดจำกัดเหล่านี้ ผู้คนเหล่านั้นล้มละลายและสูญเสียเงินหลายแสน บางคนมั่งคั่งหลายแสน แต่นั่นก็เป็นเพียงแค่ชาติเกิดเดียวเท่านั้น พวกเขาจะไม่มีทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดนั้นในชาติเกิดต่อไป มีความทุกข์ทรมานมากมายของบัญญัติกรรมด้วยเช่นกัน ที่นั่นในสวรรค์ไม่มีเรื่องของความทุกข์ทรมานสำหรับกรรมของลูก ในเวลานี้ลูกสะสมอย่างมากมายสำหรับ 21 ชาติเกิด ผู้ที่ทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ที่จะประกาศสิทธิในมรดกของสวรรค์อย่างเต็มที่ ควรคงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกแห่งสวรรค์อย่างแท้จริง ลูกต้องไม่คิดถึงความตกต่ำลงมาของลูกอีกครั้ง ลูกได้ลงมามากที่สุดและเวลานี้ลูกต้องขึ้นไปสูงอีกครั้ง ความเพียรพยายามยังคงเกิดขึ้นโดยเป็นอัตโนมัติอย่างต่อเนื่อง พ่ออธิบายว่า ดูสิว่ามายาเต็มไปด้วยพลังอย่างไร! มนุษย์มีความไม่รู้มากมาย เพราะความไม่รู้นั้นพวกเขาจึงพูดว่าพ่ออยู่ทั่วไปในทุกหนแห่ง บาร์ตเคยเป็นขั้นหนึ่ง! ลูกเข้าใจว่าลูกเคยเป็นเช่นนั้น และเวลานี้ลูกกำลังกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้ง มีการสรรเสริญเทพเหล่านั้นมากมาย แต่นอกจากลูกๆ แล้วไม่มีใครรู้จักพวกเขา ลูกๆ เท่านั้นที่รู้ว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด มหาสมุทรแห่งความรู้ มาและสอนเรา แม้กระนั้นมายาก็ทำให้หลายคนมีความสงสัย แล้วพวกเขาก็ไม่หยุดพูดโกหกและคิดโกง ด้วยเหตุนี้พ่อจึงพูดว่า จงเขียนชาร์ตของลูกอย่างซื่อสัตย์ อย่างไรก็ตามเพราะสำนักที่เป็นร่างบางคนก็ไม่บอกความจริง ดังนั้นนั้นก็จะกลายเป็นบาปเช่นกัน เราควรบอกความจริง มิฉะนั้นแล้วจะมีการลงโทษอย่างมากมาย มีการลงโทษอย่างมากมายในกรงขังของกรรมด้วยเช่นกัน พวกเขาเรียกร้องคร่ำครวญอยู่ในความทุกข์ระทมว่าพวกเขาจะไม่ทำสิ่งนั้นอีกต่อไป มันก็เหมือนกับว่าเมื่อมีคนลูกดี เขาก็จะขอยกย่องอยู่เรื่อยๆ แม้หลังจากถูกลงโทษแล้ว พวกเขาก็ยังคงทำเหมือนเดิม เวลานี้ ลูกๆ เข้าใจแล้วว่าอาณาจักรของมายาเริ่มต้นขึ้นเมื่อไร พวกเขายังคงทำบาปอยู่เรื่อยๆ พ่อเห็นว่าลูกๆ ไม่ได้กลับมาอ่อนหวานมากหรือนุ่มนวลและอ่อนโยน พ่อเคลื่อนไปในขณะที่มีความนุ่มนวลและอ่อนโยนเหมือนเด็ก เพราะท่านยังคงเคลื่อนต่อไปเรื่อยๆ ตามละคร ท่านพูดว่า สิ่งใดก็ตามเกิดขึ้นคือชะตากรรมของละคร ท่านยังคงอธิบายด้วยว่าสิ่งเดียวกันนี้ไม่ควรเกิดขึ้นอีกในอนาคต ที่นั่นทั้งบัพและดาดาดอยู่ด้วยกัน คำแนะนำของดาดาเป็นของเขาเอง และคำแนะนำของพระเจ้าก็เป็นของท่านเอง ลูกจำเป็นที่จะต้องเข้าใจว่าใครกำลังให้คำแนะนำเหล่านี้แก่ลูก ผู้นี้ก็เป็นผู้ด้วยเช่นกันใช่ไหม? ลูกควรรับฟังพ่อ บาบาคือบาบาอาวโส และด้วยเหตุนี้บาบาจึงพูดว่า จงคิดอยู่เสมอว่าชีพ บาบากำลังอธิบายให้แก่ลูก หากลูกไม่เข้าใจสิ่งนี้ ลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานะภาพได้ ตามแผนของละครมีทั้งพ่อและดาดาด้วย ลูกๆ ได้รับศรัทธาของพ่อ มายาเป็นเช่นนั้นที่เธอทำให้มหาวิระที่เข้มแข็งสร้างการกระทำที่ผิด ดังนั้นจึงเป็นที่เข้าใจได้ว่าคนเหล่านั้นไม่ได้ทำตามคำแนะนำของพ่อ พวกเขาเองก็รู้สึกเช่นกันว่าพวกเขากำลังทำตามคำสั่งเช่นปีศาจร้ายของตนเอง ผู้

เดียวที่ให้ศรีมัทกับลูกๆ มาปรากฏอยู่ที่นั่นแล้วในขณะนี้ คำแนะนำของท่านคือคำแนะนำของพระเจ้า พ่อเองพูดว่า ถ้าลูกได้รับคำแนะนำ(ที่ผิด) เช่นนั้นจากผู้อื่นแล้ว พ่อก็จะนั่งอยู่ที่นั่นเพื่อแก้ไขสิ่งนั้นให้ถูกต้อง พ่อมาใช้พาหนะของเขา เพราะพ่อมาใช้พาหนะของเขา เขาจึงถูกดูหมิ่น มิฉะนั้นก่อนหน้านี้เขาไม่เคยถูกดูหมิ่นเลย เขาถูกดูหมิ่นอย่างมากเพราะพ่อ ดังนั้นพ่อจึงต้องดูแลเขาด้วยเช่นกัน พ่อจะปกป้องเขาอย่างแน่นอน เช่นเดียวกับที่พ่อปกป้องลูกๆ ของเขา ยิ่งลูกมีความซื่อสัตย์มากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งได้รับการปกป้องมากเท่านั้น ลูกที่ไม่มีสัจจะจะไม่ได้รับการคุ้มครอง การลงโทษของพวกเขาลูกกำหนดไว้ตลอดไป เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า มายาจับกุมของลูกไว้ แล้วลูกจะจบสิ้นลงอย่างสมบูรณ์ ลูกบางคนมีความรู้สึกว่ามายากำลังกินพวกเขาอยู่ และดังนั้นพวกเขาจึงหยุดศึกษาเล่าเรียน พ่อพูดว่า จงตั้งใจศึกษาเล่าเรียนอย่างแนบแน่น ถ้ามีใครบางคนถูกตำหนิสำหรับบางสิ่ง เพียงจำไว้ว่า ไม่ว่าแต่ละคนจะทำอะไร เขาจะได้รับผลของสิ่งนั้นในอนาคต เพราะเวลานี้โลกกำลังเปลี่ยนแปลง มายาทำให้ลูกสะดุดล้มในลักษณะเช่นนั้นที่ลูกไม่มีความสุข แล้วลูกก็ร้องเรียก: บาบ่า ลูกไม่รู้ว่าเกิดอะไรขึ้น! ในสนามรบลูกจะต้องอยู่อย่างระมัดระวังเป็นอย่างมากที่ไม่มีใครทำให้ลูกล้มลงได้ อย่างไรก็ตาม ผู้ที่มีพลังกำลังมากกว่าก็จะทำให้ผู้ที่อ่อนแอกว่าล้มลง แล้วพวกเขาก็จะทำเช่นนั้นอีกในวันต่อไป การต่อสู้กับมายานี้จะดำเนินต่อไป จนถึงวันสุดท้าย พวกเขายกขึ้นๆ ลงๆ อยู่เรื่อยๆ ลูกบางคนไม่พูดความจริง พวกเขากลัวที่จะสูญเสียเกียรติอย่างมากและคิดว่า “باب่าจะพูดอะไร?” ถ้าลูกไม่บอกความจริง ลูกจะไม่สามารถก้าวหน้าต่อไปได้ สำนักของลูกจะเฝ้าแต่กีดกร้อนอยู่ภายในและจากนั้นก็เติบโต บางคนไม่เคยพูดความจริงด้วยตนเองเลย บางครั้งมีคนสองคนที่เกี่ยวข้อง แต่ลูกรู้สึกว่ามีอีกคนหนึ่งจะบอกباب่าเกี่ยวกับเรื่องนั้น ดังนั้นลูกจึงมาบอกباب่าเอง มายามีพลังมาก สิ่งนี้เข้าใจได้ว่าเป็นเพราะพวกเขาไม่มีสถานภาพที่สูงอยู่ในโชคของพวกเราที่พวกเราปิดซ่อนเร้นบางสิ่งจากศัลยแพทย์ ด้วยการปิดบังสิ่งนั้นไว้ ความเจ็บป่วยก็ไม่ถูกขจัดออกไปได้ ยิ่งลูกซ่อนสิ่งนั้นไว้มากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งตกต่ำลงมาเรื่อยๆ มากเท่านั้น มีวิญญาณปีศาจร้ายอยู่ในทุกคน ลูกจะยังคงมีสายตาอาชญากรอยู่จนกว่าลูกไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของตนเอง ศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือตัณหาราคะ หลายคนพลาดพลั้งและตกต่ำลงมา บาบ่าอธิบายซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า ลูกต้องไม่จดจำผู้มีร่างกายใดๆ ไม่มีใครนอกจากชีพบบาบ่าเท่านั้น บางคนมีการจดจำระลึกถึงที่มั่นคงมากที่พวกเขาไม่เคยจดจำผู้อื่นเลย ภรรยาที่เต็มไปด้วยศรัทธาอย่างมากจะไม่มีสติปัญญาที่ไม่บริสุทธิ์ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รัก ที่จากหายไปนาน และได้พบกันอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้าจากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูด นมัสเต กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ผู้เดียวที่กำลังสอนเราคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ อย่ามีความสงสัยใดเกี่ยวกับสิ่งนี้ จงเลิกพูดโกหกและคดโกง และรักษาซาร์ตด้วยความซื่อสัตย์ อย่ามีสำนักที่เป็นร่างหรือเป็นผู้ทรยศ

2. เก็บละครไว้ในสติปัญญาของลูกและกลับมาอ่อนหวานและนุ่มนวล (ถ่อมตน) อย่างมากเช่นเดียวกับพ่อ อย่าแสดงความหยิ่งยะโสใดๆ หยุดทำตามการกำหนดของตนเอง และทำตามคำแนะนำสั่งสอนที่สูงส่งของพ่อผู้เดียว

พร: พร: ขอให้ลูกอยู่อย่างซึมซับในความรักต่อพ่อผู้เดียว และด้วยเหตุนี้จึงเป็นอิสระจากการดึงดูดทั้งหมดและไปถึงจุดหมายปลายทางของลูก

บัพดาดาให้ลูกๆ นั่งในดักของความรักและความร่วมมือของท่านและพาลูกไปยังจุดหมายปลายทางของลูกนี้ไม่ใช่หนทางของการที่ต้องลำบากตรากตรำ แต่เมื่อบางคนใช้ถนนข้างทางแทนที่จะเป็นทางหลวง พวกเขาเคลื่อนออกจากจุดหมายปลายทางของพวกเขา พวกเขาก็ต้องพยายามย้อนกลับมาอย่างแนบแน่น วิธีที่จะช่วยตนเองให้ปลอดภัยจากความลำบากตรากตรำคือการซึมซับอยู่ในความรักต่อพ่อผู้เดียว ทำทุกสิ่งขณะที่ซึมซับอยู่ในความรักต่อพ่อผู้เดียว และลูกจะไม่เห็นสิ่งใดอื่นเลย ลูกจะเป็นอิสระจากการดึงดูดทั้งหมด

คติพจน์: ให้ประสบการณ์ของโชคแห่งความสุขผ่านใบหน้าและกิจกรรมของลูก

*** โอม ขานติ ***